Alex Berca

Între
MIT, PROPAGANDĂ şi REALITATE
INVAZIA ISLAMICĂ
(Volumul II)

2017

Alex Berca

Între
MIT, PROPAGANDĂ şi
REALITATE

Invazia islamică
şi
RĂSPÂNDIREA EI ÎN ÎNTREAGA LUME

în contextul
geopolitic, geostrategic şi geoeconomic actual

(Volumul II)

2017

Pentru Charlotte Rose

În amintirea mentorilor mei spirituali:
Prof.Dr. Milton Friedman
Prof.Dr. Nicholas Georgescu Roegen
Prof.Dr. N.S.Stănescu
Prof.Dr. Alexandru Puiu

De acelaş autor:

••Crizele economice şi ciclicitatea lor,
Institutul European, Iaşi, 2011

••Început de secol, O privire socio-economică şi politică în lume,
Editura SEDCOM LIBRIS, Iaşi 2012

••Adevăr şi Minciună - Pagini de istorie falsificată
Editura RISOPRINT, Cluj-Napoca 2014

••UCRAINA - Un punct de vedere geopolitic
Editura TopForm, Colecţia GeoPolitica,
Bucureşti 2014

“The devil can cite Scripture for his purpose”.
William Shakespeare
(The Merchant of Venice)

”... trăim în timpuri extraordinare care impun măsuri extraordinare, sacrificii extraordinare şi o solidaritate extraordinară”
Donald Tusk
Preşedintele Consiliului European

Cuprins

Invazia islamică-Scopul şi efectul ei.
*Scurtă cronologie a unora dintre acţiunile din ultima decadă ale organizaţiilor islamice extremist jihadiste, în întreaga lume.

1. Cauza invaziei musulmane spre Europa şi alte ţări din lume
2. Opinii controversate despre terrorism
2.1. Unele greşeli ce au avut loc în Franţa şi Belgia
2.1.1. Unele dintre acţiunile la nivel guvernamental

3. Ce este de fapt islamul şi ce cred musulmanii ?.
3.1. Înţelegând terorismul
3.2. Terorismul şi efectele lui
3.2.1. Efectele psihologice, economice şi sociale
4. Presupusul Stat Islamic - între mit, propagandă şi realitate.
4.1. Propaganda islamică şi realitatea.
4.2. Ce îi atrage pe tineri să devină terorişti?.
4.3. Ce este radicalizarea?
4.4. Sinuciderea - arma teroriştilor

4.5. Religia islamică sub microscop: violenţă sau pace?.

4.5.1. Mesajul către toţi emigranţii musulmani

4.6. Multiculturalismul şi limitele lui

4.7. Viitorul religiei islamice în lume

5. Unele zone de acţiune ale terorismului islamic.

Siria, Libia, Irak, Gaza, Iordania,
Africa de Nord, Africa de Vest,
America de Nord, Europa, Turcia, şi Australia

6. Sursele şi resursele Statului Islamic.

6.1. Capturarea surselor petrolifere.

6.2. Fiscalitatea/extorcarea de fonduri.

6.3. Răpirile de persoane.

6.3.1 ISIS foloseşte copii în atentatele sinucigaşe
şi chiar în luptele armate

6.4. Donaţiile unor bogătaşi.

6.5. Vânzarea de droguri contra cumpărarea de armament

7. Poziţia SUA şi a Federaţiei Ruse faţă de Statul Islamic.

Opinii.

8. Riscul pierderii identităţii naţionale al ţărilor membre
ale UE şi al altor ţări din lume.

9. Lupta împotriva terorismului mondial -
o obligaţie imediată a tuturor naţiunilor lumii.

9.1. Războiul împotriva terorismului şi costul

său

9.1.1. Cât costă de fapt acest război fără sfârşit împotriva terorismului?

9.1.2. Cum ar putea fi învins terorismul ?

10. Unele fapte ce trebuie luate în consideraţie în legătură

cu imigraţia ilegală în Statele Unite.

10.1. America faţă în faţă cu terorismul internaţional

10.2. În spatele uşilor închise. Opinia dr. Sebastian Gorka.

10.3. Opinia Preşedintelui Donald Trump referitor la terrorism

10.3.1. Crezul politic şi jurământul preşedintelui Donald Trump

10.3.2. Este necesară o nouă politică a imigraţiei

Anexe

Anexa 1: Organizaţii teroriste.

Anexa 2: Impactul imigraţiei islamice în Europa.

2.1. Unele greşeli ce au avut loc în Franţa şi Belgia.

2.2. Este ameninţarea islamică jihadistă inevitabilă?

Anexa 3: Ţinuta vestimentară a musulmanilor- o continuă dispută

Anexa 4: Opinia lui Mircea Popescu(SUA): Emigraţie şi invazie.

Anexa 5: Victor Orban: În Europa este interzis să spui adevărul !.

Concluzii

Anexe documentare

o Lista tabelelor, graficelor şi hărţilor din lucrare

o Mic Breviar statistic. informaţii statistice

o Notele autorului

o Mic dicţionar tematic

o Mulţumiri
o Bibliografie selectivă pentru partea I-a, a II-a
o Index de fapte şi persoane

Prefaţă

Timp de aproape un sfert de secol Uniunea Europeană, ca structură politică de tip postmodern, a fost admirată la scară mondială, respectată şi studiată pentru experimentul cooperării, coordonării, integrării unor societăţi cu valori comune. Evenimentele politice şi economice care au avut loc la nivelul continentului european dar şi la cel global, din ultimii ani, au adus UE în faţa unor provocări de ordin sistemic dar şi economic sau social. Modul cum aceste provocări au fost gestionate au condus la discuţii atît în cadrul specialiştilor dar şi a opiniei publice. Dezbaterea de idei şi viziuni privind viitorul Uniunii Europene, viziunea şi scenariile de viitor rezultate din aceste dezbateri se aşează pe un registru ce merge de la un hiperoptimism şi încredere în proiectul imaginat de „părinţii fondatori" pînă la un scepticism accentuat şi deziluzii privind modul cum funcţionează democraţia în această construcţie postmodernă şi mai ales cît contează opinia cetăţeanului. Totuşi o serie de întrebări legate de construcţia europeană şi principiile ei fondatorare, locul şi rolul UE ca actor global în lumea secolului XXI au rămas fără răspuns.

Lucrarea semnată de distinsul om de ştiinţă şi analist socio-economic şi politic la nivel global, dr. Alex Berca apare într-un moment cum nu se poate mai potrivit atît pentru lumea academică cît şi pentru opinia publică. Este o analiză lucidă şi temeinică elaborată de un observator din interiorul societăţii americane dar format în cultura europeană şi bun cunoscător al istoriei şi civilizaţiei occidentale.

Întregul demers de analiză este construit în jurul unei întrebări care se constituie în fapt în ipoteză de lucru: „Cum au fost gândite planurile de dezvoltare ale Uniunii în general şi al fiecărei ţări în parte în mod special atunci când au stabilit condiţiile de dezvoltare şi de supravieţuire în timp a Uniunii Europene?” Autorul consideră că de modul cum se va răspunde la această întrebare depinde şi viitorul construcţiei europene.

Cercetarea şi analiza domnului dr. Alex Berca se încadrează în tiparul nonconventionalui.

Un palier al analizei are şi o anumită savoare pentru cititor. Acesta, prin modul cum îi sunt oferite ipotezele şi explicatiile pe care se sprijină acestea construite de autorul cărţii, poate să elaboreze propria sa viziune şi să o compare. Problema migraţiei este de departe cea mai interesantă şi are şi o puternică latură emoţională. Dealtfel nu întîmplător autorul acestui volum deschide analiza sa cu afirmaţia făcută de un cunoscut istoric american care a făcut o afirmaţie şocantă cu 15 ani în urmă: *„Europa va fi islamică până la sfârşitul secolului 21, cel mai târziu.”* Domnul dr. Alex Berca nu face analiza acestui fenomen sub impresia ştiriilor care „umplu” canalele media de toate felurile cu cele mai interesante imagini şi emoţionante comentarii ci porneşte de la contextul socioeconomic şi demografic al Europei în special al ţărilor cele mai puternic dezvoltate cu focus pe Germania. Sunt luate în calcul atît avantajele econonice dar mai ales dezavantajele din planul realităţilor sociale, religioase şi de securitate ce ar putea surveni**.** Concluzia domniei sale este că „Ideia primirea primirii unor migranţi din diverse ţări care să acopere situaţia descreşterii demografice a forţei de muncă activă ar fi interesantă poate nu numai pentru Germania ci şi pentru alte ţări, dar ea ar fi trebuit să fie pregătită în timp, să se pregătească condiţiile de verificare, de primire şi de acomodare a noilor veniţi”**.** Migraţia populaţiei islamice are fără indoială un impact

socio-economic şi politic, însă, Europa se confruntă de mai mulţi ani şi cu un alt aspect al vieţii de zi cu zi şi care a devenit destul de alarmant prin faptul că poate contribuii la pierderea identităţii naţionale. Astăzi avertizează autorul populaţia Europei este formată în proporţie de peste 1/3 din diverse persoane născute în afara Europei, iar acest procent este în continuă creştere. Interesante sunt informatiile pe care cititorul le găseşte în carte în legătură cu islamul, propaganda islamistă făcută de asa zisul Statul islamic cît mai ales riscurile de securitate pe care acesta le induce în politica internaţională.

Autorul atrage atenţia asupra faptului că multiplele problem cu care se confrontă Europa în prezent au o puternică influenţă în războiul împotriva terorismului internaţional şi atunci când se discută despre complicitatea Rusiei în conecţie cu Iranul în creerea armei atomice.

Aşadar, domnul doctor Alex Berca ne oferă nu numai o carte de lectură minunată ci şi un instrument de lucru prin care cei interesaţi de istoria şi evoluţiile viitoare ale Uniunii Europene se pot apropia de acest subiect interesant şi care - mai ales în actualele condiţii generate de criza economică mondială şi de votul britanicilor de a părăsi UE- cu atât mai mult, devin mai atractive.

Profesor univ. Dr.
Constantin Hlihor
Şcoala Naţională de Studii Politice
şi Administrative (SNSPA),
Bucureşti

Rânduri către cititor

Stimate cititor îţi ofer o carte al cărui întreg conţinut îl poţi avea chiar din titlul ei. Deschizând-o îţi vei putea da seama încă de la primele pagini de multiplele fapte pe care mass-media mondială în general şi cea din zona Uniunii Europene în mod special le oferă sub forma unor pastile, uşor de înghiţit - care dovedeşte talentul jurnalistic al diverşilor autori, dar care în realitate ascund multiple şi

deosebit de dificile momente în care trăieşte o populaţie de peste 450 milioane de oameni.

Partea cea mai mare şi a unor aspecte deosebit de dificile dintre aceste momente este determinată de faptul, aşa cum remarcase cu mulţi ani în urmă Albert Einstein:

”Lumea este un loc periculos, nu pentru că
există cei care sunt ca nişte diavoli, ci datorită
celor care îi văd şi nu fac nimic”

Lumea actuală a secolului 21 nu este cu nimic diferită de cea a secolului sau mai bine zis a secolelor precedente, din punctul de vedere al frământărilor sociale şi a vieţii oamenilor cu excepţia succeselor realizate în domeniul tehnicii şi tehnologiei din diverse domenii (cum ar fi de exemplu în domeniul informaţional, medical sau al roboticii).

După opinia unor autori, din păcate:

Omenirea a reuşit să creeze o mulţime de invenţii deosebite,
dar nu a reuşit să ”creeze” Pacea în lume.

Savanţii au descoperit uimitoarea putere a atomului, dar au fost şi sunt în continuare incapabili să descopere enorma putere a Păcii în lume.

Astronomii au descoperit dimensiunile enorme ale universului şi au descoperit noi galaxii deosebit de îndepârtate de Pământ, dar nu au reuşit să descopere nici cel mai apropiat element al Păcii şi nici soluţia cea mai simplă pentru a asigura Pacea pe pământ.

Viaţa oamenilor la acest început de mileniu îşi continuă zbuciumul şi confruntarea cu multe nenorociri, cu tot felul de agresiuni al unor forţe care stau ascunse în spatele unora incitându-i la tot felul de crime dintre care unele realmente barbare (decapitarea oamenilor, arderea de vii, genociduri etnice, îngroparea de vii a oamenilor, furturi de oameni, crime în masă, violarea unor fete de

zece ani, şi încă multe altele). Asemenea acte barbare similare cu cele ale

armatelor întunecate ale lui Thanatos[1] pot fi considerate prin prizma unora

care au fost prezentate printre teoriile lui Sigmund Freud ca: *instincte ale unor animale* pentru supravieţuire.

Faptul că s-a ajuns în a doua decadă a secolului 21 şi avem de-aface cu una din gravele probleme care trebuie dezbătute privind condiţiile de acceptare a imigranţilor din diverse colţuri ale lumii constituie un semnal de alarmă şi ca atare ar trebuii rezolvate în timpul cel mai scurt posibil.

Cu toate că există o mulţime de opinii (la care şi subsemnatul mă raliez), ale unor specialişti printre care şi a Domnului Mircea Popescu (din SUA), care consideră că problema acceptării imigraţiei din diverse colţuri ale lumii în Europa, Statele Unite şi în alte ţări, trebuie să fie o problemă ce trebuie să intre în competenţa ONU , există unii reprezentanţi chiar ai ONU care din anumite raţiuni (nejustificate - n.n.), consideră că această problemă nu aparţine de ONU şi ca atare de ea trebuie să se ocupe ţările care îi acceptă (voit sau nu - n.n.) pe aceşti imigranţi.

Unul dintre cei ce susţin interesele imigranţilor (făcând parte din structura ONU - n.n.), este Peter Denis Sutherland (n. 1946) - reprezentantul special al Naţiunilor Unite pentru Migraţia Internaţională, care la mijlocul anului 2015 declara la Centrul de ştiri al ONU:

”…imigraţia în general şi chiar şi cea ilegală, este

responsabilitatea Europei, a Statelor Unite şi Canadei…”.

Prin punctul său de vedere Sutherland susţinea că acceptarea imigraţiei "nu este doar o responsabilitate de natură morală, ci o obligaţie legală (în conformitate cu

---

1 Thanatos (în mitologia greacă) - fiul zeiței Nyx (noaptea) și a lui Erebos (întunericul), frate geamân cu Hypnos (zeul somnului).

Convenţia ONU pentru Refugiaţi din 1951), pentru a accepta milioane de "migranţi economici". Aceşti imigranţi merită nu doar respect, ci ţinând seama de drepturile lor, trebuie primiţi şi ajutaţi cu tot ceeace au nevoie -este un angajament constructiv. Cu alte cuvinte, este de datoria Europei şi Americii de Nord, de a deschide graniţele şi de-ai respecta pe oamenii care (poate nu înţeleg de la început şi nu respectă normele culturale şi civilizate ale ţărilor care îi primesc - n.n.), nu intenţionează să se asimileze, şi după cum se exprimă unii europeni, aceştia subminează normele legale şi culturale în favoarea legii *Sharia* şi uneori în favoarea intoleranţei violente faţă de alte religii şi obiceiuri.

Peter Denis Sutherland a afirmat că opoziţia faţă de migraţia ilegală masivă şi îngrijorarea cu privire la subminarea normelor culturale, distrugerea coeziunii sociale şi a ameninţărilor la adresa suveranităţii naţionale sunt manifestări "rasiste şi xenofobe, şi ar trebuii condamnate."

De asemeni în luna iunie 2015, în cadrul unei întâlniri cu Papa Francis, cu şeful companiei Goldman Sachs International şi cu alţi reprezentanţi de prestigiu din lume, Sutherland a declarat la postul de televiziune RTÉ[2]:

Experienţele din Europa, Marea Britanie şi America de Nord îmi confirmă opiniile privind asimilarea şi contribuţiile acestor migranţi.

"Imigraţia musulmană în lumea occidentală

nu a avut de a face cu Occidentul ca " teren de oportunităţi" sau ca un loc unde să se manifeste libertăţile individuale".

Cât de adevărate şi mai ales cât de convingătoare pot fi afirmaţiile lui Peter Denis Sutherland sunt sub un mare

2 RTÉ Two - cea de-a doua televiziune publică irlandeză operată de compania de stat Radio Telefís Éireann. În perioada 1988-2004 postul a fost cunoscut sub diverse nume: Network 2, RTÉ Network Two, RTÉ2 sau N2.

semn de întrebare cu atât mai mult cu cât de ani de zile se remarcă tot felul de manifestări ale unor acţiuni belicoase şi cu efecte deosebit de grave care au avut loc în multe dintre oraşele din Europa, din Statele Unite şi din alte ţări.

Chiar dacă opiniile lui Sutherland au un cât de cât sâmbure de adevăr şi ca atare mulţi dintre imigranţi islamici sunt oameni care în dorinţa de a putea să-şi asigure o viaţă mai bună din punct de vedere economic şi mai liniştită faţă de teroarea prin care au trecut în ţările de origine, tot este absolut necesar să existe şi să se aplice cu stricteţe o legislaţie care să permită verificarea şi înregistrarea tuturor celor intraţi în Europa, în Statele Unite sau în Canada.

Numai astfel se va putea păstra prestigiul ”noii Europe” şi coexistenţa ţărilor membre în viitorul ei în condiţiile geopolitice actuale şi a perspectivelor pe termen lung.

Elementele fundamentale ale politicii Uniunii Europene trebuie să includă în mod categoric unele aspecte privind stadiul actual şi perspectivele de invazie în majoritatea ţărilor Uniunii a persoanelor din ţările islamice şi care prin uşurinţa de a folosii trecerea dintr-o ţară în alta fără nici o verificare creează riscul manifestării unor acţiuni anti-sociale şi a unora anti-statale deosebit de grave.

Nu trebuie neglijat că printre persoanele (în special cele musulmane - n.n.) care cer imigrarea şi venind în Europa îşi desfăşoare activităţi utile pentru viaţa lor şi a ţării unde au imigrat, există şi o mulţime de oameni de religie islamică, precum şi diverşi indivizi membrii ai unor grupuri islamice extremiste care infiltrându-se în Europa, în Statele Unite sau în alte ţări din lume, sunt pregătiţi şi provoacă mari catastrofe sociale, economice şi politice.

Existenţa şi modul de manifestare al aşa numitelor ”sleeper cells”, formate din membrii unor organizaţii radical islamiste-jihadiste sunt cele care trebuie

contracarate, minimalizate sau total eradicate. Asemenea grupări au planuri pentru tot felul de acţiuni de distrugere a culturii şi civilizaţiei diferitelor ţări unde se infiltrează urmărind islamizarea treptată dar sigură a ţărilor membre ale Uniunii Europene ca şi a altor ţări de pe glob.

Exemplele cele mai grăitoare sunt prezentate în această lucrare alături de unele sugestii de consultare a unor noi surse de informaţii şi a unor măsuri ce ar trebuii să stea în atenţia imediată a conducerilor fiecărei ţări din lume, a Uniuni Europene în ansamblul ei şi a Statelor Unite.

Majoritatea exemplelor incluse în carte au un suport statistic care îşi atinge scopul prin datele concrete pe care le cuprind.

Chiar dacă după o primă vedere a acestor statistici s-ar putea desprinde idea că nu au nici o legătură între ele şi cu subiectul lucrării, o analiză mai profundă poate duce la concluzia că asemenea statistici fac parte dintr-un complex trecut şi actual şi care nu poate fi neglijat oferind de fapt o imagine completă şi un instrument de analiză a viitorului întregii lumi.

Pornind de la o informaţie din care rezultă punctul de vedere al unuia dintre specialiştii în probleme ale islamismului şi corelând acest punct de vedere cu cel referitor la evoluţia economică a Germaniei pentru următoarele decade am considerat că poate fi de bun augur să ofer cititorului multiplele dezbateri prin punctele de vedere diametral opuse ale celor ce consideră necesar şi uman salvarea migranţilor din diverse ţări ale Orientului Mijlociu, din Africa de Nord şi din alte ţări şi cei ce susţin ca un prim punct asigurarea securităţii naţionale ale ţărilor europene şi din alte colţuri ale lumii, împotriva extremiştilor jihadişti ce s-au strecurat printre migranţii ce au fugit de război, crime, foamete şi alte acte atroce urmărind de fapt să facă jocul celor ce susţin ideia islamizării lumii şi creerea unor califate care să domine

lumea.

Dorind să ofer o imagine cât mai complexă şi completă a diverselor probleme prezentate în diversele capitole ale cărţii, am considerat că pot veni în ajutorul cercului larg de cititori, căruia mă adresez, printr-o serie de anexe care au scopul de a completa unele dintre afirmaţiile prezentate.

Cititorii, cu diferite preocupări în domeniul politic, economic şi social-cultural au la dispoziţie prin această lucrare cu un bogat caracter documentar, bazat pe un bogat instrumentar documentar, o sursă de inspiraţie care le-ar putea deschide o fereastră spre noi idei şi diferite noi puncte de vedere.

Vă urez o lectură plăcută,
Dr. Alex Berca

Invazia islamică
- Scopul şi efectul ei -

Scurtă cronologie a unora dintre acţiunile din ultima decadă ale organizaţiilor islamice extremist jihadiste, în întreaga lume

2 August 1990 Aproximativ la ora 2:00 a.m (local

time) forţele militare
ale Irakului au invadat Kuweitul. prin anexarea Kuweitului, Irakul a preluat controlul a 20% din resursele mondiale de petrol. În aceeaşi zi Consiliul de Securitate al Naţiunilor Unite au condamnat în mod unanim această invazie şi au cerut Irakului să-şi retragă imediat trupele din Kuweit.

9 August 1990 Statele Unite au anunţat pregătirea operaţiunii militare ”Desert Shield”. Saddam Husein a refuzat să-şi retragă trupele din Kuweit.

29 Noiembrie 1990 Consiliul de Secutitate a adoptat o rezoluţie prin care se autoriza folosirea forţelor militare împotriva Irakului.

16 Ianuarie 1991 S-a declanşat acţiunea militară a SUA şi a coaliţiei internaţionale.

7 octombrie 2001 A început războiul din Afganistan unde se afla Osama Bin Laden si taberele de instruire ale jihadistilor care au organizat atacurile asupra Americii.

O serie de studii geopolitice confirmă că războiul din Irak a generat o creştere uimitoare în rata anuală a atacurilor jihadiste fatale, manifestate prin sute de atacuri teroriste şi mii de vieţi civile pierdute; chiar dacă au existat unele opinii după care terorismul manifestat în urma atacurilor occidentale în Irak şi Afganistan ar ar fi excluse din lista cauzelor care au generat declanşarea unui vid politic în zonă şi de unde a început imediat să se manifeste terorismului mondial, atacurile terorismului manifestate în diverse colţuri ale lumii s-au înmulţit ca număr şi intensitate.

Al Qaeda, s-a manifestat printr-un număr tot mai

mare de atacuri teroriste de la Londra la Kabul, şi de la Madrid, la Marea Roşie.

*

11 Septembrie 2001 O serie de atacuri sinucigaşe coordonate de
Al-Qaeda împotriva Statelor Unite. 19 terorişti
au deturnat patru avioane comerciale de pasageri.
Teroriştii au preluat controlul avioanelor, prăbuşind
două dintre ele în Turnurile Gemene ale *World*
Trade Center din New York, omorând
toate persoanele de la bord. În total, în urma
atacurilor au murit 2.993 de oameni, inclusiv
teroriştii.
Un al treilea avion a fost prăbuşit în clşdirea
Pentagon din Arlington, Virginia lîngă Washington,
D.C.
Al patrulea avion s-a prăbuşit pe o câmpie de lângă
Shanksville în zona rurală a statului Pennsylvania,
după ce unii dintre pasageri şi membrii echipajului
au încercat să recâştige controlul avionului, pe
care teroriştii îl îndreptaseră spre Washingto, D.C.
Nu au existat supravieţuitori ai zborurilor.
20 Martie 2003 Preşedintele George W. Bush a anunţat
începutul războiului în Irak.
9 Aprilie 2003 Invazia SUA şi a alianţei, a răsturnat guvernul
lui Saddam Hussein în Irak .
Mai 2003 Grupul condus de Abu Musab al-Zarqawi numit
Organizaţia monoteismului şi Jihad începe
operaţiunile din Irak
August 2003 Grupul lui Zarqawi bombardează sediile ONU

din Bagdad

Aprilie 2004 Se raportează sute de victime ucise în luptă în timpul asediului militar al S.U.A. în oraşul musulman sunnit - Fallujah

Aprilie 2004 Apar dovezi fotografice despre abuzul deţinuţilor din Irak de către trupele americane în închisoarea de la Abu Ghraib de lângă Bagdad

Mai 2004 Zargawi începe decapitări filmate în Bagdad

Iunie 2004 SUA asigură suveranitatea guvernului interimar irakian condus de premierul Iyad Allawi

Octombrie 2004 Zargawi jură loialitate faţă de Osama bin Laden şi crează Al Qaeda în Irak (AQI)

Ianuarie 2005 AQI începe o campanie de decapitări publice pe străzile oraşelor din Irak

Aprilie 2005 AQI devine un magnet pentru luptătorii străin; principala preocupare a lui Bin Laden devine al-Qaida

Octombrie 2005 Alegătorii aproba o nouă Constituţie, care îşi propune să creeze o democraţie Federală Islamică în Irak

Decembrie 2005 Irakienii votează pentru prima dată pentru acordarea unui mandat complet guvernului şi parlamentului.

Februarie 2006 Bombardarea Moskeii Shi'a al Askari din Samarra, Irak; începe un conflict sectar complet

22 Aprilie 2006 Preşedintele nou reales Jalal

Talabani, de
origine kurdă, îi cere candidatului Shia,
Nouri al Maliki, să formeze un
nou guvern în Irak, se încheie o lungă perioadă
de impas.

Iunie 2006 Zaegawi este omorât într-o acţiune a aviaţiei
americane

Octombrie 2006 Se crează Statul Islamic în Irak (ISIS); Abu Omar al
Bagdadi este numit conducătorul acestui stat

Decembrie 2006 Saddam Hussein este executat de către irakieni

Ianuarie 2007 O acţiune a armatei americane şi a sunnilor
acţionează pentru diminuarea forţelor ISI

Ianuarie 2008 Parlamentul irakian aprobă legea după care partidul
Ba’ath condus de Saddam Husein s[devine un
partid al poporului.

Martie 2008 Primul Ministrul Maliki ordonă o acţiune de
represiunii ale miliţiei în Basra, ceea ce a dus
la desfăşurarea unei lupte cu Armata Moqtada al
Sadr, o grupare a miliţiei shiiţilor

Mai 2008 Presa americană confirm existenţa unei presiuni
asupra ISI şi a altor grupări de opoziţie,
care influenţează scăderea actelor de violenţă
faţă de 2005.

Septembrie 2008 Forţele militare ale SUA preiau controlul
provinciei Anbar, care fusese o fortăreaţă
a insurgenţilor al-Qaida.
Aceasta este prima provincie Sunni care este
redată guvernului Shiţilor

Ianuarie 2009 Primul Ministrul Maliki a cerut comunităţii
sunniţilor să-şi întărească vigilenţa împotriva
grupărilor ISIS pentru a opri orice atentate
criminale
August 2009 ISIS a aruncat bombe explosive asupra Ministerului
de Externe şi a Ministerului de Finanţe,
omorând sute de persoane
Toamna 2009 Abu Bakr al- Baghdadi a fost eliberat din închisoarea
Bucca din Irak când în mod oficial această
închisoare s-a închis
Aprilie 2010 Conducătorii ISI Abu Omar al Baghdadi şi
Abu Ayyub al Masri au fost omorăţi în urma
unui raid aerian al armatei SUA
Mai 2010 Abu Bakr al-Baghdadi a fost numit conducătorul ISI
6 Martie 2011 În oraşul Daraa din Siria (lângă graniţa cu Iordania),
12 băieţi sub vârsta de 15 ani au fost arestaţi
pentru producerea de grafiti anti-guver.
Au început proteste în Daraa care s-au extins în
toate satele din vecinătate.
21 Aprilie 2011 Preşedintele Assad a semnat un decred de încetare
a stării de urgenţă în Siria după 50 de ani de
menţinere a acestei situaţii, sperând să oprească
protestele populaţiei.
2 Mai 2011 Osama bin Laden, a fost omorât de către forţele
speciale ale SUA
14 Iunie 2011 Liga Arabă a condamnat pentru prima dată,
Siria pentru acţiunile antiumane aplicate.

August 2011 Arabia Saudită, Kuveitul şi Bahrainul şi-au rechemat
ambasadori din Siria. Statele Unite, Franţa,
Marea Britanie şi Germania i-au cerut lui Assad să
demisioneze din poziţia de Preşedinte al Siriei
Decembrie 2011 SUA a încheiat operaţiunile sale din Irak.
Guvernul se confruntă cu diverse dezordini;
Maliki emite un mandat de arestare pentru
vicepreşedintele Tariq Hashimi, un politician
de frunte sunnit. Sunniţi boicotrază Parlamentul
şi Cabinetul ministerial.
6 Ianuarie 2012 Generalul Mustafa Ahmad al Sheikh, persoana
cu cel mai mare grad militar, părăseşte funcţia
şi se alătură împreună cu încă 20.000 de
soldaţi Armatei Libere Siriene.
12 Februarie 2012 Ayman al Zawahiri cheamă toţi musulmanii pentru
a ajuta la răsturnarea guvernului lui Assad
16 Iunie 2012 SUA şi-au suspendat misiunea de monitorizare
din Siria fiind mult prea periculoasă continuarea
operaţiunilor
Iunie 2012 ISI a emis primul video popular dintr-o serie
denumită: ”Zângănitul spadelor”
Iulie 2012 ISI şi-a anunţat iniţiativa ”doborârii pereţilor”,
în vederea eliberării membrilor organizaţiei lor
din puşcăriile irakiene
August 2012 Preşedintele Barack Obama a declarat că zvonurile
privind folosirea armelor chimice în Siria sunt
considerate ca ”linie roşie” pentru acţiune.
ptembrie 2012 Mass media iraniană a confirmat că

unităţile

Gărzii Revoluţionare sunt pregătite să-l ajute pe Assad.

Decembrie 2012 Musulmanii Sunni din Irak au demonstrat în diferite părţi din ţară, timp de mai multe luni, protestând că sunt marginalizaţi de guvernul Shia.

28 Februarie 2013 Statele Unite au promis asistenţă aşa numiţilor ”rebeli” sirieni.

Martie 2013 Jabhat al Nustra (Islamist Sunni miliţia, numită şi al-Qaeda în Siria şi în Levant - n.n.), a devenit dominantă.

10 Martie 2013 Grupurile islamiste şi-au creat un Consiliu de Est, consolidându-şi controlul zonei de Est al Siriei

Aprilie 2013 Organizaţia ISI a anunţat că Jabhat al Nustra este oficial în Siria şi va fi cunoscut drept Statul Islamic în Irak şi Siria (ISIS).

18 Aprilie 2013 Din informaţii speciale Marea Britanie şi Franţa au confirmat folosirea armelor chimice în Siria.

19 Mai 2013 Jabhat al Nusra au capturat teritoriul unde se găsesc instalaţiile petrolifere şi au început să vîndă petrol crud.

27 Mai 2013 Uniunea Europeană a anunţat că încetează embargoul livrărilor de arme către rebelii sirieni

4 Iunie 2013 Franţa şi Marea Britanie au confirmat din nou evidenţa folosirii *gazului sarin* în Siria. SUA după o săptămână, în mod independent au confirmat efectul sarinului folosit în Siria

Iulie 2013 ISIS a anunţat că va iniţia o campanie care va
permite eliberarea deţinuţilor organizaţiei lor prin intimidarea/lichidarea/asasinarea forţelor de securitate irakiene.
În urma căştigării controlului asupra teritoriului unde se găseau deţinuţii, au fost eliberaţi peste 500 de deţinuţi din puşcăria de la Taji şi Abu Ghraib

24 Iulie 2013 Directorul Departamentului de Inteligenţă al
Armatei Israelului a informat că Diria a devenit ”centrul global al acţiunilor jihad” al grupărilor teroriste.

August 2013 S-au confirmat informaţiile Israelului şi ISIS a
început atacuri susţinute împotriva grupurilor siriene de rebeli cum ar fi: Liwa al Tawhid şi Ahrar Sham.
Apoi ISIS a început atacuri în Raqqa şi Alep. Aceste acţiuni ale ISIS au schimbat complet natura acţiunilor rebelilor în Siria.

14 August 2013 Trupele ISIS au scos complet din Raqqa grupurile
rebelilor

31 August 2013 Preşedintele Barack Obama în discursul ţinut la
prezentarea Situaţiei Naţiunii a afirmat că are o responsabilitate morală de a acţiona în Siria dar trebuie să aibă aprobarea Congresului de a utiliza forţa armată.

Octombrie 2013 ISIS şi-a creat primul cont oficial de website
(medie socială) pentru a comunica cu întreaga lume prin Twitter.

Decembrie 2013 Se extinde conflictul sirian dintre

rebeli şi ISIS

Ianuarie 2014 După lupte intense ISIS a anunţat oficial că deţine controlul complet al oraşului Raqqa şi ca atare îl numeşte capitala emiratului ISIS, ceea ce reprezintă un simbol al viitorului stat islamic.

Ianuarie 2014 Luptători islamişti s-au infiltrat în Fallujah şi Ramadi în Irak.

Forţele militare irakiene au recucerit Ramadi dar forţele militare ale ISIS s-au fortificat în Fallujah

Februarie 2014 Sediul Central al al-Qaeda condus de Ayman al Zawahiri, a comunicat că are legături strânse cu ISIS; ISIS a răspuns că reprezintă spiritul lui al-Qaeda al cărui fondator a fost Osama Bin Laden şi nu al-Qaeda cundusă de succesorul său, Zawahiri

Martie 2014 Unii dintre suporterii ISIS au fost arestaţi în Elveţia când căutau să recruteze luptători pentru ISIS şi planificau atacuri teroriste.

Aprilie 2014 ISIS a lansat prin Twitter zeci de informaţii zilnice .

Mai 2014 ISIS a relansat un nou video popular din serie denumită: ”Zângănitul spadelor”, partea a 4-a de propagandă video.

Printre aceste video s-a prezentat şi cel privind executarea unui număr de 12 soldaţi irakieni.

24 Mai 2014 Unii dintre luptătorii ISIS printre care şi Mehdi Nemmouche a împuşcat patru

evrei la Muzeul din Bruxelles (Belgia).

Iunie 2014 ISIS a ocupat şi controlează oraşul Mosul, cel de al doilea cel mai mare oraş din Irak la graniţa cu Siria; în 2014 a cerut anularea înţelegerii privind graniţa dintre Irak şi Siria care a fost stabilită în 1906.

30 iunie 2014 ISIS a anunţat restabilirea califatului şi numirea acestuia drept ”Statul Islamic”.

Iulie 2014 Abu Bakr al-Baghdadi conduce rugăciunile la Moschea din Mosul. A confirmat existenţa califatului şi a fost (re)numit: Califul Ibrahim.

Iulie 2014 A apărut primul număr al revistei *Dabiq,* în limba engleză

8 August 2014 Statele Unite au început acţiunea aeriană împotriva Statului Islamic, în oraşul Irbil în afara ariei Kurdisk (Irak)

August 2014 Cu tot efortul acţiunilor comune aeriene americane în colaborare cu forţele militare iraniene şi irakiene, Statul Islamic menţine controlul unei arii foarte largi în Irak şi şi-a consolidat poziţia în Siria

August 2014 Twitter a interzis toate conturile oficiale ale ISIS

25 August 2014 Statul Islamic a prezentat un video cu decapitarea ziaristului american James Foley[3] (care a fost răpit de către

---

3 Sursa: http;//www.bellingcat.com/resources/case-studies/2014/08/23/the - hills-of-raqqa-geolocating-the-james-foley-video/ în: Hills of Raqqa-Geolocating the James Foley
Video by: Eliot Higgins, 23 August, 2014

extremişti în Siria în 2012)

2 Septembrie 2014 Statul Islamic a prezentat un al doilea video

cu decapitarea celui de al doilea ziarist

american Steven Sotloff.

Preşedintele Obama a anunţat că Statele

Unite vor acţiona pentru distrugerea ISIS.

14 Septembrie 2014 Statul Islamic a prezentat un al treilea video

cu decapitarea unui lucrător britanic:

David Haines

17 Septembrie 2014 Poliţia australiană a anunţat că se opune

acţiunilor ISIS de decaptare a oamenilor.

Septembrie 2014 Twitter a suspendat sute de conturi

ale susţinătorilor ISIS

23 Septembrie 2014 Statele Unite şi coaliţia sa au început

operaţiuni aeriene în Siria

23 Septembrie 2014 Suporteri australieni ai ISIS au înjunghiat

doi ofiţeri de poliţie

Octombrie 2014 Statul Islamic îşi întăreşte poziţiile în Mosul

şi în Siria şi se extinde în apropierea

graniţei cu Turcia

3 Octombrie 2014 Statul Islamic a prezentat un alt video cu

decapitarea lui Alan Henning - un şofer

englez. Execuţia acestuia a creat o acţiune

amplă a musulmanilor condamnând

acţiunile ISIS.

20 Octombrie 2014 În Canada sunt acuzaţi suporterii ISIS care

au omorât un soldat călcându-l cu

maşina.

22 Octombrie 2014 Suporteri ai ISIS au împuşcat un soldat
canadian atunci când au vrut să atace
oamenii care se găseau în clădirea
Parlamentului din Ottawa
13Noiembrie2014 ISIS a anunţat stabilirea unor avanposturi
în Egipt, Arabia Saudită, Yemen, Libia şi
Algeria
16 Noiembrie 2014 Statul Islamic a prezentat un alt video cu
decapitarea lui Abdul Rahman Kjassig,
un lucrător american.
22 Noiembrie 2014 Suporteri ai ISIS au împuşcat un lucrător
olandez ce muncea în Ryad.

1. Cauza invaziei musulmane spre Europa şi alte ţări din lume

În urmă cu circa 15 ani Bernard Lewis[4]-profesor de istorie la Universitatea Princeton (New Jersey - SUA), într-un interviu cu ziarul German *Die Welt*, spunea:

Europa va fi islamică până la sfârşitul secolului 21,

4 Bernard Lewis (n. 31 mai 1916 -), istoric american de origine engleză, specialist pe probleme orientale, cunoscut ca un comentator politic de mare clasă și autor al unor lucrări privind istoria Islamului și legătura între Islam și țările occidentale.
Lucrarea indicată în bibliografie.

cel mai târziu

(pentru cei interesaţi sugerez consultarea articolului: Christopher Caldwell - Islamic Europe?
publicat în Weekly Standard, 4 Octombrie, 2004, în: http://www.weeklystandard.com/
/Content/Public/Aricles/000000/001/685ozxcq.asp).

Afirmaţia Profesorului Lewis a fost considerată ca un adevărt şoc pentru întreaga
lume, dar mai ales pentru europeni şi pentru americanii care nu urmăriseră tendinţa evoluţiei demografice a Europei din ultima parte a Războiului Rece şi apoi din anii 1990.
Mulţi dintre studenţii lui Lewis precum şi diverşi specialişti în problemele Islamismului nu l-au luat în serios şi l-au considerat ca pe un vizionar cu concepţii negativiste.
Aşa se întâmplă, de obicei, nimeni nu apreciază un prognostician şi nu i-a în consideraţie cele spuse de un asemenea vizionar, decât atunci când se petrec cele
spuse de un asemenea om. În multe cazuri - recunoaşterea este numai post- mortem.
În zilele noastre asistăm la manifestarea unui asemenea fenomen, şi Bernard Lewis, Profesorul care şi-a aniversat în anul 2016 cel de al 100 ani, al existenţei, este din nou apreciat la justa lui valoare.
Dacă se urmăresc informaţiile statistice şi faptice referitoare la evoluţia Europei în general şi a Germaniei în mod special, de la terminarea celui de al Doilea Război Mondial şi până în prezent se pot vedea cu uşurinţă multiplelel probleme cu care se confruntă Europa ca un tot şi paşii pe care i-a făcut Germania pentru a se impune în întreaga Europă şi pe plan mondial ca o forţă economică, şi poate ca un model al dezvoltării socio-economice şi politice.

Europa trece printr-o multitudine de crize cărora trebuie să le facă faţă; este suficient să amintim numai unele dintre ele pentru a ne da seama de gravitatea şi pericolul manifestării acestora:

— creşterea numărului actelor teroriste ce au avut şi continuă să aibă loc în diverse ţări şi oraşe europene,

— explozia provocată de numărul mare de migranţi (cea mai largă migraţie pe care a cunoscut-o Europa de la cel de al Doilea Război Mondial),

— criza financiară (a debitelor), care s-a manifestat cu o putere deosebită în diveritele ţări europene,

— manifestarea crizei Zonei euro,

— manifestarea creşterii puterii partidelor de extremă dreaptă (cum ar fi de exemplu Frontul Naţional Francez)

— pericolul ameninţării vecinilor din vest de către Rusia

— riscul determinat de ”Euro-scepticismul” manifestat în Marea Britanie şi riscul ieşirii Marii Britanii din UE în urma referendumului (ce a avut loc la 23 iunie 2016).

În acelaş timp Germania a cunoscut o evoluţie demnă de invidiat de multe ţări europene; de la o ţară complet distrusă din punctul de vedere economic şi cu o populaţie în continuă îmbătrânire, creşterea ei economică nu a fost nici simplă şi nici uşoară. A fost necesar, un efort extraordinar, o preocupare deosebit de serioasă din punctul de vedere al calificării forţei de muncă şi al investiţiilor necesare pentru refacerea economică şi impunerea ei din nou ca o mare putere economică.

La nivelul naţional al Germaniei au existat nenumărate confruntări în privinţa modului de suprvieţuire al economiei industriale fără o forţă de muncă tânără care să înlocuiască golul creat de marea masă a pensionarilor şi al necesităţii asigurării fondurilor de asigurări sociale pentru procentul ridicat al oamenilor

ajunşi la vârsta de pensionare.

Multe dintre punctele de vedere prezentate în Bundestag se refereau la aplicarea unui sistem similar cu cel al Statelor Unite, de exportare a solicitărilor privind manufacturarea diverselor produse industriale spre ţările slab dezvoltate din punct de vedere economic şi unde forţa de muncă este deosebit de ieftină.

Asemenea propuneri s-au lovit de replicile celor care susţineau că în aceste condiţii nu se vor putea obţine taxele pentru activităţile celor ce muncesc şi tot odată se va reflecta printr-o creştere masivă a procentului şomajului.

Alte propuneri se refereau la angajarea forţei de muncă străină care va plăti taxe pe veniturile căştigate şi vor cotribuii la asigurarea fondurilor sociale destinate pensioanarilor.

Concluzia unor lungi dezbateri cu afirmaţii pro şi contra s-a referit la eventualitatea importării forţei de muncă necesare prin aducerea în Germania (a unei forţei de muncă ieftine), care după o perioadă de calificare şi învăţare a limbii germane să fie folosită în întreaga actvitate economcă.

Cu toate că acordurile europene interzic acest lucru şi opinia publică germană este ostilă unei asemenea acţiuni, totuşi prin poziţia adjudecată de Dna Cancelar Merkel în UE s-a obţinut şi asentimentul unei asemenea acţiuni.

După afirmaţiile unor purtători de cuvînt ai Administraţiei germane şi ulterior (re)afirmată în Bundestag de către ministrul german al Economiei, Sigmar Gabriel, şi prezentate de agenţia Reuters, motivele acceptării forţei de muncă străine erau următoarele:

••demografia Germaniei este în continuă scădere; în condiţiile specifice ale

actualului ritm, populaţia Germaniei s-ar putea să se reducă cu circa

6 milioane de locuitori până în 2030,

••fenomenul îmbătrânirii populaţiei germane este în continuă creştere

(fenomen care se manifestă în prezent în majoritatea ţărilor lumii),

••după opinia unor conducători de companii din diversele regiuni ale

Germaniei, în prezent sunt mii de locuri de muncă ne ocupate, ne existând

forţa de muncă necesară (opinie bazată pe un studiu efectuat de

către Institutul pentru Studierea Pieţei Muncii, (IAB) din Nürnberg.

Principalul aspect al acestei dificile probleme era stabilirea numărului necesar de persoane capabile să intre în procesul de muncă al Germaniei.

După opinia unuia dintre ziariştii care urmărea problemele economice internaţionale (Thierry Meyssan-ziarist francez; n.1957), asigurarea forţei de muncă necesară în Germania, se referea la un număr minim de 800.000 sau la peste 1 milion de oameni şi aceasta ar fi fost posibil numai prin venirea din diverse ţări a forţei de muncă (din Africa, Asia şi din orientul Mijlociu).

Thierry Meyssan, arata într-un articol că Preşedintele federaţiei industriei germane, *Ulrich Grillo*, a găsit soluţia pentru cei 800.000 muncitori străini suplementari în Germania.

Ulrich Grillo, a prezentat Cancelarului Germaniei ideia aducerii acestui număr de muncitori prin organizarea unei aşa zise *„crize a refugiaţilor”*, sperând că în acest fel se va putea influenţa şi schimbarea reglementărilor privind forţa de muncă din întreaga UE.

În decembrie 2014, Ulrich Grillo, a ţinut un discurs în care spunea:

”Suntem de mult timp o ţară a emigrării şi trebuie să rămânem aşa ;

Ca ţară prosperă şi de-asemenea din dragoste creştină faţă de aproapele său, ţara noastră trebuie să permită primirea mai multor refugiaţi.”

Ce nu este de înţeles din discursul lui Ulrich Grillo este la ce fel de dragoste ”creştină” (?!?) se referea: a gazdelor sau a invaziei de ”forţă de muncă” care în majoritate nu era creştină ci erau musulmani, deci de religie islamică.

În fine, întrebarea ne primind nici un răspuns din partea autorului ei şi nici din partea Administraţieie Merkel, a rămas nerezolvată.

Ideia lui Grillo, a fost însă preluată de către Cancelarul Angela Merkel care a dispus lansarea unei ample propagande prin diversele mijloace ale mass-mediei germane şi din alte ţări şi apoi chiar în rândurile conducătorilor altor ţări europene.

Ceeace este de neînţeles dintr-un anumit punct de vedere este şi problema relaţiei dintre situaţia şomajului din Germania care cuprindea la acea dată circa 4.5 milioane şomeri şi cea a necesităţii ”imediate” a celor 800.000 sau 1 milion de migranţi din diverse ţări şi care aflând de cele discutate în Germania, au vrut şi continuă să vrea cu tot dinadinsul să ajungă în Germania sau în alte ţări dezvoltate din Uniunea Europeană.

Întrebările pe care mi-le-am pus-o şi eu şi sunt convins că şi întreaga populaţie a Germaniei, au fost aceastea:

Nu ar fi existat posibilitatea ca din cei 4.5 milioane de şomeri din Germania să se (re)califice circa 800.000 într-o primă urgenţă şi să fie folosiţi în economia Germaniei?

Nu era oare mai uşor de a pregăti o forţă de muncă care era şi este mult mai adaptabilă la condiţiile specifice ale industriei germane, mai uşor de înţeles în limba germană (care nu este una dintre limbile cele mai uşor de

învăţat din lume), şi care este în căutare a unor locuri de muncă?.

Chiar dacă o asemenea ideie ar fi fost acceptată de populaţia Germaniei precum şi de către populaţiile altor ţări europene care suferă de situaţii similare privind îmbătrânirea populaţiei şi lipsa unei forţe de muncă tânără, ideia primirii unor migranţi din diverse ţări care să acopere situaţia descreşterii demografice a forţei de muncă, ar fi trebuit să fie pregătită în timp, să se pregătească condiţiile de verificare, de primire şi de acomodare a noilor veniţi.

Fără asemenea aspecte nerezolvate, Germania şi întreaga Uniune Europeană precum şi multe ţări din afara UE au intrat într-un mare haos, ne putând şi ne ştiind cum să rezolve această problemă şi nici pe cea a depistării celor care s-au infiltrat printre migranţi, fiind de fapt soldaţi ai ISIS.

Ca o primă reacţie, majoritatea conducerilor ţărilor membre ale UE, au acceptat această ideie şi aşteptau sugestiile Doamnei Cancelar Merkel.

Printre primii care au dat însă o replică rapidă şi destul de severă acestei propuneri şi în special a celei referitoare la distribuirea rapidă a migranţilor printre ţările europene, a fost cea a lui Victor Orban, premierul Ungariei, care a spus:

.. ”problema nu este a Europei, problema este a Germaniei”!

Replica lui Victor Orban a venit şi după ce s-a aflat în mod oficial că majoritatea refugiaţilor nu erau ”creştini”(!) aşa după cum se pronunţase Ulrich Grillo ci erau musulmani.

Ulterior, la 15 martie 2016, cu ocazia zilei naţionale a Ungariei, premierul Victor Orban şi-a reiterat punctul de vedere privind riscul pe care îl reprezintă migraţia islamică pentru Europa în general şi pentru ţara sa în mod

special.

Manifestând o poziţie deosebit de naţionalistă, Orban afirmase că la Bruxelles se pun la cale diverse planuri pentru aducerea de străini în Europa şi a-i aşeza printre europeni.

Cu toate că la început se vorbea:

"... despre câteva sute, o mie sau două mii de oameni ce urmau să fie relocaţi,

nici un singur lider european nu a îndrăznit să afirme că aceste două mii de

persoane vor creşte într-o asemenea avalanşă ajungând în final zeci sau sute

de mii".

Şi în continuare Victor Orban afirma:

"... Nu le vom permite altora să ne spună pe cine trebuie să-i luăm

pentru a deveni apoi noi înşine străini în ţara noastră".

"...la sfârşit, ne vom trezi că ni se va spune să ne facem bagajele

şi să plecăm de pe propriul nostru pământ".

(pentru cei interesaţi de cunoaşterea întregului discurs al premierului Orban, sugerez consultarea sit-ului din internet:

http://www.therebel.media/hungarian_prime_minister_victor_orban_shall_we_be_slaves_or_men_set_free) sau citirea Anexei 5 din această lucrare).

Purtătorul de cuvânt al Administraţiei Republicii Cehe la una din conferinţele de presă a transmis opinia conducerii ţării sale spunând:

*"... Cehia **ar accepta** intrarea acestor migranţi **NUMAI** dacă sunt creştini".*

Chiar şi în aceste condiţii, la graniţele diverselor ţări europene au început să apară enorme mase de migranţi, care cereau dacă nu să se oprească în ţările respective, cel puţin să li se permită trecerea spre Germania.

Majoritatea afirmau că au ajuns în Europa la apelul (***la invitaţia !),*** Germaniei şi a tentaţiei beneficiilor promise. Apelul Germaniei acţionase ca un adevărat magnet pentru migranţii din diferite colţuri ale lumii printre care se numărau tineri între 15 şi 25 de ani din: Algeria, Egipt, Irak, Iordania, Libia, Liban, Maroc, Oman, Arabia Saudită, Sudan, Siria, Tunisia, Pakistan, Etiopia, Nigeria, Mali şi Yemen.

În aceste ţări, o masă imensă de oameni sunt săraci şi ca atare între 25 şi 29 ani nu se pot căsători şi ca atare sunt celibatari.

În acelaş timp au existat unele informaţii din Suedia care anunţau asigurarea rapidă a azilului şi acomodarea noilor veniţi în hoteluri elegante.

Acestea au fost unele dintre motivele goanei după oportunităţile oferite de anunţurile germane şi dorinţa de a ajunge în oricare ţară din Europa, dispusă să-i primească.

Sursa foto: Reuters, AP 2015

Cât de reală era o asemenea afirmaţie, este discutabilă cu atât mai mult cu cât invazia neaşteptat de mare a aşa zisei forţe de muncă era formată din sute de mii de oameni din care cei mai mulţi sunt ne-educaţi, nu au nici o meserie sau vre-o calificare. Aceştia au încercat şi continuă să încearce pe diverse căi să ajungă în oricare ţară europeană unde aşteaptă să fie primiţi, să li se asigure condiţii de viaţă civilizată şi chiar să li se asigure o sumă de bani cu care să-şi procure cele necesare existenţei, să fie introduşi la cursuri de calificare/reciclare şi de învăţare a limbii ţării respective şi apoi eventual (unii dintre ei, categoric, nu toţi - n.n.), speră să fie folosiţi în diversele ramuri ale economiei ţărilor gazdă asigurânduşi astfel un venit care să le permită un nivel de trai corespunzător cu cel al populaţiei ţării care i-a primit.

Aceasta este o forţă de muncă ieftină şi care pentru început ***poate*** acceptă condiţiile care li se oferă de către ţara care îi primeşte, dar mai mult ca sigur, ulterior vor începe să lupte pentru obţinerea unor drepturi similare cu muncitorii din ţările care i-au găzduit, iar modul lor de luptă şi solicitare al drepturilor nu sunt şi nu vor fi similare cu cele ale lumii civilizate, ci s-ar putea să se manifeste mult mai agresiv şi cu urmări mult mai periculoase decât se presupune în momentul de faţă.

Referindu-se la această situaţie, Dna. Marine Le Pen[5], o personalitate politică în Franţa afirma:

> *”Germania ...caută o forţă de muncă ieftină şi continuă să recruteze sclavi prin imigraţia de masă”; acesta a fost deasemeni un procedeu deliberat şi de către politica nazistă care a a adus forţa de muncă în lagăre, în timpul*

5 Marine Le Pen (n. 1968) - președinta Frontului Național (FN) partid politic național-conservator în Franța și una din principalele forțe politice. De profesie- avocată

celui de al Doilea Război Mondial".

(**Sursa:** Fareed Zakaria - Germany's road to redemption,
Washington Post, 11 septembrie 2015, pg.A17)

Problema "ieftinătăţii" forţei de muncă adusă din afara Europei este pe cât de nesigură, pe atât de discutabilă, dacă ne gândim la diversele cheltuieli care trebuie acoperite pentru acomodarea migranţilor şi a familiilor acestora, cheltuielile sociale şi medicale pentru migranţi şi familiile lor, cheltuielile destinate educaţiei (în special a învăţării limbilor din ţările gazdă), a calificării în diverse domenii de activitate şi apoi a găsirii unor locuri de muncă pentru cei calificaţi.

Ceea ce se va întâmpla şi cum vor fi rezolvate aceste probleme pe mai departe rămâne de văzut, întrucât înţelegerea problemelor social-economice şi modul de acomodare este diferit faţă de ţările din care provine această forţă de muncă străină şi ieftină, necalificată, needucată şi nici chiar sută la sută dornică de a se încadra în viaţa normală din ţara gazdă şi nici în regulile vieţii economice specifice procesului muncii.

Miercuri 25 mai 2016, Doamna Cancelar Angela Merkel şi Cabinetul ei au pregătit un plan care prevedea o integrare mai uşoară a migranţilor, asigurând că Germania îşi va continua eforturile oferind aşa numitele "ghetouri etnice" şi programul de învăţarea al limbii germane şi a valorilor Europene .

Un asemenea program este deosebit de important în condiţiile în care Germania este una din cheile de testare pentru marea invazie a migranţilor şi tot odată un centru pentru purtarea discuţiilor privind modul în care se va putea realiza o balanţă a necesităţilor economice ale Germaniei şi a noilor veniţi în condiţiile păstrării tradiţiilor şi culturii Occidentale.

”Noi suntem o ţară - a afirmat Angela Merkel, *care oferim*
condiţiuni bune celor care vin aici, care au fugit
de persecuţiile războiului şi terorismului, dar în acelaş timp
spunem foarte clar - pentru că am învăţat din experienţa
trecută, când nu am asigurat aceste oportunităţi
de integrare şi ca atare, aşteptăm dela cei veniţi să accepte
ceea ce le oferim”.

În unele locuri cum ar fi în Berlin şi Hamburg, valurile de muncitori veniţi din Turcia în anii 1960 şi 1970 şi care trăiesc şi muncesc în comunităţile musulmane
s-au izolat de principiile vieţii germane.
De asemeni Doamna Cancelar afirma:
”*Prin noul nostru plan, refugiaţii vor fi ajutaţi să stea*
cel puţin pentru trei ani în oraşele pentru care au optat
când au ajuns în Germania, cu excepţia celor care
au primit un loc de muncă sigur în altă parte”.
O serie de critici aduse acestui plan se referă la situaţia în care comunităţile de limbă şi cu obiceiuri similare celor veniţi le oferă o integrare mai uşoară oferindu-le oportunitatea unei vieţi sociale, a folosirii limbi materne şi folosirea unor condiţii de manifestare şi folosire a vieţii lor religioase.
Germania va crea asemenea condiţii şi va asigura mijloacele de subsistenţă şi locuri de muncă într-o primă acţiune pentru 100.000 de persoane. Asemenea locuri de muncă cum ar fi cele de întreţinere a parcurilor publice şi de ajutorare a bătrănilor vor fi plătite cu un minim de salariu, echivalent cu 1 euro pe oră.
Doamna Andreea Nahles - Ministrul muncii din Germania, a afirmat că *această remunerare este o*

alternativă la a nu primii nimic nefăcând nimic.

De asemeni refugiaţilor li se vor tăia beneficiile guvernamentale dacă se va constata că nu caută în mod serios să-şi găsească de lucru.

În acelaş timp legile germane vor facilita asigurarea unor condiţii mai uşoare pentru firmele particulare care vor dori să angajeze forţa de muncă a noilor veniţi.

Jens Spahn- membru al Parlamentului din partea Uniunii Democratice a spus:

"...Da, noi vom ajuta, dar aşteptăm ceva în schimb!"

În acelaş timp, refugiaţii vor risca să primească unele penalizări dacă vor refuza să participe la cursuri de limbă germană şi la cele de integrare cu condiţiile culturale, cu cele ale diferenţelor religioase, a egalităţii cu persoanele de sex femenin, cu modul de comportament faţă de homosexuali sau cu cei de alte religii sau folosindu-se de anumite acte de violenţă în rezolvarea anumitor conflicte (după cum s-au petrecut în incidenţele ce au avut loc înainte de Anul Nou 2016, în diverse oraşe din Germania şi când un număr mare de migranţi au fost implicaţi în diverse acte de asalturi sexuale).

Migranţii ce vor fi prinşi ca participanţi ai unor asemenea acte nu vor fi deportaţi dar vor pierde *o parte* din drepturile privind ajutoarele guvernamentale şi dreptul de a deveni rezidenţi permanenţi.

Referindu-se la poziţia migranţilor în Germania, o serie de personalităţi cu concepţii conservatoare, experţi în probleme ale azilului, şi-a exprimat opinia după care:

"...migranţii trebuie să înveţe valorile Creştinismului şi valorile europene".[6]

---

6 Anthony Faiola și Stephany Kirchner: Merkel pushes assimilation, în: The Washington Post,
26 mai 2016, pg.A13

Asemenea principii şi soluţiile preconizate de Administraţia Merkel sună deosebit de frumos şi de atractiv pentru nişte migranţi dornici să muncească şi să-şi găsească condiţiile de acomodare şi de asigurare a unei vieţi liniştite şi confortabile pentru ei şi familiile lor în ţările care i-au acceptat. Situaţia este însă diferită în special în Germania contemporană în care conform opiniei unor analişti sociali se manifestă acceptarea în public a nudităţii şi creerea unor forme publice de manifestare a dragostei între parteneri de sex opus sau de acelaş sex. Asemenea manifestări au determinat decizia conducerii la nivel naţional prin *Centrul Federal pentru Educaţie Sănătoasă* de a le oferii tinerilor migranţi educaţia plăcerii sexuale prin utilizarea internetului şi a website-ului pentru adulţi.

Folosindu-se de tot felul de grafice şi imagini ce costă sute de mii de Euro, se dau explicaţii incluzându-se tot felul de informaţii privind diverse aspecte ale vieţii sexuale şi a modului de aplicare.

Aşa cum se descriu asemenea aspecte în presa cotidiană internaţională, după asalturile sexuale ce au avut loc în diverse oraşe din Germania în preajma Anului Nou 2016, s-a ajuns la concluzia necesităţii introducerii unei adevărate misiuni de reeducare a migranţilor privind relaţiile sexuale considerate ca fiind normale în lumea occidental[.

După modul în care este prezentată această problemă de către cei doi autori amintiţi mai înainte (Fiola şi Kirchner), în München, s-au prezentat unele aspecte privind cum trebuie să se comporte migranţi atunci când întâlnesc la bazinele de înot, femei în custome de baie tip bikini.

În Bavaria, s-au alocat fonduri publice destinate claselor de educaţie sexuală pentru migranţi, învăţându-i cum să antameze o relaţie sexuală cu o femeie germană.

De asemenea sunt clase care explică modul în care

un refugiat trebuie să se comporte în relaţia cu un homosexual sau cu o lezbiană.

Sistemul de transmitere al acestor informaţii privind relaţiile sexuale sunt pline de ilustraţii şi cu tot felul de sugestii privind modalitatea unor asemenea relaţii.

Întrebarea principală pe care şi-au pus-o mulţi germani mai tineri si mai în vîrstă, este legată de volumul şi modul de utilizare a ***fondurilor publice*** destinate unor asemenea cursuri într-o societate cum este cea din Germania.

Cât de necesare şi cât de urgente sunt asemenea cursuri şi în special care va fi efectul lor pe termen lung?.

(Pentru cei interesaţi de mai multe informaţii pe acest subiect, sugerez consultarea sit-ului: washingtonpost.com/news/worldviews/15 mai, 2016)

Au trebuit să treacă peste 2 ani timp în care în Germania şi în alte ţări din Europa s-au instalat grupuri mari de migranţi care nu întotdeauna şi nu oriunde sunt dispuşi să se acomodeze la viaţa şi preocupările ţărilor şi oraşelor unde s-au stabilit, încercând să ducă o viaţă apropiată de cea a locuitorilor autohtoni. În multe din locurile unde s-au instalat au continuat să provoace tot felul acte antisociale.

Pentru un timp Doamna Cancelar Merkel a acceptat această situaţie, primind în schimbul acceptării unei asemenea situaţii, o apreciere deosebită şi chiar o medalie de aur, din partea unui ”comitet” care i-a acordat premiul şi medalia Kalergi[7].

---

7 Richard Nikolaus von Coudenhove-Kalergi (1894-1972) - publicist, gînditor politic și militant federalist european
de origine austriacă. A fost o personalitate ieșită din comun, care din 1922 și până la moartea sa în 1972 a luptat
pentru ideea europeană, aflându-se în perioada interbelică în mijlocul tututor inițiativelor privind crearea unei
Europe unite. În 1923 Coudenhove-Kalergi a propus un prim proiect de confederalizare a Europei, proiect expus
în volumul *Pan-Europa*. Tot în 1923 el a creat și Uniunea Pan-

Image Credits: Aleph / Wiki Commons, 2008R

Cine sunt aceşti reprezentanţi ai unei astfel de organizaţii care acordă asemenea onoruri şi cât de mult este apreciată o asemenea instituţie de către ţările UE care au fost obligate să primească migranţi? Iată o întrebare care este încă sub un mare semn de întrebare cu atât mai mult cu cât au apărut şi unele acţiuni care se

---

Europeană - prima organizație neguvernamentală „europeistă” de pe continent. Coudenhove-Kalergi a fost mai curând un "confederalist european" și nu un veritabil federalist. Pan-Europa, spunea Coudenhove-Kalergi în discursul său la primul congres al Uniunii Pan-Europene de la Viena (în octombrie 1926), refuza categoric hegemonia unui popor sau a unui stat european. Din punctual său de vedere, Europa unită se va produce doar ca o asociație de state libere, pledând de fapt pentru o confederație paneuropeană. Numele acestei confederații europene în care, spunea el, nici un popor nu și-ar sacrifica suveranitatea, ar fi Statele Unite ale Europei. [Pentru cei interesaţI de informaţ’ii suplimentare sugerez consultarea bogtei literature existentă în diverse sit-uri ale internetului sub numele lui Kalergi].

referă la anumite programe ale guvernului german, de astă dată împotriva migranţilor.

Ministrul de Interne al Germaniei a promis la 11 August 2016 că se vor lua o serie de noi măsuri incluzîndule pe cele referitoare la un circuit rapid al tuturor documentelor privind deportările precum şi anularea cetăţeniei germane a celor care sunt plecaţi pentru a lupta alături de membrii Statului Islamic.

De asemeni în declaraţiile purtătorilor de cuvânt ai guvernului German se subliniază schimbările ce vor avea loc spre acte mult mai agresive ale statului German împotriva celor ce încurajează menţinerea unor concepţii privind ideile Războiului Rece şi a celor din era Nazismului.

În 2016, Germania s-a alăturat altor naţiuni europene printre care Franţa şi Belgia în eforturile de a (re)utiliza toate mijloacele politicii de luptă împotriva terorismului.

În acest sens Ministru de Interne, Thomas de Maizière (n.1954), s-a referit într-un interviu dat presei la *necesitatea imediată de asigurare a securităţii cetăţenilor germani şi dotarea în acest sens a poliţiei cu mijloace mai moderne de luptă*.

Tot odată el a propus interzicerea îmbrăcăminţii burca de către femeile musulmane după modelul francez şi belgian care după cum se afirmă în presa acestor ţări ar putea da unele rezultate scontate.

*

Asemenea acţiuni din partea guvernului de la Berlin se datoresc şi faptului remarcat de către serviciile Germane de securitate din care rezultă că între sutele de mii de migranţi din diverse ţări s-au infiltrat şi ”soldaţi” ai organizaţiilor extremiste instruiţi în acţiuni teroriste gata să pună în aplicare diverse acţiuni anti-sociale, criminale, să creeze o stare de panică generală, să distrug şi să

vandalizează locurile pe unde se opresc sau pe unde trec.

Un exemplu al efectului unor asemenea atacuri teroriste l-a reprezentat situaţia din cartierul *Molenbeek* din Bruxelles, după atentatul din Noiembrie 2015.

Străzile din acest cartier erau goale, Muzeul de Arte era închis şi se anunţase printr-o notă scrisă într-un mod destul de sobru: *”închiderea muzeului se datora unui ”atentat de gradul patru”*, cafenelele, magazinele de haine şi cele care vindeau produse vegetale exotice erau şi ele închise .

De fapt acest lucru îl dorise ISIS prin actul criminal care a provocat moartea a 13 persoane şi rănirea altor câtorva sute: să paralizeze viaţa normală a unui cartier ne-musulman din Europa.

Sentimentele populaţiei belgiene erau divizate între frică şi milă faţă de ceilalţi refugiaţi fugiţi din ţările de origine din cauza atrocităţilor provocate de membrii organizaţiilor musulmane extremist-jihadiste.

Oare un asemenea spectacol aşteaptă Administraţia de la Berlin să aibă loc şi în Germania după venirea migranţilor ”mult aşteptaţi” (!) ?.

Cred că planul Germaniei a fost cu totul altul.

Germania şi în special Doamna Cancelar Merkel spera ca ţările membre ale UE care îi vor găzduii, să-i verifice, să-i trieze, să-i califice (pe cei dornici să înveţe limba şi să muncească - n.n.) şi după un timp (poate peste câţiva ani, poate mai curând), vor apare din nou anumite anunţuri în presă sau prin mijloacele audio-vizuale internaţionale care vor anunţa că Germania este dispusă să primească forţă de muncă: ***calificată*** pentru diverse meserii (după necesităţi - n.n.), asigurând beneficii

deosebit de atractive.

În felul acesta nu vor mai fi nevoie:

- de verificări şi de urmăriri etnice,
- de calificări, ş.a.m.d.

întrucât asemenea procedee au fost efectuate de către ţările care i-au găzduit şi pe contul acestora s-a desfăşurat întregul proces de pregătire a forţei de muncă.

Singura problemă ce o va avea Germania va fi să dea anunţurile respective în care să menţioneze beneficiile pe care le vor primii cei ce vor veni de astă dată ”legal” în Germania şi cu o calificare obţinută nu pe contul Germaniei.

Şi iată că în felul acesta se va rezolva şi actul pretins ”umanitar” al concepţiei ”creştine” susţinut de domnul Ulrich Grillo şi cel pur economic pentru Germania, interesată în dezvoltarea ei pe mai departe până în 2020 sau 2030 fără să ţină seama de nevoile şi în special de riscurile şi posibilităţile altor ţări.

Planul ca atare a fost bine gândit atât de domnul Grillo cât şi de Administraţia germană în frunte cu Cancelara Merkel. Dar nimeni nu s-a gândit şi la celelealte ţări cărora li s-a impus găzduirea migranţilor.

Din punctul de vedere al numărului de azilanţi pe care diversele ţări inclusiv România, la solicitarea cancelarului Germaniei, ar trebuii să-i primească, situaţia este diferită.

Specialiştii în probleme social-politice în general şi în politica forţei de muncă în special, aplicată în condiţiile economice actuale şi de viitor ale Germaniei îşi dau seama de diferenţele care nu sunt nici pe departe similare cu cele existente în alte ţări ale UE. O situaţie specială, de exemplu, există în România, unde nu cred că se pune în momentul de faţă atât de mult problema lipsei de forţă de muncă (cînd şomajul oficial în trimestrul 4 al anului 2016 se menţinea la 5. 5.%)[8].

8 http://www.economica.net/tag/rata-somaj-2016_203543

Un fapt similar se petrece şi în alte ţări din UE motiv pentru care multe dintre ţările europene refuză să-i primească pe aceşti migranţi.

Ungaria, de exemplu, caută să-i ţină pe aceşti migranţi la distanţă şi şi-a construit garduri din sârmă ghimpată de-alungul graniţei, cu Serbia, pe o distanţă de peste 174 Km.

Cu toată această măsură de apărare, peste 2.000 de azilanţi au ajuns în Ungaria trecînd peste sau pe sub această barieră sau intrînd pe alte căi (folosindu-se de trenuri şi autobuze).

Ungaria este recunoscută ca fiind una dintre ţările în care se obţine cel mai greu aprobarea pentru azil, cu toate că ani de zile, după opinia unor ziarişti şi analişti politici, ea a fost tot timpul în centrul multipleleor critici internaţionale pentru politica sa descriminatorie în privinţa azilului şi a spiritului considerat de către unii pretinşi umanitari ca fiind total ”*ne uman*” aplicat refugiaţilor şi solicitanţilor de azil.

Potrivit informaţiilor oferite de către *Înaltul Comisariat al Naţiunilor Unite pentru Refugiaţi* (UNHCR), în Ungaria încă se practică detenţia solicitanţilor de azil pentru trecerea ilegală a frontierei.

Din acest punct de vedere, politica primului ministrului Victor Orban a dus pentru un timp la scăderea popularităţii sale. Mai recent însă, sondajele de opinie confirmă că politica lui Orban a recâştigat încrederea şi suportul unei mase largi a populaţiei maghiare. Popularitatea lui Orban a crecut în ultimile luni ale anului 2015, cu 5% ajungând la peste 34% (după rezultatele prezentate de către Nezopont Institute din Budapesta). În acelaş timp ¾ din populaţia Ungariei consideră ca fiind binevenite ideile privind construcţia de garduri de sârmă ghimpată care să blocheze invazia migranţilor în Ungaria şi întărirea pazei de graniţă.

Sursa: AP 2015

Politologii unguri consideră că actuala criză a

refugiaţilor în Ungaria şi în întreaga Europa poate crea o enormă destabilizare social-economică şi politică a UE, iar după opinia lui Victor Orban pe care a transmis-o prin ziarul Wall Street Journal, rezultă că:

”...în circa doi ani întreaga elită politică va fi înlocuită de radicali”.

Pentru acest motiv, analiştii politici consideră că va avea loc o creştere în continuare a populismului lui Orban şi ca atare concepţia politică a premierului ungur va devini un sprijin al agendei sale în domeniul politicii interne şi o refacere a imaginii Ungariei pe plan internaţional.

Solicitanţii de azil care vin în prezent în Ungaria (din diferite ţări, care au cele mai mari fluxuri de migraţie: Kosovo, Siria, Afganistan, Algeria), datorită locaţiei sale geografice în UE şi ca semnatară a *Legii spaţiului Schengen*[9], încearcă să se

deplaseze spre alte ţări membre ale UE fără a avea nici un fel de acte oficiale de identitate.

Indiferent de mijloacele de ţinere la distanţă a migranţilor prin gardurile de sârmă ghimpată, mulţi dintre aceşti migranţi au tăiat aceste garduri şi au trecut pe sub ele inflitrându-se în diverse ţări.

Asemenea acte dovedesc că pentru migranţii ilegali nu există drumuri închise care să-i împiedice de a intra în Europa; ei nu ţin seama de pericolele acestora şi de riscurile la care se supun în faţa unor bandiţi care profită de aceste situaţii sau de riscul de a fi prinşi de poliţiile ţărilor unde vor să ajungă.

*

La toate aceste aspecte prezentate până în acum se adaugă unele fapte pe care nu le-am menţionat dar care

9 Vezi Anexa Mic dicționar tematic, referitor la spațiului Schengen.

întăresc imaginea despre America care nu mai este cea care a fost în urmă cu mai multe decenii.

Faptul că Preşedintele Barack Obama a refuzat în mod categoric să numească acest curent al extremismului islamic drept un duşman al civilizaţiei mondiale şi a cautat diverse paliative care nu au adus o imagine clară asupra acestei situaţii crează o imagine distorsionată în faţa întregii populaţii americane şi a întregii lumi faţă de realitatea actuală şi faţă de America în special.

De asemeni ne aflăm în situaţia în care or poporul american nu a înţeles exact afirmaţia lui Barack Obama pe care a făcut-o înainte de alegerea sa în funcţia de Preşedinte al Statelor Unite şi anume că

”Administraţia mea, va fi cea mai transparentă administraţie din istoria

Statelor Unite”

(ceea ce este deosebit de greu de crezut că un întreg popor nu a înţeles o afirmaţie ce ar fi putut să aibă o notă de încredere, dacă s-ar fi practicat în realitate - n.n), sau a fost ca şi alte afirmaţii numai o formulă politică de amăgire a poporului american, care este atât de onest încât se apropie de naivitate.

Nu numai că nici pe departe nu s-a făcut uz de ”transparenţă” în acţiunilor Administraţiei Obama, dar au avut loc tot felul de aplicări ale unor pedepse a celor ce şi-au exprimat anumite opinii care dovedeau altceva decât se afirma în mod oficial, ţinând populaţia neinformată asupra unor acţiuni de neînţeles şi al anumitor fapte ce au avut loc la indicaţia preşedintelui.

Nici reprezentanţii presei afiliaţi şi acceptaţi la Casa Albă pentru a primii informaţiile necesare spre publicare nu au primit răspunsurile cele mai exacte şi corecte din partea purtătorului de cuvânt al Administraţiei Obama.

Aşa cum s-a afirmat de mai multe ori chiar în presa cotidiană, nimeni nu ştie în mod oficial şi cu exactitate despre acţiunile ce au avut loc prin folosirea atacurilor cu

ajutorul dronurilor împotriva terorismului în Packistan, Yemen, Somalia şi Libia.

Câţi dintre cei care au fost omorâţi în aceste acţiuni militare erau terorişti sau militanţi şi câţi au fost victime civile.

Administraţia Obama a afirmat în urmă cu peste trei ani, după opinia unei ziariste de la Washinton Post (Doamna Margaret Sullivan), că v-a da detalii asupra acestor acţiuni. Din păcate, cei trei ani au trecut şi nimeni nu are nici în prezent informaţii concludente.

Transparenţa care se desfăşura în jurul acţiunilor Casei Albe era una de un stil aparte care ar putea fi numită mai degrabă ”*nici o transparenţă*”.

Nimeni nu are o informaţie şi o explicaţie reală a motivului pentru care sergentul Robert Bowdrie "Bowe" Bergdahl (născut la 28 martie 1986) soldat în armata americană, fugit din batalionul de infanterie ce lupta în Afganistan şi predându-se luptătorilor talibanezi, a fost ţinut ca prizonier de către Taliban, din 2009 până în 2014. Cu toate că mass-media americană a încercat să afle cât mai multe informaţii despre acest dezertor, nu s-au obţinut informaţiile necesare.

Ceea ce s-a aflat în urma ceremoniei care a avut loc la Casa Albă (în Rose Garden), şi transmisă prin diversele mijloace ale mass-mediei americane a fost informaţia referitoare la schimbul acestui dezertor în schimbul eliberării din închisoarea din Guantanamo Bay (Cuba), a ***cinci*** dintre cei mai notorii conducători criminali ai fracţiunilor extremist jihadiste ai Talibanului.

La 14 Decembrie 2015, Conducerea Departamentului Apărării al SUA a anunţat

că Bergdahl va fi judecat de către *Curtea marţială* ca dezertor din armata americană; procesul acestui dezertor urmând să se desfăşoare în luna Februarie 2017. Unele întrebări legate de acest eveniment cum ar fi:

— Ce a stat la baza acestei decizii?,

— Cine în afară de preşedintele Barack Obama a autorizat acest schimb de prizonieri?

— A fost oare echitabil şi în avantajul Statelor Unite un asemenea schimb?

Iată întrebări care au aşteaptat explicaţii sau cel puţin mai multe informaţii care să confirme aşa numita transperanţă asupra acestor fapte.

(Pentru cei interesaţi de eventuale mai multe informaţii referitoare la acest caz, sugerez consultarea sit-ului: https://en.wikipedia.org/wiki/Bowe_Bergdahl)

Un alt exemplu concludent a fost marcat de vizita preşedintelui Obama în Vietnam şi unde a dat o serie de interviuri presei vorbind despre tot felul de aspecte ale acestei vizite dar aproape nimica despre dialogurile cu reprezentanţii guvernului.

De altfel, Dna. Martha Joynt Kumar- fostă profesoară la Towson University,

(Statul Maryland-SUA), referindu-se la dialogurile cu presa ale preşedintelui Obama, afirma imediat după aceste interviuri:

”... preşedintele are o mulţime de interviuri, cu mult mai multe decât

oricare alt preşedinte din istoria recentă, dar aceste interviuri

sunt foarte strâns controlate şi se referă numai la anumite subiecte,

din care cele mai multe se referă la probleme foarte ”soft””.

Concluzia este că cele mai multe dintre interviuri nu au avut o notă de transparenţă şi responsabilitate, ţinându-l pe preşedinte cât mai departe de riscul unor întrebări fulminante şi în acelaş timp refuzînd ideia ”libertăţii informaţiilor”.

(Pentru cei interesaţi de mai multe detalii sugerez consultarea sit-ului Dnei Margaret Sullivan

la:wapo.st/sullivan).

*

Lasând pentru moment diversele aspecte privind Statele Unite, să revenim la situaţia din Europa.

În Europa în momentul de faţă se remarcă o puternică diviziune a ideilor privind acceptarea imigranţilor.

Unele dintre ţările din Europa de Este, incluzând Polonia şi Ungaria au decis să formeze un front al ”anti-refugiaţilor”, (încă înaintea deschiderii întâlnirii de la Bruxelles ce a avut loc în a doua decadă a lunii februarie 2016), şi prin care se intenţiona să se blocheze influxul de migranţi prin Grecia spre alte ţări Europene.

Primul ministru Viktor Orban, într-un discurs ţinut la 15 februarie 2016, a spus:

”... Europa este fără apărare şi deosebit de slabă” în oprirea

invaziei islamice...”

şi a cerut tuturor ţărilor europene să-şi construiască garduri din sârmă ghimpată, în special de-alungul graniţei de Nord a Greciei cu Bulgaria şi Macedonia”.

Asemenea garduri care deja există vor trebuii sigilate şi controlate permanent pentru a nu fi tăiate creindu-se posibilitatea de infiltrare a migranţilor.

Un alt fapt elocvent în acest sens şi care ar trebuii să constituie un element în plus de îngrijorare şi preocupare pentru diversele Administraţii din Europa , este cel petrecut în drumul refugiaţilor spre Austria; trenul care transporta un număr mare de migranţi, s-a oprit întruna din gările din partea de vest a Budapestei, unde poliţişti unguri aşteptau acest tren. Poliţiştii au încercat să-i convingă pe migranţi să coboare din tren şi să meargă spre un centru care era pregătit pentru înregistrarea lor.

La apelul poliţiei, migranţii au refuzat să coboare din tren, argumentând cu poliţia că acest act i-ar împiedeca să

meargă mai departe spre Austria şi de acolo spre alte ţări din Europa occidental şi în special spre Germania, unde fuseseră invitaţi şi erau aşteptaţi.

Conflictul dintre migranţi şi poliţia maghiară a luat proporţii mai dure şi această situaţie a avut la bază indicaţia premierului Victor Orban privind interzicerea intrării ilegale în Ungaria a refugiaţilor.

Reacţia premierului maghiar, chiar dacă a fost criticată de către conducătorii Germaniei are o notă de realitate, când afirma:

”... din punct de vedere moral cred că trebuie spus în mod

foarte clar: Vă rugăm să nu veniţi aici!
De ce trebuie să mergeţi din Turcia spre Europa occidentală? Turcia este o ţară sigură. Staţi acolo. Este prea riscant să veniţi aici.”

Referindu-se la situaţia conflictului dintre poliţia maghiară şi migranţi, fostul Secretar General al ONU, Ban Ki-moon, afirmase că: modul în care Ungaria a răspuns venirii imigranţilor este total inacceptabil.

El a spus:

”... înţelegem că fiecare ţară are probleme interne, dar

faţă de aceşti oameni care au fugit de război şi

persecuţii trebuie să se arate un spirit de compasiune”...

Din aceste afirmaţii rezultă, după opinia unor specialişti (printre care şi domnul Mircea Popescu(SUA), că se transmite un semnal greşit al Secretarului General ONU, în condiţiile în care se dezice de atribuţiile pe care UNHRCR (United Nations High Commissioner for Refugees- organizţie a comunităţii mondiale) şi

”...care ar trebui să asigure o relocare a migranţilor la nivel global.

Doar este vorba de o criză umanitară internaţională, nu doar

a Europei; de aici rezultă că Dl. Ban Ki-moon scoate castanele

din foc cu mâna Europei.”

*(**Notă:** Pentru cei interesaţi de unele informaţii suplimentare sugerez consultarea*

Anexei privind articolul Emigraţie şi invazie - de pe blogul Dlui. Mircea Popescu)

Nu se ştie dacă motivul refuzului categoric de a se înregistra al noilor migranţi în Europa era graba acestora de a ajunge în Germania sau în alte ţări, sau dacă printre ei nu se găseau şi membrii ai unor organizaţii teroriste care nu au vrut să-şi divulge naţionalitatea, identitatea, să fie fotografiaţi şi să li se ia amprentele şi tot odată să-şi

demaşte intenţiile criminale cu care au venit.

De asemeni, în vizita pe care Sebastian Kurz - Ministrul de Externe al Austriei a făcut-o în Macedonia (la 12 februarie 2016), a afirmat că ţara sa se apropie de limita maximă ce s-a stabilit pentru acceptarea azilanţilor şi Macedonia trebuie să fie pregătită de a opri complet fluxul de migranţi ce urma să aibă loc în luna martie 2016.

La 16 februarie 2016, Austria a anunţat că posedă un plan de limitare a noilor solicitanţi de azil, plan, care face parte din aşa numitul ”efectul de domino”, al măsurilor ce trebuie luate pentru oprirea migranţilor din Grecia prin Balcani spre

Europa.

În Austria, la una din conferinţele (din februarie 2016 - n.n.) ţinute de către Miki Leitner - Ministrul de Interne, acesta a anunţat că *Austria şi-a pregătit şi organizat 12 noi posture de verificare dealungul graniţei de Sud, pentru a şti cu exactitate numărul şi chiar orele de venire a noilor migranţi.*

De asemeni după modelul suedez, Austria va interzice intrarea în ţară a celor care nu au documente de călătorie valabile, iar dacă va fi nevoie, este pregătită să ridice mai multe garduri de sârmă ghimpată.

Continuîndu-şi politica de acceptare a migranţilor din diverse ţări, Doamna Cancelar Merkel în pregătirea dialogurilor de la Bruxelles (din săptămâna 19-26 februrie 2016), afirmase :

”... este o necesitate urgentă de a se sparge blocajul politic”.

Aceasta ar fi posibil, după afirmaţia Cancelarului Merkel, prin formarea unei *”coaliţii a dorinţelor*” sau o listă a naţiunilor din Nordul Europei, presupuse (de către Angela Merkel - n.n.) ca fiind ***”dornice”*** de a acepta solicitanţii de azil care se califică pentru acordarea

instalării celor care vin din Grecia şi Turcia.

Planul propus de Merkel a fost ca o replica la planul propus de Viktor Orban de blocare a venirii noilor migranţi.

Problema crizei refugiaţilor este socotită de către cei mai mulţi dintre analiştii politici ca *”nodul Gordian”* al Doamnei Merkel pe care ea trebuie să-l taie. Practic vorbind ea şi-a legat viitorul politic de această acţiune şi nu există nici o şansă de a se opri sau chiar de a se încetini acest flux.

Chiar şi unii dintre analiştii politici germani, printre care se numără şi David Kipp (de la Institutul German pentru Afaceri privind problemele Internaţionale şi de Securitate, creat în 1962 şi cu sediul în Berlin - n.n.) afirmă:

> *”... dacă Merkel pierde în intenţia ei de atragere într-o cooperare a conducătorilor europeni şi apărarea intereselor refugiaţilor, poate avea foarte grave consecinţe - nu numai pentru continentul European, dar şi pentru milioanele de oameni dornici să scape de războaiele care au distrus Siria, Irakul, Afganistanul şi alte zone conflictuale”.*

În momentul de faţă situaţia din întreaga Europă este în fierbere întrucât se remarcă cum Administraţiile guvernamentale ale diverselor ţări (nici până la mijlocul anului 2017 - n.n.), nu au fost capabile să controleze valurile imense de migranţi, nu ştiu şi le este foarte greu să afle cine sunt cu exactitate cei care au ajuns sau continuă să vină în Europa.

În multe ţări, sistemele de verificare sunt deosebit de rudimentare; nu peste tot se folosesc mijloace electronice, folosindu-se unele metode similar cu cele de peste zeci de ani, în care evidenţele se ţineau folosindu-se: creionul şi

hârtia, ceea ce îngreunează în mod deosebit întregul proces al evidenţei, ne putându-se înregistra mai mult de câteva sute de persoane pe zi.

Sutele de mii de migranţi din Siria, Irak, Afganistan şi din alte colţuri ale lumii sunt dintre cei care nu vin în mod legal iar această invazie *instantanee,* declanşată parcă în urmă unui semnal dat, depăşeşte cu mult posibilităţile de acomodare pe care diversele ţări europene nu le-au avut şi încă nu sunt complet pregătite.

La 9 septembrie 2015, Preşedintele Comisiei Europene, Jean Claude Junker (n.1954)[10], anunţase că se pregăteşte un plan de acceptare a 120.000 de azilanţi care vin prin Grecia, Italia şi Ungaria, urmând să se răspândească în întreaga Europă.

Dintre aceştia, conform unei informaţii prezentate de ziarul spaniol *El Pais*, Germania, Franţa şi Spania erau dispuse să preia jumătate din acest număr de azilanţi. Cealaltă jumătate urmând să fie distribuită în alte ţări europene.

După planurile stabilite de către Comisia Europeană, aceşti 120.000 de solicitanţi de azil urmau să fie distribuiţi după cum urmază:

- 31.000 în Germania
- 24.000 în Franţa
- 15.000 în Spania
- 9.000 în Polonia
- 7.000 în Olanda

Pentru restul nu se indicase ţările care urmau să fie gazde şi pentru căţi

solicitanţi.

Planul propus de Junker prevedea şi ideia după care

---

10 Jean Claude Junker - avocat, între 1995 - 2013, a fost Prim Ministru al Luxembourg, iar din 1989 - 2009, a fost Ministru de Finanțe. Între From 2005 to 2013, Juncker a fost primul Președinte al Eurogroup (o reuniune a miniștrilor de finanțe din zona euro).

ţările care refuzau să preia azilanţi urmau să plătească sumele aferente de bani care se vor acorda ţărilor acceptante.

Este interesant modul în care Cancelarul Angela Merkel, încearcă să influenţeze deciziile diverselor administraţii europene spunând:

”... o Europă fără graniţe interne, este cheia succesului
unei Europe unificate - care poate deveni o problemă
dacă nu se va găsi o soluţie pentru această criză
determinată de venirea refugiaţilor.
În acest moment întreaga lume este cu ochii pe noi”.

Reacţiile conducătorilor ţărilor ce fac parte din spaţiul Schengen erau foarte diferite.

În 2014 Institutul de cercetări şi statistică *Pew* (SUA), a prezentat rezultatele unui sondaj de opinie din care au reeşit procentele populaţiilor din diverse ţări care se opuneau imigraţiei din diverse ţări şi în special cei mai mulţi dintre ei care veneau fără nici un fel de documente de identitate oficiale.

Rezultatele sondajelor celor care se opuneau venirii migranţilor erau următoarele: - 63% dintre italieni,
— 50% dintre polonezi,
— 53% dintre greci,
— 33% dintre germani,
— 27% dintre francezi şi
— 26% dintre britanici.[11]

Administraţia Slovaciei afirma - aşa cum am mai amintit, că este dispusă să primească azilanţi, *dar numai creştini* şi refuza în mod categoric să ofere azil celor de

11 Sursa: Jill Goldenzie - Migrants and refgugees, The Washington Post, September 27,2015, pg.B2

religie musulmană în special celor veniţi din Siria.

Autorităţile din Slovenia au refuzat să primească refugiaţi, iar Primul Ministru, Miro Cerar a spus încă de la 16 septembrie 2015 că se va deschide un ”coridor” spre ţările care au posibilitatea să primească azilanţi, în special dacă va exista o presiune din cauza numărului mare de migranţi. Presa internaţional confirma creşterea dramatică a numărului migranţilor în perioada ianuarie - octombrie 2015, de la circa 5500 la peste 218.000 de persoane. În acelaş timp ministrul de externe al Sloveniei, Karl Erjavec, a afirmat că ridicarea unor ziduri de sârmă ghimpată poate fi considerată ca un ”ultim mijloc”, dar, a spus :

” îngrijorarea cea mai mare este aceea că alte ţări vor

elimina aceste bariere, lăsînd munţii Alpi care

înconjoară unele naţiuni, să-i protejeze….

”Noi, nu putem să continuăm acest proces pentru lung timp.

Am primit 100.000 de migranţi în ultimile două săptămâni.

Acest număr reprezintă 5% din numărul populaţiei noastre.

Resursele noastre umane, financiare şi materiale sunt limitate!”.

Parlamentul Sloveniei a votat la 22 februarie 2016, o lege prin care au trimis mai multe unităţi militare care să păzească graniţele ţării.

În Belgia, conducerea ţării a decis la 23 februarie 2016 că va introduce măsuri mult mai severe de control la graniţele ţării în special la graniţele cu Franţa pentru a opri intrarea migranţilor care au ajuns la graniţă prin portul Calais

În Estonia, circa 100 de migranţi au fost acceptaţi, pe data de 3 septembrie 2015; în acelaş timp poliţia estonă a început să verifice declanşarea într-un mod suspect a unui foc de proporţii ce a pornit în casa unde locuiau nişte

azilanţi din Siria.

La Londra, unde au ajuns unii dintre sirienii azilaţi au început unele manifestări ale populaţiei, sprijinite de poliţia britanică din cauza acţiunilor provocate cu trenul subteran ce leagă Franţa de Anglia.

Cu toate acestea fostul Prim Ministru David Cameron, la insistenţa Cancelarul

Angela Merkel, anunţase că în scurt timp urma să prezinte un plan prin care puteau fi preluaţi câteva mii de refugiaţi sirieni; Anglia se confruntă în prezent cu multiplele conflicte de idei între cei ce susţin menţinerea Marii Britanii în UE şi cei care sunt împotriva acestei rămâneri în UE.

Donald Tusk, Preşedintele Consiliului European (şi fost Prim Ministru al Poloniei), a sugerat ideia după care Europa ar avea posibilitatea de asigurare a asistenţei unui număr de circa 100.000 de refugiaţi.

La asemenea reacţii Merkel a spus că este conştientă că există unele reţineri din

partea unor Administraţii guvernamentale care nu au fost pregătite să acomodeze sute de mii de migranţi (ce au apărut instantaneu - n.n.), dar în acelaşi timp trebuie înţeles că:

Germania, Suedia şi Austria singure nu pot asigura

preluarea acestui imens număr a celor care solicită azilul.

În **Germania**, la diversele situaţii conflictuale pe problemele migraţieie musulmane, reacţia partidului *Alternativa pentru Germania* (AfD), şi-a exprimat în mod clar poziţia împotriva invaziei islamice şi a numărului din ce în ce mai mare a musulmanilor care au ajuns în Germania şi a unora dintre soldaţii ISIS care şi-au creat grupurile ”slippers” (în vederea unor atacuri). Numai la începutul lunii iunie 2016 poliţia germană a arestat trei sirieni care au intrat în Germania ca migranţi şi care erau

pregătiţi în numele Statului Islamic, să provoace un atac în centrul istoric al oraşului Düsseldorf.

Situaţii similare manifestate prin multiple opoziţii faţă de invazia musulmană au avut loc la sfărşitul lunii mai şi începutul lunii iunie 2016, în oraşul Erfurt (situat în centrul Germaniei).

În harta alăturată (Harta A), este marcată cu roşu localizarea oraşului Erfurt pe schema hartei Germaniei.

Harta A

Motivul opoziţiilor era împotrivirea locuitorilor acestui oraş la solicitările de construire a unei moschei în Erfurt (oraş cu circa 200.000 locuitori), în care după unele înregistrări privind structura populaţiei pe religii, circa 75% au susţinut că ”nu au nici o religie”, dar nu acceptă să se construiască şi să se vadă minareturi în apropierea unei seculare biserici creştine existentă în acest oraş.

Făcând uz de unele explicaţii cu o notă patriotică, unul dintre reprezentanţii partidului AfD, Stefan Möller(n. 1975)[12], afirma că *germanii stăpânesc pământul lor şi nu acceptă alte solicitări de construcţii a altor biserici pe teritoriul ţării lor.*

În acelaş timp în primle luni ale anului 2016, două universităţi germane au închis sălile de rugăciuni pentru

12 Stefan M öller - jurist german și politician

musulmani, considerând că instituţiile de educaţie la nivel universitar nu acceptă un tratament special care să-l acorde studenţilor musulmani şi consideră că studenţii musulmani se pot ruga în aceleaşi săli considerate ”camera de rugăciune şi meditaţie în tăcere”, care sunt oferite tuturor studenţilor care vor să-şi facă rugăciuni în linişte.

Conducătorii comunităţii musulmane din acest oraş au ridicat tot felul de obiecţiuni considerând că aceste acţiuni ale populaţiei din Erfurt, sunt similar cu cele anti-musulmane, ce au loc în Statele Unite, în Franţa, Austria, Olanda, Polonia şi în alte ţări europene.

în 2009 în **Elveţia** a avut loc o manifestare de opoziţie referitor la construcţia unei noi moschei.

În **Franţa** în urma atacurilor teroriste din 2015, actele de violenţă ale populaţiei împotriva grupurilor musulmane s-au înteţit ajungând de la 133 de incidente la peste 429 (după afirmaţia lui Bernard Cazeneuve - Ministrului de Interne).

În **Danemarca,** în oraşul Randers (cu o populaţie de circa 61.000 de locuitori), a fost emisă o rezoluţie a conducerii oraşului prin care se aprobă vînzarea de produse alimentare din carne de porc, împotriva solicitărilor din partea imigraţiei musulmane de a se interzice vânzarea cărnii de porc.

De asemenea, la mijlocul lunii septembrie 2015, au fost închise în mod temporar arterele principale ale şoselelor şi s-au anulat trenurile ce făceau legătura cu Germania.

În **Italia** în luna Aprilie 2016, în provincia Veneto, a fost adoptată o lege prin care

se impunea interzicerea construcţiei oricăror moschei, punct de vedere susţinut de Luca Zaia (n.1968)[13]

13 Luca Zaia - politician italian, venetian, memebru al partidului Liga Venețiană - Liga de Nord,
Ministru al agriculturii, industrieie alimentare și

guvernatorul (de orientare de dreapta), într-un interviu pe care l-a dat ziarului *Nuova di Venezia*.

Polonia a fost una dintre ţările fostei lumi comuniste care s-a manifestat în mod deschis şi cu multă hotărâre împotriva invaziei musulmane. La sfârşitul anului 2015, mai exact la 19 noiembrie, a avut loc una dintre cel mai largi demonstraţii pe care le-a cunoscut această ţară şi la care au participat peste 50.000 de persoane.

Manifestanţii şi-au exprimat într-un glas opoziţia faţă de acceptarea intrării valului de migranţi musulmani în Polonia, şi care nu aveau documente de identitate. Venirea lor în Polonia era ca urmare a acceptării acestora de către Cancelarul Merkel şi a impunerii trimiterii acestor migranţi în diverse ţări europene.

Pe timpul demonstraţiei şi în următoarele zile ale acestei acţiuni, mass-media europeană nu a difuzat prea larg această ştire a marei demonstarţii poloneze, întrucât era supervizată de la distanţă de către conducerea Germaniei. nu a dat informaţii detaliate despre acest eveniment, iar polonezii au demonstrat afirmându-şi opiniile referitoare la acţiunea Uniunii Europei în general.

La 4 ianuarie 2016, Witold Waszczykowski (n.1957), ministrul de externe al Poloniei, a declarat:

”...noul guvern de la Varşovia doreşte „să vindece” Polonia

după 25 de ani de „îndoctrinare liberală.

... guvernul precedent, de tendinţă liberală şi centristă,

a urmărit un anumit concept politic de stânga”[14]

---

industrieie forestiere

14 Sursa: https://vremuritulburi.com/2016/01/04/polonia-incearca-sa-revina-prin-noua-conducere-la-cultura-si-valorile-traditionale-uniunea-europeana-turbeaza/

Grecia care constituie unul din punctele cheie pentru intrarea azilanţilor în Europa, datorită condiţiilor social-economice şi politice existente (printre care:

instabilitatea economică şi politică, numărul mare de şomeri. ş.a.), nu mai reprezintă un punct de interes dosebit pentru migranţi, nici chiar pentru o eventuală oprire temporară.

În acelaş timp în urmă cu câteva luni, grecii şi-au terminat de construit un gard de sărmă ghimpată pe o lungime de 12.5 Km., la graniţa cu Turcia tocmai pentru a opri intrarea migranţilor în ţară.

Sursa: AP 2015

În Bulgaria, guvernul a aprobat construirea unui gard de sărmă ghimpată de

peste 3 m. înălţime pentru a bloca venirea a circa 10.000 de migranţi sirieni

ce au ajuns la graniţa Greciei.

În conformitate cu unele informaţii publicate prin diversele mijloace ale

mass-mediei americane (The Washington Post, de Miercuri 24 februarie 2016),

Bulgaria a introdus sistemul de detenţie al migranţilor şi chiar folosirea

unor metode agresive pentru obţinerea unor informaţii mai complete din

partea migranţilor.

Sursa: AP 2015

În Serbia, Ministrul de Interne afirma că vor fi acceptaţi să intre în ţară,

numai cei care posedă documente legale de călătorie prin Europa.

Macedonia, care era al doilea stop spre Europa, a decis la 27 august, 2015

să-şi închidă marea majoritate a graniţelor şi a masat forţe militare care

să păzească graniţele; aceştia au primit ordin să folosească gaze lacrimogene,

forţând astfel migranţii care veneau din Grecia să se întoarcă acolo.

Sursa: AP 2015

Este de admirat cum sursa amintită a prezentat şi un punct de vedere referitor la România anului 2016, şi din care rezultă:

” La polonezi, la unguri se poate, la noi nu, ne lăsăm conduşi în continuare de lichelele astea care ne-au distrus ţara de 25 ani încoace. Ce păcat că nu avem măcar un sfert din patriotismul şi iubirea de ţară a polonezilor, cu credinţa adevarată cu care ne-a înzestrat Dumnezeu şi cu inteligenţa nativă a românului, am fi fost cel mai de ispravă neam. Dar aşa, nu suntem decât bătaia de joc a hoţilor şi trădătorilor de neam şi ţară şi am ajuns sclavii şi cobaii sataniştilor care se vor conducătorii lumii”.

Cele scrise confirmă poziţia clară nu numai a unui ziarist care şi-a expus punctul său de vedere ci cel al unui popor care a avut curajul unei revoluţii dar nu şi a unei re-dezvoltări la nivel naţional post revoluţie.

*

Indiferent de mijloacele de ţinere la distanţă a migranţilor prin gardurile
de sârmă ghimpată, mulţi dintre aceşti migranţi au tăiat aceste garduri şi au
trecut pe sub ele inflitrându-se în diverse ţări.

Asemenea acte aşa cum am mai afirmat, dovedesc că pentru migranţii ilegali nu există drumuri închise care să-i împiedice de a intra în Europa.

Sursa: Reuters, 2015

Unii dintre conducătorii ţărilor europene au acceptat înţelegerea de a întoarce
emigranţii ”economici” şi eventual de a-i accepta numai pe cei din Siria pentru a-i salva de obligaţiile de a-i plăti pe traficanţii ce le cer sume enorme pentru a le facilita ajungerea în unele Europa .

Graficul 1 **Numărul migranţilor veniţi în Europa pe mare**

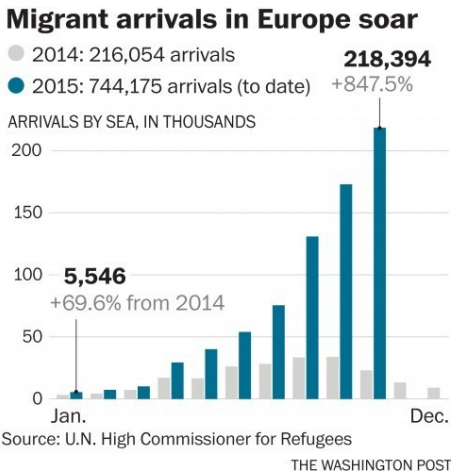

Agenţia pentru Emigraţie a ONU a confirmat la începutul lunii noiembrie 2015, numărul de peste 218.000 de migranţi care au traversat Marea Mediterană în luna octombrie 2015.

Ministrul de Interne al **Croaţiei**, Ranko Ostojic(n.1962)[15], afirma într-un interviu cu mas-media naţională că numai într-o singură zi (Duminică 31 Octombrie 2015) au trecut graniţa Croaţiei, 8.400 de migranţi, ceea ce a provocat un imens haos şi o extindere a manifestărilor violente între poliţie şi migranţi.

> *”Credeţi că se va putea opri această invazie*
> *fără să fie împuşcaţi aceşti oameni?”-*
> a spus Ostojic,
> *” Trebuie să se construiască un zid în jurul*
> *întregii Europe, dacă întradevăr vrem*
> *să se oprească această invazie”.*

15 Ranko Ostojic - politician croat de orientare de stânga, de profesor avocat, care a avut funcția
de Ministru de Interne în Administrația Zoran Milanović, din 2011 până în 2016.

Federaţia Rusă este dispusă să primească în mod temporar o parte din migranţii sirieni şi din alte ţări, dar pentru acordarea vizei temporare aceştia trebuie să se înregistreze şi să plătească o sumă de bani ce este foarte mare (pentru aceşti migranţi în special după ce au fost nevoiţi să plătească şi pentru transportul spre Europa sume considerabil de mari).

În perioada 2012-2015 preţul pentru o viză temporară în Rusia, era între 70.000 şi 100.000 de ruble (echivalentul a 1.070 - 1.500 dolari). După o perioadă foarte scurtă de timp în anul 2014, în care preţul unor asemenea vize temporare a scăzut la 20.000 de ruble iar la începutul anului 2015, preţul a crescut din nou la 40.000 de ruble (600 dolari). Pentru majoritatea refugiaţilor, Rusia nu este ţara pe care şi-ar dori-o şi unde să locuiescă pentru restul vieţii. Ea este numai o ţară de tranziţie spre ţările din nord: Finlanda, Norvegia şi Suedia.

Harta B

Drumul migranţilor ce trec prin Ungaria (2015/2016)

Diversele surse de informaţii din diverse ţări s-au referit în ultimii ani la multiplele conflicte interne din Siria şi la acţiunile criminale ale administraţiei Assad la adresa poporului sirian, folosindu-se împotriva opozanţilor săi, tot felul de arme chimice sau omărărea prin împuşcare. Aceste acte criminale i-au determinat pe cei mai mulţi sirieni care sunt astăzi migranţii prin Europa de aşi părăsi ţara şi aşi căuta un loc mai liniştit în care să trăiască.

Nu cred că ar putea nega cineva actele criminale săvârşite de Administraţia Assad dar în acelaş timp nu cred că se poate aprecia ca real numărul victimilor acestor acte criminale comunicate de presa controlată de guvern; toate informaţiile mass-mediei internaţionale sunt numai estimări.

Informaţii sub semnul întrebării

Se împlinesc cinci ani de când au început conflictele dintre populaţia siriană şi Administraţia lui Assad. Conflictul a început printr-o demonstraţie paşnică dar treptat s-a transformat într-un conflict în care vârsarea de sânge a luat proporţii.

Unele dintre informaţiile prezentate de către ONU, de exemplu, se referă la circa 250.000 de persoane ce au fost omorâte pînă în luna iulie 2013, apoi orice alte informaţii nu au mai fost disponibile.[16]

În 2014, Rupert Colville, un purtător de cuvânt al ONU, din partea *Comisiei pentru Drepturile Omului*, a confirmat că nu există o cifră exactă a victimilor şi a menţionat că ONU ar putea considera că ar fi vorba de 191.369 persoane.

Concomitent, un grup de militanţi sirieni ce şi-au dedicat activitatea apărării drepturilor omului (condus de către Rami Abdulrahman şi cu sediul în Rami, în Coventry, Anglia) afirma că foloseşte o reţea de informaţii formată din sute de persoane voluntare din Siria şi anunţase că are informaţii despre 271.138 victime (cifră care se referea la o perioadă de la începutul conflictului), din care 122.997 erau civili iar pe total până în luna februarie 2016 considera că ar fi vorba de 370.000 de victime. Urmărind problema victimilor regimului Assad, alte grupuri printre care unul intitulat: *Centrul de Documentare al Violenţei* raportase un număr de 131,969 morţi,[17] iar un alt grup intitulat: *Centrul de Cercetări privind Politica Siriană*[18],

---

16 Adam Taylor - The death toll in Siria is surely staggering, World Vies, Washington Post, 15 martie 2015

17 vezi Micul Breviar statistic- Tabelul Nr. 40 despre: Numărul victimilor din Siria (pe orașe)

18 http://www.theguardian.com/world/2016/feb/11/report-

raporta presei naţionale în Februarie 2016, un număr de 470.000 de sirieni care au fost omorâţi. Indiferent de cifrele care sunt la nivelul a sutelor de mii de persoane, actul ca atare al crimei nu poate fi trecut cu vederea cu atât mai mult cu cât asemenea acte criminale nu scutesc cu nimic Administraţia Assad şi pe Assad personal de la judecare şi condamnare pentru genocid, aşa cum s-a aplicat şi în cazurile altor dictatori ce au comis genociduri.

2. Opinii controversate despre terorism

A fost un timp pe la sfârşitul anilor ’80 şi începutul anilor ‘90 când după opinia unor autori, studierea terorismului sub aspectul motivaţiei, al aspiraţiilor şi

justificării actelor teroriste era considerată ca o pierdere de timp şi ca atare un asemenea subiect putea fi total neglijat sau cel puţin marginalizat.

Un număr redus de cadre didactice universitare sau cercetători ştiinţifici din SUA sau din alte ţări se ocupau de asemnenea probleme, iar cei ce studiau o asemenea problematică erau priviţi ca nişte persoane cu preocupări complet ieşite din comun, total neverosimile sau se considera că studiile lor aveau mai mult caracterul unor ”hobby”, decât ceva cu caracter practic şi util pentru societate.

Terorismul, după opinia unor autori,[19] ajunsese ceva mai târziu să fie studiat şi discutat în cadrul diferitelor discipline dar nu era socotit ca un subiect cheie care să facă obiectul unei discipline independente.

---

on-syria-conflict-finds-115-of-population-killed-or-injured

19 Louise Richardson - What Terrorists Want, lucrarea citată în bibliografie

Aşa cum este preyentat de către diverşi autori, pe parcursul ultimilor decenii un număr destul de mic de cadre universitare începuseră să se ocupe de studiul fenomenului ”terorismului”, dar nu atât ca mod de manifestare, cât mai ales ca ”răspuns” la actul criminal al atacului Statelor Unite de la 11 Septembrie 2001.

Principalele întrebări pe care şi le puneau aceşti cercetători şi la care căutau răspunsurile care ar fi putut fi cele mai apropiate de realitate se refereau la :

- cauzele acestor acte criminale provocate de terorişti,
- care erau modalităţiile de atragere a noi membrii în grupurile teroriste,
- de cine şi pe ce căi erau sprijinite actele criminale teroriste provocate în diverse ţări din lume,
- care erau căile prin care aceşti criminali ajung şi îşi organizau ”sleeper cells” în diferite ţări.

După actul criminal din 11 Septembrie 2001, literatura de specialitate a devenit deosebit de bogată pe un asemenea subiect. Unii dintre aceşti autori căutau explicaţii referitoarele la cauzele unor asemenea acţiuni criminale, considerând că acestea sunt o urmare a unor acte provocate de lumea occidentală sau de U.R.S.S. şi ulterior de Federaţia Rusă, împotriva unor populaţii de etnie musulmnă.

Ei afirmau că actele violente ale teoriştilor au la bază cele trei **R**-uri: ***revanşa***, ***renumele*** (sau obţinerea celebrităţii) şi ***reacţia*** la diversele acte politice ale unor ţări.

Alţi autori considerau ca explicaţii condiţiile de sărăcie în care trăiau populaţiile din ţările de unde porneau acţiunile teroriste.

De asemenea existau opinii după care actele teoriste

erau ca urmare a unor conflicte inter-etnice, care ajungeau să capete un caracter ideologic.

Dacă încercăm să găsim explicaţia cauzei reale a acestor acte criminale ale teroriştilor (indiferent din ce ţară provin sau unde se manifestă - n.n.), trebuie să considerăm că aceste explicaţii sau aceşti factori acţionează în aceeaşi direcţie şi pot fi socotiţi ca un conglomerat.

Problemele şomajului şi ale efectelor sociale ale acestuia au constituit din totdeauna o cauză a revoltelor marei mase a populaţiilor în diverse ţări, şi acest aspect a luat amploare în ultimile decade ale secolului 20 şi începutul secolului 21. De exemplu în Egipt, rata şomajului depăşise la un anumit moment 8%, în Liban această rata a şomajului ajunsese la 10% iar în Gaza ajunsese la circa 41.5%, iar în West Bank ajunsese la peste 15%, în Irak ajunsese la 16%[20] şi aceste cifre se refereau în special la populaţia tănără, aptă de muncă.

De asemeni actele teroriste au fost şi continuă să fie o reacţie la diversele acte provocate de diversele acţiuni ale unora dintre ţările occidentale. Practic vorbind găsirea unor soluţii de remediere sau de anihilare parţială sau totală a unora dintre aceste acte teroriste se poate obţine NUMAI după ce se studiază şi se înţeleg exact obiectivele unor asemenea acte violente şi modul lor de manifestare.

După opinia Dnei. Louise Richardson, prezentată în lucrarea amintită în ultimile decade actele violente provocate de organizaţiile teroriste s-au îndreaptat împotriva unor populaţii civile nevinovate, având un scop politic.

Analiza diversele acte criminale poate confirma observaţia după care acestea sunt acte inspirate de motive politice.

---

20 http:www.cia.gov/cia/publications/factbook/field/2129.html ,March 17,

La o asemenea concluzie a ajuns şi fostul Secretar de Stat al SUA, Colin Powell care afirmase:

”... noii nu ar trebui să mascăm ... activitatea lor criminală; activitatea

lor criminală, are însemnele unor meniri politice.

Ei sunt TERORIŞTI! ”.

Din punct de vedere economic, analiza cauzelor actelor teroriste este destul de greu de apreciat cu atât mai mult cu cât asemenea acte au loc în diferite ţări cu grade diferite de dezvoltare economică, dar se manifestă cu preponderenţă în special în ţări în curs de devoltare în care procesul de modernizare economică - după opinia unor economişti analişti şi a unor specialişti în sociologie, este un proces ce se manifestă mai rapid şi care provoacă instabilităţi economice şi sociale şi ca atare au loc tendinţe de erodare a diverselor forme tradiţionale de control ale societăţii.

Controversa unui asemnea punct de vedere se referă şi la actul *violenţei*.

Dacă într-o acţiune de acest fel nu este implicată violenţa, după opinia unor analişti politici se poate considera că nu este vorba de teorism. Exemplul cel mai concludent oferit de aceşti analişti se referă la ideia de ” terorism cibernetic”, care nu poate fi caracterizat drept un act terorist ci mai degrabă unul de *sabotaj*.

Este destul de greu de apreciat aşa numitul act de sabotaj, dacă ne gândim la ultima acţiune ca a avut loc la mijlocul lunii mai 2017 cînd distrugerea provocată de atacul cibernetic a afectat circa 150 de ţări din lume; în aceste condiţii nu se mai poate vorbi de un act de *sabotaj* ci de un act terorist cu atât mai mult cu cât au fost afectate sistemele de comunicare şi computerele unor instituţii care făceau parte din sistemul de sănătate din diverse ţări (cum erau de exemplu spitalele, Organizaţiile Crucea Roşie şi de Prim ajutor sau întreprinderile farmaceutice care asigurau diverse medicamente precum

şi întreprindetri de transport care asigurau asemenea produse să ajunfă la destinaţie în timp record).

Prin asemenea acte în care diversele forme de manifestare ale violenţei au un rol cheie, teoriştii caută să atragă atenţia conducerilor unor ţări sau dau un semnal de alarmă pe plan mondial adresat unor factori de decizie care acţionează - după opinia unor autori, ”împotriva gloriei apuse a lumii arabe şi a islamului”[21].

Trista experinţă care s-a manifestat în ultimile decade în SUA, în Rusia, în Anglia sau în alte ţări din lume, prin actele teroriste împotriva unor populaţii civile nevinovate, dovedeşte ideia după care aceste victime au pentru terorişti, numai o semnificaţie simbolică.

Marea majoritate a unor asemenea acte urmăresc să atragă atenţia unor aşa numite grupuri substatale care la rândul lor să acţioneze împotriva unor decizii luate la nivelul conducerii unor state.

Marea majoritate a ţărilor sau organizaţiilor care susţin financiar şi propagandistic grupările teroriste (cum ar fi: Iran, Siria, Libia şi altele), preferă să acţioneze prin intermediul unor astfel de organizaţii teroriste decât să aibă contacte directe cu ţări ale căror forţe financiare şi militare depăşesc cu mult forţele lor, şi ca atare preferă să accepte (nolens volens), de bună voie sau impusă, sponsorizarea în mod clandestin a organizaţiilor teroriste.

Mai mult decât atâta, o întreagă serie de pretinşi ”teoreticieni” islamişti, susţin că acţiunile teroriştilor sunt similare cu cele de *gherile*[22] care luptă pentru interesele ţării şi ale poporului unei ţări.

Realitatea este că între *terorism* şi *gherilă* este o enormă diferenţă constând în motivaţia fiecăreia dintre respectivele acţiuni, chiar dacă pentru desfăşurarea lor în

---

21 Louise Richardson, lucrarea citată pg. 4

22 Gherilă - Denumire dată războiului de partizani, de exemplu în Spania și în țările Americii Latine;

urma atacurilor violente există şi victime. După opinia acestor ”teoreticieni”, anarhiştii[23] din secolul al 19-lea, pot fi consideraţi ca precursori ai teroriştilor, ceea ce este fals, prin idealurile, morala şi acţiunile acestora. În sprijinul acestor afirmaţii sunt aduse chiar opiniile lui Marx şi Engels care erau într-o continuă dispută cu opiniile lui Bakunin şi anarhiştii lui. (Pentru cei interesaţi de unele detalii sugerez consultarea lucrării: K. Marx şi F. Engels, Opere, vol. 22, publicată la Bucureşti, în Editura politică, 1965, p. 90-91).

La mijlocul secolului trecut, termenul de terorist avea cu totul alt sens decât cel actual. Lupta diferiţilor pretinşi terorişti al căror scopuri erau apărarea teritoriului ţării lor era dusă de către unii dintre susţinătorii ideilor de dreapta sau de stânga, de diferitele secte religioase sau de către ateişti, agnostici[24] sau de către creştini, de unii teoreticieni de religie mozaică, musulmani, hinduşi sau de alte categorii.

Chiar dacă sub diversele formule propagandistice ale terorismului se ascund şi fraze referitoare la *libertate*, trebuie înţeles cu exactitate la ce ”libertate” se referă asemenea acţiuni, cum înţeleg să-şi obţină aşa zisa libertate şi împotriva căror forţe îşi desfăşoară acţiunile lor

---

23 Anarhiștii - cei ce susțin ideea distrugerii mașinii de stat, își reprezintă în mod cu totul neclar
cu ce va fi aceasta înlocuită de proletariat și cum se va servi acesta de puterea revoluționară;
ei neagă chiar necesitatea întrebuințării puterii de stat de către proletariatul revoluționar,
neagă dictatura revoluționară a acestuia (Lenin în lucrarea: Statul și Revoluția), Capitolul 6 :
Polemica lui Plehanov cu anarhiştii.

24 Agnostici - cei care consideră gândirea umană ca fiind incapabilă să ofere suficiente
argumente raționale pentru a justifica existența sau neexistența lui Dumnezeu

criminale.

3. Ce este de fapt islamul şi ce cred musulmanii ?

După opinia unor cercetători şi a unor specialişti în domeniul diferitelor religii precum şi a unor autori ce şi-au expus punctele de vedere privind evoluţia şi modul de manifestare al ideologiei islamice rezultă că religia islamică a fost fondată în secolul VII d.Hr., de către Mahomed.

Mahomed a pretins că a fost vizitat de către îngerul Gabriel. În timpul acestor vizite angelice, care au continuat timp de aproximativ 23 de ani, până la moartea lui Mahomed, îngerul, potrivit relatărilor sale, i-a revelat (lui Mahomed - n.n.) cuvintele lui Dumnezeu (numit „Allah” în limba arabă). Aceste revelaţii alcătuiesc Koranul, cartea sfântă a musulmanilor. Religia islamică îi învaţă pe credincioşii ei că autoritatea finală şi ultima revelaţie a lui Allah, este această carte sfântă.

Musulmanii, adepţii islamului, consideră Koranul drept cuvântul preexistent şi perfect al lui Allah, în timp ce alţi musulmani resping orice altă versiune lingvistică a Koranului.

Sunna, este considerată ca fiind a doua sursă de instruire religioasă. Sunna a fost scrisă după opinia preoţilor islamişti, de către însoţitorii lui Mahomed şi conţine ceea ce Mahomed *a spus, a făcut şi a aprobat*.

Conceptele-cheie ale islamului sunt:

- Allah este singurul Dumnezeu adevărat şi
- Mahomed a fost profetul lui Allah.

Numai afirmând şi crezând în aceste dogme, o persoană se poate converti la islam. Cuvântul „musulman”

înseamnă cel „care se supune lui Allah”.

Islamul pretinde că este singura religie adevărată, din care se trag toate celelalte religii (inclusiv iudaismul şi creştinismul, fără să ţină seama şi chiar negând datele istorice - n.n.).

Musulmanii îşi bazează viaţa pe cinci piloni consideraţi ca fiind fundamentali:

1. Mărturisirea de credinţă: „Este un singur Dumnezeu

adevărat (Allah) şi Mahomed este Mesagerul lui Dumnezeu.”

2. Rugăciunea: în fiecare zi trebuie rostite cinci rugăciuni.

3. Dărnicia: trebuie să dăruieşti săracilor, pentru că totul vine de la Allah.

4. Postul: pe lângă postul ocazional, toţi musulmanii trebuie să postească în

timpul sărbătorii Ramadanului (luna noua în calendarul islamic).

5. Hajjul: pelerinajul la Mecca care trebui făcut cel puţin o dată în timpul

vieţii (în timpul lunii a douăsprezecea din calendarul islamic).

Aceste cinci dogme, care reprezintă cadrul ”*ascultării*” şi ”*respectării*” pentru musulmani, sunt luate în serios şi în mod literal. După opinia marei mase a credincioşilor musulmani, intrarea unui musulman în paradis depinde de respectarea acestor cinci ”piloni” ai religiei islamice.

În raport cu creştinismul, sau cu religia mozaică, religia islamică are câteva asemănări şi deosebiri fundamentale.

În primul rând, este o religie monoteistă; în opoziţie cu creştinismul, islamul respinge conceptul Trinităţii.

Islamul acceptă numai anumite porţiuni din Biblie, şi

din Evangheli în rest respinge majoritatea Bibliei ca fiind ”calomnioasă şi neinspirată”.

Islamul afirmă că Isus a fost un mare profet, dar nu a fost Fiul lui Dumnezeu (numai Allah e Dumnezeu, după credinţa musulmană, şi ca atare - cum ar fi putut El avea un Fiu?).

Religia islamică susţine că Isus, deşi născut din fecioară, a fost creat, asemenea lui Adam, din ţărâna pământului. Musulmanii cred că Isus nu a murit pe cruce şi ca atare, ei neagă una dintre învăţăturile de bază ale creştinismului.

Islamul propăvăduieşte ideea după care paradisul se dobândeşte prin fapte bune şi prin respectarea învăţăturilor din Koran.

În mod clar, musulmanii consideră:

— islamul şi creştinismul nu pot fi ambele adevărate,

— Musulmanii afirmă că Isus nu a fost cel mai mare profet, ci Mahomed a fost.

— Nu Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, ci Koranul.

Ceea ce rămâne în continuare ca o întrebare la care specialiştii în diverse religii au căutat să dea un răspuns este aceea:

— dece între cele două secte ale religiei islamice, şi amândouă făcând

parte din viaţa musulmană, Sunni şi Şhiiţi, se duce o continuă luptă

de peste 1400 de ani ?.

Generaţii după generaţii se confruntă în aceste neînţelegeri şi se omoară între ei din cauza acestor neînţelegeri de natură religioasă[25].

Urmărind diversele aspecte ale acestui conflict milenar se poate remarca ideia după care în prezent acest conflict religios s-a transformat într-un conflict cu nuanţe mai mult politice.

---

25 Vezi Anexa Mic dicționar tematic despre Shiiți și Sunni

În Irak, Shiiţi, sunt dominanţi în armată şi au trecut la acţiuni opresive la adresa populaţiei Sunniţi-lor din zona de Nord.

Cele două grupări mari de musulmani Sunni şi Shiţi au agreat încă cu mii de ani în urmă că au aceeaşi tradiţie islamică, adică şi-au dezvoltat o identitat unică dar au adoptat în mod distinct tradiţiile religioase.

Diferenţele dintre cele două secte s-au cristalizat nu mult timp după asasinarea lui Ali[26]. Conflictul a luat proporţii când Husayn (fiul lui Ali şi nepotul lui Mahomed), a vrut să-şi abroge titlul de Calif. În războiul de la Karbala (din octombrie 680 d.Hr. după calendarul creştin), Husayn şi familia sa au fost omorăţi de către forţele califatului. Suferinţele lui Husayn au devenit centrul de identitate al comunităţii musulmane Shia.

Peste 1000 de ani Shiţi s-au identificat cu martiriul lui Husayn iar Sunni şi-au manifestat bucuria succesului militar şi a creerii califatului[27].

Între cele două grupări musulmane se manifestă permanent diferenţele în înţelegerea sensului de musulman, bazat pe anumite elemente religioase.

O altă diferenţă între Sunni şi Shiţi este cea determinată de elemente de educaţie şi de modul în care sunt pregătite autorităţile religioase.

Diverse documente şi lucrări publicate în Europa şi Statele Unite confirmă faptul că preoţii Shiţi sunt educaţi

---

26 Ali - ginerele și vărul lui Mahomed. A fost ales să fie cel de al 4-lea Calif, dar a fost
asasinat după cinci ani de către armata califatului; membrii califatului său erau
considerați că nu sunt descendenții direcți ai lui Mahomed și ca atare nu aveau
suportul întregii comunități musulmane.

27 Nasr,Vali-The Shia Revival, pg.49, lucrare citată în bibliografir și sit-ul:
http://ro.wikipedia.org/wiki/B%C4%83lia_ de_la_Karbala).

în seminarii speciale unde studiază timp de mai mulţi ani devenind specialişti în probleme de legislaţie, teologie şi filozofie.

La sfărşitul anilor de studii, când absolventul a obţinut rezultate satisfăcătoare, i se permite să devină un membru oficial al comunităţii având drept scop să protejeze aplicarea legilor islamice şi să le interpreteze la condiţiile specifice ale erei în care trăiesc.

În opoziţie cu acest mod de educaţie al şhiiţilor, autorităţile sunniste sunt mult mai puţin orientate spre educaţie şi ierarhizare. Sunni nu urmăresc obţinerea unor ierarhizări pe bază de educaţie. Cu toate că sunt şi unii preoţi care au educaţie, aceasta nu este baza alegerii unor conducători religioşi. De aici rezultă că mulţi dintre conducătorii religioşi sunniţi au o foarte redusă educaţie religioasă.

Din acest punct de vedere se poate considera că preoţimea shiiţilor se apropie de Catolicismul Roman iar sunniţii pot fi consideraţi ca fiind analogi ai Protestantismului.

*

Analiştii politologi[28]

şi specialiştii în domeniul religiilor, consideră că fenomenul creşterii musulmanizării este determinat de existenţa şi manifestarea diferitelor grupuri de musulmani, care pot fi împărţiţi în trei mari categorii:

Prima categorie, îi cuprinde pe acei musulmani, care îşi desfăşoară viaţa pe baza impunerii legilor religioase ale islamismului - ”Sharia”.

Aceştia nu numai că respectă şi se supun indicaţiilor şi învăţăturii profetului Mahomed şi celor pretins scrise în Koran, dar încearcă să imite şi chiar să depăşească

28 Ayaan Hirsi Ali, Heretic: Why Islam Needs a Reformation Now, pg. 18 și urm.,
lucrare citată în bibliografie

indicaţiile privind conduita războinică.

Asemenea acte sunt practicate de către unii dintre aceşti pretinşi războinici care nu au de fapt nici o cunoştiinţă reală despre ceea ce este scris în Koran, sau de cei care cred că prin asemenea acţiuni îşi dovedesc ataşamentul şi respectă credinţa înaintşilor lor înscrisă în Koran..

Aceşti credincioşi islamişti au un anumit comportament foarte dur faţă de ceilalţi din celelalte grupări de musulmani, (de care vom vorbi mai departe), care susţin, practică şi oferă un suport (după opinia lor - n.n.) pretinsului ”respect” pentru femei şi întreaga concepţie feministă.

Prin întregul lor comportament se dovedeşte că ei sunt împotriva celor ce susţin acordarea drepturilor minorităţilor, a egalităţii între sexe sau toleranţa religioasă faţă de homosexuali şi lesbiene.

Un exemplu concludent în acest sens se regăseşte şi în modul de desfăşurare şi aplicare a legilor Sharia în Arabia Saudită. Referitor la acest subiect vom revenii în partea privind vizita Preşedintelui Donald Trump în Arabia Saudită, unde s-a întâlnit cu reprezentanţii a 55 de state arabe membrii ai Consiliul de Cooperare din Golf (subcapitolul 10.3.2.).

Cei care neagă asemenea comportamente şi

manifestări barbare ale acestor grupări de musulmani, (indiferent că sunt practicate în diferite ţări din Orientul Mijlociu, din Europa, în Statele Unite sau în oricare colţ al lumii), nu înţeleg pericolul pe care îl reprezintă existenţa acestor grupări de oameni care imigrează legal sau în majoritatea cazurilor ilegal în Europa sau în Statele Unite şi care îşi înmulţesc numărul adepţilor într-un mod deosebit de rapid şi periculos.

Aşa numitul lor ”cod moral” este complet diferit de ceeace înţelege şi respectă lumea civilizată. În Arabia Saudită şi în alte ţări arabe, nu se aplică nici unele dintre principiile respectării drepturilor umane. Populaţiile acestor ţări nu sunt nimic altceva decât nişte creaturi docmstice ale unei pretinse ”religii” rigide, şi ea dogmatică bazată pe diverse forme de manifestare ale unui profund fanatism.

La toată această concepţie se adaugă o formă de manifestare a luptei islamice împotriva aşa numiţilor şi pretinşilor (după opinia lor - n.n.) a *infidelilor*, adică a celor care nu sunt de acord cu legile Sharia impuse prin forţă.

Această luptă este cunoscută sub numele de *Jihad* - adică *lupta sfântă*.

Despre diversele acte barbare pe care le practică aceşti membri ai organizaţiilor extremist jihadiste, în Irak, în Siria şi în alte colţuri ale lumii, împotriva şiţilor, creştinilor, kurzilor, Yazidicilor şi altor naţii şi a credincioşilor altor religii, nu s-a mai auzit de asemenea atrocităţi decât din cărţile care descriu invaziile mongolilor (care a avut loc în secolul al XIII-lea).

A doua categorie, include majoritatea populaţiei musulmane din întreaga lume care este loială crezului islamic şi sunt evlavioşi acestui crez şi nu au nici o înclinaţie spre manifestarea unor acte de violenţă.

Aceştia sunt cei care emigrând în diverse ţări din

Europa sau Statele Unite îşi văd liniştiţi de viaţa lor şi a familiilor lor, creiend relaţii de bună vecinătate şi colaborare cu populaţiile autohtone din diverse ţări sau oraşe unde s-au stabili.

La fel sunt şi cei consideraţi ca devotaţi altor religii (cum ar fi creştinii sau mozaicii), care frecventează cu regularitate serviciile religioase şi respectă regulile religioase (prin ceeace mănâncă, cum se îmbracă sau cum se comportă) sunt consideraţi ca având concepţii ”moderate”. Acelaş lucru se poate spune şi despre musulmanii care respectă regulile religiei islamice şi cel puţin odată pe an se duc la Meca (respectând astfel unul din pilonii religiei islamice) şi ca atare pot fi consideraţi şi ei ca fiind moderaţi.

A treia categorie, îi include pe musulmanii născuţi şi crescuţi în spiritul religiei islamice, dar care au o gândire critică asupra acestei religii şi a modului ei de manifestare.

Cei din această categorie, sunt consideraţi ca fiind dizidenţii musulmani. Unii dintre aceştia au ajuns la o asemenea concepţie de criticare a filozofiei şi principiilor religiei islamice printr-o experienţă care i-a determinat să nu mai continue ca nişte supuşi credincioşi practicarea unei asemenea religi. Aceştia sunt dispuşi să poarte discuţii referitoare la viitorul filozofiei şi ideologiei islamice.

Majoritatea acestor credincioşi musulmani (dizidenţii), sunt nişte reformatori care consideră că religia islamică prin modul în care este practicată, trebuie schimbată şi cer o reanalizare şi chiar scimbarea unora dintre principiile învechite ale acestei religii

În ultimile decenii Islamismul a devenit o religie globală şi îşi manifestă în anumite locuri, prezenţa fizică şi în special cea teroristă, prin diverse acţiuni militare.

Numărul populaţiei musulmane, aşa cum am mai

amintit va creşte în următorii 20 de ani cu circa 35%, ajungând la peste 2 miliarde[29].

Notă: Conţinutul acestei lucrări nefiind în mod special axat pe un asemenea subiect sugerez celor interesaţi consultarea sit-ului din: Wikipedia care tratează pe larg acest subiect: http://ro.wikipedia.org/wiki/Jihad.

De asemeni merită reţinută ideia unora dintre cercetătorii diverselor aspecte ale Islamului care confirmă că această religie a divizat lumea musulmană în două mari sfere:

— Casa Islamului (în arabă: dar - al - Islam) şi

— Casa războiului (în arabă: dar- al - harb)

Casa Islamului, include naţiunile şi teritoriile care sunt sub controlul musulmanilor şi unde legea Sharia este cea mai înaltă autoritate.

Casa războiului, include naţiunile şi teritoriile care sunt sub controlul celor care nu admit Sharia. În consecinţă, sub interpretarea jihadistă a Islamului.

Din această divizare a avut loc de mii de ani şi continuă şi în prezent un conflict permanent între cele două case până ce - după opinia unor analişti, Casa războiului se va transforma şi ea în Casa Islamului.

Aprecierea acelor musulmani socotiţi drept ”specialişti” în domeniul Islamului, este aceea după care conflictul dintre cele două case, nu va înceta până ce întregul teritoriu nu va fi cucerit în numele lui Allah, stabilindu-se un singur Stat Islamic global recunoscut drept Califat.

3.1. Înţelegând terorismul

După cum descrie literatura specifică a acestui subiect, cei mai mulţi dintre musulmani nu sunt

29 Informație preluată din studiile efectuate de către The Pew Research Center, 2000-2013

fundamentaliştii[30] iar prin însăşi definiţia acestei concepţii se

dovedeşte şi mai mult diferenţa între milenara ideie a religiei islamice propovăduită de Mahomed şi cea actuală propovăduită de nişte lideri ce urmăresc mai mult propriile interese decât cele milenare ale Profetului Mohamed adresate populaţiei musulmane.

Dacă actualii conducători ai musulmanilor nu ar mistifica adevăratul sens al filozofiei islamice, ar înţelege că fundamentaliştii (pe care ei pretind că îi reprezintă - n.n.), nu au nimic cu cei ce susţin şi pun în practică terorismul. Este adevărat că în epoca contemporană lumea în general îi asimilează pe musulmani cu cei ce fac parte din grupările teroriste sau cu cei care acţionează în mod independent după ce s-au radicalizat.

Aşa după cum am mai arătat sunt foarte mulţi credincioşi ai acestei religii care

s-au născut şi au crescut în spiritul adevăratei credinţe islamice şi susţin în continuare vechea tradiţie şi obiceiurile practicate de filozofia islamică ce este descrisă în textele sacre ale lui Mahomed şi care nu numai că sunt împotriva ideologiei criminale folosită de terorişti, ci preferă să fugă de ea pentru a nu devenii ei însăşi victime

30 Fundamentalismul - (în concepția islamică) - Mișcare religioasă și politică cu scopul de a restabili adevărata comunitate islamică, prin întoarcerea la tradiția nealterată a islamului și neexcluzând nici războiul, nici atentatul criminal pentru atingerea scopului (Sursa:Definiția fundamentalismului (islamic) prezentată în Dicționarul român online prin situl: https://dexonline.ro/definitie/fundamentalism).

ale extremismului islamic impus prin acţiuni teroriste.

Victimile sau obiectivele atacurilor teroriste au o valoare foarte mică pentru grupările teroriste, dar au o reacţie deosebit de mare pe care teroriştii le urmăresc.

Ceeace poate ajuta într-o mai mare măsură la analiza şi înţelegerea modului de manifestare al fenomenului islamismului extremist desfăşurat prin acţiuni teroriste, este analiza comparativă a diferitelor acte teroriste pentru găsirea elementului sau elementele comune ale cauzelor acestora dintr-un punct de vedere socotit ca fiind cel al perspectivei lor istorice.

Cu toate că unii autori[31] susţin ideia după care cauza actelor criminale ale teroriştilor se bazează pe două aspect: unele sociale şi altele politice, trebuie reţinută şi opinia (Doamnei Profesoare Martha Crenshaw-de la Stanford University (SUA) o expertă de renume în domeniul cunoaşterii diverselor aspect ale terorismului), care afirmă:

- în analiza terorismului trebuie ţinut seama şi de alţi factori printre care *mediul în care se desfăşoară diferitele acte criminale* ale indivizilor independenţi sau al organizaţiilor teroriste precum şi
- diversele *aspecte psihologice* care încurajează sau din contra, inhibă indivizii simpatizanţi ai acţiunilor ISIS (de exemplu), la participarea actelor teroriste.

După opinia Doamnei Crenshaw, însăşi termenul de terorism a fost inventat pentru a descrie provocarea sistematică de a controla şi a menţine o stare de tensiune

---

31 Amy Zalman (Ph.D.) - prognosticeană în probleme de securitate globală. Fondatoarea
Institutului ”Strategic Narrative LLC”, de consultanță pe probleme de schimbări viitoare.
Profesor Adjunct la Universitatea Georgetown din Washington DC și membră a Consiliului de administrație al Consiliului pentru afaceri în curs de dezvoltare în domeniul securității.

şi de frică în marea masă a populaţiilor civile din diverse ţări precum şi ca o provocare adresată autorităţiilor din diverse ţări.

Un sens apropiat privind definiţia terorismului a fost creat printr-un studiu al Departamentului Apărării al Statelor Unite în care se afirmă:

"Terorismul este procesul folosirii calculate a violenţei ilegale sau a ameninţării cu violenţă ilegală pentru a încuraja teama, destinată să forţeze sau să intimideze guvernele sau societăţile în realizarea obiectivelor care sunt în general politice, religioase sau ideologice".[32]

Modul în care se petrec acţiunile teroriste şi ceeace este considerat drept terorism este un subiect pe cât de actual, pe atât de grav şi ca atare el trebuie să fie permanent în atenţia guvernelor tuturor ţărilor, în atenţia diferitelor instituţii şi organizaţii internaţionale care să-şi concentreze preocupările şi toate eforturile spre elementele destinate creerii - aşa cum am mai amintit, a unori reale coaliţii internaţionale capabile să reducă, sau dacă este posibil, să eradicheze asemenea acte criminale.

În înţelegerea şi analiza terorismul în adevăratul lui sens şi pentru a-i stabilii cadrul în care se desfăşoară, diversele acte teroriste, experţii consideră ca deosebit de importantă lămurirea în primul rând, a modalităţiilor în care se desfăşoară actele teroriste, din punctul de vedere conceptual.

Pe de-o-parte, după opinia experţilor, există diferenţe între unele aspecte (considerate de către terorişti) ca fiind *pre-condiţionate*, (adică bazate pe manifestarea unor fapte ce au avut loc la nivel national sau international, pentru o

---

32 Pentru informații suplimentare privind istoria terorismului, statele care susțin această politică, viirorul terorismului și alte aspect, sugerez consultarea sit-ului:
http://www.terrorism-research.com/

lungă perioadă de timp) şi unele referitoare la manifestarea unor acţiuni considerate ca *urgente*, (adică aplicarea unor procedee imediate pentru desfăşurarea unor acte teroriste de către persoane individuale sau grupuri ce au stat în aşteptarea deciziei primite de la conducători în vederea declanşării actului (sau actelor) teroriste.

Pe de altă parte trebuie cunoscuţi şi înţeleşi factorii care favorizează manifestarea unor asemenea acte teoriste şi care oferă, după opinia celor ce organizează astfel de acţiuni, motivarea campaniilor teroriste.

Unii dintre factorii esenţiali care au o infleunţă direct asupra modului de manifestare al actelor teroriste pot fi consideraţi cei care se referă la *modernizarea unor condiţii de viaţă* a populaţiilor dintr-o anumită ţară, gradul de dezvoltare urbanistică printre care se remarcă, de exemplu, dezvoltarea mijloacelor modern de transport (începând cu transportul feroviar, transportul aerian, apariţia şi extinderea metrourilor şi alte) şi care oferă nu numai oportunităţi pentru marea masa a populaţiei dintr-o anumită zonă (oraş sau ţară) dar şi multiple riscuri de vulnerabilitate din partea unor atacuri teroriste, care folosesc asemenea elemente ale modernizării vieţii oamenilor.

Nimeni nu poate contesta necesitatea imanentă a dezvoltării sociale şi a unor asemenea modernizări, dar în acelaş timp, pentru contracararea actelor criminale care folosesc aceste elemente, trebuie căutate şi create condiţiile optime de asigurare a securităţii folosirii acestor mijloace moderne de către populaţiile zonelor respective.

Din acest punct de vedere trebuie reţinut şi aspectul după care cele mai multe dintre actele teroriste au fost, sunt şi mai mult ca sigur că vor continua să se manifeste şi în viitor, în special în ţările în care guvernele locale, sau naţionale dovedesc *incapacitatea de prevenire* a unor asemenea acte teroriste. Ca un revers al acestei situaţii se

poate afirma că în ţările în care se manifestă o forţă intransigent din partea conducerii, o represiune militară complexă şi acţiunea rapidă a poliţiilor la nivel local sau naţional, actele teroriste sunt mult mai reduse ca număr, intensitate şi amploare sau chiar nu au loc .

Un alt aspect al manifestării terorismului sunt condiţiile provocate de existenţa unor *nemulţumiri în rândurile unor grupuri minoritare* de diferite etni care sunt discriminate de majoritatea populaţiilor; şi în aceste cazuri rolul hotărâtor îl au guvernele respective care din anumite considerente politice acceptă şi menţin o stare de tensiune şi divergenţă între majoritatea populaţiei şi minorităţiile existente. Chiar dacă oficial se afirmă că nu există asemenea tensiuni, realitatea confirmă existenţa unor multiple nemulţumiri social-economice, politice sau religioase ce au loc şi de care guvernele respective au cunoştiinţă, dar preferă să le lase să se petreacă, le neglijează sau le desconsideră existenţa şi potenţialul pericol pe care îl pot crea asemenea conflicte, şi de pe urma cărora îşi asigură unele avantaje[33] de natură politică sau strategică.

Conflictele interne încep uneori prin simple manifestări minore dar ajung să se transforme în manifestări majore şi chiar conflicte directe cu forţele militare .

Nemulţumirile minorităţilor opresate sunt susţinute

---

33 Chiar la reuniunea celor 55 membri ai Consiliului de Cooperare al ţărilor din Golf, (la care
Președintele Donald Trump și-a expus punctul de vedere privind necesitatea luptei împotriva
grupărilor teroriste), reprezentanții unor țări care susțin mișcările teoriste și le crează
toate condițiile de existență și de antrenamet al soldaților, folosindu-le drept pavăze
împotriva unor atacuri și conflicte cu unele dintre țările vecine.

în general de tinerii din lumea minoritară, educaţi, profesionişti şi cu experienţă politică, cu un grad ridicat de inteligenţă. Aceşti tineri îşi manifestă de cele mai multe ori nemulţumirile folosindu-se de mijloacele mass-mediei (acolo unde există asemenea mijloace ale minorităţilor), prin provocarea unor manifestaţii stradale sau chiar creerea unor organizaţii secrete ce se manifestă prin diverse acte teroriste.

Scopul unor asemenea manifestări este acela de a crea o opinie cât mai largă de influenţă la nivel naţional sau international. Cu cât asemenea acţiuni au o mai mare audienţă cu atât ele dau teroriştilor ideia unor amplificări, ca număr şi ca proporţii în speranţa obţinerii unor câştiguri privind anumite drepturi solicitate.

Pe de altă parte manifestarea unor asemenea acţiuni au ca efect provocarea unor mari disturbări în activităţiile curente la diverse nivele, împiedecând astfel desfăşurarea normală a vieţii cotidiene a marei majorităţi a populaţiei dintr-o anumită zone în care ei acţionează.

Actele de terorism sunt considerate de către conducătorii acestor acţiuni ca fiind deosebit de avantajoase, ele fiind alternative relativ ieftine şi simple iar repetarea potenţială este considerată ca o şansă cu un grad ridicat al eficienţei.

După opinia unora dintre experţii în domeniul terorismului (Doamna Creshaw)[34] în momentul în care se pune problema aşa numitei ”urgenţe” a unei acţiuni, conducătorii organizaţiilor teroriste care urmăresc pregătirea şi desfăşurarea lor devin nerăbdători pentru aplicarea unora dintre metodele folosite în aşa numitul

(de către organizatori - n.n.) timp ”legal”(?)[35] destinat unei operaţiuni precum şi a procedurile de popularizare a unor asemenea acte, prin asumarea responsabilităţii

34 Martha Crenshaw - The Causes of Terrorism, pg.379-399, lucrare citată în bibliografie.

35 Semnul de întrebare aparține autorului Alex Berca.

desfăşurării lor, în vederea obţinerii unui suport naţional sau internaţional.

În afara acestor elemente trebuie reţinut şi un alt aspect de natură *psihologică* după care terorismul violent nu constituie în totdeauna o reacţie imediată şi automată la condiţiile existente şi nici nu este o strategie pre-calculată, fapt pentru care experţii încă sânt în cautarea unor explicaţii referitoare la aceşti factori psihologici de motivare a actelor teroriste şi la influenţa lor asupra realităţilor existente.

Din acest punct de vedere, unii dintre experţi printre care se numără şi Profesorul Fred I. Greenstein[36] de la Princeton University(SUA), au ajuns la aceeaşi concluzie şi îşi dau seama că relaţiile existente între personalitatea fiecărui simpatizant al acţiunilor violente şi factorii politici ce se manifestă în diversele ţări sunt deosebit de complexe şi totodată încă necunoscute.

Sunt de asemenea unii specialişti teoreticieni[37] printre care se numără şi Dr. James F. Pastor, care analizând evoluţia terorismului mondial au ajuns la concluzia după care există o diferenţă între *terorism* şi *extremism.*

Dacă în unele ţări există legi care exprimă combaterea terorismului, nu se poate spune că există şi legi pentru combaterea extremismului.

---

36 Fred I. Greenstein - Personality and politics: problems of Evidence, Inference and
Conceptualization, pg.6-14, lucrare citată în bibliografie

37 Dr. James F. Pastor, Ph.D., J.D -expert înproblemele terrorismului, securității, protecția
publică și responsabilitatea poliției. Este Profesor Asociat la Calumet College of St. Joseph, și
instructor pentru problem de legislație international. Este Președintele Organizației privind
Legislația Securității, firmă de consultanță cu sediul la Chicago, (statul Illinois - SUA).

Extremismul, afirmă Dr. James F. Pastor, este un termen general. El este legat de o persoană care deţine opinii în afara normei generale, respectiv angajându-se sau susţinând acţiuni extreme. Este un termen foarte larg. În acelaş sens este şi *radicalismul* care este similar în sensul că este legat de o persoană care are viziuni extreme.

Terorismul, pe de altă parte, poate fi inclus în ideia extremismului; el reprezentând, în esenţă, folosirea forţei sau a violenţei sau ameninţarea cu violenţa pentru a provoca un scop politic, religios sau ideologic; cu alte cuvinte este conceput pentru a induce frică în masa largă a unei populaţii.

Eticheta care i se pune unei persoane după care este terorist are în mod evident o conotaţie negativă. Odată ce devi "terorist", eşti în general considerat a fi "un om rău". Prin urmare, unii (aşa cum a fost şi preşedintele Barack Obama) sânt reticenţi de a folosi acest termen - chiar şi după un atac evident.

Tocmai acesta a fost motivul pentru care unele dintre dezbaterile politice din ultimii ani a avut ca prim subiect : "Cum îi numim pe aceşti oameni care vor să ne omoare sau care au făcut zeci şi sute de victime ?"

Fără a considera că punctul de vedere al Domnului Dr. James F. Pastor, are mai mult o notă filozofică decât una practică legată de viaţa de zi cu zi a populaţiilor anumitor ţări care au suferit de pe urma unor atacuri teroriste, cred că lupta pentru combaterea terorismului, extremismului jihadist sau a radicalismului în condiţiile actuale şi în perspectiva manifestării lui la scară mondială şi în mari proporţii, trebuie să fie în atenţia tuturor ţărilor lumii şi în special a administraţiilor guvernamentale care au obligaţia de a proteja populaţiile care i-au ales.

Dacă vom ajunge să învingem şi să extirpăm acest cancer mondial, indiferent de cum vrem să-l numim, vom fi în ituaţia de a ne confrunta cu diversele noţiuni filozofice, juridice sau strategico-militare.

O situaţie similară se desfăşoară şi în privinţa modului de recrutare a noilor simpatizanţi ai organizaţiilor teroriste.

Din analiza modului de gândire a celor care se ocupă de recrutarea de noi soldaţi[38] pentru ISIS sau pentru alte organizaţii teroriste, rezultă că principala problemă pe care şi-o pun este ceea referitoare la tipul individual al fiecărui viitor soldat terorist.

Cel mai comun mod de investigare psihologică este acela de verificare a relaţiei dintre atitudine şi comportament ; această metodă se bazează pe un dialog privind planurile şi metodele preconizate de organizaţia teroristă în vederea atingerii obiectivele propuse.

În urma acestor dialoguri conducătorii grupurilorsau organizaţiilor teroriste îi descurajează sau chiar îi resping de la acceptare a potenţialilor luptători care dovedesc un fals entuziasm sau o notă periculoasă bazată pe motive personale sau pe o concepţie aventuristă.

Doamna Profesoară Martha Crenshaw, în lucrarea amintită, prezintă ca exemplu modul de gândire şi dialogul unuia dintre conducătorii Organizaţiei SR Combat din timpul Revoluţiei Socialiste din Rusia, Boris Savinkov

---

38 Atât conducătorii organizațiilor teroriste cât și membrii unor asemenea organizații, se
consideră ca fiind *soldați* și în plin război cu inamicii ”infideli”. Într-un interviu prezentat de
postul de televiziune Al Jazeera, Mohammad Sidique Khan (1974-2005), considerat ca unul
dintre cei ce au executat atacul terorist de la 7 iulie 2005 la trei stații ale metroul din Londra
(omorând 56 persoane și 700 rănite), afirma: ”Eu și alte mii ca mine consideră că guvernele
voastre, alese în mod democratic săvârșesc mereu atrocități împotriva poporului meu.
...Noi suntem în război și eu sunt soldat”.
(Sursa: https://en.wikipedia.org/wiki/Mohammad_Sidique_Khan)

(1879-1925)[39] . În cartea lui Savinkov, intitulată Memorii, acesta descrie un dialog cu un aspirant la organizaţia sa teroristă şi pe care îl descurajase să devină revoluţionar terorist deorece dovedea o concepţie aventuristă referitoare la terorism.

Savinkov spunea:

"... i-am explicat unuia (dintre potenţialii candidaţi - n.n.), că activitatea

teroristă nu înseamnă numai să arunce bombe; ... că este mult mai dificil

şi mai obositor decât îşi putea imagina; ...că un terorist este chemat să

trăiască o viaţă destul de plictisitoare timp de luni întregi, evitând

întâlnirea cu tovarăşii săi şi făcând cea mai dificilă şi neplăcută activitate

- munca de observare sistematică".

În general, după opinia unor autori care au studiat modul de viaţă şi gîndirea conducătorii organizaţiilor sau

---

39 Boris Savinkov - scriitor și revoluționar rus, unul dintre conducătorii unei organizații
revoluționare, recunoscută ca organizație teroristă. În lucrarea "Memorii", Savinkov
recunoaște și numește organizația sa "Brigata teroristă". În anii 1904/1905 a fost responsabil
pentru omorârea câtorva personalități de rang înalt dintre oficialitățile imperiale rusești.
După Revoluția din 1917, a devenit Ministru Adjunct de război în guvernul provizoriu. În 1920
a emigrat, iar în 1924 a fost ademenit să se întoarcă în Uniunea Sovietică, unde a fost arestat
şi unde a murit; nu se știe dacă a fost omorât sau s-a sinucis în închisoare.

grupurilor teroriste[40] a reieşit că aceşti conducători sânt mai în vârstă decât membrii pe care îi conduc, pentru a impune o autoritate.

Unii dintre cei ce sânt recrutaţi în vederea folosirii metodelor violente

socotesc că asemenea metode sunt deosebit de eficiente şi nu se mai gândesc la riscurile personale (sinuciderea - n.n.), la care se supun după efectuarea unuia sau a mai multor acte violente. O mulţime de lucrări referitoare la actele teroriştilor confirm că mulţi dintre ”soldaţii” ISIS, (de exemplu),nu acceptă altceva decât ceeace li se transmite prin politica de îndoctrinare şi ca atare se consideră ca nevinovaţi de alegerea unei asemnea vieţi cu riscul suprem la care se supun sau ajung nişte fanatici religioşi urmând principiile false care le sunt prezentate ca fiind înscrise în Koran.

Ceeace trebuie amintit este faptul după care oamenii au avut şi au şi în prezent şi alte posibilităţi de a-şi obţine anumite drepturi sau să lupte pentru obţinerea lor fără a face uz de metode violente şi de sacrificare a unor populaţii civile, omorând femei, bătrâni, copii sau invalizi.

Istoria a cunoscut şi alte forme de manifestare a celor nemulţumiţi şi oprimaţi conduse de oameni cu o înaltă educaţie şi cu o experienţă politică avansată care nu au făcut uz de violenţă ci au aplicat metode liniştite, calme şi care au avut efecte positive şi au convis prin filozofia nonviolenţei, conducerea unor ţări de necesitatea imanentă a unor schimbări în vederea eliminării oprimării existente. Desigur că asemenea soluţii nu au fost nici simple şi nici nu s-au petrecut peste noapte, dar s-au finalizat cu success.

Dintre aceste acţiuni amintim mişcarea condusă în

---

40 Charles A. Russell and Bowman H. Miller - Profile of a Terrorist, pg. 81-95, lucrare citată
în bibliografie.

India de Mahatma Gandhi (1869 - 1948)[41] sau de mişcarea pentru obţinerea Drepturilor Civile a populaţiei Afro-Americane condusă de Martin Luther King Jr. (1929 - 1968)[42] .

În timpurile moderne, metodele de acţiune nonviolente au dovedit că sunt un instrument puternic pentru protestul social şi schimbările sociale, politice şi economice cu caracter revoluţionare. Istoria a confirmat că există multe exemple de utilizare a unor astfel de manifestări non-violente.

James Luther Bevel (1936-2008)[43] ca şi César Chávez

---

41 Mahatma Gandhi - conducătorul mișcării pentru obținerea independenței Indiei de sub dominația Britanică și tot odată a mișcării de masă, fără nici un fel de acte de violență, manifestată împotriva deciziilor puterii de stat care erau total nelegale și erau împotriva interesului comun al populației indiene (pentru cei interesați de problema numită: nesupunerea civică sugerez consultare sit-ului: https://ro.wikipedia.org/wiki/Nesupunere_civic%C4%83).

42 Martin Luther King Jr. - preot Baptist și activist social pentru drepturile civile ale populației și împotriva segregației legale a populației Afro-Americane. Distins cu Premiul Nobel pentru Pace în 1964

43 James Luther Bevel - preot și conducător al Mișcării drepturilor civile. Director al organizației Acțiunii Direct și al Educației Nonviolente a Conferinței Conducătorilor Creștini din Sud (SCLC), a inițiat, strategizat, regizat și dezvoltat cele trei mari succese ale epocii SCLC: Cruciada Copiilor Birmingham din 1963, 1965 Mișcarea pentru drepturile de vot Selma și mișcarea de locuințe din Chicago din 1966.

(1927-1993)[44] au adoptat filozofia lui Gandhi în campaniile lor de a câştiga drepturi civile pentru afro-americani şi campaniile lui César Chávez de nonviolenţă din anii 1960 pentru a protesta faţă de tratamentul lucrătorilor agricoli din California.

Un alt exemplu a fost *Primăvara de la Praga* din 1968 din Cehoslovacia care şi-a propus răsturnarea guvernului comunist din Cehoslavacia (sub conducerea lui

Alexandru Dubcek (1921-1992). Aceasta a fost una dintre cele mai importante revoluţii în mare parte nonviolente din Europa 1989.

Ulterior a avut loc ” Revoluţia de catifea” - o mişcare cu caracter pacifist prin care partidul comunist din Cehoslovacia şi-a pierdut monopolul puterii şi Cehoslavacia a revenit la democraţie.

Mai recent, campaniile nonviolente ale lui Leymah Gbowee (n.1972)[45]

, şi ale femeilor din Liberia care au reuşit să obţină pace după un război civil de 14 ani,

---

44 César Chávez - activist social, organizatorul forței de muncă din agricultură, și-a dedicat viața îmbunătățirii tratamentului, salariilor și condițiilor de muncă pentru lucrătorii agricoli. A creat Asociația Națională a Muncitorilor Fermieri Americani în 1962.

45 Leymah Gwobee - activistă socială și o militantă pentru drepturile omului din Liberia. În 2011 i s-a decernat Premiul Nobel pentru Pace împreună cu Ellen Johnson Sirleaf (Liberia) și Tawakkul Karman (Yemen). a mobilizat și organizat femei din diferite grupuri etnice și religioase pentru a pune capât lungului război din Liberia și pentru a asigura participarea femeilor la alegeri. De atunci a continuat să lucreze pentru sporirea influenței femeilor în Africa de Vest în timpul războiului și după război.

Judith Hand (n.1940), o specialistă pe problem de biologie susţine prin diverse discursuri necesitatea extinderii cercetărilor împotriva războaielor şi obţinerea drepturilor oamenilor prin acţiuni nonviolente şi înlăturarea maşinii de război globale.

Mai mult ca sigur că cei care studiază sau vor studia în viitor diferitele aspect ale terorismului şi acţiunile lor violente comparativ cu cele nonviolente ce au avut, au loc, sau vor continua să aibă loc pe plan mondial, vor putea contribuii cu şi mai multe detalii referitoare la acest subiect.

3.2. Terorismul şi efectele lui

După cum afirmă întreaga mass-medie internaţională, terorismul se află astăzi în topul agendei de securitate naţională a celor mai multe ţări din întreaga lume.

O serie de ţări din întreaga lume se confruntă după opinia unor autori, cu perspectiva terorismului endemic; asemenea acte teoriste ca cele ce au avut loc în Statele Unite şi în multe ţări europene, în Egipt, în Filipine şi în alte colţuri ale lumii nu pot fi considerate ca evenimente unice ci oricând se pot repeta provocând multiple efectele dramatice.

Din păcate diversele efecte ale atacurilor teroriste constituie subiectul unor ample dezbateri între specialişti şi ne-specialişti (care din anumite considerente mai mult politice, contestă aceste efecte sau afirmă că ele sunt exgerate).

Fără nici o discuţie că făcând o analiză statistică a numărului deceselor şi al răniţilor ce au fost victimile unor acţiuni teoriste şi numărul deceselor de pe urma războaielor sau a unor conflicte etnice din unele regiuni din lume, este cu mult mai mare numărul victimilor din cauza războaielor.

În acelaş timp, mulţi autori afirmă că numărul deceselor provocate de acţiunile teroriste sau de aplicare a unora dintre sancţiunile impuse de susţinătorii legilor Sharia pot fi considerat ca fiind cele mai barbare mijloace folosite de către terorişti.

Diverse studii efectuate de specialişti în domeniul militar, eonomişti, psihologi, şi din alte domenii, confirmă că efectele terorismului nu se pot limita numai la numărul efectiv al victimele (morţi sau răniţi), ci ele includ diferite cheltuieli cu caracter economic al unor ţări victime, precum şi diverse efectele psihologice.

Aşa cum am mai amintit pe parcursul lucrării, actele teroriste împotriva populaţiilor civile sunt considerate de către terorişti ca cele mai uşoare şi ieftine metode, populaţiile civile, după opinia ziariştilor, fiind "*ţintele cele mai uşoare de atacat*" (în diverse locuri cum ar fi: restaurante, moluri, în diverse săli de spectacole, metrouri, în autobuze, stadioane, etc).

Efectele psihologice

Efectele psihologice au o influenţă deosebită asupra populaţiei unei întregi ţări, a unei persoane sau a unei famili[46]. Doctorul A. Bleich, confirmă ideia după care cu cât numărul atacurilor teroriste este mai mare şi cu atât sunt mai letale aceste atacuri, cu atât mai mulţi oameni sunt afectaţi psihologic de acestea.

Cu alte cuvinte aşa după cum afirmă şi Doamna Martha Crenshaw, în lucrarea,

Terrorism, Legitimacy and Power-: The Consequences of Political Violence[47]

---

46 Bleich, A., Gelkopf, M., & Solomon, Z. - Exposure to terrorism, stress-related mental
health symptoms, pg, 612 - 620, Lucrare citată în bibliografie

47 Martha Crenshaw - Terrorism, Legitimacy and Power:

se poate spune fără a greşi că diversele acte teroriste sunt forme de manifestare ale unor războaie de natură psihologică împotriva unor populaţii din diverse ţări.

După opinia lui Bruce Hoffman, autorul lucrării *Inside Terrorism*[48]asemenea acte sunt provocate pentru a crea o stare de frică în rîndurile populaţiilor din ţările vizate. Sinuciderea celui(celor) care declanşază atacul terorist devine un factor deosebit de eficient în terorizarea oamenilor deoarece proiectează ”o aură de fanatism”, ceea ce face ca ameninţarea atacurilor viitoare să pară deosebit de sigură. După opinia lui Hoffman, frica introdusă în rândurile populaţiilor, îmbracă pe de o parte un aspect raţional, şi unul iraţională.

Aspectul *raţional* constă în riscul că o asemenea ameninţare se poate repeta în orice moment, iar manifestarea *iraţională* este determinată de probabilitatea atribuită acelui eveniment potenţial.

Psihologii consideră că efectul psihologic al unui atac terorist nu afectează pe toată lumea în aceeaş măsură; ei consideră că există o legătură foarte importantă între educaţia unei persoane şi teama de a deveni o victimă a terorismului. Acest lucru confirmă ideia după care cu cât o persoană este mai educată, cu atât mai mică este probabilitatea ca această persoană să se teamă de un act de terorism.

Explicaţia lui Hoffman, are un sens relativ, întrucât am avut prilejul să discut în ultimile decade cu diverse persoane cu o înaltă educaţie şi calificare care şi-au exprimat teama şi au preferat să locuiască într-o zonă mai puţin periclitată de atacuri teroriste (chiar dacă aveau inconvenienţa unor distanţe destul de mari faţă de locul de lucru sau faţă de sursele de aprovizionare cu mâncare),

---

The Consequences of Political Violence
p.1, Lucrare citată în bibliografie
48 Bruce Hoffman - Inside Terrorism, pg. 131 și urm., Lucrare citată în bibliografie

decât să se mute în zone mai aglomerate unde riscul unor asemenea atacuri erau mult mai mari.

Un alt aspect al efectului psihologic al atacurilor teroriste se referă la diferenţa între persoanele adulte şi copii. În general, copiii rămân penru mult timp traumatizaţi de şocul unor asemenea atacuri şi acestea se regăsesc în timpul nopţilor, în visele lor; în cadrul categoriei persoanelor adulte, diferenţa este mai mare la femei decât la bărbaţi.

În general efectele psihologice se manifestă cu mai multă putere la persoanele adulte care au fost de faţă la un atac terorist, decât cele care au aflat despre un asemenea atac de la alte persoane sau chiar dacă au primit informaţiile respective prin diversele surse ale mass-mediei.

Cei care au fost martorii unor asemenea atacuri şi nu au avut de suferit de pe urma lor, rămân cu unele sechele ale faptelor petrecute, pentru o perioadă destul de lungă, nu îşi mai pot controla emoţiile, nu se mai pot concentra pentru unele activităţi profesionale sau casnice.

În ipoteza unor atacuri repetate, urmările se remarcă şi mai puternic prin frica care îi urmăreşte în orice loc, în orice moment sau orice impresie a unui risc de atac, ceea ce dovedeşte o puternică deteriorare a sensibilităţii psihologice sau chiar o extindere a fenomenului de stres.

Efectele economice

Aşa după cum am mai amintit, efectele economice se pot reflecta prin cheltuieli directe sau indirecte pe care le au de suportat unele ţări sau anumite zone sau unele sectoarr economice al economiei.

Cheltuielile directe se referă la pagubele provocate de un atac terorist care a dus la distrugeresa unui obiectiv economic important (o unitate cu profil economic, sistemul de transport în comun, sitemul de iluminare al unei zone

de locuinţe, al unui spital sau al unei întreprinderi manufacturiere, sau al sistemului de computere, de exemplu, pentru un aeroport).

Asemenea pagube se referă pe de o parte la sumele enorme destinate refacerii

obiectivelor distruse şi în special în cazul pierderilor de vieţi omeneşti. În ipoteza aceasta statul care a fost victima atacului terorist, trebuie să asigure cheltuielile destinate familiilor victimilor, (în cazul distrugerii unor obiective economice) şi rămânerii unui număr mare de oameni fără servicii. În asemenea cazuri, statul trebuie să asigure fondurile destinate ajutoarelor de şomaj. În ipoteza unui număr mare de victime rănite, trebuie asigurate cheltuielile medicale şi spitalizări.

Cheltuielile indirecte, după opinia unor economişti**,** provocate unei ţări sunt de proporţii mult mai mari şi mult mai variate şi tocmai din această cauză ele sunt şi mai greu de evaluat. Orice apreciere a dimensiunilor unor asemenea pierderi şi a cheltuielilor aferente se poate face numai prin comparaţie cu sumele din anii precedenţi sau cu cele estimate prin diverse prognoze.

Stabilirea scăderii PNB-ului în urma unui(unor) atac(uri) se poate stabilii prin comparţie cu evoluţia din anii precedenţi ai PNB , prin prognozele pentru un an sau mai mulţi şi care nu mai pot fi realizate.

Actele teroriste care au ca obiectiv anumite domenii de activitate economică (de mari proporţii - n.n.), pot determina o scădere drastică a stabilităţii economice

a ţării victimă ceeace se poate exprima prin scăderea producţiei, a productivităţii muncii, a lipsei anumitor produse de pe piaţa internă sau a celor destinate exporturilor.

De asemenea efectele se pot remarca şi prin diminuarea sau chiar lichidarea unor investiţii particulare naţionale sau internaţionale, ceeace ajunge să se reflecte

în sistemul financiar şi bugetar al ţării.

O situaţie similară se petrece şi în cazul unui act terorist ce afectează o anumită zonă turistică sau anumite obiective turistice, în special pentru o ţară în care această activitate este cheia activităţii economice a ţării respective.

Scăderea numărului de turişti şi a sumelor pe care aceştia le cheltuiesc pe perioada în care fac turism afectează în mod substanţial bugetul ţării respective

Efectele sociale

Efectele imediate ale unor atacuri teroriste devin imediat obiectul tuturor mijloacelor de informaţii ale mass-mediei naţioanale şi internaţionale. Aceste ştiri sunt pe de o parte de natură psihologică dar şi de natură socială.

Pe această cale se crează o admosferă de masă cu un profund caracter anti-musulman, chiar dacă cei mai mulţi dintre musulmanii ce trăiesc într-o anumită ţară sau într-o anumită regiune dintr-o ţară, sunt oameni liniştiţi şi crează relaţii paşnice, de prietenie şi colaborare cu populaţia din regiunea sau ţara respectivă.

După un atac terorist (indiferent de proporţia lui - n.n.), nu este uşor să convingi majoritatea populaţiei că există o mare deosebire între unii musulmani şi cei ce fac parte din grupările sau organizaţiilor extremist jihadiste.

O asemnea situaţie devine şi mai dificilă când cei ce provoacă anumite atacuri sunt copiii sau chiar nepoţii musulmanilor care sunt de zeci de ani în ţara respectivă şi îşi duc o viaţă liniştită şi utilă pentru ţara respectivă.

Exemple de acest gen au fost numeroase în ultimii ani şi mai recent chiar în atacul terorist din Manchester (Marea Britanie), când cel ce aprovocat atacul terorist dela Arena, era fiul unui refugiat din Libia ajuns în Anglia cu cel puţin o decadă în urmă şi îşi căpătase cetăţenia britanică.

Sentimentul care cunoaşte o creştere substanţială şi deosebit de rapidă în aceste condiţii se referă la apecte ale

”Islamofobiei” (şi oricât de justificate şi cu un eventual suport al majorităţii populaţiei ar fi fost solicitările de combatere oficială a unor discriminări sau a unor nemulţumiri de natură economică înainte de atacul terorist - n.n.), devine o reacţie inversă, nu de compasiune sau suport ci de ură şi înverşunare care nu mai ţine seama de limitele sau diferenţele între musulmanii ce s-au adaptat vieţii sociale din ţara gazdă şi cei ce au declanşat atacul şi sunt consideraţi că au ajuns în mod clandestin sau sânt copiii (celor mai în vârstă, şi care au un statut juridic firesc) care din anumite considerente şi influenţe, s-au radicalizat.

Aceste situaţii le-am discutat mai pe larg în capitolele sau sub capitolele specifice din lucrare.

4. Presupusul Stat Islamic - între mit, propagandă şi realitate

O analiză recentă prezentată de către diferite surse ale mass-mediei, afirmă că Statul Islamic (alternativ: Statul Islamic din Irak şi Levant sau Statul Islamic din Irak şi Siria, au următoarele abrevieri: SI, ISIL şi ISIS), este de fapt o grupare sunită insurgentă afiliată la al-Qaeda şi care

este deosebit de activă în Irak şi Siria.

Dela al-Qaida şi până la Statul islamic s-au scimbat câteva generaţii de luptători, de conducători şi de strategii.

Mijloacele mass-mediei din întreaga lume confirmă următoarele etape:

Etapa I-a ce a acţionat în perioada **1988-1991**. Această perioadă a fost cea în care unele dintre forţele naţionale arabe desfăşurau lupte cu Uniunea Sovietică în Afganistan.

În această perioadă Osama Bin Laden avea discuţii contradictorii cu mentorul său Abdullah Azzam referitoar la viitorul acţiunilor lor după încheierea războiului. Osama Bin Laden concepuse un plan de instituire a Califatului Islamic care cuprindea întreaga lume musulmană. Ne vrând să aibă un competitor şi o personalitate peste el, l-a omorât pe Azzam şi a preluat sub conducerea lui pe toţi luptătorii străini care se raliaseră cu al-Qaeda.

Etapa II-a ce a acţionat în perioada **1991-1996.** Osama Bin Laden a organizat operaţiuni militare în Khartoum, Sudan, Aden, Yemen. Organizaţia teroristă Taliban i-a sugerat organizarea centrului de control a tuturor operaţiunilor militare în Kabul.

După stabilirea în Kabul, Bin Laden a început să recruteze criminali de carieră care să provoace grave diversiuni şi crime în ţările occidentale.

Aici s-au stabilit şi planurile criminale de la 11 Septembrie 2001 împotriva Statelor Unite.

Alte planuri ce urmau să fie puse în aplicare cuprindeau:

— distrugerea a 12 avioane deasupra Oceanului Pacific,

— omorărea Popului,

— atacarea cu ajutorul unui avion a Sediului Central

al CIA

Etapa a III-a ce a avut loc în perioada **1997-2003.** În această perioadă al-Qaida a atacat ambasadele americane din Kenia şi Tanzania, iar Osama Bin Laden a declarat official războiul împotriva Statelor Unite şi a altor ţări occidentale.

Statele Unite au acţionat şi l-au omorăt pe Osama Bin Laden; eveniment anunţat de către Preşedintele Barack Obama la 1 Mai 2011

Etapa a IV-a dîn perioada **2003-2011.** al-Qaeda a condus atacuri criminale împotriva unor populaţii civile în Madrid, Londra, Moscova şi Mumbai.

În această etapă a fost creată organizaţia numită ulterior *Statul Isklamic*

Etapa a V-a a avut loc în perioada **2011-2016.** Grupuri ale celor loiali organizaţiei ISIS au fondat Califatul Islamic sub conducerea lui Abu Bakr al-Baghdadi.

Acest simulacru de ”stat” (proclamat califat) islamic nerecunoscut de nici o altă ţară din lume, şi-a creat capitala la Ar-Raqqah (Siria). Acest pretins stat constă din câteva oraşe şi mai multe sate ocupate cu brutalitate de un număr mare de forţe militare. În câmpul de luptă, ISIS este destul de competent fiind condus de cadre militare, foşti generali din fosta armată irakiană şi comandanţi veterani din al-Qaeda cu o bună pregătire militară şi experienţă de luptă.

Militarii suniţi provin din fostele Gărzi Republicane al lui Saddam Husein. Fostul stat Irakian avea o minoritate conducătoare (Sunnită) care beneficia de o mulţime de privilegii acordate de regimul lui Saddam şi restul format dintr-o majoritate Shiită (care era total dispreţuită - n.n.). Marile acte de genocid comise de Administraţia lui

Saddam erau îndreptate împotriva Shiiţilor din Sudul şi din Nordul Irakului.

Administraţia civilă a organizaţiei ISIS părea pentru foarte mulţi analişti ca fiind destul de primitivă fiind formată din personal controlat într-un mod draconic prin legile impuse cu o puternică manifestare absolut barbară bazată pe cele mai severe şi feroce pedepse.

După opinia lui Kirk Sowell,[49] ISIS funcţionează pe principiile unei combinaţii între mafie, insurgenţi şi teroriști.

Din 2010, pretinsul Stat Islamic, este condus de **Abu Bakr al-Bagdadi** (de origine irakiană, în vârstă de 44 ani), El s-a auto-proclamat şi susţinut de către adepţii săi, drept *Califul Ibrahim*[50].

---

49 Kirk Sowell - expert cu pregătire juridică și specializat pe problemele politice și ale
riscurilor din Orientului Mijlociu.

50 Abu Bakr al-Bagdadi, a crescut într-o familie religioasă în Samarra ; a studiat istoria Islamului
și a obținut titlul de doctor de la Universitatea din Bagdad în ultimii ani ai lui 1990. Baghdadi
a deținut o poziție religioasă în comunitatea Sunni când SUA a invadat în 2003, Irakul. După
invazia americană el a intrat în armata irakiană, dar a fost luat prizonier de către americani
(după opinia unora a fost luat prozonier în 2004, iar alții susțin că era în 2006 când a ajuns la
Camp Bucca . Nici data când fost eliberat nu este precisă; unii susțin că era la sfârșitul
anului 2004, alții vorbesc despre anul 2006 iar alții susțin că era în 2009. În 2010 a devenit
conducător al ISL schimbându-i în 2013, numele în ISIS. În 2014, Statul Islamic a renunțat la
inițialelel de IS sau IL, întrucât a considerat că nu mai este un stat oarecare ci un Califat.

Cei mai mulţi dintre reprezentanţii diferitelor mijloace ale mass-mediei continuă să vorbească despre ISIS, în timp ce Preşedintele Barack Obama se referea întotdeauna la ISIL[51].

În aprilie 2013, Abu Bakr al-Bagdadi anunţa că Statul Islamic este prezent în Irak. (sub forma - organizaţiei Al-Qaeda din Irak) şi Frontul al-Nusra (grupare jihadistă activă în Siria). Acestea au fuzionat pentru a forma Statul Islamic în Irak şi Levant.

Ulterior, după opinia unor cercetători care au studiat evoluţia acestor organizaţii teroriste, Frontul al-Nusra a refuzat să adere la noua entitate şi cele două grupări au acţionat separat, iar din ianuarie 2014 se află într-un permanent conflict armat şi concurenţă.

Aşa după cum am mai amintit, Statul Islamic, sau mai bine zis Califatul sub conducerea lui Abu Bakr al-Baghdadi,

---

51 Liz Peek - Obama’s Use of ISIL, Not ISIS, Tells Another Story, În: The Fiscal Times,
Emisiunea TV: Fox News, din 24 August, 2014

are o structură bine organizată din punct de vedere administrativ.

Califul Baghdadi şi-a ales doi adjuncţi:

Are un cabinet format din miniştri şi consilieri pe diverse probleme printre care:

— finanţe
— probleme militare
— legislaţie
— securitate naţională
— inteligenţă
— propagandă

După opinia lui Charles Lister, cercetător la Brookings Doha Centre[52], se estimează că organizaţia, ISII, are circa. 5-6.000 de combatanţi (în Irak) şi circa.

6-7.000 de combatanţi ISIS (în Siria); personal cred că aceste cifre sunt în prezent cu mult depăşite; poate asemenea cifre au fost valabile cu 4-5 ani sau chiar mai mult timp în urmă, dar nu în prezent; ISIS are cu mult peste 40.000 de luptători care desfăşoară diverse activităţi printre care extorcarea de fonduri, furturi de copii şi adulţi, vînzarea de petrol nerafinat din sondele capturate în Siria, vânzarea unor obiecte de artă antice, impunerea preţului de 18 dolari pentru litrul de benzină, vânzarea de droguri pentru asigurarea fondurilor destinate cumpărării de armament şi altele.

Ceea ce este deosebit de important este enorma

---

52 Creat în 2008, Brookings Doha Center (BDC) este o ramură a Centrului de cercetări Brookings Institution cu sediul în Washington, D.C. Brookings Doha Center este un centru ce pregătește studii de foarte mare calitate, BDC are o notă de independență în domeniul cercetării și a analizei politice pe problemele din Orientul Mijlociu și Africa de Nord. The Brookings Doha Center International este condus de către H.E. Sheikh Hamad bin Jassim bin Jabr Al-Thani, fost prim ministru și minister de externe al Statului Qatar.

diferenţă între mitul referitor la Statul islamic, politica propagandistică pe care o duce acest pretins dar ne-recunoscut stat şi realitatea pe care nu o ştiu decât cei direct interesaţi de evoluţia şi manifestarea unei asemenea organizaţii şi cei ce suferă de pe urma existenţei şi manifestărilor ei.

Chiar şi numai câteva exemple referitoare la evenimentele care au dus la existenţa şi manifestarea aşa numitului Stat al Islamului ar putea ajuta la înţelegerea acestui balon de săpun dar cu tot felul de manifestări atroce.

Iată unele dintre aceste evenimente:

••La 15 iunie 2014, SIIL controla nordul Irakului şi se afla la 100 de km de Bagdad, după ce anterior ocupaseră oraşe ca Mosul, Raqqa, Deir al Zawr, Ramadi sau Fallujah.

În acelaş timp, SUA pregătea o nouă intervenţie militară în Irak ca urmare a escaladării evenimentelor.

••La 16 iunie 2014, ultimul oraş căzut în mâinile SIIL era Tal Afar.

••Pe 29 iunie, SIIL a anunţat restabilirea Califatului islamic, primul după abolirea, în 1922, a celui rezultat prin creerea Imperiul Otoman.

••În iulie 2014, creştinii irakieni au început să părăsească în masă oraşul Mosul, după ce în ultima perioad militanţii SIIL i-au ameninţat că îi vor omoră dacă nu se convertesc la Islam sau dacă nu plătesc o taxă de protecţie.

••Tot în iulie 2014, Al-Qaeda s-a dezis de SIIL, spunând că noul Stat islamic din Irak încalcă legile sharia şi duce o politică deviantă.

••Pe 24 iulie 2014, SIIL a emis un decret prin care impune mutilarea organelor genitale, la femeile cu vârste cuprinse între 11 şi 46 de ani.

••În august 2014, un britanic fanatic - militant jihadist SIIL a executat prin decapitare pe James Foley, un

jurnalist american.[Anteriror, SUA au trimis trupe speciale în Siria pentru a-l salva pe Foley, dar misiunea acestora a eşuat].

••La sfârşitul lunii august 2014, SIIL a fuzionat oraşele Bukamal (Siria) şi Al-Qaim (Irak) cu satele învecinate, într-o nouă formaţie numită „Walaya”[53] pe care au denumit-o provincia Al-Furat (Eufrat) pentru a anula efectele Acordului

Sykes-Picot care a împărţit Orientul Mijlociu după Primul Război Mondial.

••La 16 septembrie 2014, militanţi SIIL au început Asediul oraşului Kobani.

••La 2 octombrie 2014, SIIL a reuşit să cucerească 350 de localităţi din regiunea Kobani. Militarii turci din apropiere nu au intervenit în acest conflict.

••La 12 octombrie 2014, militanţi SIIL au ajuns la porţile Bagdadului şi controlau 50% din teritoriul oraşului Kobani.

••La 2 Februarie 2015 ISIS au dat foc unui pilot din Iordania după ce l-au închis într-o cuşcă şi au aruncat cu gaz pe el.

De asemeni există nenumărate documente care atestă cruzimea acţiunilor ISIS printre care pot fi enumerate următoarele:

— Împachetarea unor explozive în ghiozdanul unui elev

fără ca acesta să ştie şi detonarea explozivului cînd elevul a ajuns

la celebrarea unei căsătorii în familia sa.

— Punerea unor explozive în cauciucurile unei biciclete a unui copil

care au explodat când copilul a ajuns cu bicicleta la o piaţă unde îl

trimisese mama lui să facă unele mici cumpărături.

---

53 Walaya - Vezi Mic dicționar tematic pentru explicarea sensului acestui cuvânt

— Împuşcarea unui copil de şapte luni în faţa mamei lui după ce i se

spusese acesteia să colaboreze cu ISIS.

— Violarea unei fete de 12 ani şi apoi obligarea ei de a se sinucite

folosind o centură cu exploziv.

— Punerea unor explozive într-o clădire unde erau adunaţi copii cu

diverse handicapuri.

— Omorărea oamenilor dintr-un sat întreg pentru motivuxl că nu

vroiau să se supună legilor (Sharia) impuse de ISIS[54].

Statul Islam a atras zeci de mii de persoane din diverse colţuri ale lumii printr-o propagandă care în ultimii doi ani a ajuns ca un adevărat fluviu de informaţii şi prin care se promitea o viaţă ca în paradis într-o ţară musulmană creată în teritoriul Siriei şi Irakului, numită Califat!.

În realitate militanţii acestei organizaţii pretins ”stat”, au creat una dintre cele mai brutale forme social-politice şi pe care o practică împotriva unor minorităţi de

creştini, evrei sau Yazidi[55] şi şhiiţi musulmani, în diversele ţări şi oraşe unde au pătruns aceşti jihadişti.

---

54 Jay Sekulow - Rise of ISIS, lucrare indicată în bibliografie, pg.16,17

55 vezi Micul dicționar tematic referitor la Yazidi

Foto Reuters, 2015

4. 1. Propaganda islamică şi realitatea

ISIS şi-a creat în scurt timp pe lângă o forţă armată dispusă să se sacrifice în vederea creerii califatelor şi implementarea ideologiei islamiste, o puternică armă cu manifestare pe plan internaţional.

Diverse mijloace ale mass-mediei: presă, radio şi unele emisiuni de TV au devenit instrumente de luptă ale propagandei ISIS al cărui scop este informarea şi propaganda islamică.

Conducătorii ISIS, consideră presa şi steagul negru al statului Islamic, ca fiind cele mai puternice arme.

Cei recrutaţi să servească mass-media sunt consideraţi ca fiind mult mai importanţi decât soldaţii mercenari ISIS.

Salariile acestora sunt cu mult mai mari decât a soldaţilor, au la dispoziţie maşini şi alte diferite avantaje. Ei sunt încurajaţi să prezinte chiar cu exgerări succesele ISIS şi tot odată să găsească cele mai rapide şi eficiente metode de recrutare de noi simpatizanţi ai acţiunilor ISIS.

După metode similare celor folosite de către sistemul fascist în timpul hitlerismului sau al comunismului, în Uniunea Sovietică şi în celelalte ţări care se găseau sub control sovietic, întreaga presă şi mass media sunt strict controlate şi au menirea de a crea cea mai bună impresie despre activitatea ISIS şi a califatelor pe care şi le propune a le instaura în teritoriile deja ocupate sau în cele care vor ajunge să fie sub controlul ISIS şi a celorlalte ramuri ale acestei organizaţii.

După informaţii pe care le posedă sitemul de informaţii al Statelor Unite, conducătorul întregii propagande islamiste a fost Abu Muhammas al-Adnani

(1977-2016), care a fost şi purtătorul de cuvânt al Califatului din Siria.

În acelaş timp acest ”maestru” al propagandei şi-a recrutat specialişti în diverse domenii ale mijloacelor de propagandă (unii dintre foştii sprijinitori ai al-Qaidei sau tineri recrutaţi care sunt buni cunoscători ai sistemelor mass-mediei şi ai propagandei, educaţi în diverse ţări, în acest domeniu).

Tuturor celor cheamaţi să se alăture ca luptători ai ISIS se afirmă că li se vor da:

case gratuite,

— asistenţă medicală gratuită,

— educaţia religioasă,

— un serviciu de mâncare ce îi însoţeşte pe luptători

ori unde se deplasează,

— salarii mari fără taxe şi impozite,

— militanţii islamişti se auto consideră şi sunt considraţi de către ceilalţi militanţi ca fiind eliberatori.

Realitatea este alta:

ISIS îşi continuă preocuparea de a restaura cea mai veche şi pretins ”pură” formă a islamismului care se practica sub Profetul Mahomed de către credincioşii acestuia în secolul al 7-lea.

Aşa fiind în oraşe ca Raqqa, (capitala califatului Islamic din Nordul Siriei), în Mosul şi în diferitele zone din Irak, ”poliţia morală”, numită *Hisbah*, patrulează pe străzi, controlează prăvăliile şi ordonă să fie închise în timpul destinat rugăciunilor, bărbaţii trebuie în mod obligatoriu să poarte bărbi şi femeile să fie îmbrăcate în burkă.

La punctele de control Hisbah controlează telefoanele mobile pentru a vedea dacă nu conţin texte sub formă de mesage şi verifică taxiurile să vadă dacă şoferii ascultă sau nu staţia de radio a ISIS.

Unii dintre cetăţeni au primit carnete care dovedesc că sunt adepţii ISIS.

Persoanele care nu sunt de religie islamică şi care fumează, ascultă muzică, îşi dau pe păr cu briliantină, sunt aspru pedepsiţi prin bătăi, li se amputează o mînă sau un picior, sau sunt executaţi prin decapitare în public.

Foto Reuters, 2015

Foto Reuters, 2015

Minorităţilor de religie creştină sau mozaică li se oferă o şansă de supravieţuire dacă se convertesc la religia islamică, altfel, sânt omorâţi.

Execuţiile în proporţii de masă au loc zilnic pe străzi, în parcuri sau unde se poate aduna o masă mai mare de oameni ca spectatori.

În rândurile specialiştilor politologi, a avocaţiilor şi a altor specialişti se poartă discuţii asupra acestor crime în masă care au loc în diverse colţuri ale globului analizîndu-se dacă asemenea fapte se pot considera drept *genociduri*.

Preşedintele Obama şi unii dintre purtătorii de cuvânt ai Administraţiei de la Washington, au evitat să

utilizeze acest cuvânt care descrie crimele în masă şi care vizează în mod special minorităţile etnice ale diferitelor religii şi în mod special, *Creştinii*.

Reţinerea de a folosi acest termen a fost şi în atenţia fostului preşedinte ale Statelor Unite, Bill Clinton, atunci când se referea la acţiunile criminale ce aveau loc cu ani de zile în urmă în Ruanda.

Evitarea folosirii termenului de genocid precum şi multiplele divergenţe de idei nu fac decât să dovedească modul de erodare a concepţiei privind libertatea religioasă.

Împotriva unei asemenea concepţii s-au ridicat un număr mare de membrii ai *Asociaţiei privind Genocidul* şi care au semnat o moţiune cerând Congresului american denunţarea actelor de genocid comise de Statul Islamic prin care erau omorâţi caldeeni, asirieni, grecii ortodocşi, Yazidis, Shia musulmani şi Sunni Kurzi, căutând să omoare femeile gravide şi copiii nou născuţi pentru a opri creşterea viitoare a noilor generaţii (în mod special al Yazidişilor - n.n.).

O altă formă de înfricoşare a populaţiilor din

diversele regiuni controlate de Statul Islamic a fost publicată şi difuzată printr-un pamflet distribuit în Alep[56] şi care prezintă lista pedepselor aplicate de Statul Islamic celor care nu respectă *legia Şharia*:

Pentru bărbaţi:
- consumul de alcool : 80 de bătăi cu nuiele
- calomnia : 80 de bătăi cu nuiele
- spionajul în favoarea ”infidelilor” : pedeapsa cu moartea
- renunţarea la religia islamică: pedeapsa cu moartea
- furtul şi crima: moartea prin răstignire

Pentru femei:
- ne îmbrăcarea cu burkă, sau
- aflarea despre un acte de adulter: sunt condamnate cu omorârea
prin lovirea cu pietre
-traversarea unei străzi pentru a vorbi cu o altă femeie este considerat ca un
Hud[57] şi este pedepsit prin arestarea femeii şi aplicarea unei bătâi, de către
o altă femeie care deţine funcţia de poliţistă membră a brigăzii de control;
în societatea controlată de ISIS femeile sunt subordonate şi ţinute sub un
permanent control, opresiune şi brutaliate specifică

---

56 Alep - cel mai mare oraș din Siria funcționând drept capitala unei administrații cu o
populație de circa 2,132,000 (după datele recensământului din 2004). Pentru multe
sute de ani, Alep a fost unul dintre cele mai mari orașe în timpul Imperiului Otoman
după Constantinopol and Cairo.
57 vezi Micul dicționar tematic pentru explicarea termenului Hud

secolului 17 sau 18;

ele - aşa cum am mai afirmat, sunt considerate şi tratate ca nişte sclave.

Cu toate că mulţi autori compară politica dusă de ISIS faţă de femei cu politica unor ţări cum ar fi Arabia Saudită sau Afganistanul, realiatea este cu totul alta.

În ţările luate drept comparaţie cu ISIS, femeile au un grad mult mai mare de libertate.

Femeile sub dominaţia ISIS sunt menţinute la un nivel de educaţie deosebit de scăzut şi sunt considerate ca necesare numai pentru procreerea unor copii (în special pentru băieţi) pentru a devenii luptători ISIS.

Diversele afirmaţii ale conducătorilor ISIS se referă şi la *obligaţia femeilor de a ajuta la desfăşurarea obligaţiilor bărbaţilor în privinţa jihadului.*

Orice ne respectare a acestei obligaţii este considerată ca o adevărată ofensă adusă Califatului şi este considerată ca fiind Hud.

Femeilor li se oferă dreptul de a devenii membre a unor brigăzi de control; pentru obţinerea unui asemenea drept, femeile trebuie în mod obligatoriu să aibă vârsta între 18 şi 25 de ani şi trebuie să nu fi avut nici un fel de relaţii sexuale cu un bărbat. Ele sunt plătite cu circa $75 lunar şi au autorizaţia din partea conducerii brigăzii din care fac parte de a purta o armă AK-47 (armă cu un calibru de 7.62x39 mm şi cu un încărcător M43).

Sunt multe cazuri în care ISIS îşi foloseşte mijloacele de propagandă şi influenţă bazate pe forţă pentru a convinge unele femei în special pe cele necăsătorite că ar avea obligaţia de a avea relaţii sexuale şi copii cu luptătorii jihadişti.

Nu sună o asemenea propagandă similară cu cea impusă de propaganda fascistă care sugera tinerelor femei germane de a avea relaţii sexuale numai cu tinerii arieni?.

ISIS a lansat chiar o expresie: ”sex Jihad” sau ”Jihad - al-Nikah” care se referă la participarea voluntară a

femeilor la acţiunile jihadului islamic şi îşi oferă corpul şi copiii sistemului islamic jihadist participând astfel la ”războiul sfânt”.[58]

Ceea ce pare un fapt banal dar care are urmări foarte grave este modul în care sunt educaţi copiii în concepţia jihadistă.

Îndoctrinarea copiilor foloseşte acelaş model ca cel practicat de fascism prin organizaţiile ”Hitler Youth” sau ale lui Saddam Hussein cunoscute sub numele de ”Saddam Cubs”; prin aceste metode se urmăreşte cultivarea violenţei copiilor soldaţi şi folosirea armelor de către copii.

Copiii pregătiţi de la cele mai fragede vârste de a folosi arme, grenade sau chiar cuţite, devin generaţiile următoare de criminali.

După informaţii prezentate de presa internaţională, în luna august 2014, la numai două zile după Abu Bakr al-Baghdadi a anunţat oficial stabilirea noului Califat ca fiind *Statul islamic,* Biroul Înaltului Comisar pentru Drepturile Omului din cadrul Naţiunilor Unite (OHCHR) anunţa printr-un Raport care era noua politică a Statului Islamic şi rolul său devastator pentru viaţa copiilor.

Concluzia Raportului era aceea după care politica de ”spălare a creerelor” tinerei generaţii şi îndoctrinarea criminală a tineretului constituie acte criminale împotriva căreia trebuie luptat printr-o unire a tuturor ţărilor lumii.

În oraşele, satele şi fermele pe care ISIS le-au ocupat şi le controlează, şi unde veniseră peste 30.000 de străini, din diferite colţuri îndepărtate ale lumii, (cum ar fi de

---

58 Agence France - Press- ”Sex Jihad Raging in Siria, Claims Minister,” Telegraph. Publicad la 20 septembrie 2013 în sit-ul: http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/middleeast/syria/10322578/Sex-Jihad-raging-in-Syria-claims-minister.html

exemplu, din Australia - n.n.), sălbăticia luptătorilor ISIS se manifestă prin diverse acte ce sunt considerate mai mult decât barbare.

Unele imagini difuzate în luna februarie 2015, prin diverse surse ale mass-mediei Statului Islamic şi a mediei internaţionale, au prezentat decapitarea a 21 de egiptieni creştini pe o plajă din apropierea oraşului Sirt .

Sursa foto: NBC (SUA)

Asemenea acte barbare se adaugă celor practicate de către militanţii talibanezi.

Numai un singur exemplu poate fi considerat ca fiind deajuns pentru a înţelege gradul de bestialitate al acestor criminali.

Într-unul din satele din apropierea oraşului Kabul, militanţii talibanezi au prins

pe un pretins ”infidel”, i-au scos ochii şi apoi i-au ciopărţit pieptul lăsându-i inima descoperită.

Actele barbare comise în Afganistan, de către membrii unor grupări teroriste ale Talibanului, execuţiile în public şi tot felul de acte violente, nu sunt fapte noi; ele fac parte dintr-un întreg sistem comun pentru această organizaţie criminală, care îşi impune puterea prin forţă armată încă din 1990, când au ucis zeci de mii de oameni.

Crimele înfăptuite socotite ca acte împotriva

umanităţii, sunt acte împotriva Afganistanului şi a poporuluii noastru - a afirmat actualul Preşedinte al Afganistanului - Ashraf Ghani (n.1949)[59].

Afirmaţia actualului preşedinte al Afganistanului dovedeşte mult spirit patriotic şi umanitar dar numai prin simple afirmaţii şi fără acţiuni concrete cu caracter militar şi tot odată solicitarea suportului militar din partea Statelor Unite şi a aliaţilor este destul de greu de sperat că o asemenea afirmaţie ar putea influenţa sau să oprească asemenea acte criminale.

În luna mai 2016, în urma unei acţiuni militare a Statelor Unite în care s-au folosit dronuri, a fost omorât unul dintre conducătorii talibanului - Akhtar Mahammad Mansour (1963-2016). Ca răspuns la acest act, militanţii talibanezi au deturnat cinci autobuze, scoţându-i pe pasageri din autobuze şi împuşcându-i considerând că sunt soldaţi ai armatei afgane sau poliţişti.

Unii dintre analiştii politici, care urmăresc evenimentele din Afganistan, consideră că acţiunea militară aeriană condusă de SUA, a fost o mare greşeală a preşedintelui Obama provocând escaladarea forţelor talibaneze, împotriva populaţiei afgane.

Unele acţiuni ale guvernului afganistan au un caracter nesemnificativ şi foarte mulţi analişti politici îşi pun întrebări cum ar fi:

— Ce măsuri cu o notă mai hotărâtă şi mai agresivă din partea guvernului afgan împotriva grupurilor talibaneze, au fost sau vor fi luate?

---

59 Ashraf Ghani - a fost ales Președinte al Afganistanului la 21 Septembrie 2014. De profesie
anthropologist, A lucrat ca Ministru de Finanțe în perioada 2002-2004 și consilier al
Universității din Kabul. A creat Institutul pentru Eficiența Statală în 2005, care are drept scop
îmbunătățirea activității statului în servirea cetățenilor proprii.

— Cât timp mai poate îndura poporul afgan teroroarea criminală?

Opinia unor profesori de la Universitatea din Kabul, este aceea după care:

”…s-ar putea să fie nevoie de mai multe decade până când

Afganistanul va putea să fie considerat ca o ţară normală,

cu un grad ridicat al principiilor democratice şi al respectului

faţă de propria populaţie”.

Actele criminale ale Statului Islamic se manifestă în mod continuu în Afganistan, cu toate că Statele Unite din 2001 şi până în prezent au investit peste 100 miliarde dolari în sprijinul:

— formării unei armate afgane,

— creerea unor forţe poliţieneşti care să protejeze populaţia,

— creerea unui sistem juridic bazat pe principii democratice şi

— creerea unor şcoli, în care educaţia să devină un element prioritar şi nu crima cum sunt educaţi copiii în şcolile Statului islamic.

De la 11 septembrie 2001 când a avut loc atentatul criminal teorist împotriva populaţiei civile americane, populaţia americană a plătit prin taxe circa 68 miliarde dolari drept suport acordat armatei şi poliţiei afgane. În plus au fost acordate 45 miliarde dolari destinate ajutorului umanitar (Sursa: Raport al Inspectorului general privind reconstrucţia Afganistanului).

Din păcate aceşti bani cheltuiţi se pare că nu şi-au atins scopul şi în continuare au loc tot felul de acte criminale, incluzînd Afganistanul în lista celor mai periculoase ţări din lume.

La nivelul conducerii NATO şi a membrilor acestei organizaţii s-a desfăşurat şedinţa din 8 iulie 2016 de la

Warşovia în care s-a aprobat suma de 15 miliarde dolari ca un supliment destinat Afganistanului cu acelaş scop de consolidare a forţelor de securitate până în 2020. Din această sumă totală, Statele Unite acordă 10.5 miliarde dolari destinate echipamentului soldaţilor şi poliţiei afgane, suplimentarea cu benzină pentru mijloacele de tracţiune, armament şi muniţii pentru asigurarea celor necesare luptei cu militanţii talibanezi.

Din păcate pe baza analizelor efectuate, nu s-a ajuns la nici un rezultat privind sumele acordate în ultimii 15 ani (care au fost sub Administraţia preşedintelui Hamid Karzai). Încă nu s-a descoperit pe ce s-au cheltuit banii alocaţi sau dacă au fost pur şi simplu furaţi.

*

Eforturile financiare şi cele de consultanţă acordate de SUA şi unii dintre aliaţi încă nu şi-au găsit rezolvările scontate şi acest fapt rezultă din multiple fapte şi exemple prin care ISIS îşi manifestă prezenţa în diverse ţări, prin acţiunile sale.

Numai câteva exemple confirmă cele afirmate:

La începutul lunii octombrie 2015, militanţii ISIS au stabilit noile reguli după care se va conduce justiţia şi Curtea de judecată din Sitr. Tot odată au anunţat că cei care au lucrat în sistemul bancar şi financiar vor lucra în continuare numai pentru Statul Islamic şi va fi coordonat de către acesta.

În Universitatea din Sirt s-au introdus noi cursuri care prezintă ideologia politică a Statului Islamic şi acestea se referă la studiul legislaţiei, psihologiei şi ştiinţelor sociale, bazate pe principiile scrise în Koran.

Cele mai multe dintre oraşele şi satele ocupate de ISIS, au lumină numai pentru o oră sau două pe zi şi la cele mai multe case a fost oprită apa potabilă.

Numărul locurile de muncă s-au redus dramatic şi ca atare cea mai mare parte a populaţiei autohtone nu are

nici o altă sursă de venit cu care să-şi procure hrana necesară zilnică în special în condiţiile în care preţurile diverselor produse dovedesc o inflaţie de trei sau patru ori.

Asistenţa medicală este aproape inexistentă pentru localnici; aşa numitele ”clinici” nu pot asigura îngrijirea medicală datorită faptului că:

— nu sunt echipate cu instrumentarul de bază,

— personalul care lucrează în aceste clinici este foarte puţin instruit

pentru ceea ce trebuie să facă,

— majoritatea medicamentelor sunt de mult timp expirate,

— numărul doctorilor est foarte redus: 1 la 500.000 de persoane

— cele mai multe dintre spitale sunt rezervate pentru luptătorii străini veniţi să sprijine ISIS; unii dintre doctorii ce lucrează în aceste spitale provin din Marea Britanie şi Malaezia.

Majoritatea şcolilor sunt închise iar plecarea din Statul Islamic se poate face numai sub controlul armelor.

Unii ziarişti care şi-au riscat viaţa ajungând în aceste zone au reuşit să ia interviuri unor oameni, care nu şi-au spus decât numele mic refuzând să-şi spună numele complet, datorită fricii pentru viaţa lor şi a famililor lor; ziariştii au putut afla cum majoritatea populaţiei trăieşte zilnic sub frica că vor fi omorâţi în timp ce luptătorii islamişti duc o viaţă în totală depravare. Alţi ziarişti au luat interviuri prin sistemul Skype sau prin telefon sau de la persoane care au reuşit să fugă şi să ajungă în Turcia şi în Iordania.

Locuitorilor li s-au luat casele, au fost daţi afară în stradă şi au ajuns să trăiască sub cerul liber şi să-şi spele hainele cu apă murdară în nişte căldări unde îşi strâng puţină apă, în timp ce luptătorilor militanţi li s-au dat casele acestor localnici.

Justiţia ISIS este bazată pe teroare şi copiii sunt

expuşi la actele criminale pe care le practică militanţii prin decapitări sau omorârea părinţilor în faţa copiilor sau a copiilor în faţa părinţilor.

În cele mai multe locuri conducerea ISIS a dispus închiderea sistemului de servicii pentru telefoanele mobile şi pentru accesul la Internet; acolo unde s-au menţinut aceste servicii informaţionale, acestea sunt controlate foarte îndeaproape de către ISIS. Sistemul *"Internet café"* este folosit ca un mijloc eficient de propagandă, de recrutare de noi simpatizanţi pentru armata de mercenari şi de încurajare a tineretul din diferite ţări de a-şi părăsi casele şi de a se alătura trupelor de militanţi ISIS.

Prin sistemul de comunicare *Skype* şi prin diverse mijloace ale mass-mediei controlată de ISIS, se face o continuă propagandă arătându-se cum militanţii distibuie mâncare pentru familiile cu bătrâni, dar majoritatea rezidenţilor nu îi socotesc pe aceşti militanţi ca eliberatori ci ca forţe de ocupaţie şi se feresc de a intra în legătură cu ei.

Militanţii ISIS, au stabilit puncte de control pentru a opri orice încercare de fugă din ţară, dar în acelaş timp au apărut tot felul de contrabandişti care în schimbul unor sume mari de bani îi ajută pe cei ce vor să fugă şi să ajungă în Iordania, Turcia sau Liban. În acelaş timp fiind induşi în eroare prin falsa propagandă a ISIS,

zeci de tineri din diverse ţări au ajuns sau vor să ajungă în Siria şi în Irak şi să lupte alături de trupele ISIS; aceşti tinerii ce vor să ajungă în Siria şi Irak cred că intenţia militanţilor islamişti este aceea de creere a unei unităţi la nivel mondial bazată pe interpretarea legilor islamice.

În cele mai multe dintre grupurile organizaţiei ISIS, lipsa de respect faţă de educaţie şi cultură a islamiştilor extremişti se manifestă şi prin acţiunile barbare, distrugătoare a milenarelor vestigii din Orientul Mijlociu care sunt socotite valori istorice de ne-înlocuit, protejate şi

conservate prin grija UNESCO.

a

Sursa: Fotografie preluată din Internet

Un exemplu în acest sens a fost intenţia ISIS de a

distruge Kaaba.[60]

De asemeni după unele informaţii ale mass-mediei internaţionale, militanţii

extremişti confiscă diplomele de colegii al tinerilor absolvenţi care nu devin simpatizanţi ai ISIS şi le ard în public.

Din diferite sondaje de opinie realizate de către unele centre de cercetare sau de către diverse mijloace ale mass-mediei din Statele Unite a rezultat pe parcursul anilor că majoritatea populaţiei americane, (91%), este îngrijorată de pericolul pe care îl reprezintă invazia musulmană şi de modul de manifestare al luptătorilor Statului Islamic, considerând grupările teroriste ca fiind periculoase pentru interesele vitale ale Statelor Unite şi ale poporului american.

Fostul purtătorul de cuvînt al Congresului SUA, John Boehner (n.1949), referindu-se la aceşti luptători îi considera ca fiind *"nişte barbari, care intenţionează să ne omoare".*

Boehner spunea:

"... dacă nu îi distrugem noi în primul rând,
vom plăti un preţ foarte greu."[61]

O mulţime de semne de întrebare nu îşi găsesc încă răspunsurile clare din partea unor specialişti analişti politologi, psihologi specialişti în problemele tineretului, privind acţiunile tinerilor care devin terorişti ca membrii ai ISIS.

---

60 Kaaba - (sau Meka), locul unde se găsește celebrul *Cub Negru* unde se adună milioane
de musulmani în fiecare an pentru a se ruga la Sfânta Sfintelor. Vezi și site-ul din internet :
www.google.com/search?
q=Meka&biw=1166&bih=742&tmb=isch&imgil=LbSUEkd656sYdM

61 Wahington Post, 4 octombrie 2015.

Raportul dintre *mitul* referitor la ”marile succese şi avantajele” existenţei acestui ”stat” islamic, al *propagandei* condusă de acest stat şi *realitatea* ce nu poate fi ascunsă în faldurile groase ale acestei false propagande islamiste este deosebit de mare.

Tocmai din acest motiv chiar diversele aspecte ale luptei împotriva islamului jihadist şi al acceptării necontrolate a unui număr enorm de mare al migranţilor în Europa, în Statele Unite şi în alte ţări din lume, este într-o continuă dispută.

În timp ce unii analişti politici şi experţi militari consideră şi susţin continuarea războiului împotriva grupărilor teroriste şi a extremismului jihadist, alţi autori, printre care se numără şi doamna profesor Louise Mary Richardson (n.1958),[62] afirmă că lupta Statelor Unite şi al altor ţări împotriva terorismului şi eşecurile împotriva acestor grupări teroriste, *se datoresc necunoaşterii ideologiei şi planurilor organizaţiilor teroriste,* şi ca atare:

Profesoara Louise Richardson afirmă:

”nu trebuie să se declare un război mondial împotriva terorismului

întrucât un asemenea război nu va fi niciodată câştigat”.

În susţinerea punctul de vedere, Louise Richardson

62 Louise Mary Richardson - profesoară universitară și politiciană irlandeză, specialistă în probleme ale teorismului. Din 2016 deține funcția de vice-cancelar al Universității Oxford.
Autoarea lucrării: ”What Terrorists want”, lucrare citată în bibliografie.

prezintă, de exemplu, efortul statului Peruvian împotriva organizaţiei teroriste Shining Path[63] şi care dovedeşte ineficienţa eforturilor statului, rezultat prin creşterea acestei organizaţii care s-a extins din ce în ce mai mult.

Un alt exemplu folosit de Louise Richardson este şi cel referitor la omorârea lui Osama bin Laden şi care în loc să ducă la eradicarea organizaţiei al-Qaeda, nu a făcut decât ca această organizaţie să-şi extindă acţiunile criminale şi ariile de manifestare, sub noi conduceri.

Cred că o reală ofensivă a unei reale coaliţii internaţionale trebuie coroborată cu un plan bazat pe cercetarea şi înţelegerea cât mai profundă a fenomenului complex pe care îl reprezintă terorismul şi diversele acţiuni pe care le folosesc diversele organizaţii teroriste. După cum se poate remarca diversele acţiuni teroriste sunt bazate pe cunoaşterea de către aceste organizaţii a modului de manifestare (şi de aplicare) a principiilor democraţiei în ţările ce au devenit ţinta agresiunilor lor teroriste.

De aici rezultă ideia după care:

— organizaţiile teoriste urmăresc prin acţiunile lor unele obiective

printre care: găsirea celor mai apropiate metode de răzbunare

pentru unele acte cu caracter politico-economic, chiar dacă la

suprafaţă sunt prezentate ideile unor cauze cu notă

---

63 Shining Path - mișcare cu orientare Maoistă, la care aderaseră circa 10 mii de membri, în anii 1980 și care terorizaseră o largă arie din regiunea Ayacuche. Inițial această organizație acționase în zonele rurale și apoi s-au infiltrate în zonele urbane. Se estimează că în urma eforturilor și luptelor cu armata oficială peruviană, care au durat peste 20 de ani, au murit circa 70.000 de oameni.

religioasă,

— impresia că pe aceste căi îşi pot asigura o glorie care să dovedească

curajul luptei împotriva unor pretinse nemulţumiri social-politice şi

economice,

— forţarea adversarilor dintr-o anumită zonă (sau ţară) de a reacţiona

împotriva atacurilor lor ca apoi să aibă un nou pretext pentru alte

acţiuni teroriste.

De fapt teroriştii consideră că actele violente la care se dedau şi pe care le practică împotriva unor populaţii civile nevinovate, sunt o formă de manifestare sau un simbol cu o anumită semnificaţie, un mesaj, adresat forţele ce conduc în mod oficial anumite entităţi social-politice şi economice.

4.2. Ce îi atrage pe tineri să devină terorişti?

După opinia lui Malek Boutih[64], ”acţiunile cu caracter violent nu au la bază

diversele aspecte ale sărăciei; problemele sociale nu pot explica crima.

”...cred, afirma Malek Boutih, *că nimeni nu poate cunoaşte exact*

ceeace îi împinge pe aceşti oameni la acţiuni cu profund

caracter terorist sau noua aderenţă devotată ideologiei

Musulmane pentru Jihad”.

---

64 Malek Boutih (n.1967 -), politician francez. Părinţii săi au imigrat din Algeria . Din 2003,
Boutih a devenit Secretaru General al Partidului Socialist Francez.

Aşa cum am mai amintit, cred că problemele social-economice sunt o parte din cauzele actelor de manifestare şi răzbunare a tinerei populaţii din diverse ţări sub-dezvoltate care trăiesc în sărăcie, care au un grad ridicat de şomaj şi care sunt sprijiniţi în acţiunile lor de idei ale pretinsei salvări pe calea revoltei teroriste.

De fapt, dacă se urmăresc acţiunile diverselor organizaţii teroriste se poate vedea în mod clar că la baza lor au stat şi continuă să stea manifestarea unor nevoi economice şi sociale şi aceste aspecte cuprind mase din ce în ce mai largi de tineri nemulţumiţi şi care cred că îşi pot găsi rezolvarea condiţiilor în care trăiesc prin unirea în organizaţii şi declanşarea unor acţiuni anti sociale şi criminale.

Tocmai multitudinea de cauze şi explicaţii care sunt prezentate de către diverşi autori îmi confirmă opinia necesităţii cunoaşterii cauzelor înainte de declanşarea unor acţiuni anti-teroriste.

Din punctul de vedere al Dr. Dorian Furtună[65] prezentat în blogul său, rezultă că:

”... aderarea la mişcările extremiste şi terorismul reprezintă

un trend în creştere în secolul XXI.

La aceasta contribuie atât unele schimbări demografice

din lume, cât şi modul modern de viaţă, oricât de paradoxal ar suna acest lucru”.

Opinia domnului Furtună are o valabilitate aş spune relativă, întrucât asemenea acţiuni nu îşi găsesc aplicabilitatea numai ca un trend în creştere în secolul 21, ci au existat în diverse perioade istorice, în diverse ţări, dar au avut denumiri diferite.

Istoria confirmă prin fapte şi date că manifestările

---

65 Dorian Furtuna autor al lucrării *Homo Aggressivus*, Editura Lexon-Prim, Chișinău, Republica Moldova, 2015

violente nu sunt de date recente. Este suficient să amintim modul în care s-au format statele-naţiuni, pentru care s-au folosit curentele naţionaliste cu justificări patriotice şi care au fost însoţite de diverse acte violente.

Mai mult decât atâta, în anumite perioade istorice nici nu era implicată ”concepţia religioasă” ca suport sau bază a unor asemenea acţiuni, ci pur şi simplu numai caracterul politic.

Să ne amintim de acţiunile grupurilor aşa numiţilor revoluţionari care sub conducerea lui V.I.Lenin au acţionat în diverse moduri şi printre altele au dus la luarea cu asalt a Palatului de iarnă, au arestat familia ţarului Nicolae al II-le şi apoi au omorât-o prin împuşcare. Ulterior aceşti pretinşi revoluţionari au ”creat” Statul Sovietic. Marea majoritate a acestor pretinşi revoluţionari au fost inspiraţi de discursurile lui Lenin şi Troţki care le promisese o viaţă mai bună, fără exploatare, împropietărirea ţăranilor, ş.a.m.d.[66]

În egală măsură au fost chinezii inspiraţi de politica lui Mao Tze-dun, care în urma războiului civil, în 1949 sub conducerea lui Mao au preluat conducerea în China, a fost proclamată Republica Populară Chineză. Următorul pas a fost lupta împotriva forţelor naţionaliste (1927-1949). Străbătând întreaga Chină pentru a-şi recruta armata şi creind o ideologie oficială (pe care a numit-o *Marşul cel Lung, Marele salt înainte* şi *Revoluţia Culturală),* Mao şi simpatizanţii ideilor lui au provocat consecinţe catastrofale, care au dus la omorârea unui număr de peste 50 milioane de oameni.

Istoria poate oferi şi alte zeci de exemple care au dus la enorme ravagii sociale.

---

66 Vezi pentru informații suplimentare, lucrarea ; Alex Berca - Adevăr și Minciună, Cap. 4 și urm. Lucrare citată
în bibliografie.

În acelaş context, antropologul american Scott Atran[67] , specializat în studierea terorismului, prezintă următoarea explicaţie a acestui fenomen:

”...voluntarii sunt în majoritatea lor tineri aflaţi în perioadă de tranziţie şi de căutare a sinelui; proaspeţi absolvenţi ai universităţilor, imigranţi fără de lucru, persoane aflate în căutarea unui rost în viaţă - pentru ei ideologia ISIS se dovedeşte a fi atractivă, deoarece le umple existenţa cu un anumit sens, le oferă nişte ”valori sacre”. Devenind parte a unui grup foarte consolidat, membrii căruia se numesc între ei ”fraţi” se consideră devotaţi unei cauze comune, tinerii îşi realizează necesitatea de apartenenţă la un grup, de coparticipare la nişte ritualuri colective şi de afirmare personală. Contextul luptei le oferă şi suficiente emoţii precum şi şansa de a obţine glorie”.

Nu seamănă explicaţiile de ai sus cu cele care i-au atras pe tinerii ruşi să devină adepţi ai concepţiei politice leniniste sau a celor care au devenit maoişti?

Nu seamănă aceste ideologii cu cele care ulterior au

---

67 Scott Atran (1952 -) antropolog american. Director de cercetare în domeniul
antropologiei la Centrul Național Francez de Cercetări Științifice din Paris. El a studiat
și scris diverse studii despre terorism, violență și corelația terorismului cu religia.
Dintre lucrările lui amintim: Talking to the Enemy: Faith, Brotherhood, and the
(Un)Making of Terrorists, HarperCollins,New York, N.Y. 2010;

devenit susţinătoarele filozofiei marxist-leniniste-comuniste regăsindu-se în conducerea unor partide în ţările din spatele *Cortinei de fier* şi care primind carnetele roşi ”de partid”, şi-au dat adeziunea acestor partide şi în multe cazuri au fost gata să-şi sacrifice familiile pentru pretinsa ”cauză” a comunismului?

Dorian Furtună, prezintă în blogul său, opinia unor experţi de la Centrul Internaţional de studiere a extremismului violent, *Hedayah* , din Emiratele Arabe Unite, din care rezultă:

”insecuritatea privind identitatea proprie şi deci nevoia de căutare a propriei identităţi, precum şi angajarea totală pentru o cauză care să-i dea semnificaţie vieţii, ar fi explicaţia actelor teroriste”.

Politica şi ideologia reprezintă doar un pretext pentru extremism, după opinia oficialilor de la Hedayah (Center for countering violent extremism).

Aceste constatări se apropie de concluziile diferitelor studii de specialitate, care au remarcat ideea după care aşa numita *”frăţie de arme”* poate crea relaţii mai - devotate chiar decât cele directe de rudenie ”de familie”.

Nu seamâna cumva o asemenea părere cu cea referitoare la solidaritatea ”tovarăşilor membrii de partid”?

La camarazii care luptă cot la cot apare un fel de altruism de sacrificiu, care îi poate face să-şi jertfească viaţa de dragul celorlalţi. Specialiştii în domeniul psihologiei terorismului consideră că se produce o ”fuziune identitară” care modifică radical psihologia individului; el se identifică cu grupul din care face parte şi cu pretinsele ”valori” ale acestuia.

Relaţiile pretinse de rudenie fictive, imaginare, sunt create şi între membrii grupărilor extremiste. Ei împărtăşesc aceeaşi ideologie, aceleaşi ”valori”, aceleaşi

emoţii, au acelaş duşman şi devin devotaţi unei anumite cauze socotită ca fiind ”sacră”.

Cu cât aceste ataşamente sunt mai puternice, mai profunde, cu atât îndoctrinarea (spălarea de creiere - n.n.) e mai mare, mai uşoară precum şi credinţa de sacrificiu în numele lor. *De dragul camarazilor - ”frăţiei” şi a ”cauzei sacre” (?), indivizii sunt gata să omoare şi să moară.*

Nu au fost cazuri în care unii ”tovarăşi” şi-au denunţat părinţii, fraţii şi surorile sau pe alţi membri ai familiei pentru aş dovedii ”credinţa şi loialitate” faţă de partidul comunist?.

Nu au fost cazuri când victimile acestor familii au primit ani grei de puşcărie, au fost daţi afară din funcţii şi profesii, pentru că au fost ”demascaţi” ca fiind ”duşmani de clasă” sau ”vânduţi unor puteri străine”?

Indiferent de natura explicaţiilor prezentate în blogul Dr. Furtună şi a punctelor de vedere prezentate de către specialiştii în psihologia şi ”filozofia” crimei, dacă până acuma nu a existat o reală preocupare la nivel internaţional pentru înţelegerea actualului şi realului focar al criminalităţii jihadiste, este timpul ca specialiştii în psihologia tineretului şi analiştii politicieni să ofere nu numai unele răspunsuri considerate drept concludente ci în mod special găsirea celor mai apropiate şi reale soluţi nu numai pentru Europa ci pentru întreaga lume pentru reducerea unor asemenea acţiuni criminale.

Un fapt concludent în acest sens este răspunsul pe care l-a dat la un interogatoriu al poliţiei, unul dintre participanţii la actul criminal de la Paris unde a omorât fiinţe nevinovate la magazinul Kuşer:

”... nu cred că soluţia ar fi prinderea acestor terorişti şi încarcerarea

lor... puşcăriile sunt şcoala cea mai bună a criminalităţii”.

Acest criminal ca şi alţii ca el, s-a dedat acestei crime fără să ştie exact care este scopul şi de fapt ce a urmărit prin această crimă. Nu a făcut decât să execute un ordin primit de la un pretins superior al celulei din care făcea parte.

Un alt exemplu pe care îl oferă literatura pe acest subiect, este cel descris de Michael Baumann(1947-2016)[68], în cartea sa: *How It All Began*[69], în care explică motivul pentru care a devenit un simpatizant al acţiunilor teroriste:

” ... povestea a început cu vizita Şahului (Mohammad Reza Pahlavi -n.n.), în '67, când a fost împuşcat Ohnesorg - un om absolut inofensiv. După aceea, lucrurile au devenit complet diferite.

Cu două zile mai înainte a fost la un restaurant unde a făcut o comandă, unde l-am văzut pentru scurt timp. Apoi, trei sau patru zile mai târziu stăteam lângă sicriul lui, şi asta mi-a dat un gând nebun într-adevăr nebun. E greu să-l descriu: ceva teribil a început să fiarbă în mine. Nu pot să trec peste asta, cum un idiot a venit şi a împuşct un om neînarmat.

Am fost într-o mulţime de lupte ... şi chiar dacă unele erau adesea foarte dure, aveau mereu o aparenţă de corectitudine ... Dar un astfel de lucru a fost pentru mine o crimă directă...”

---

68 Michael "Bommi" Baumann - fost muncitor constructor, care a aderat la mișcarea teroristă
în spirit de revolt după ce un polițist german l-a omorât pe studentul Benno Ohnesorg (1940-
1967), la 2 iunie 1967, cînd acest student demonstra împotriva Șahului Iranului.

69 Confesia lui M. Baumann, care în anii 1960/70 a fost membru al organizației 2 Iunie, una
dintre cele mai spectaculare organizații care au desfășurat acțiuni de gherilă în Germania de
Vest. Lucrare citată în bibliografie

În general unii terorişti sau conducătorii unor grupuri teroriste îşi justifică aderenţa la mişcările jihadiste prin identificarea lor cu ”suferinţele altora”.

Este de remarcat asemenea explicaţie care contravine cu realitatea în sensul că aderenţii mişcărilor teroriste nu se uită la suferinţele victimilor lor (sau ale familiilor acestora), ci numai la presupusele suferinţe ale altor aderenţi la mişcările teoriste.

Atragerea şi folosirea unor specialişti în diverse acţiuni criminale se confirmă şi prin prezenţa unora cum a fost de exemplu Najim Laachraoui (1991-2016),[70], cel care a produs bombele folosite în atacul de la aeroportul din Bruxelles şi a metrolului, unde au murit 31 de persoane şi au fost rănite 300 persoane (în apropiere de sediul Uniunii Europene).

După opinia specialiştilor în domeniul armelor de distrugere în masă asemenea ”experţi” în general, nu participă direct la asemenea acţiuni, şi nici nu îşi pun întrebări despre vârstele şi nevinovăţia victimilor lor, aşa cum nu se gândesc la sacrificiul suprem pe care îl comit în urma unui atac terorist. Najim Laachraoui, a fost o excepţie de la această regulă; el a participat direct la crima din aeroportul Bruxelles şi s-a sinucis, ştiind că este urmărit de poliţie şi nu are nici o altă şansă de a scăpa.

Alte remarci făcute de unii ziarişti printre care şi Fareed Zakaria[71] (n: 1964) dovedesc că radicalizarea

---

70 Najim Laachraoui (Abū Idrīs al-Baljīkī or Soufiane Kayal,), a fost un cetățean Belgian-Marocan, militant loial al ISIS, care s-a sinucis după acțiunea criminal organizată la Aeroportull din Bruxelles în 2016.

71 Fareed Zakaria - ziarist și autor al unor articole publicate în Washington Post și Newsweek. Autor al unor cărți printre care: A History ISIS, lucrare citată în bibliografie.

musulmanilor jihadişti nu are nimic cu principiile religioase şi cu atât mai puţin cu indicaţiile incluse în Koran.

Un alt membru al grupurilor teroriste, Renato Curcio (n.1941), conducător al unor intelectuali italieni membri ai organizaţiei revoluţionare *Red Brigades* (cu orientare de stânga), afirma că a fost atras şi s-a convertit la manifestarea acţiunilor violente ca o reacţie la un incident în care poliţia italiană a tras în nişte muncitori fermieri, omorând 2 muncitori şi rănind mai mulţi copii şi alţi fermieri.

Exemplele concludente în acest sens au fost oferite şi de cei doi fraţi care au declanşat bombele în Bruxelles: Ibrahim şi Khalid el-Bakraoui. Cei doi fraţi au fost născuţi şi crescuţi într-o familie de imigranţi din Maroc. Nici unul dintre fraţi nu erau în mod special religios şi s-au apropiat încă de când erau în jurul vârstei de 17-18 ani de o viaţă de criminali .

În jurul vârstei de 20 de ani au fost implicaţi în furturi de maşini şi jafuri armate. Ibrahim a fost prins şi condamnat la 9 ani de puşcărie; fratele lui a fost şi el prins de poliţie şi condamnat la 5 ani de puşcărie.

După efectuarea pedepselor au trecut la jihadism.

Un alt participant la actele teroriste din Belgia şi Franţa a fost Abdelhamid Abaaoud (1987-2015)[72], conducătorul actelor criminale din Paris. Informaţiile despre el au evidenţiat că folosea cu regularitate droguri, era beţiv ca şi mulţi dintre colegii lui de arme.

În luna August 2014, un Raport al poliţiei britanice evidenţia faptul după care 22 de cetăţeni britanici au plecat în Siria şi înainte de plecare şi-au cumpărat fiecare prin Amazon.com, două cărţi:

- Religia Islamică pentru începătorii necunoscători şi
- Koranul pentru începătorii necunoscători,

---

72 Abdelhamid Abaaoud - Belgian de origine marocană, care a fost radicalizat în Siria

pentru a putea răspunde la întrebările care li se puneau privind ”principiile” islamismului şi pentru a face faţă, cât se cât, ascunzând ignoranţi în privinţa diverselor aspecte ale credinţei islamice şi a ”învăţăturilor” incluse în Koran.

Comparativ cu perioada dintre anii 2001-2009 şi în special după atacul terorist din Statele Unite din 11 Septembrie 2001, când vârsta medie a simpatizanţilor al-QaEda, de exemplu, erau oameni în jurul vârstei de 25-30 ani, în 2015/2016 vârsta medie a simpatizanţilor noilor organizaţii teoriste printre care şi ISIS, era numai de 18-20 de ani.

În trecut, simpatizanţii al-Qaidei erau îndoctrinaţi ani de zile din punct de vedere religios pentru a devenii jihadişti. În ultimii ani decizia de a intra în rândurile ISIS se face în mod obişnuit foarte rapid şi din impuls. Cei mai mulţi ca să nu spunem toţii, nu au nici experienţă şi nici o cunoştiinţă despre activitatea politică în general şi cu atât mai puţin despre cea religioasă şi despre cea a ISIS.

După unele documente care fac parte din sit-ul opoziţionist al lui Zaman al-Wasl şi pe care le-a oferit şi Agenţiei de Presă (AP), precum şi după unele observaţii ale unui immam (care a preferat după informaţiile date să nu-şi spună numele pentru a nu avea neplăceri), 70% dintre recrutaţi au infime cunoştiinţe despre Koran şi despre Hadith[73], 24% au foarte vagi informaţii şi cunoştiinţe şi poate 5% sau mai puţin au ceva cunoştiinţe despre ceea ce este islamul. Aproximativ 5% dintre musulmanii proveniţi din ţările din nordul Africii şi-au însuşit unele idei din

---

73 Hadith - colecție de tradiții care conțin unele dintre gândurile profetului Mohamed cu
indicații privind practica zilnică (Sunni) și constituie sursa majoră de orintare pentru
musulmani în afară de Koran. Multe dintre legile Statului Islamic se bazează pe unele
precepte (prelucrate),scrise în Koran și pe Hadith.

Koran prin memorizarea lor, dar nu prin înţelegerea sensului exact (dacă există aşa ceva - n.n.), al ideilor din exemplarele prelucrate ale Koran-ului.

4.3. Ce este radicalizarea

Acest procesul se bazează pe fantezia pretinsului eroism, a violenţei şi morţii şi nicidecum pe principiile impuse prin ”Sharia”, ci numai pe utopii.

De aici se poate desprinde concluzia celor mai mulţi dintre autori, că Statul Islamic este un fel de gang, care se bazează pe violenţă pentru obţinerea unor avantaje pentru aceste organizaţii teroriste care vor să se impună prin crimă şi teroare în întreaga lume.

Interesant este şi punctul de vedere al unui simpatizant american care indus în eroare de miturile şi propaganda islamică prezentată prin filme şi pe care immamii le tot repetă celor ajunşi la procesul de radicalizare. El a fost consternat de la început de întrebările care i s-au pus, printre care:

...pe cine să anunţăm după ce vei muri.

Unele studii efectuate în ultimii ani au scos în evidenţă că aceşti tineri băieţi şi uneori şi fete, fac parte din a doua sau a treia generaţie de europeni sau din alte ţări, cum ar fi de exemplu din Statele Unite şi care sunt nişte revoltaţi împotriva sistemului tradiţional în care au fost crescuţi de părinţii lor care în cele mai multe cazuri au fost imigranţi.

Aceşti tineri se consideră discriminaţi şi excluşi din societate. Ei nu şi-au pus problema adevăratei lor situaţii creată de lipsa lor de adaptabilitate de a se integra în viaţa populaţiei ţării sau oraşului în care crescuseră şi care îi acceptase ca pe oricare copil sau cetăţean din cadrul societăţii în care trăiau. Nici unul dintre ei nu a înţeles, sau nu au vrut să înţeleagă că problemele educaţiei îi împing spre şomaj, care şi aşa este mare (cum s-a

manifestat în ultimii ani în multe ţări de pe glob şi în special în Europa care a fost puternic afectată de criza economică). Un exemplu concludent în acest sens s-a manifestat în Belgia[74] sau în alte oraşe sau ţări.

Pe de altă parte există diferenţa de limbă, de obiceiuri şi un conflict tacit dar continuu care se manifestă în modul de organizare, în viaţa economică şi social-politică a locului unde trăiesc, între comunităţile restrânse din care fac parte şi restul populaţiei.

Exprimând un sentiment comun manifestat de către unii dintre europeni, actualii descendenţi ai unor familii veniţi din Africa de Nord, într-un interviu pe care l-a dat justiţiei unul dintre aceştia, pe nume Mohammed - Aggad (1992-2015), când a fost adus la tribunal pentru săvârşirea unor acte antisociale, a spus:

” când părinţii mei erau în Algeria erau socotiţi ca imigranţi

cînd au ajuns în Franţa eram socotiţi ca ”Arabi împuţiţi”!

Cînd în urmă cu cîteva luni m-am întors în Siria ca simpatizant al ISIS, am fost tratat de către extremişti ca un renegat al religiei în care am crescut”.

Când judecătorul i-a pus câteva întrebări despre Sharia şi cum caută Statul Islamic să implementeze aceste reguli, Mohammed - Aggad, care fusese salariat la o staţie de benzină, a răspuns:

”... nu am cunoştiinţele necesare pentru a răspunde acestei întrebări.”

Sunt convins că acesta nu a fost un caz izolat ci este specific pentru mii de simpatizanţi ai ISIS. O situaţie care confirmă faptul menţionat mai înainte a avut loc în Belgia[75]

---

74 După unele date oficiale 15% dintre belgienii născuți în această țară, trăiesc sub limitele
sărăciei, comparativ cu jumătate dintre belgienii ce provin din Maroc.

75 Una dintre observațiile multor ziariști care au urmărit

unde diferenţele dintre viaţa, obiceiurile şi chiar limba populaţiile din comunităţile flamande şi cele din comunităţile valone şi între acestea şi comunităţile în care trăiesc emigranţii din diferite colţuri ale lumii sunt foarte mari.

Cred că modul de organizare al vieţii populaţiei belgiene de exemplu, prin sistemul administrativ al multiplelor municipalităţi care sunt izolate şi independente unele de altele au determinat condiţii optime creerii unui spaţiu perfect de manifestare a acţiunilor extremiştilor.

Poliţiile fiecărei municipalităţi ţin foarte rar legătura sau în cele mai multe cazuri chiar nu au legături cu poliţiile altei(lor) municipalităţi.

Chiar dacă unele instituţii poliţieneşti au primit informaţii din exteriorul ţării, despre atacul ce urma să aibă loc, de exemplu, la aeroportul Zaventem (din Bruxelles), şi la metrou, nu au ţinut seama de asemenea informaţii, (aeroportul ne fiind în zona municipiul respectiv) şi nici nu au transmis mai departe informaţia primită, unităţilor de poliţie în raza cărora erau aceste

---

evenimentele din Belgia din primele luni ale anului 2016, a evidențiat împărțirea Bruxelles-ului într-un număr de 19 municipalități. Guvernul fiecărei municipalități este responsabil pentru gestionarea taxelor la nivel local, aplicarea legii prin acțiunile polițienești, întreținerea sistemului școlar, a suprastructurii din interiorul zonelor sale, etc. Administrația municipală este, de asemenea, condusă de un primar, un consiliu, și un executiv.

obiective atacate.

Ne mai miră faptul că au avut şi mai mult ca sigur că vor mai avea loc asemenea acte criminale în Belgia, în Franţa sau în alte oraşe europene ?

Mai mult ca sigur că şi în Franţa sau în Anglia[76] s-a manifestat aceeaşi neglijenţă şi lipsă de control şi urmărire a oricăror suspecţi de către poliţiile locale şi poliţia naţională.

Acesta a fost şi motivul pentru care Statul Islamic prin noii săi suporteri care nu întotdeauna se dovedesc apărătorii unei anumite religii (şi în special cea islamică - n.n.), reuşesc totuşi să-şi manifeste cruzimea prin atacuri criminale omorând şi rănind sute de persoane civile, nevinovate. Teroristul Mohamed Lahoulej Bouhlele (1985-2016), de origine tunisiană, a omorât 85 de persoane călcându-i cu un camion în ziua de 14 iulie, ziua naţională a Franţei.

Din cercetările întreprinse de poliţia franceză asupra familiei lui Mohamed şi a vecinilor acestuia a reieşit că

---

76 În Anglia, 3 persoane au fost omorâte și peste 12 au fost rănite de către un terorist - Khalid Masood (52), originar din Kent (sud-estul Angliei). Poliția engleză știa de el că este un individ periculos, care a fost condamnat pentru diverse acte antisociale. El a fost condamnat în Noembrie 1983 și ulterior în Decembrie 2003. Dna. Prim Ministru Theresa May a primit un raport al poliției din care rezulta legăturile lui Masood cu extremismul violent.
Masood a fost verificat ani de zile în urmă de către serviciile de securitate engleze , dar a fost considerat ca fiind o ”figură periferică” și ca atare nu a făcut parte din lista persoanelor periculoase. ISIS anunțând actul teorist provocat de Masood l-a considerat drept ”un soldat al Statului Islamic.

acesta nu avea nicio predilecţie religioasă, îi plăcea mai mult să bea şi să danseze şi manifesta pasiunii homosexuale, toate acestea fiind negate şi sancţionate cu asprime de Sharia.

A fost acesta un caz izolat? Sunt convins că NU!

După analizele efectuate de către AP referitoare la Statul islamic a reeşit că în ultimii ani peste 4.000 de cetăţeni străini din diverse ţări au fost recrutaţi în Siria. Agenţia Centrală de Inteligenţă (în engleză:CIA), a estimat că între 20.000 şi 31.500 de persoane au ajuns ca simpatizanţi ai ISIS în Siria şi Irak în ultimii ani.

De asemenea, după unele informaţii prezentate de mass-media americană, Patrick Skinner, fost membru al CIA, un om cu o experienţă îndelungată în diversele probleme ale organizaţiilor extremiste din Orientul Mijlociu (în prezent director la compania *Soufan Group,* specializată pe proiecte speciale privind securitatea), afirma că mulţi dintre simpatizanţii ISIS, pretind că au credinţă faţă de Statul Islamic şi de aceea au venit să se alăture ISIS. Mulţi tineri în special din ţările occidentale au ajuns în Orientul Mijlociu pe baza informaţiilor lansate de propaganda online a Statului Islamic, având impresia unor sentimente de apartenenţă, notorietate şi emoţionale faţă de ceeace se afirmă prin propaganda islamică. Religia islamică este considerată de către majoritatea celor veniţi în Siria şi Irak, ca o ideie pe care o primesc înainte de radicalizare şi înţeleg (destul de puţin - n.n.), cîte ceva din această religie, mult mai târziu.

Un tănâr venit din Europa afirmase la un interviu al unui ziarist că vrea să treacă la religia islamică pentru că era interesat de cultura acestei religii şi pentru că i se părea că era foarte uşoară.

El spunea: ”*...ni se cere să facem o rugăgiune înainte de a înţelege*

cele afirmate în Koran; nu există o ierarhie şi am senzaţia

unei vieţi destul de bune.”

Ceea ce merită reţinut din majoritatea afirmaţiilor celor câtorva mii de tineri veniţi ca simpatizanţi este că unii dintre ei au o bună pregătire în domeniul folosirii computerelor, sau sunt specialişti pe diverse aspecte ale propagandei sau pe unele activităţi cu caracter economic şi ca atare aceştia nu vor să ajungă să fie luptători şi nici să-şi rişte viaţa punând veste cu ataşamente explozive.

Pentru a avea mai mulţi soldaţi dispuşi să-şi sacrifice viaţa, ISIS şi alte organizaţii teroriste au început să recruteze copii de 8-12 ani pe care îi încântă cu tot felul de succese şi beneficii pe care le vor avea în lumea de apoi.

Exemple de acest gen au fost cele ale unor copii de 12 ani prinşi în Turcia: unul înainte de a declanşa o explozie şi altul care a murit declanşându-şi vesta cu explozive după ce omorăse şi rănise zeci de persoane. În condiţiile acestea se poate pune un mare semn de întrebare: cât de reală este cunoaşterea Koranului de către conducărorii grupurilor islamice teroriste, câte dintre învaţăturile Koranului sunt un mit al acestei învăţături, care este efectul propagandei islamice şi cât din toate acestea sunt cele care reflectă realitatea?

Mitul învăţăturii islamice este acela prin care Profetul Muhammad a fost un om care nici odată nu ar fi ordonat aplicarea vreunei măsuri care ar fi putut să rănească fiinţa inocentă a unui copil (Sursa: Ibn Ishaq / Hisham 992).

Propaganda islamică nu mai ţine seama de asemenea principii mitice şi îşi foloseşte toate mijloacele posibile dela lansarea prin mijloacele de comunicare a

oricăror informaţii care să atragă orice om inclusiv copiii de la vârsta fragidă de 7 sau 8 ani învăţându-i să folosească armele, grenadele, cuţitele şi vestele pline de explosivuri numai pentru a-i răni pe cei consideraţi ca

”infideli”.

În aceste condiţii se mai poate pune la îndoială cruzimea şi gândurile criminale ale conducătorului principal al ISIS Abu Bakr al-Bagdadi care este considerat drept Califul Ibrahim şi a celorlalţi conducătorii din subordinea lui şi care manevrează masa mare a acestor grupări extremiste?.

Realitatea despre care am amintit şi mai înainte poate convinge pe oricine de falsitatea mitului creat în sprijinul ideologiei islamice.

Ce poate fi mai convingător decât faptele prin care islamiştii au răpit fetele de la şcolile din oraşele pe care le controlează şi le supun la tot felul de acte antiumane, folosindu-le drept sclave pentru prostituţie sau oferindu-le soldaţilor islamişti drept ”neveste” pentru scurte perioade de timp.

Îi foloseşte pe băieţi drept - carne de tun, trimiţându-i în acţiuni teroriste şi care provoacă crime în masă sinucigîndu-se odată cu victimile acestor explozii

(Sursa: Prelucrat după: www.therelionofpeace.com/pages/muhammad/children-kill.aspx)

4.4. Sinuciderea - arma teroriştilor

Multe dintre statisticile din domeniul medical, psigologic sau sociologic confirmă faptul după care în fiecare an mor circa 56 milioane de oameni din care peste 54% mor din diverse cause cum ar fi:

boli de inimă, boli mintale
accidente vasculare cerebrale, infecţii respiratorii
boli de plămâni, boli grave de stomac
cancer tuberculoză
diabet HIV/SIDA

accidente de circulaţie ş.a.

Aceleaşi statistici confirmă ideia după care peste 50% dintre cei ce mor fac parte din populaţia cu venituri mici (numită şi categoria I) şi care sânt supuşi unor boli transmisibile, condiţiilor provenite în timpul sarcinilor şi în timpul naşterilor sau datorită unor grave deficienţe nutriţionale.

Cu toate că un număr destul de mare de oameni mor prin sinucidere, prea puţine informaţii confirmă această cauză ca fiind una dintre cauzele importante ale deceselor, în special în prezent când au loc atacurile criminale ale teroriştilor.

Pe la sfârşitul secolului al 19-lea Émile Durkheim (1858-1917)[77] a scris o lucrare intitulată *Le suicide*, şi în care prezenta raportul dintre sinucigaşi prin prizma religiei.

El susţinea ca în raportul dintre protestanţi şi catolici, de exemplu, numărul sinucigaşilor din rândul catolicilor era mult mai mic datorită unui control mult mai puternic în rândurile acestor credincioşi faţă de cei de religie protestantă.

Chiar dacă lui Durkheim i se poate recunoaşte meritul participării la creerea sociologiei modern, nu se poate admite ideia sinuciderilor într-un număr mai mare în rândul protestanţilor faţă de credincioşii catolici, datorită unor condiţii mai normale de integrare socială a celor de religie catolică.

Cauza acestei aprecieri relative se baza pe faptul că Durkheim îşi obţinuse informaţiile statistice (şi ca atare şi concluziile sale au fost preluate), dela unii dintre cercetătorii anteriori printre care se evidenţiaseră: Adolph

77 David Émile Durkheim - sociolog și filozof francez, cunoscut și pentru aportul adus la creerea sociologiei moderne

Wagner (1835-1917)[78] şi Henry Morselli (1852-1929)[79] .

Unele dintre observaţiile statistice ale lui Durkheim se refereau la raportul între numărul sinuciderilor la bărbaţi (care era mai mare) faţă de femei, la persoanele ne căsătorite în comparaţie cu cei care aveu familii, la soldaţi în raport cu civilii şi la faptul că ratele de sinucideri erau mai mari în perioadele de pace decât în timp de război, precum şi ideia după care numărul de sinucideri este mai mare în ţările nordice decât în cele din sud.

Asemenea analize şi explicarea cauzelor privind cele amintite i-au permis să desprindă unele concluzii referitoare la tipurile de sinucideri (printre care el enumera: sinuciderea egoisitică, anomică şi cea fatală).

Unele aspect şi concluzii desprinse de predecesorii săi şi chiar de către Durkheim pot fi regăsite în prezent şi în multiplele cazuri ale sinuciterii ”soldaţiilor” ISIS.

După un process de ”spălare a creierelor”, desfăşurat printr-o propagandă intensă şi cu o presiune la fel de intensă din partea mediului în care trăiesc aceşti soldaţi (tineri sau chiar copii), ajung la decizia (personală sau impusă), ordonată şi aplaudată de cei ce îi trimit în acţiuni criminale urmate de sinucideri şi care vor fi răsplătite de un viitor fericit în Rai.

Opinia unor analişti, care îi consideră pe sinucigaşii ISIS ca nebuni sau ca membrii ai unor grupuri dementiale, poate fi considerată ca o explicaţie, dar foarte simplistă care nu poate dovedi în mod convingător procesul deosebit

---

78 Adolph Wagner - economist și politician german, susținător al concepției agrariene

79 Enrico "Henry" Agostino Morselli - doctor și cercetător în domeniul medical, profesor la Universitatea din Torino, autor al lucrării: Suicide - An Essay on Comparative Moral Statistics (1881). El a fost un eugenicist și multe din lucrările sale erau prezentate ca aspecte ale unei concepții științifice rasiste.

de complex la care sunt supuşi aceşti tineri înainte de a fi trimişi într-o acţiune criminală precum şi înţelegerea acestui fenomen care este la fel de complex.

Chiar dacă acţiunile criminale ale grupurilor extremist îşi găsesc explicaţii prin legitimizări ideologice sau ale anumitor religii şi în numele unui Dumnezeu, analiza fenomenelor criminale se dovedeşte a nu fi rezultatul unor dezordini de natură psihologică ci sunt urmarea unor acţiuni profunde de cunoaştere a reacţiei comportamentului uman în anumite condiţii ce i se impun prin diverse metode de îndoctrinare.

Aşa cum aminteam pe parcursul mai multor capitole şi subcapitole din lucrarea de faţă, ISIS şi-a asigurat suportul unor specialişti din diverse domenii de activitate printre care experţi psiholgi, sociologi şi autori/oratori ai unor discursuri propagandistice deosebit de atractive şi în acelaş timp foarte convingătoare referitoare la scopul ISIS în general şi al fiecărui individ (soldat ISIS), în mod special urmărindu-se după cum afirmă unii autori, efectul raportului dintre ”actor şi observator”.

De asemeni, trebuie menţionat rolul pe care îl au conducătorii diverselor grupări teroriste sau al întregii organizaţii (teroriste de tipul ISIS sau oricare alta). Rolul lor principal este de a transforma ”voluntarii” dornici de luptă într-o forţă militară organizată. Ei sunt cei care organizează şi fac instrucţia acestei armate, asigură transmiterea unei ideologi, discută despre cei care sunt inamicii împotriva cărora trebuie luptat şi stabilesc strategia acţiunilor teroriste.

În cele mai multe organizaţii, conducătorilor li se crează un statut special şi li se oferă toate elementele necesare creerii unui adevărat cult al personalităţii.

Pierderea unui asemnea conducător prin omorărea lui sau mutarea în altă organizaţie este socotită ca o pagubă ireparabilă pentru grupul terorist sau pentru întreaga organizaţie teroristă.

Numai cunoscând şi înţelegând aceste elemente psihologice şi efectele lor (aşa cum se manifestau şi prin propaganda nazistă sub directul control al lui Joseph Goebbels(1897-1945),[80] precum şi în timpul comunismului în Uniunea Sovietică şi în ţările din spatele Cortinei de Fier, până la lichidarea comunismului în toate aceste ţări, se poate forma o ideie mai apropiată de realiatate şi stabilirea modului în care trebuie acţionat împotriva unui asemenea flagel social.

Ideia finală trebuie să fie aceea de a-i desprinde pe aceşti tineri (îndoctrinaţi cu

privire la concepţia crimei), de sub infleunţa acestei ”filozofi” jihadiste şi readucerea lor la viaţa şi gândirea normală a tineretului din întreaga lume, nu cea care şi-o trăiesc aceşti tineri sub legile ISIS sau a altor grupări extremist jihadiste.

În aceste condiţii trebuie combătută ideia după care dorinţa celor ce îi trimit pe aceşti tineri să omoare oameni nevinovaţi şi apoi să-şi ia viaţa, (sau dacă scapă de moarte pot fi prinşi şi pe baza judecării urmează să-şi continue restul vieţii în puşcării, nu dovedeşte o superioritate morală a sinucigaşilor ci una total falsă care este incompatibilă cu ideia oricărui om obişnuit privind moralitatea.

Un exemplu concret în acest sens l-a dovedit atacul provocat în 1972 de către trei teorişti din grupul terorist JRA (Armata Roşie Japoneză), la aeroportul Lot din Tel Avivi în care au fost omorâte 25 de persoane şi au fost răniţi alţi 66, prin folosirea grenadelor. Doi dintre terorişti au murit iar al treilea Kozo Okamoto (n.1947), a fost judecat şi condamnat pe viaţă la închisoare în Liban.

Aşa cum explica şi filosoful britanic Jonathan Glover

---

80 Paul Joseph Goebbels - politician german, Ministrul Propagandei Publice, doctor în filozofie,
ziarist; unul dintre cei mai apropiați colaboratori ai lui Hitler.

(n.1941), fascinaţia şi preocuparea speciei umane de a provoca prin brutalitate diferite traume asupra unor victim civile şi a lor înşişi, se manifestă prin emoţii reflectate în totalitatea organelor (din cavitatea cranianǎ, toracicǎ şi abdominală) şi sunt similare cu intensitatea lor faţă de preocuparea umană referitoare la sex.

Brutalitatea pentru specia umană nu este doar un mijloc de a sfârşi lupta împotriva aşa numiţilor (de către terorişti - n.n.) a ”infidelilor”; este un scop în sine. Acest lucru nu este specific pentru musulmani, sau pentru cei nebuni, ci se găseşte şi în viziunea şi sensul vieţii şi al altor etni sau popoare.

De asemeni un alt factor de influenţă este însăşi societatea în care trăiesc şi care prin organizarea şi puterea ei, oferă un limbaj, o anumită viziune asupra lumii, o identitate (bazată pe un set de reguli şi ritualuri de trait).

În unele cazuri, sau mai bine zis în anumite ţări, societatea este echivalentă cu ideia de Dumnezeu (indiferent de numele care i se atribuie[81] - n.n.). În alte cazuri existenţa societăţii nu este contestată aşa cum este contestată sau din contra prea mărită ideia de Dumnezeu.

Odată ce societatea şi-a creat şi se bazează pe anumite ”valori” şi pe modalităţile acceptate la un moment dat de majoritate, indivizii izolaţi ajung să fie obligaţi să urmeze calea impusă de societate, altfel ei sunt marginalizaţi sau izolaţi.

Diverse forme de reprimare manifestate (aplicate), de societate, de-alungul istoriei, s-au materializat - aşa cum au fost descrise de unii autori, prin diverse acte brutale cum au fost cele legate de vânătoarea vrăjitoarelor, linşările, violurile sistematice produse de soldaţii unei

---

81 pentru cei interesați de diferitele denumiri date lui Dumnezeu, vezi sit-ul:
https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/e/ee/Kircher-
Diagram_of_the_names_of_God.png

armate victorioase împotriva femeilor populaţiei învinse, omorârea copiilor nou născuţi şi încă multe alte forme.

Pe aceleaşi idei se bazează şi acea formă a aşa zisei fascinaţii umane în privinţa violenţei, a puterii societăţii şi a forţei de convingere a pretinsului ” individ credincios”, sau aplicată celui care va provoca actul criminal al bombardării însoţit de sinucidere.

O asemenea concepţie devine o adaptare socotită ca fiind ”rezonabilă”, la unii oameni, cu toate că are o notă foarte puternică de extremism.

Asemenea acţiuni nu pot fi considerate ca acte ciudate produse de indivizi pe care îi poţi considera ca nebuni, ci devine (în urma implicării propagandei şi a spălării creierelor), un adevărat ritual social.

Există, desigur, şi unii psihopaţi în masa mare de luptători ISIS dar nu aceştia ajung să fie sinucigaşi şi martiri ai grupurilor jihadist extremiste. Majoritatea acestora sunt folosiţi drept carne de tun în luptele curente şi nu în acţiuni socotite ca fiind deosebit de importante pentru extremiştii jihadişti.

Printre motivele determinante ale sinuciderilor se includ şi cele ale stărilor de depresie, supărări grave, spiritul de revoltă, dorinţa de răzbunare sau dorinţa de a fi consideraţi drept soldaţi glorioşi care s-au sacraficat pentru o anumită cauză.

Cu toate acestea, pretinşii ”voluntari” (dornici de a se jertfi), nu sunt întotdeauna acceptaţi să ducă la bun sfârşit un act de violenţă cu zeci sau sute de victime.

În acest sens, Jonathan Glover, afirmă: ”… în timp ce cauzele generale sunt modelate de parametrii unui anumit grup specific, cauzele finale apar din impulsul determinat de aspectele inerente ale naturii umane”.

În cazul în care un grup sau o societate este angajat(ă), într-o luptă teritorială sau ideologică şi pentru a-şi asigura supravieţuirea face uz de tot felul de acţiuni violente; acestea nu sunt considerate ca fiind iraţionale şi

cu atât mai puţin nu sunt considerate ca ceva ieşit din comun în special atunci când se discută despre sacrificarea unor persoane (soldaţi), prin sinucidere.

De asemeni trebuie reţinută şi ideia după care trimiterea unor soldaţi în acţiuni criminale are la bază o îndelungată verificare a acestor persoane şi desfăşurarea unor lungi conversaţii din care (trebuie !), să rezulte convingerea celui(celei), care v-a fi sacrificat asupra înţelesului exact al scopului acţiunii şi asupra deciziei personale pentru sacrificial suprem.

Ceeace merită reţinut este poziţia pe care o are filozofia islamică în general despre rolul femeii în societatea musulmană şi poziţia pe care trebuie s-o aibă o femeie care este instruită pentru a devenii o teroristă sinucigaşe.

O asemenea diferenţă devine din ce în ce mai de neînţeles pentru diversele popoare ale lumii modern, civilizate, cu cât în ultimile decade numărul femeilor martire, a devenit din ce în ce mai mare.

În rândurile populaţiei Kurde şi a grupurilor teroriste Tamil[82] femeile teroriste sinucigaşe au fost folosite încă cu mulţi ani în urmă.

În unele organizaţii teroriste, (cum ar fi: PKK[83]), sau

---

82 Tigrii de Eliberare din Tamil Eelam, cunoscuți și sub numele de Tigrii Tamili , prescurtat LTTE - organizație militantă din Tamil, care se afla în nord-estul Sri Lanka. Înființată în mai 1976 de către Velupillai Prabhakaran, a organizat o insurgență naționalistă secesionistă în vederea creerii unui stat independent Tamil Eelam pentru oamenii din Tamil.

83 Partidul Muncitorilor din Kurdistan (Parti Karkerani Kurdistan), prescurtat PKK, este o organizație separatistă kurdă care luptă pentru independența teritorială a kurzilor din Turcia, în vederea creării unui Kurdistan independent. Turcia,

în organizaţiile teroriste ceciene, numărul femeilor martire care se sinucid prin folosirea unor brăuri cu explosive, este din ce în ce mai mare.

De asemeni în rândurile organizaţiilor teroriste ceciene, majoritatea femeilor care au devenit martire sunt foste soţii ale unor terorişti care s-au sinucis şi care au devenit voluntare în sinucideri pentru a se răzbuna pentru pierderile avute.

Este destul de greu de înţeles această concepţie ”de răzbunare”, pentru un act comis de către un soţ ce s-a sinucis nu din cauza unor persoane nevinovate pe care el le-a omorât iar nevestele acestora nu sânt împotriva celor care i-au trimis în misiunile de crimă şi în urma cărora soţii lor s-au sinucis.

Niciodată conducerea grupului terrorist sau al organizaţiei nu acceptă să trimită în acţiuni de bombardare urmate de sinuciderea soldatului care a executat borbardarea, a unor voluntari despre care se ştie că au problem mentale or psihologice, sau au avut problem personale cu familia din care au provenit.

Un comandant care îi pregătea din punct de vedere militar pe teroriştii din al-Aqsa Martyrs' Brigades afirma :

”...Nu-mi pot permite să trimit într-o asemenea acţiune

importantă o persoană care nu este matură, un adult,

o persoană sănătoasă şi desigur nu mai mică de 18 ani

şi pe deplin conştient de ceea ce urmează să efectueze.”[84]

Această societate (sau grupul terorist - n.n.)

împreună cu Statele Unite și multe
alte state europene consideră PKK o grupare teroristă și refuză orice negocieri în vederea
soluționării problemei kurde.

84 Louise Richardson, What Terrorists Want, pg.15, lucare citată în bibliografie.

îmbrăţişază, promovează şi chiar sărbătoreşte actele individuale de mare sacrificiu consumate pentru cauza presupusă ca fiind destinată societăţii.

O asemenea concepţie este considerată ca un act de mare success (mai ales în cazul în care inamicul căreia i se pregăteşte cu multă meticulozitate un asemenea act criminal), nu este reprezentat de o singură persoană ci de un grup cât mai mare de persoane.

Într-o asemenea concepţie, toţi duşmanii sunt întotdeauna consideraţi ca nişte obiecte neînsufleţite sau care trebuie lichidaţi în numele unor ”valori” recunoscute numai de cei ce le propagă. Asemenea acţiuni, devin fapte normale în spiritual unor idei pretinse ca fiind normale şi absolut necesare (în spiritual unei anumite concepţii religioase sau politice), în special dacă dovedesc extremiştilor că pot fi folosite drept arme eficiente de luptă.

Pentru acest tip de indivizii (aflaţi sub presiunea unei societăţi ce se manifestă cu duritate nu numai în acţiunile sale exterioare ci chiar printre membrii ei), cel ce refuză să se adapteze anumitor concepţii şi comportamente impuse prin forţă şi în numele unei pretinse credinţe socotită ca fiind cea ”adevărată”, sinuciderea devine o opţiune ce nu mai este gândită şi apreciată la adevărata sa scară a volorii şi ca atare se derulează în spiritual gloatei şi capătă o notă deosebit de atractivă.

(Prelucrat de autor după nuvela ”The Good Psychologist a autorului Noam Shpancer şi What Terrorists Want de Louise Richardson - Lucrare citată în bibliografie)

4.5. Religia islamică sub microscop: violenţă sau pace?

În ultima parte a verii din 2016, Federaţia Rusă şi Statele Unite şi-au intensificat acţiunile militare îndreptate împotriva Statului Islamic pentru a contracara acţiunile

grupurilor islamice teroriste care continuă cu brutalitate să facă enorme ravagii în Siria şi Irak.

În acelaş timp pentru o înţelegere mai bună şi mai complexa a acţiunilor jihadiste ale grupurilor teroriste, conducerea SUA a cerut *Institutului pentru Pace*

(cu sediul la Washington D.C.) şi în special Doamnei Manal Omar (Vice preşedinte pentru problemele din Orientul Mijlociu şi Africa, Directoare a Programelor pentru Irak, Iran, şi Africa de Nord), să-şi expună opinia privind relaţia dintre *Violenţă şi Pace* în concepţia islamului jihadist şi dacă actele de violenţă ale grupărilor extremiste ar putea fi oprite.

După opinia unor experţi în probleme militare şi în problemele extremismului, dacă ar exista şi s-ar cunoaşte care este factorul esenţial al acestei legături între crimele comise de islamiştii extremişti şi modalitatea de menţinere a păcii cu aceştia, s-ar putea analiza şi discuta despre rezolvarea acestei deosebit de mari şi grave a actualei probleme.

După nenumărate dezbateri şi încercări de înţelegere a rădăcinilor deosebit de profunde ale violenţei extremiste, în special de către conducătorii ţărilor care au fost victimile atacurilor teroriste şi au avut de suferit de pe urma acestor atacuri, nu se poate spune că se profilează clar aşa numita ” cauză” şi prin urmare ” ”soluţia”, pentru rezolvarea acestei plăgi social-politice.

Dezbaterile încă nu s-au încheiat iar ideia de simplificare a unei asemenea probleme este atât de departe de realitate încât - după cum spunea un cercetător cu experienţă în domeniul vieţii musulmanilor din diverse ţări:

”a fost şi este mai uşor să ajungem pe o altă planetă din galaxia

în care trăim, decât să ajungem la o înţelegere cu grupurile teroriste”.

Ideia de simplificare a unei asemenea probleme ar

putea crea o mulţime de efecte negative printre care: cheltuieli enorme, pierderi de foarte multe vieţi omeneşti şi în final să se ajungă la concluzia după care stabilirea unui anumit diagnostic al acestei probleme a fost total greşită.

S-a creat în ultimile decade un mit susţinut de către unii teoreticieni pretinşţi specialişti în problemele terorismului mondial prin explicarea acestui subiect

într-o manieră simplificată a problemei, reflectată într-o mulţime de articole şi studii, ce relevă, o eroare fundamentală, şi anume aceea după care extremismul violent este direct legat de fundamentalismul islamic.

Exemple concludente în acest sens îl oferă actele criminale al ISIS:

- în oraşul Alexandria (Egipt) la 10 aprilie 2017, militanţii ISIS au pus bombe care au explotat în două biserici creştine în timpul rugăciunilor care se ţineau în zia de Florii. Informaţiile prezentate de către Mass media egipteană confirmau moartea a circa 50 de persoane şi rănirea a peste 100 de persoane.
- la 22 mai 2017 un tânăr de 22 de ani, născut în Manchester, deci fiind cetăţean englez, din părinţi emigranţi din Libia a plecat în Siria şi s-a radicalizat devenind un simpatizant al ISIS. a pus o bombă Confecţionând acasă o bombă a adus-o într-o geantă în Arena Manchester (Anglia) unde se desfăşura un

concert şi unde majoritatea audienţei erau tineri. Daclanşând explozia bomba a provocat moartea a 22 persoane şi 59 de răniţi.

Ţinta acestui terorist au fost în majoritatea tinerii care constituie un element în plus psihologic de atragere atenţiei asupra modului lor de manifestare.

Nu credincioşii musulmani au înfăptuit o asemenea crimă ci cei cărora li s-au spălat creierele prin propaganda jihadistă şi care nu ţin de nici o religie şi nici nu au cunoştiinţe despre ceea ce este scris în Koran.

Violenţa manifestată de grupările teroriste, este o problemă mult mai complicată şi ca atare nu poate fi considerată şi analizată într-un mod simplist.

Violenţa care a depăşit cu mult actele ce au loc în majoritatea ţărilor musulmane şi în special în Irak, Siria, Pakistan şi în alte ţări, (împotriva anumitor etnii şi chiar împotriva celor de religie islamică), este un produs al unor circumstanţe politice şi social-economice complexe, printre care experţii politologi enumeră:

— moştenirile coloniale,

— frontierele artificiale create cu zeci şi sute de ani înainte

în diverse regiuni,

— instabilitatea economică a unora dintre ţările musulmane,

— politica economică actuală impusă din exteriorul acestor ţări de anumite puteri economice,

- rolul politicii globale în special al ţărilor dezvoltate din punctul de

vedere economic care au dus la dereglări şi mari diferenţieri

între diversele regiuni din lume,

- condiţiile provocate de politicile externe ale anumitor ţări care au

favorizat manifestarea extremismului,

- modul în care religia în general şi cea islamică în special au reuşit să
umple la un moment dat şi continuă să acopere vidul creat de
incertitudiniile politicilor naţionale şi internaţionale.

Religia şi conflictele interne dintre diferitele secte ale islamului, reprezintă numai o parte din complexul de cauze ale acestor violenţe, dar nu sunt nici cauzele şi nu sunt nici efectele învăţăturilor din Koran, aşa cum apreciază analiştii politici chiar din lumea musulmană.

Asemenea aspecte duc la concluzia privind modul abuziv de manipulare al diverselor secte religioase de către unele forţe oculte care susţin crimele şi provocările împotriva lumii civilizate, în scopul unor interese politice sau economice.

În acest sens un rol deosebit l-au avut şi politicile externe ale Administraţiilor care s-au succedat la Washington,D.C. în ultimile decade şi care din anumite considerente (mai mult politice - n.n.), au dus la lichidarea lui Sadam Husein în Irak şi a lui Muammar Gaddafi în Libia.

Prin politica dură pe care au dus-o cei doi dictatori împotriva proprilor lor popoare şi a grupurilor de terorişti ei şi-au impus controlul în aceste ţări.

Experţii şi strategii politici şi militari din diverse ţări europene şi din SUA, apreciază că:

— declanşarea războiului din Irak de către Statele Unite a fost o primă greşeală tactică şi strategică bazată pe informaţii false sau fabricate, privind existenţa armelor de distrugere în masă.

— retragerea trupelor americane şi a coaliţiei, din Irak a fost cea de a doua greşeală tactică şi strategică, accentuând vidul politic şi militar şi oferind totodată posibilitatea grupurilor extremist teroriste să umple acest vid, să ocupe această ţară şi să-şi impună prin forţă

militară pretinsele legi islamice.

O serie de analişti politici printre care Michael Weiss şi Hassan, Hassan autorii lucrării: *ISIS-mInside of the Army of Terror*[85] afirmă în cartea lor:

”...prin politica SUA de a dizolva armata irakiană, au fost lăsaţi sute de mii de

soldaţi şi ofiţeri superiori, bine pregătiţi din punct de vedere militar,

fără mijloace de subzistenţă şi fără locuri de muncă.

Cei mai mulţi dintre aceştia şi-au găsit folosinţa devenind membrii ai armatei

ISIS. Aceştia au ştiut cum să lupte pentru a cucerii cât mai rapid zone întregi

din Irak.”

Chiar şi unii luptători ISIS consdideră că politica ISIS faţă de ”infideli”, are mai mult legătură cu politica externă a SUA în Orientul Mijlociu, decât cu preceptele Koranului.

De asemenea, aşa cum am mai amintit, diversele lupte intestine pentru preluarea puterii în diversele ţări din Orientul Mijlociu precum şi modul în care este folosită politica ONU, în special în privinţa embargourilor de arme au fost căi de extindere şi manifestare a grupărilor extremiste prin intermediul unor ţări care au asigurat fondurile necesare şi procurarea de armament precum şi prin diverse acte violente.

La o concluzie similară a ajuns şi Robert I. Rotberg[86]

---

85 Lucrare citată în bibliografie pg. 67 şi urm.

86 Robert I. Rotberg - cercetător American, a lucrat ca Președinte de onoare al Fundației privind Pacea Lumii (între 1993-2010). Profesor pe problem guvernamentaleși politică externă. Director al Programului de Studii privind conflictele interstate, prevenirea și concluziile ce se desprind de pe urma acestor conflicte-Program în cadrul Universității J.F. Kenedy, School of Government, între 1999-2010

(n.1935) în lucrarea intitulată *Transformativee Political Leadership: Making a Difference in the Developing World*[87], în care afirmă:

... când statele nu reuşesc să-şi desfăşoare procesul dezvoltării economice,

îşi caută explicaţiile cauzelor şi consecinţelor acestei situaţii şi a eşecului

lor de a oferi cetăţenilor drepturi şi servicii de bază, permiţând unora

dintre actorii "nestatali", desfăşurarea unor violenţe în vederea

preluării controlului asupra întregii ţări".

Eşecurile nu sunt întotdeauna limitate la nevoi economice; lipsa unor drepturi politice, libertatea de exprimare, precum şi dreptul de a trăi cu demnitate în anumite ţări musulmane în care se impun legile false ale islamismului, au devenit factorii primari ai radicalizării tinerilor şi manifestării violenţei".

Un exemplu concludent în acest sens, despre care am amintit şi la care se referă mulţi autori, este cel al Statului Islamic care în Irak de exemplu, oferă sub o formă pur propagandistică, tot felul de servicii şi beneficii materiale şi morale cetăţenilor pentru a-i menţine ca suporteri şi luptători ai ISIS.

Conducerea ISIS oferă:

— servicii - asigurând astfel ocuparea forţei de muncă,

— asistenţă medicală gratuită pentru luptătorii ISIS

— hrană gratuită care îi însoţeşte pe luptătorii ISIS, peste tot unde luptă,

— remunerare (care nu este mică - n.n.),

— o ideologie utopică care se extinde peste retorică, privind sinuciderea şi sacrificiul personal în favoarea societăţii,

---

87 Lucrare citată în bibliografie pg. 37

— promisiunea unei stări ideale, după cucerirea totală a ţărilor, unde luptă, bazată pe principiile unei ”justiţii” şi a unei ordini ce are la bază regulile islamismului.

Un studiu mai recent, efectuat în 2015 de către organizaţia Mercy Corps[88], privind evoluţia tineretului din ţările musulmane şi diversele aspecte social-politice şi economice cu care se confruntă, au evidenţiat faptul după care şomajul, lipsa oricăror oportunităţi, nedreptăţile social-politice, discriminările, corupţia la cele mai înalte nivele politice şi economice au provocat şi continuă să fie cauzele diverselor violenţe politice şi militare pe care le provoacă acest tineret, în ţări cum ar fi: Afganistan, Somalia, Siria şi altele.

În tot acest timp religia îşi manifestă prezenţa şi prin intermediul unor fanatici care instigă la provocarea diverselor confruntări violente ca mijloace (utopice-n.n.), de asigurare şi apărare a ”drepturilor” populaţiei.

Biserica şi folosirea predicilor bazate pe credinţa înscrisă în scrierile bisericeşti au fost şi continuă să fie mijloace importante de recrutare a luptătorilor şi de radicalizare a tineretului.

---

88 Mercy Corps - agenție la nivel global cu profil de cercetare în domeniul umanitar (problema refugiaților, strângerea de dovezi privind actele de genocide, soluții pentru combaterea foametei și sărăciei la nivel internațional). Organizația a fost creată în 1979, cu sediul în Portland, statul Oregon.

De exemplu, organizaţia teroristă Boko Haram, din Nigeria[89] sau alte organizaţii islamice din alte ţări musulmane, cu toate că toate se consideră ca fiind bazate pe aceeaşi filozofie islamică (şi fiecare consideră că ea este cea care respectă ”autenticitatea” înscriselor din Koran - n.n.), au apărut şi se manifestă în diferite moduri.

Punctul de vedere al Doamnei Manal Omar, de care am amintit la începutul acestui subcapitol, este acela după care:

”...cei care consideră că islamul este o religie violentă, ignoră faptul că există o majotitate covârşitoare de adepţi ai acestei religii (peste 1.5 miliarde de musulmani în întreaga lume), care trăiesc în pace, nu au nici un fel de aspiraţii de dominare a lumii şi vor relaţii bune, de prietenie cu oricare popoare din lume”.

În acelaş timp nu trebuie neglijat nici aspectul după care sunt o mulţime de ţări de pe această mică planetă albastră numită Pământ, în care pe lângă religia majorităţii populaţiei există şi alte religii ale minorităţilor etnice şi între care există un permanent conflict, care provoacă sute şi mii de victime.

Un exemplu în acest sens, este Insula Sri Lanka care are o multitudine etni religioasă (budismul este în proporţie de 70% urmat de hinduism, creştinism şi islamism).

Harta C. **Localizarea insulei Sri Lanka[90] la SE**

---

89 Organizația teroristă Boko Haram a apărut și s-a dezvoltat ca răspuns la atacurile guvernului Nigerian care în final a dus la uciderea de către poliția nigeriană a fondatorului acestei organizații, Muhammad Yusuf (1970-2009).

90 Insula Sri Lanka - fosta insulă Ceylon și-a câștigat independența în 1948 în cadrul

Indiei

În urma mişcărilor naţionaliste care au loc în această regiune a lumii, se desfăşoară o luptă continuă împotriva islamismului. În această ţară cu o populaţie de peste 20 milioane locuitori şi o suprafaţă de 65,610 Km.p., în conformitate cu informaţiile prezentate în diferitele mijloace ale mass-mediei şi ale internetului, în fosta insulă Ceylon, au loc în mod continuu multiplele conflicte interne între singhalezi (care reprezintă circa 75% din populaţia insulei, şi care în majoritate sunt budişti) şi tamili, (grupaţi în nord şi est), care sunt de religie hindusă.Tamalii sunt permanent discriminaţi şi terorizaţi de către singhalezi - care vor să-şi creeze un stat independent,(fapt pentru care luptă să-şi asigure un teritoriu autonom în nordul şi sudul insulei).

Conflictul acesta etnic a degenerat, după 1978, într-un sângeros război civil de o deosebită cruzime. Conflictul armat s-a soldat (până la sfârşitul anului 2000), cu peste 60.000 de victime fără a se profila perspectiva unei soluţionări reale a disensiunilor pe calea tratativelor.

Încercarea Indiei de a sprijini, printr-un corp expediţionar (numit: *Indian Peace*

Keeping Forces), trimis în insulă între 1987 şi 1990,

Commonwealth-ului iar în 1972 s-a proclamat Republica Sri Lanka și a devenit membră a
ONU.

în vederea găsirii unei soluţii paşnice, s-a încheiat cu un profund eşec. Între 1997 şi 2001, luptele dintre rebelii tamili şi forţele guvernamentale singhaleze a continuat o lungă perioadă de timp iar după un armistiţiu propus în decembrie 2000 ostilităţile s-au reluate de ambele părţi, (în aprilie 2001), cu o şi mai mare înverşunare, fără a se întrevedea o soluţie militară care să oprească conflictul.

Un alt exemplu este cel al Myanmar-ului (fostă Burma care până în 1989 când

şi-a schimbat numele), coexistă un complex larg etnic format din:

— 68% Bamari
— 9% Shani
— 7% Kareni
— 4% Rakhine
—

— 3% Chinezi
— 2% Indieni
— 2% Mooni
— 5% Alţii

Harta D: **Localizarea Myanmar pe glob**

Totalul populaţiei acestei ţări este de circa 51.5

milioane locuitori, iar suprafaţa ţării este de circa 677 Km.p.

Myanmar-ul este socotit de către Centrul american de studii - Pew, ca una din cele 25 de ţări din lume, în care conflictele religioase au ajuns la cel mai înalte grad de violenţă.

În aceste ţări musulmanii sunt stigmatizaţi şi au ajuns să aibă un număr imens de victime provenite din conflictele religioase. Într-o situaţie similară sunt şi alte ţări cum ar fi: Egipt, Indonezia, Rusia, Pakistan şi altele.

Din cele de mai sus rezultă, după opinia Doamnei Manal Omar şi a altor analişti politici că nu ar trebuii căutate cauzele actelor criminale în diversele doctrine religioase ale budismului sau ale creştinismului şi deci nici în cea a islamismului, ci în modul în care sunt influenţate aceste religii de nişte forţe ce acţionează în spatele acestor religii şi care instigă în mod permanent la acte criminale, folosindu-se de o continuă propagandă privind imposibilitatea dezvoltării economice şi asigurării drepturilor politice din cauza acestor etnii (care sunt în unele ţări într-o mare minoritate).

Mulţi profesori universitari de la cele mai prestigioase universităţi din diverse ţări musulmane, au acceptat şi susţin ideia după care:

După cum informa presa internaţională, în 2014, peste 120 de conducători ai unor ţări musulmane, oameni de ştiinţă şi activişti politici s-au adresat printr-o scrisoare deschisă lui Abu Bakr al-Bagdadi şi altor susţinători ai pretinsei filozofii a Statului Islamic arătând că:

”*... grupurile extremiste inclusiv ISIS folosesc texte*

pretins

”religioase”, în vederea susţinerii propagandei extremiste

şi care nu numai că nu sunt nici pe departe legitime cu

cele înscrise în Koran, dar defâimează adevărata religie islamică”.

Aceşti leaderi şi oameni de ştiinţă şi-au asumat o enormă responsabilitate şi

şi-au pus viaţa în primejdie atunci când şi-au formulat opiniile despre falsitatea propagandei islamice şi au condamnat actele de violenţă la care se dedau grupările jihadist extremiste.

Împărtăşind punctele de vedere ale acestor conducători musulmani, mulţi tineri din diverse ţări musulmane din Orientul Mijlociu, din Africa de Nord şi Africa Centrală s-au angajat în lupte militare împotriva grupurilor extremiste şi a Statului Islamic.

O mulţime de oameni de cultură din diverse ţări europene, din Statele Unite, Canada, Australia şi alte ţări din lume, cunoscători ai textelor religioase incluse în Koran, dovedesc cu lux de amânunte prin diverse lucrări şi conferinţe că:

Doamna Intisar A. Rabb[91], Profesoară de drept şi Directoare a Programului de Studii Juridice privind Islamul, în cadrul Universităţii Harvard, Law School, referindu-se la studierea Koranului şi la analiza versetelor

91 Pentru informaţii suplimentare vezi şi: http://hls.harvard.edu/faculty/directory/11205/Rabb

lui, şi-a prezentat punctul de vedere după care:

În acelaş timp, Doamna Intisar A. Rabb, consideră că din punctul de vedere istoric, Koranul, permite schimbări şi reformulări ale legilor în vederea adaptării lor oriunde şi oricînd în raport cu evoluţia istorică a societăţii. În acelaş timp, afirma doamna Rabb:,

”… din păcate o asemenea caracteristică, poate şi întradevăr a devenit ca un ”blestem” pentru interpretarea islamismului, întrucât nu se vorbeşte despre vre-o autoritate finală lasându-se în mod special un vid care permite unele interpretări intenţionat false şi ostile care favorizează propaganda extremistă în crimele premeditate săvârşite în diverse ţări din Europa, Asia, Africa, SUA, ş.a”.

Un alt susţinător al ideii de reformare a întregii filozofii islamice este şi Profesorul Abd Al-Hamid Al-Ansari, de la Universitatea din Qatar şi care analizând rădăcinile ideologice ale terorismului consideră afirmă:

”…ceva este rău în ordinea culturală musulmană.

"Terorismul are rădăcini în ideologie.

Aşa cum se spune şi în documentul de bază al UNESCO:

războaiele şi pacea sunt construite "în mintea oamenilor"

şi abia apoi sunt transpuse în comportament.

Terorismul se bazează pe o ideologie extremistă,

care preia minţile susceptibile la acest tip de ideologie ...

Mulţi dintre cei ce susţin religia musulmană consideră necesitatea unei concepţii mult mai flexibilă a interpretării legilor sharia şi chiar separararaea moscheii de stat, aşa cum s-a petrecut cu separararaea bisericii de stat în majoritatea ţărilor unde predomină religia creştină sau iudaică.

Nimeni nu speră că asemenea reformări ar putea avea loc într-un timp scurt şi fără suferinţe[92], dar este posibil şi cred că ele vor fi determinate de înţelegerea acestei necesităţi, în special din partea generaţiior tinere de musulmani care nu sânt sau nu vor fi radicalizaţi.

Concluzia care se desprinde din aceste puncte de vederi este aceea după care lumea civilizată nu are dece să se lupte cu religia islamică după cum nu are motive să se lupte cu cea budistă, mozaică sau creştină.

Atenţia şi lupta coaliţiei internaţionale trebuie îndreptată spre grupurile teroriste extremiste şi împotriva celor care susţin financiar şi înverşunează aceste grupuri împotriva propriilor lor credincioşi consideraţi ”infideli” şi împotriva lumii civilizate.

---

92 În Europa asemenea transformări au avut loc în secolul 17 în confruntările dintre religiile Romano-Catolice și ale Protestanților. De asemeni printre cei ce susțineau necesitățile imanente ale reformelor religioase a fost și filozoful olandez Baruch Spinoza (1632-1677), care susținea că Biblia este o colecție de învățături morale și nu cuvântul lui Dumnezeu. Pentru o asemenea ideie Spiboza a fost excomunicat din comunitatea iudaică iar Biserica Reformată Olandeză i-a considerat lucrarea lui Spinoza (Tratatul-teologic-politic) drept cea mai slabă, nelegiuită, blestemată și profanatoare lucrare pe care a cunoscut-o vreodată omenirea.

Ceea ce este necesar este să în momentul de faţă şi în perspectivă este necesitatea creerii - aşa cum am mai repetat de mai multe ori, a unei reale coaliţii internaţionale a lumii libere în care să se combine avantajele oferite de democraţia de care dispune lumea liberă cu asigurarea unei cât mai depline a unei securităţi naţionale şi internaţionale.

4.5.1. Mesajul către toţi emigranţii musulmani

Mesajul meu adresat tuturor celor ce ajung în mod *legal* în Statele Unite sau în oricare ţară dispusă să-i primească, este acesta:

Propuneţi-vă să ajungeţi cât mai repede la cele mai apropiate centre de înregistrare şi depuneţi-vă toate documentele de identificare de care dispuneţi sau solicitaţi ca pe baza informaţiilor pe care le prezentaţi să vă creaţi documente de identificare.

În acest fel veţi dovedi că intenţia voastră este de a vă găsi un loc unde să locuiţi, să munciţi şi să vă creşteţi copii şi familia .

În felul acesta vă veţi deosebi în mod categoric de cei ce încearcă sau au reuşit să ajungă într-o anumită ţară fără să fie verificaţi cine sunt şi de unde au venit, având planuri criminale pentru viitor.

4.6. Multiculturalismul şi limitele lui

Multiculturalism - sau cu alte cuvinte mai multe culturi, mai multe tradiţii, mai multe comportamente etnice şi etice, care pot coexista în cadrul aceleaşi naţiuni, poate fi o idee deosebit de bună. O societate în care coexistă mai multe etni cu diferite culturi poate fi o soluţie pentru o viaţă paşnică fără conflicte între etniile care coexistă în acelaş teritoriu.

Sunt convins că nimeni nu are interes în a împiedeca manifestarea altei culturi, a unor obiceiuri diferite ale unei anumite etni, dacă acestea îşi găsesc acomodarea şi îmbinarea propriei culturi cu cea naţională, fără a provoca conflicte rasiale.

Nu există culturi inferioare şl culturi superioare una alteia. Fiecare cultură are diverse aspect care pot fi acceptate, folosite şi fiecare îşi poate aduce contribuţia la îmbogăţirea condiţiilor vieţii umane prin găsirea celor mai adecvate soluţii ce trebuie să se manifeste între oameni cu un anumit grad ridicat de cultură şi civilizaţie.

Respectul şi cooexistenţa unor culturi diferite poate ajuta la dezvoltarea societăţii în ansamblul ei, în special în condiţiile unei vieţi moderne specifice secolului al 21-lea în care trăim.

Noul secol a oferit întregii omeniri de pe această mica planetă numeroase avantaje care dovedesc posibilitatea şi necesitatea unor legături între popoare, cu diferite limbi, obiceiuri, moduri de viaţă, mijloace de producţie şi diferite comportamente.

Numai cei ce urmăresc alte interese, strict personale, pot fi cei care susţin anumite stări de tensiune între diferite etni şi încurajează pe diverse căi conflictele rasiale vorbind de necesitatea păstrării unei anumite superculturi în comparaţie cu cele ale altei etni.

Aceasta nu trebuie înţeleasă ca o linie care delimitează într-un mod brutal o cultură faţă de alta, ci trebuie îmbinate într-o asemenea măsură şi într-o asemenea manieră, în care să fie folositoare societăţii în ansamblul ei. Acest lucru este posibil numai printr-un respect reciproc faţă de oamenii din altă etnie, de altă origine şi cu o altă cultură.

Dacă am lua ca exemplu învăţarea şi folosirea unor limbi străine, al unor obiceiuri diferite ale unor etnii ce co-există în societate, o asemnea îmbinare nu poate aduce decât avantaje întregii societăţi, printr-o mai mare stabilitate social-economică şi politică.

Dacă se manifestă impunerea forţată a unor obiceiuri ce depăşesc limitele unei uzanţe normale atunci trebuie acţionat într-un mod civilizat pentru a găsi soluţia optimă de cooperare şi coexistenţă a diferitelor obiceiuri şi

culturi.

Aşa după cum se exprimă diverşii specialişti politologi sau a celor care studiază diversele culture existente pe glob, din fericire, cele mai multe lucruri, cum ar fi limba, convingerile şi tradiţiille religioase, sărbătorile specifice unei anumite etnii, şi produsele alimentare, muzica, arta şi alte aspecte ale vieţii sunt total acceptabile, în timp ce unele care nu pot fi acceptate sunt, de obicei, de la sine, respinse de marea majoritate a populaţiei şi ca atare or rămân numai la nivelul şi în limitele entice de unde provin sau se renunţă de bună voie la ele la scară naţională.

Diversitatea de culturi începând de la nivelul unei familii, al unei comunităţi sau al unei ţări poate şi este în favoarea mediului în care se manifestă şi există aceste diversităţi de culturi.

Exemple se pot găsi în obiceiurile şi modul de viaţă al diferitelor etnii care de sute sau mii de ani convieţuiesc în aceeaşi arie şi unde pe baza unei bune înţelegeri şi a unui respect reciproc fiecare folosindu-şi experienţa, obiceiurile şi modul de comportament în avantajul şi beneficiile şi al altor etni sau al societăţii în ansamblu.

Îmi reamintesc de piesa de success a dramaturgului Victor Ion Popa: Take, Ianke şi Cadâr, care a dovedit posibilitatea convieţuirii paşnice a unor reprezentanţi ai unor etnii diferite, fiecare exprimându-şi modul de viaţă specific etniei din care proveneau.

Poate, după cum afirmă unii autori, cea mai mare importanţă se găseşte în ideea că o experienţă monoculturală, în cazul în care toată lumea are acelaşi sistem, ar putea fi plictisitoare sau - ar putea avea un efect de stagnare socială.

Diversitatea în cadrul familiei umane este la fel de importantă cum este şi în natură, ea devenind şi o adevărată sursă de putere în anumite vremuri de criză.

Ca o analogie, aşa cum apreciază unii autori, ar

putea fi luată şi frumuseţea pe care o are o grădină de flori. O grădină cu un singur tip de floare nu se poate compara cu frumuseţea pe care o are o grădină cu o mulţime de flori.

(Sursa : Prelucrat de autor după :http://www.tfd.com/multiculturalism pentru definirea multiculturalismului),

4.7.Viitorul religiei islamice în lume

Majoritatea religiilor au avut de luptat sute de ani până au ajuns la concluzia necesităţii imanente de a se adapta la diversele schimbări ce se manifestau în lume din punctul de vedere al ştiinţei, tehnicii şi tehnologiei, al educaţiei şi al modului de înţelegere şi interpretare al diverselor idei incluse în cărţile sfinte ale diverselor religii.

Probabil că cei mai mulţi oameni au uitat (sau poate nu au ştiut nici odată - n.n.) că religia creştină s-a luptat multe secole pentru a aduce unele schimbări în această religie. După opinia unor cercetători în domeniul religiei creştine, rezultă că Reformatorii Protestanţi, de exemplu, au început să se preocupe de unele reforme ale Catolicismului Roman printre care: papalitatea, preoţia, Euharistia[93], devotamentul faţă de Fecioara Maria şi sfinţi,

---

93 Cuvântul Euharistie provine din expresia care în limba greacă înseamnă a aduce mulțumire.
Euharistia este cunoscută și sub numele de Sfintele Daruri, Dumnezeieștile Taine,
Împărtășania sau Trupul și Sângele Domnului Iisus Hristos. În învățăturile Bisericii Romano-
Catoliciii Protestanțe și Ortodoxe se arată că Dumnezeu este cu adevărat prezent (iar nu doar
ca semn, ca simbol) în Sfintele Daruri, după sfinţirea lor. După cum se exprimă unii autori,
acest cuvânt auzit de mulți, nu este înțeles, fiind un cuvânt

existenţa purgatoriului, precum şi vânzarea de indulgenţe.

Asemenea reforme au trecut prin nenumărate dezbateri şi controverse şi care au constituit în diverse momente conflicte armate înecate în sânge, care au ajuns până la războiul de 30 de ani,[94] între Protestanţi şi Catolici. (pentru cei interesaţi de unele amânunte privind ţările participante şi numărul soldaţilor, sugerez consultarea site-ului: https://ro.wikipedia.org/wiki/R%C4%83zboiul_de_Treizeci_de_Ani).

Reformele care erau supuse multipleleor dezbateri se refereau la unele critici privind modernizarea Bibliei (aspecte ale relaţiei creaţie şi evoluţie, caracterul istoric al lui Isus comparativ cu acela al credinţei în Isus, sfânta trinitate, pluralismul religios şi necesitatea unor dialoguri pe această temă, ideia relativismului, rolul femeilor şi al homosexualilor în calitate de preoţi, controlul naşterilor, avorturile, raportul între laici şi biserică, ş.a.).

Chiar şi astăzi, după sute de ani, încă mai au loc diverse confruntări între diversele puncte de vedere privind elementele fundamentalismului şi evanghelismul Romano-Catolic.

Principala problemă şi marele semn de întrebare pe care şi-l pun mulţi dintre conducătorii diferitelor biserici, conducătorii diferitelor ţări (în special al celor care au suferit de pe urma actelor teroriste-n.n.), şi chiar mulţi dintre credincioşii musulmani, este dacă religia islamică este capabilă în prezent sau într-un viitor (poate nu prea îndepărtat), de a introduce anumitor reforme.

---

teologic, nu unul de circulatie.

94 Războiul de Treizeci de Ani a durat din 1618 până în 1648 și a fost un război purtat sub pretext religios. Cauza principală a fost lupta pentru hegemonie în Europa, în special ambiția Franței, condusă de cardinalul Richelieu, de a se profila pe plan european în detrimentul Imperiului romano-german și puterii Habsburgilor.

Pe parcursul întregii lucrări m-am referit de mai multe ori la diversele aspecte bazate pe miturile acestei religii, pe propaganda ce se practică de către conducătorii grupărilor teroriste pentru justificarea acţiunilor criminale şi realitatea acestei religii (care nu este nici pe departe cea gândită de Profetul Mahomed - n.n.) susţinută în prezent, prin tot felul de mistificări, făcute de actualii conducători ai organizaţiilor teroriste, în faţa simpatizanţilor acestor organizaţii.

Faptul că unii autori afirmă că *reforma,* a fost şi continuă să fie parte din istoria religiei islamice şi că însuşi Profetul-Reformator a fost Mahomed, nu are nici o legătură cu modul de manifestare şi aplicare a legilor incluse în Koran, de către pretrinsul Stat Islamic.

Tradiţiile islamice care au nevoie de o re-interpretare a propriilor surse şi a textelor sacre precum şi adaptarea acestora la condiţiile specifice ale culturii şi evenimentelor social-politice şi economice ce au loc pe plan mondial în acest nou secol, nu justifică cu nimic falsitatea afirmaţiilor lansate de către pretinsul Calif Abu Bakr al-Bagdadi şi de către cei care îl susţin.

Asemenea reforme şi reformatori (printre care se numără şi seniorul Sheik Yusuf Qaradawi[95]- n.n.) consideră

---

95 Yusuf al-Qaradawi (1926 -) personalitate remarcabilă, teolog Islamic egiptian, conducător
al Uniunii Internationael a Musulmanilor. Recunoscut în mod deosebit pentru programul
său intitulat: Sharia și viața (*al-Sharī'a wa al-Ḥayāh-în limba araba*) și pentru emisiunile
de educație ținute la postul Al Jazeera, care are o audiență de circa 60 million de persoane
de pe întregul glob. Recunoscut în mod deosebit pentru sit-ul IslamOnline, creat în 1997 și
în care prezintă adevăratele profeții din Koran. Autor a peste 120 de cărți incluzând:
Normele legitime și cele interzise în religia islamică și

că religia islamică trebuie să ţină seama şi să-şi coreleze observaţiile şi principiile religioase cu obligaţiile sociale existente în ţările în care această religie este predominantă şi în ţările unde trăiesc mulţi musulmani.

Mulţi dintre conducătorii islamişti fac o clară diferenţiere pe de o parte între religia islamică şi credincioşii acestei religii şi pe de altă parte între existenţa şi modul de manifestare al extremiştilor islamici.

În acelaş sens s-a exprimat şi Timothy Winter[96] în diverse studii şi în prezentările făcute în cadrul universităţii unde este profesor şi în care a respins cu hotărâre acţiunile extremiştilor jihadişti considerându-le ilegitime şi total ne-autentice faţă de învăţăturile Koranului. El a criticat tot odată Arabia Saudită care prin ideologia Wahhabism[97] a oferit musulmanilor extremişti un pretext teologic pentru violenţele provocate.

Este de remarcat faptul prin care pentru prima oară s-a evidenţiat rolul Arabiei Saudite şi a multor oameni de afaceri arabi, deosebit de bogaţi, care acordă sume imense

---

Islamul precum și lucrarea: Viitorul civilizației.

96 Timothy John Winter 1960 (născut și cunoscut ca Shaykh Abdal Hakim Murad), este un proeminent conducător religios musulman (Sunni), britanic, cercetător, autor și profesor la Cambridge University (Anglia). Este Decan la Cambridge Muslim College și Director de Studii pe probleme ale Theologiei și Religiei, la Wolfson College din cadrul Universității Cambridge, (din 1965).

97 Wahhabism - or Wahhabi este o mișcare religioasă, o ramură a islamului Sunnic, cu diverse descrieri um ar fi: "ultraconservative","austere", "fundamentalist","puritan”; este o mișcare reformistă Islamică având drept scop restaurarea "unui pur monotheism”.

pentru construirea de moscheie în cât mai multe ţări din lume, precum şi pentru distribuirea a zeci de mii de exemplare ale Koranului şi a diferitelor scrieri religioase în întreaga lume.

În anul 2005 a apărut în internet (www.adherents.com) graficul 2 pe care îl reproducem mai jos şi care se referă la Religiile majore din lume.

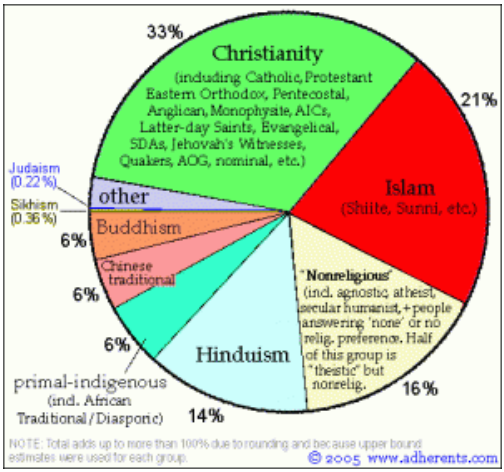

Graficul 2

Religiile majore din lume

După opinia specialiştilor în domeniul religiilor, vitorul islamului este similar cu viitorul altor religii. În timp ce majoritatea musulmanilor îşi trăiesc viaţa ca oricare persoană, cei mai mulţi credincioşi îşi practică simţămintele religioase prin intermediul sau în afara Statului islamic. De aici se poate desprinde ideia după care musulmanii ar trebuii să-şi cristalizeze poziţia religioasă fapt pentru care vor trebuii să considere ca deosebit de importante cîteva aspecte:

O primă problemă este aceea a legilor înscrise în

Koran (sub forma de Sharia laws) din care rezultă că naţiunile musulmane din Africa, din Asia şi din Orientul Mijlociu acceptă şi sunt de acord cu existenţa şi convieţuirea paşnică cu populaţiile minoritare de diferite religii, credinţe şi culori ale pielii, ce locuiesc în diverse ţări în care majoritatea populaţiei este de religie islamică.

Sunt convins că majoritatea musulmanilor din diverse ţări nu au nimica împotriva populaţiilor minoritare cu care convieţuiesc de sute de ani, cu care cooperează pe linie economică, cu care suferă împreună din cauza atrocităţilor săvârşite de grupurile extremiste (chiar şi împotriva credincioşilor musulmani - n.n.), în urma provocărilor susţinute de către anumite forţe interne sau externe care urmăresc să-şi extindă puterea şi să obţină mari profituri.

Sunt foarte mulţi musulmani (în special în rândurile populaţiei tinere - n.n.) pentru care religia islamică şi în special modul în care ea este impusă de către grupările extremiste nu mai constituie pentru ei, un factor de importanţă vitală.

Aceşti oameni tineri, preferă să ducă o viaţă mai apropiată pentru vârsta lor şi după un model similar cu cel al tinerilor din alte ţări. Ei acceptă să consume mâncăruri preparate din carne de porc, să bea, să aibă o viaţă sexuală normală, să meargă la spectacole, să rădă şi să facă glume, să renunţe la rugăciunile de trei, patru sau cinci ori pe zi aşezându-se cu faţă spre Meca pe stradă sau unde îi găseşte orele rugăciunilor; aceşti tineri preferă să renunţe la aceste rugăciuni care nu le mai spun prea multe despre viaţa lor actuală şi nici despre cea viitoare pe care o vor petrece în Rai.

În ipoteza în care nu sunt de acord cu unele dintre regulile impuse de Koran, aceşti tineri preferă să nu răspundă la ele; tac, ascultă şi consideră că nu îi interesează cele spuse, dar nu reacţionează prin proteste violente sau prin crimă.

Ei sunt dornici să aibă dreptul să-şi expună liber

punctele de vedere referitoare la modul lor de viaţă şi la relaţia lor cu religia islamică; ei nu vor ca administraţiile guvernamentale din ţările în care trăiesc, să penetreze în viaţa lor personală.

Preferinţele lor se referă la relaţii normale pe care le au alţi tineri de vârsta lor faţă de alte religii sau a relaţiilor lor cu privire la alte religii ale unor tineri cu care au copilărit. Nu iau religiile altor tineri în bătaie de joc, nu îi insultă pentru că sunt de alte religii şi nu caută să-i omoare din acelaş motiv.

Mulţi tineri crescuţi şi educaţi în şcolile şi universităţile de prestigiu din ţările islamice sau din ţările dezvoltate din punct de vedere economic unde au ajuns fiind trimişi de părinţii lor (care au un statut financiar deosebit - n.n.) şi au fost acceptaţi la aceste universităţi, iau contact cu o altă lume decât cea în care trăiesc cei needucaţi.

Asemenea oameni, cu educaţii, văd şi înţeleg altfel sensul real al vieţii şi al relaţiilor umane între persoane cu diferite credinţe.

Din dialogurile cu asemenea oameni educaţi rezultă necesitatea stringentă de creştere a educaţiei marei mase de copii şi tineri musulmani care trăiesc în condiţiuni mai puţin evoluate din punctul de vedere economic şi care trebuie educaţi şi organizaţi aşa cum se petrece în marea majoritate a ţărilor europene, în Statele Unite, Canada, Federaţia Rusă, Australia, Japonia sau în alte ţări din lume.

Educaţia copiilor şi a tinerelor generaţii trebuie să înceapă cu unele aspecte cotidiene ale vieţii acestora printre care:

— curăţarea şi îngrijirea zonelor urbane,

— repararea oricăror gropi din faţa caselor,

— repararaea geamurilor sparte din casele unde locuiesc,

— reparaţiile minore din locuinţe,

— grija pentru modul de curăţenie al casei şi în jurul

casei,

— grija pentru ţinuta vestimentară,

— grija pentru locurile unde există computere ,

— instruirea unui număr cât mai mare de tineri cu acest instrument modern şi deosebit de util în activitatea curentă din diverse ţări,

— instruirea cu aparatura din laboratoarele şcolilor şi universităţilor

— îngrijirea şi curăţirea moscheelor,

— grija pentru creşterea numărului de copii şi tineri alfabetizaţi,

— creşterea numărului de fete cu o anumită calificare cu caracter economic, tehnic sau social,

Toate aceste activităţi trebuie să aibă la bază preocuparea pentru asiguraraea suportului financiar destinat creşterii educaţiei copiilor şi tineretului,

De asemeni este necesară antrenarea copiilor şi tineretului la diverse acţiuni cu caracter voluntar/social.

Întreaga preocupare trebuie să fie îndreptată spre creerea unei concepţi a utilităţii lor sociale şi care să le dovedească că societatea în care trăiesc îi apreciază pentru ceea ce au învăţat şi fac.

În felul acesta copiii şi tineretul nu se vor simţi pierduţi pentru societate şi nu îşi vor căuta remediul în asociere cu viaţa unor comunităţi de simpatizanţi ai unor organizaţii criminale, riscându-li-se viaţa ca sinucigaşi cu speranţa că în Rai vor fi apreciaţi.

Mulţi dintre tinerii adolescenţi au ajuns la concluzia că rolul bărbaţilor şi al femeilor într-o societate modernă islamică nu trebuie să fie afectată de sexul unei persoane.

Femeile ca şi bărbaţii au drepturi egale la educaţie, la desfăşurarea unei activităţi economice practice sau a unei profesi, la creşterea rolului lor în societate, la faptul că vor putea deţine funcţii de conducători religioşi sau a unor autorităţi politice sau administrative.

Astăzi, opinia multor specialişti şi autori ai unor

lucrări pe probleme social-politice şi religioase[98] dovedesc prin nenumărate exemple, rolul pe care îl au femeile ca participante la viaţa socială. Multe dintre mişcările islamice cum ar fi Muslim Brotherhoods din Egipt şi Iordania sau Ennahda[99] în Tunisia sau mişcările musulmane din Maroc, Liban, Kuveit, Turcia, Malaezia şi Indonezia susţin şi sprijină accesul femeilor la educaţie şi caută să extindă oportunitatea femeilor de a avea acces la diverse poziţii (ca doctori, jurnaliste, avocate, inginere, activiste sociale, profesoare universitare sau în activităţi cu caracter economic).

În timp ce în Arabia Saudită şi în Afganistan femeile nu au drept de vot, în cele mai multe state musulmane femeilor li se oferă oportunitatea de a participa la activităţile consiliilor organizaţiilor islamice, sunt membre ale parlamentelor din ţările respective şi sunt chiar încurajate să devină candidate politice. În unele ţări au ajuns să fie şefi de stat sau vicepreşedinte cum ar fi în Iran, Pakistan, Turcia, Indonezia şi Bangladej.

Politica unora dintre ţările arabe crează o confuzie totală pentru restul lumii. De exemplu femeile din Arabia Saudită posedă 70% din economiile depozitate în băncile saudite, posedă 61% din firmele particulare, posedă cel mai mare număr de birouri în domeniul vânzării/cumpărării de case şi pot să-şi conducă singure propriile afaceri, dar în acelaş timp se remarcă o puternică segregaţie, tot felul de restricţii în diverse domenii profesionale şi le este interzis să conducă automobile.

---

98 Esposito L. John - The future of Islam pg. 118 și urm. lucrare citată în bibliografie

99 Ennahda - partid politic al Sunnilor islamici de orientare moderată creat în 1981 care practică o ideologie conservativ democratică, de orientare conservatoare în probleme religiaose, susținător a unui liberalism economic, fără nici o afiliere la alte mișcări internaționale.

Până nu de mult timp, în Egipt, femeile nu aveau dreptul să deţină funcţia de judecătoare, în timp ce în Maroc, peste 20% dintre judecători sunt femei.

În unele ţări din lume educaţia de bază a femeilor este limitată şi reflectă o deosebit de mare inegalitate faţă de cea a bărbaţilor. În Yemen, de exemplu, educaţia femeilor ajunge abea la 28% în timp cea a bărbaţilor este de peste 70%.

La fel este şi în Pakistan unde raportul în educaţie între femei şi bărbaţi este de 28% faţă de 53%.

Asemenea informaţii dau posibilitatea unor remarci deosebite:

— pe deoparte asemenea situaţii nu reflectă întregul mod de viaţă al musulmanilor,

— pe dealtă parte chiar dacă se susţine că asemenea situaţii sunt bazate pe preceptele înscrise în Koran şi ca atare vin de la Dumnezeu, acestea sunt total false şi ele de fapt nu reflectă decât poziţia bărbaţilor în anumite ţări arabe pentru a nu pierde controlul activităţilor lor şi aş păstra autoritatea cu privilegiile ce decurg din aceasta[100].

În unele ţări arabe cum ar fi cele din Sudul Asiei, în unele ţări europene, sau în unele dintre statele din SUA, unde trăieşte un procent mai mare al populaţiei musulmane, femeile musulmane luptă pentru aş câştiga egalitatea cu bărbaţii; ele şi-au creat propriile lor organizaţii [101], cu propriile ziare şi reviste în care sunt exprimate opinii privind:

— rolul femeilor în societate,

---

100 New York Times din 5 Martie 2009, articolul semnat de Zainah, Anwar - Bearers of Change

101 Organizația: Femeile care trăiesc sub incidența legilor musulmane (cu sediul la Geneva) sau
Surori în Islam (în Malaezia), reprezintă vocile femeilor din diverse țări musulmane și prin
mijloacele mass-mediei și prin participarea lor la conferințele internaționale ale femeilor.

— ţinuta vestimentară a femeilor într-o societate modernă,

— rolul femeii în istoria musulmană şi în lumea modernă şi alte subiecte de interes internaţional.

Mai mult decât atâta, la 18 martie 2005, Amina Wadud (1952)[102] care locuieşte în Statele Unite (localitatea: Bethesda, statul Maryland), şi-a exprimat opinia după care femeile cu calificarea specifică pot ocupa funcţia de conducătoare spirituale şi pot susţine predicile de Vineri în moscheiele din diferite oraşe americane sau pot oficia căsătoriile între tinerii musulmani.

În prezent sunt multe femei care au calificarea şi pot fi judecătoare apreciiend ce este bine şi condamnând ceea ce este greşit (conform At-Tawbah 9:71 din Koran)[103].

Din diversele aspecte prezentate în această parte a lucrării se poate desprinde concluzia după care legile înscrise în Koran s-ar putea modifica

— în mod treptat,

— nu chiar imediat şi

— poate încă nu oficial şi

— poate nici deodată în toate ţările de origine musulmană,

dar acest proces va determina la un anumit moment dat unele schimbări şi acestea în special fiind susţinute de către cei care au ajuns în alte ţări unde şi-au însuşit o altă educaţie şi treptat s-au adaptat la diversele obiceiuri fireşti în care cresc noile generaţii.

Analizele efectuate de către centrele de studii specializate pe probleme ale religiei (printre care este şi Pew Research Center - cu sediul la Washington D.C.),

---

102 Amina Wadud - de religie Liberal Muslim, absolventă a Universității din Pennsylvania,
Universitatea din Michigan, activistă social-politică specializată pe problemele textelor
koranului și a religieie islamice.

103 Koran - lucrare citată în bibliografie

dovedesc că musulmanii sunt grupul religios cu cea mai rapidă creştere numerică, din lume.

Din acest raport rezultă că populaţia musulmană va cunoaşte o creştere de peste dublu în perioada dintre anii 2010 şi 2050 iar în a doua jumătate a acestui secol, va depăşi probabil numărul de creştini care este considerat în prezent ca fiind cel mai mare grup religios din lume.

În timp ce populaţia globului se aşteaptă să crească cu 35% în deceniile următoare, numărul musulmanilor se apreciază că va creşte cu circa 73% ajungând de la 1,6 miliarde de credincioşi cât a fost în 2010 la 2,8 miliarde în 2050.

În 2010, musulmanii reprezentau circa 23,2% din populaţia globului. Patru decenii mai târziu, se prognozează că vor reprezenta aproximativ o proporţie de trei din zece oameni din lume, ceea ce va reprezenta o creştere de aproape 30%.

Până în 2050, musulmanii vor fi aproape la fel de numeroşi ca şi creştini, al cărui număr se estimează că va rămâne pentru un anumit timp, cel mai mare grup religios din lume, reprezentând circa 35% din populaţia globului.

Tabelul Nr.1

Prognoza creşterii populaţiei globului pe diverse religii

(2010-2050)

Religia	**%**
Musulmani	73
Creştini	35
Hindu	34
Evrei	16
Neafiliaţi	9
Alte religii	6
Budişti	-

	0,3

Sursa: The Future World Religions: Population Growth Projections 2010-2050 (Pew Research Cente)

Principalele motive care determină creşterea populaţiei musulmane implică unele criterii demografice simple: musulmanii au mai mulţi copii decât membri celorlalte grupuri religioase majore analizate în studiul *The Future World Religions*. (Pentru cei interesaţi de acest subiect, sugerez consultarea site-urilor din internet pe acest subiect).

Fiecare femeie musulmană are în medie 3,1 copii, cu mult deasupra celui mai mare grup actual de credincioşi (creştinii care au 2,7 copii), şi faţă de media tuturor non-musulmanilor care este de 2,3 copii.

În toate regiunile majore de pe glob în cazul în care există populaţii musulmane, fertilitatea acestei populaţii depăşeşte fertilitatea populaţiilor non-musulmane.

Ratele de fertilitatea ale populaţiei musulmane, sunt de asemenea, ajutate şi de faptul că musulmanii reprezintă populaţia cu cea mai tănără vârstă medie (în 2010, de exemplu, vârsta medie era 23 de ani) în comparaţie cu cea a tuturor grupurilor religioase majore, (în care vârsta medie a non-musulmanilor va ajunge în următoarele decade, în medie la 30-35 de ani-n.n.).

Aceasta dovedeşte că musulmani ajung la punctul din viaţă când oamenii încep să aibă copii, într-o proporţie mult mai mare. Un asemenea factor, combinat cu ratele ridicate ale fertilităţii, vor accelera într-un viitor nu prea îndepărtat creşterea pe plan mondial a populaţiei musulmane.

Mai mult de o treime dintre musulmanii sunt concentraţi în Africa şi Orientul Mijlociu, care sunt regiunile proiectate pentru a avea cele mai mari creşteri ale populaţiei. Prognozele pentru populaţiile musulmane se

referă la creaşteri mai rapide decât a altor grupuri etnice. De exemplu, musulmanii din Africa sub-Sahariană, în medie, sunt mai tineri şi au o fertilitate mai mare decât populaţia generală a regiunii. Tot datele statistice prezentate de Pew Center confirmă că musulmanii vor creaşte ca procent în fiecare regiune din regiunile globului, cu excepţia Americii Latine şi a Caraibelor, unde trăiesc mai puţini musulmani.

O altă constatare faptică a cercetătorilor de la Pew Center este aceea după care

numărul musulmanilor indieni, de exemplu, este în creştere, cu un ritm mai rapid decât majoritatea populaţiei hinduse, şi se estimează că în 2050 va creşte ajungând de la 14,4% din populaţia Indiei cât a fost în anul 2010 la 18,4% (cee ace reprezintă circa 311 de milioane de persoane).

De asemeni, deşi au existat aproximativ un număr relative egal de musulmani şi creştini în Nigeria, din 2010, musulmanii având o fertilitate mai mare se aşteaptă să crească cu o mare majoritate în populaţia Nigeriei, depăşind 58% până în 2050.

În calculele specialiştilor demografi s-a luat în considerare şi factorul

speranţei de viaţă.

Analiza acestui factor confirmă existenţa unei şanse de creştere semnnificativă în următoarele patru decenii a speranţei de viaţă, cu toate că în medie populaţia musulmană va avea un procent mai ridicat al deceselor decât membrii altor segmente ale populaţiei de alte religii.

De asemeni cercetătorii de la Pew Center apreciază că speranţa de viaţă a acestor categorii de membrii ai religiei mozaice sau creştine va ajunge la 80-85 de ani, adică cu circa 10 ani mai mult decât cea a musulmanilor.

Tot odată, unele dintre modificările religioase, care sunt de aşteptat pentru deceniile următoare, de a împiedica creşterea altor grupuri religioase, nu va avea un

impact net negativ asupra creşterii populaţiilor musulmane.

În Europa, unde din punct de vedere istoric, creştinismul a fost de mii de ani predominant, numărul credincioşilor creştini s-ar putea să scadă în deceniile ce vor veni. În 2010, de exemplu, 75% din populaţia Europei era creştină; până în 2050, se estimează că acest procent va scădea la 65%. Această scădere cu peste 60 milioane de adepţi ai acestei religii este determinată de scăderea numărului de credincioşi din rândurile tineretului.

De cealaltă parte, populaţia musulmană din Europa ar urma să se extindă, ajungând în următoarele decade la circa 28 milioane de persoane, ceea ce înseamnă că în Europa musulmanii vor fi în continuare o minoritate ce va reprezenta circa 10% până în 2050[104].

Specialiştii sociologi, politologi, demografi şi din alte domenii de activitate preocupaţi de evoluţia semnificativă viitoare a numărului populaţiilor musulmane şi a unor conflicte social-politice la nivelul întregului continent, atrag atenţia asupra acestor schimbări de viitor care s-ar putea să fie însoţite de noi şi multiple consecinţe şi ca atare consideră că trebuie anvizajate încă de pe acum aceste perspective atrăgând atenţia diverselor Administraţii guvernamentale asupra potenţialelor riscuri.

---

104 Pwe Center în: http://www.pewresearch.org/fact-tank/2015/04/23/why-muslims-are-the-worlds-fastest-growing-religious-group/#comment-670153

5. Unele zone de acţiune ale terorismului islamic

Principala problemă care trebuie să reţină în prezent în mod special atenţia specialiştilor în domeniul politicii internaţionale, a experţilor militari şi a tuturor consilierilor administraţiilor occidentale din Europa şi din alte colţuri ale lumii, nu este nici numărul mare sau mic al simpatizanţilor diferitelor grupări extremist-jihadiste şi nici modalităţiile folosite de aceştia pentru recrutarea simpatizanţilor, ci trebuie analizată cu multă responsabilitate modul de răspândire al acestor grupări extremiste, unde acţionează în prezent şi care le sunt planurile de viitor. Asemenea informaţii şi decizii sunt deosebit de importante pentru a se putea stabilii de către comunitatatea şi coaliţia internaţională, care ar fi mijloacele cele mai adecvate de contracarare a acestor planuri, de anihilare a lor şi în măsura posibilităţiilor de eradicare totală a acestei plăgi mondiale.

După multiple cercetări privind locurile de pe plan mondial unde acţionează aceste grupări jihadiste, s-au putut stabili, cu o anumită exactitate relativ completă, care ar fi ţările şi localităţile în care îşi manifestă prezenţa prin diversele acţiuni militare şi actele criminale pe care le comit.

Unele dintre studiile efectuate de către diverşi autori, printre care se numără şi Malcom Nance[105],

105 Nance, Malcom - Deafeating ISIS, lucrarea citată în bibliografie pg.52-120

evidenţează următoarele ţări:

În Siria şi în cadrul ei:

în Alep, conflictele armate au început în 2012, continuă şi în 2017 iar

în momentul de faţă prognozele confirmă că vor continua şi

în viitor.

în Kuweit, conflictele militare s-au întins pe o lungă durată de timp

în Kobane, acţiunile ISIS au fost pe o perioadă de şase luni; ulterior

şi-au asigurat controlul a peste 21 de sate de kurzi într-o

singură zi, iar în următoarea zi au impus controlul peste 60

de sate.

La începutul lunii octombrie 2015, ISIS controla 350 de

sate.

în Barakah A.K.A Al-Hasakah, acţiunile militare au evoluat în două etape:

- prima: între 8 noiembrie 2012 şi 17 iulie 2013
- cea de a doua: timp de 10 zile între 21 şi 31 martie 2014

în Damasc (capitală cu o populaţie de circa 2.9 milion locuitori),

acţiunea militară a ISIS a început în aprilie 2015 şi cu

unele mici opriri a continuat până 8 iunie 2015.

În Irak şi în cadrul lui:

în Anbar (una dintre regiunile cele mai mari din Irak cu capitala

la Ramadi. Populaţia, aproximativ 1.5 milioane locuitori).

Acţiunile miliatre au avut loc între 30 decembrie

2013 şi
25 iunie 2014. Apoi au continuat acţiuni militare în:
în Falluja: acţiunile militare s-au desfăşurat între 30 decembrie 2013
şi 4 ianuarie 2014, cînd securitatea irakiană a anunţat
oficial că Faluja este sub controlul total al ISIS.
în Ramadi: acţiunile miliatre s-au desfăşurat între 21 noiembrie 2014
şi 17 msi 2015.
în Bagdad şi în provinciile din apropiere, (Kirkuk, Mosul şi altele),
precum şi în cele din Nord (Tikrit,Samarra,Baiji şi în
altele), acţiunile ISIS s-au desfăşurat într-un mod rapid şi cu
cu multe victime.
În Libia şi în cadrul ei, asaltul ISIS a fost în primul rând împotriva oraşelor
Arsal şi **Tripoli**, începând din noiembrie 2013 şi continuând
în 2014. În acest timp peste 1 milion de sirieni s-au refugiat
în Liban. Începând din 12 noiembrie 2015 o serie de
acţiuni militare folosindu-se de sinucigaşi au acţiunat în
Beirut, şi care s-au îndreptat împotriva populaţiei civile, soldându-se cu
zeci de morţi şi sute de răniţi.
În Iordania: informaţiile despre acţiunile militare ale ISIS sunt destul de irelevante; guvernul iordanez a fost aliat cu Statele Unite pentru o lungă perioadă de ani făcând regatul Iordaniei o ţintă destul de greu de atins de către ISIS.
În 2014, armata iordaniană a respins unele dintre

acţiunile ISIS de a pătrunde în Iordania.

Populaţia iordaniei era destul de sceptică în privinţa suportului pe care SUA l-ar fi putut acorda Iordaniei în cazul unui atac şi al mesajelor transmise de ISIS către populaţia iordaniană, până în momentul în care ISIS a folosit mijlocul ultra barbar de a-l omoră pe un pilot iordanian prin ardere.

În Gaza: s-au manifestat pentru o lungă perioadă de timp unele acţiuni ale organizaţiilor Salafiste[106] jihadiste, simpatizanţi ai ISIS în diverse acţiuni teroriste în peninsula Sinai şi în diverse oraşe din **Israel**. Prin Gaza militarii ISIS au aruncat rachete incandescente, au folosit maşini încărcate cu explozive care au provocat moartea şi invaliditatea a sute de persoane.

În Africa de Nord şi în special în:

în **Egipt,** în **Libia** (la 5 octombrie 2014, un număr mare de militanţi

libieni s-au declarat ca simpatizanţi şi susţinători ai ISIS),

în **Yemen,** în **Algeria,** în **Tunisia,** în **Mali.**

În Africa de Vest, unde un loc deosebit de important îl deţine organizaţia **Boko Haram,** care acţionează cu o enormă brutalitate în **Nigeria** (cea mai mare ţară musulmană din Africa, cu o populaţie de 160 milioane locuitori).

La 7 Martie 2015, Abu Bahr Shekau conducătorul acestei organizaţii teroriste,

şi-a depus jurământul de credinţă faţă de ISIS.

Unul dintre procedeele criminale ale acestei organizaţii este acela de a folosi femei şi copii ca sinucigaşi care îşi detonează vestele cu explozivi în mijlocul unor aglomeraţii ale populaţiei civile.

Acţiunile criminale ale acestei organizaţii s-au manifestat cu o deosebită intensitate începând din iulie

106 Vezi”Micul dicționar”, pentru explicarea cuvântului Salafiste.

2009 şi până în 2016.

Armamentul şi muniţiile de care dispune această organizaţie teroristă sunt furate prin raidurile din Nigeria şi Ciad precum şi prin cumpărarea de pe piaţa clandestină de arme ce funcţionează în Africa Centrală.

Unele surse de informaţii prezentate de către departamentul de Stat al SUA[107], afirmă că o parte din fondurile disponibile pentru procurarea de armament (în valoare de peste 3 milioane dolari SUA), au provenit din donaţii făcute de Osama bin Laden.

În Ameriica de Nord, Europa, Turcia şi Australia

După atacul împotriva Staelor Unite din 11 septembrie 2001, activitatea teroristă a diverselor organizaţii teroriste, a fost destul de limitată. Nu s-au evidenţiat celule care să declanşeze alte atacuri, iar cei care au încercat să comită asemenea atacuri au fost prinşi şi atacurile au fost anihilate.

În prezent Departamentul de justiţie al Statelor Unite are în atenţia sa mai multe duzine de cazuri în care sunt implicaţi diverşi simpatizanţi sau ”soldaţi” ai organizaţiilor teroriste din lume.

În cele 50 de state ale SUA, numai în 2015 erau 900 de cazuri ce urmau să fie urmărite de către FBI şi CIA. În plus pe agenda de lucru a diverselor oficii Juridice ale diverselor state se găseau 71 de cazuri ale unor persoane individuale membrii ai ISIS şi care erau suspectaţi pentru atentate de crime.

Este suficient să ne amintim numai actul criminal din

---

107 Thomas Greenfield - Adjunct al Secretarului de Stat pentru problemele Africii afirma într-un raport al Departamentului de Stat că fondurile acestei organizații au provenit și din furturi de persoane și solicitarea fondurilor pentru eliberarea lor, extorcări ale populației, donații forțate, etc. (Sursa: Malcom Nance, lucrarea citată în bibliografie, pg. 135).

decembrie 2015 din San Bernardino, California pentru a înţelege cum unii dintre americanii născuţi şi crescuţi în Statele Unite, dar fiind în contact cu ISIS, s-au radicalizat şi au acţionat împotriva unor persoane civile nevinovate, numai pentru aşi îndeplini ”misiunea” sfântă de omorăre a creştinilor şi a altor ”infideli” în numele religiei musulmane.

(Pentru cei interesaţi de acest eveniment tragic ce s-a petrecut la un centru de îngrijire a unor persoane cu diverse dizabilităţi, se pot găsi foarte multe informaţii despre cei doi musulmani radicalizaţi (soţ şi soţie), care au omorât 14 persoane şi au rănit alte zeci de persoane prin împuşcare şi folosind bombe fabricate în apartamentul unde locuiau, în diverse sit-uri ale internetului).

În Europa

Sunt convins că marea majoritate a cititorilor acestei lucrări sunt familiarizaţi cu evenimentele tragice ce s-au petrecut în Franţa, în Anglia, în Spania, în Belgia, în Suedia şi Norvegia, care s-au soldat cu zeci şi sute de morţi şi răniţi, în urma atacurilor unor radicalizaţi în doctrina islamică jihadistă.

În acţiunile poliţiei şi armatei în Franţa, numai în 2009, au fost confiscate peste 1500 de arme ajunse în Franţa în mod ilegal, iar în 2010 numărul armelor confiscate a fost aproape dublu.

În octombrie 2014 în urma unor raiduri şi percheziţii în unele locuinţe ţinute mai mult timp sub observaţii, poliţia franceză a confiscat mitraliere, arme de asalt, pistoale şi diverse materiale necesare confecţionării unor bombe. 48 de persoane au fost arestate iar în urma interogatorilor s-a aflat că majoritatea acestor arme ajunseseră prin piaţa ”neagră” în Franţa, armele fiind de provenienţă rusească.

La un interviu pe care l-a dat Dna. Kathic Lynn Austin, expertă în domeniul traficurilor cu arme, explica că provenienţa rusească a acestor arme la bursa neagră, se

datora faptului că în fabricile de armament din Rusia se crează mereu noi modele de arme dintre cele mai perfecţionate, iar armele existente în arsenal şi considerate ca fiind demodate, sunt vândute la *bursa neagră*.

Fără nici o discuţie că armele cele mai moderne sunt tot mai căutate şi mai scumpe, dar pentru criminalii organizaţiilor teroriste şi armele socotite ca ”demodate”, sunt perfecte pentru aşi îndeplinii misiunile criminale.

Masacrurile care au avut loc în aceste ţări trebuie să întărească convingerea creerii unei puternice alianţe internaţionale care să ducă la lichidarea definitivă a acestor criminali care au declarat război întregii Europe şi întregii lumi. Diversele lor fapte şi imaginile prezentate în cuprinsul acestei cărţi confirmă necesitatea unor acţiuni cât mai urgente din partea tuturor ţărilor europene şi a unei alianţe mai largi cu participarea unui număr cât mai mare de ţări.

Turcia: are circa 900 Km. de graniţă cu ţările care sunt sub influenţa ISIS sau acţionează în numele sau sub comanda ISIS. Turcia fiind ea însăşi o ţară în care religia de bază este cea islamică, nu îşi poate permite să ducă o luptă făţişă împotriva ideologiei musulmane şi ca atare ISIS nu are o prezenţă puternică în această ţară şi totuşi şi aici au avut loc atentate criminale în diverse localităţi.

La 20 iulie 2015, în Suruc, o tănără şi-a detonat încărcătura cu care era înfăşurată omorând 30 de persoane şi rănind peste 100 de persoane.

De asemeni la 10 octombrie 2015, un număr de 98 persoane au fost omorâte în urma unei detonări ce s-a produs între demonstranţii care defilau pentru pace, în Ankara. Tot aici a fost şi cazul unui copil de 12 ani care şi-a detonat vesta cu exploziv după ce a provocat o mulţime de victime.

În Australia: chiar dacă oficial nu se discută despre existenţa unor grupări ISIS, ceea ce se ştie este - aşa cum

am mai arătat, un număr mare de tineri australieni au devenit simpatizanţi ISIS şi au plecat să se radicalize şi să se încadreze în grupările ISIS.

Peste 120 de australieni sun angajaţi în luptele din Siria şi Iraq; circa 40 dintre aceşti luptători au murit în timpul acţiunilor militare şi circa 30 de australieni s-au întors acasă.

Încă nu se ştie dacă aceşti 30 de ”soldaţi” ISIS, au fost radicalizaţi şi constituie grupările ce aşteaptă decizia de acţiune sau din contra dându-şi seama de diferenţa ce există între ***mitul*** referitor la ”avantajele” pe care le poate oferii Statul Islamic, ***propaganda*** permanentă a Statului Islamic care se duce prin multiple căi de informare şi ***realitatea*** despre toate aceste acţiuni criminale, au determinat decizia acestor tineri de a renunţa de a mai fi suporturi ale ISIS. Aceşti tineri sunt supraveghiaţi în viaţa lor cotidiană de către poliţia australiană pentru a fi opriţi la timp înainte de a declanşa vre-o acţiune criminală.

6. Sursele şi resursele Statului Islamic

Aşa după cum am arătat şi mai înainte Statul Islamic se confruntă cu multiple cheltuieli legate de acţiunile pe care le întreprinde în zonele ocupate şi pentru actele de terorism pe care le aplică în diversele ţări europene şi în Statele Unite.

Toate aceste enorme cheltuieli legate de racolarea de noi luptători, antrenamentele şi pregătirea lor militară, dotarea cu armamente, muniţii şi mijloace de transport, desfăşurarea continuă şi agresivă a propagandei prin diversele mijloace ale mass mediei, trimiterea sau

menţinerea luptătorilor terorişti şi a diverselor *celule în aşteptare*, în diverse colţuri ale lumii, toate acestea se traduc prin sume enorme de bani.

David Cohen-Subsecretarul de stat în cadrul Departamentului Trezoreriei Naţionale, specializat pe problemele terorismului internaţional şi finanţarea acestei activităţi, făcea următoarea apreciere:

"... din punctul de vedere al sumelor necesare şi cele disponibile

ale ISIS, această organizaţie islamică teroristă, este una dintre

cele mai bogate organizaţii teroriste din lume."

Numai astfel ISIS este capabilă să-şi desfăşoare activităţile teroriste în Irak, Siria, Egipt, Libia, Iordania şi în alte locuri de pe glob.

Ceea ce este deosebit de important şi trebuie de reţinut de către toţi cei ce urmăresc manifestarea acestei organizaţii şi a divereselor ei ramificaţii pe plan mondial este faptul că metodele de obţinere a acestor enorme fonduri financiare, sunt deosebit de variate şi ca atare după opinia unor specialişti, sunt deosebit de dificile de a fi blocate sau eliminate.

Unele dintre aceste sume enorme provin din partea unor donatori deosebit de bogaţi care sprijină aceste acţiuni teroriste ale ISIS din diverse ţări, având anumite scopuri politice şi economice, pretinse în numele unor concepţii religioase.

Alte surse provin din teritoriile ocupate de către aceaste organizaţii teroriste şi care sunt de mari întinderi (aproximativ de dimensiunea Marei Britanii şi cu milioane de locuitori în majoritate musulmani - n.n.).

Chiar dacă diferitele ţări, precum şi diferitele instituţii financiare şi organizaţii internaţionale au încercat şi continuă să blocheze fluxul acestor imense fonduri spre şi de la organizaţiile teroriste, aceste acţiuni nu sunt nici pe departe în posibilitatea de a bloca, stopa sau chiar

anihila complet asemenea fluxuri financiare.

În lumea civilizată occidentală au fost create diverse canale informaţionale, sau creat legături între instituţiile bancare şi ale mass-mediei care transmit orice fel de informaţii referitoare la mişcarea diverselor fonduri destinate acţiunilor agresive ale grupurilor extremist teroriste şi totuşi nici unele dintre aceste sisteme nu lucrează (cel puţin până la mijlocul anului 2017 - n.n.), în mod complet şi eficient.

După cum se pare şi după cum afirmă specialiştii din domeniul finanţelor de pe plan mondial, asemenera activităţi ale instituţiilor financiare internaţionale nu reuşesc, de a rezolva asemenea mişcări de capitaluri datorită enormei diversităţi a acestor surse, re-surse şi metode de mişcare ale acestor fonduri.

Chiar dacă anumite surse financiare ar fi blocate, ISIS şi-a creat multiple posibilităţi de manipulare a fondurilor necesare pe alte căi, mai puţin cunoscute sau chiar imposibil de depistat pentru a fi blocate sau chiar eliminate. După cum se apreciază de către diverse instituţii financiare şi specialiştii în domeniul finanţelor, ISIS are experţi în probleme financiare care ştiu să manipuleze şi să mascheze diversele surse financiare.

În general analişti finanţişti din SUA şi din alte ţări analizând sursele financiare ale ISIS au ajuns la concluzia

după care marea majoritate a fondurilor de care dispune ISIS provin din vânzările de petrol şi diferite obiecte din antichitate, impozitări, extorcări de fonduri, donaţii substanţiale, vânzarea de droguri şi încă multe altele.

Pe parcursul acestui capitol vom analiza mai în detaliu aceste aspecte.

După unele estimări efectuate de Rand Corporation[108], în 2014, Statul Islamic avea un venit ceva mai mic de 1 milion dolari SUA pe lună. În 2014 veniturile acestei organizaţii/pretins ”stat”, au ajuns la circa 3 milioane dolari SUA **pe zi**.

Din aceste fonduri ISIS întreţine:

— celulele de luptători pregătite pentru atacuri în diferite colţuri

ale lumii,

— asigură transportul luptătorilor pentru acţiuni

în diverse ţări,

— desfăşurarea unora dintre acţiunile teroriste,

— întreţine şcolile de religie mahomedană,

— întreţine forţele poliţieneşti religioase,

— asigură hrana forţelor sale armate,

— întreţine sistemul juridic Islamic,

— asigură protecţia consumatorilor musulmani,

— asigură procurarea de armamament, echipament militar modern şi muniţiile necesare,

---

108 Rand Corporation -instituție cu profil global, non-profit, create în 1948, care ajută la
îmbunătățirea politicilor și luarea deciziilor pentru a ajuta persoanele fizice, familii, și
comunități din întreaga lume să fie mai sigure, mai sănătoasă și mai prospere. Are sedii în 53
de țări. Această instituție are un număr de circa 1900 persoane și folosește personal care
vorbesc mai multe limbi străine. 56% posedă diplome de doctor în diverse domenii de
activitate.

— plăteşte luptătorii ISIS (cu circa $300 sau $400 pe lună, ceea ce este cu mult mai mult decât asigură de exemplu, guvernul Irakian soldaţilor irakieni)

Sub conducerea lui al-Baghdadi, ISIS a prosperat din punctul de vedere al finanţelor, ceea ce i-a permis să-şi acopere diversele necesităţi destinate şcolilor de educaţie islamică, pentru antrenarea grupărilor militare şi pentru alte nevoi imediate (despre care am amintit).

ISIS şi-a creat propria bancă centrală prin care efectuează diversele plăţi pentru diverşi furnizori de armament şi fondurile necesare supravieţuirii.

După opinia uneia dintre ziaristele de la Washington Post (Dna. Ana Swanson) , Statul Islamic pare a fi un stat sărac, cu un buget mai restrâns chiar decăt al Afganistanului sau al Congo, dar pentru acţiunile teroriste întreprinse în diverse ţări prin membrii celulelor ce s-au infiltrat şi ai căror membrii sunt complet radicalizaţi, sumele necesare (pentru soldaţi şi familiile lor) nu au fost deloc mici.

Analizele efectuate referitoare la situaţia financiară a ISIS sunt destul de greu de apreciat din punctul de vedere al corectitudinii lor, dar ceea ce se poate considera ca având un efect direct asupra acestei situaţii financiare, sunt rezultatele directe ale acţiunilor militare efectuate prin bombardarea unora dintre zonele ocupate de ISIS în diverse ţări, a infrastructurii cu efecte directe prin mari pierderi financiare.

6.1. Capturarea surselor petrolifere

Câmpurile petrolifere capturate în Siria şi Irak, reprezintă sursa principală de venituri.

Cu toate că SUA şi alte ţări pot controla volumul încasărilor ”oficiale” obţinute de pe urma acestor exporturi, este foarte greu să se cunoască şi să aprecieze volumul petrolului exportat în mod clandestin şi care a

crescut în mod considerabil.

Partea cea mai importantă a petrolului exportat nu este petrol brut ci prelucrat în mici rafinării mobile şi apoi livrate prin camioane cisternă ce ajung la graniţele turceşti unde se efectuează tranzacţiile de vânzare/cumpărare ***ilegale***.

Ilegalitatea acestui comerţ permite ca de la o dată la alta preţul acestor tranzacţii să fluctueze fără nici o limită.

Începând din ultimul trimestru al anului 2014, acţiunile militare aviatice ale SUA şi ale coaliţiei au reuşit să distrugă o mare parte a acestor camioane cisterne şi a rafinăriilor mobile care transportau produse finite spre vânzare în Turcia şi Siria şi tot odată au solicitat guvernului turc de a descuraja pe orice cale ilegalitatea vânzărilor efectuate la graniţele din sudul Turciei.

În urma acestor acţiuni militare, prelucrarea şi vînzările de produse petrolifere au scăzut cu circa 50%

De asemeni prin operaţiunile aviatice alături de distrugerea mijloacelor de transport şi de prelucrare a petrolului au fost omorăţi şi un număr mare de ingineri şi tehnicieni petrolişti iar alţi specialişti din acest domeniu au fugit din ţară.

La începutul lunii Aprilie 2016, a fost omorât unul dintre capii domeniului financiar incluzîndu-l pe cel care avea rolul de ministru al finanţelor, Haji Imam[109].

După metodele preconizate de către ISIS de recrutare a simpatizanţilor şi luptătorilor, ISIS a lansat în luna iulie 2014 apelul către oricine are experienţă în diverse domenii: ca ingineri, doctori, oameni cu experienţă în activităţii administrativ-economice, de a se înrola în

---

109 Haji Imam - al cărui nume real a fost Abd ar-Rahman Mustafa al-Qaduli, a fost un conducător religios al pretinsului Stat Islamic și considerat ca următorul successor al conducerii acestui califat care îl putea înlocui pe Omar al-Baghdadi.

activitatea ISIS.

Nu întâmplător unii musulmani chiar născuţi în Statele Unite sau în alte ţări şi-au anunţat prin diversele mijloace ale mass-mediei (Facebook, Tweet şi altele), dorinţa de colaborare cu ISIS şi chiar au plecat pentru luni de zile în Siria şi în alte ţări pentru a lua contact cu ISIS şi pentru a se radicaliza.

Un exemplu în acest sens a fost Syed Rizwan Farook (în vârstă de 28 ani), cetăţean american, născut în SUA, un musulman ultra credincios (care se ruga lui Allah de cinci ori pe zi) şi soţia lui Tashfeen Malik (de origine pakistaneză) care au provocat un adevărat masacru omorând 14 persoane şi rănind alte 21 de persoane în San Bernardino, California la începutul lunii Decembrie 2015.

După comiterea acestui masacru, atât Syed cât şi soţia lui Tashfeen au fost omorăţi într-o luptă cu poliţia locală, lăsând în urma lor un copil de 6 luni, care s-ar putea să fie crescut de rudele lui Syed.

La mijlocul lunii iunie 2016, Omar Mateen în vârstă de 29 ani, născut la New York din părinţi imigranţi din Afganistan a omot 50 de persoane şi a rănit alte 53 de persoane la un club de noapte al lesbianelor, gailor, bisexualilor şi transsexualilor, în Colorado, Florida

În lupta cu poliţia, într-un schimb violent de gloanţe, Mateen a fost omorât.

Asemenea incidente nu sunt singurele care au avut loc pe teritoriul continentului american.

Unele date statistice prezentate de către mass-media americană în luna iunie 2016, prezintă lista următoarelor acte teroriste grave care au avut loc în Statele Unite în perioada 1984 până în 2016.

Tabelul Nr. 2

Unele dintre atacurile teroriste din SUA soldate cu crime în masă

A	Locul unde s-a	Nr	Nr

nul	petrecut	. morţi	. răniţi
1984	San Ysodro McDonald, San Diego, California	22	19
1986	U.S.Postal Servici	15	6
1999	Columbine High School, Colorado, lângă Denver	15	24
2007	Virginia Tech., Virginia	33	23
2009	Binghamton, New York	14	4
2009	Fort Hood, Texas	13	30
2012	Newtown, Conn., school	26	2
2015	San Bernardino, California	14	21
2016	Club de noapte,Orlando, Florida	50	53

Sursa: Washington Post 13 iunie 2016, pg.A1

Asemenea acte teroriste au creat o enormă divizare a populaţiei americane.

Pe de o parte sânt cei care condamnă asemenea acte teroriste şi cer manifestarea unor acţiuni concrete din partea FBI şi CIA de combatere a actelor teroriste, iar primarul oraşului Orlando, Buddy Dyer a declarat stare de urgenţă în oraş; pe de altă parte sânt cei care considerau că era mai importantă rezolvarea acestei probleme pe calea controlului asupra armelor.

6.2. Fiscalitate/extorcare de fonduri

Pentru unele zone ale Statul Islamic taxele sunt similare cu cele care se aplicau şi în urmă cu mai mulţi ani; în alte zone însă aceste taxe sunt atât de mari încăt sunt similare cu nişte extorcări, solicitându-se prin forţă, ameninţări şi în cele mai multe cazuri prin violenţă şi şantaj obţinerea lor. Majoritatea populaţiei din aceste zone se plânge de faptul că sistemul este similar cu cel aplicate de către mafii.

Descrierea unor ziarişti printre care şi a lui Ana Swanson (din articolul amintit) se referă la aplicarea unor metode printre care:

— aplicarea taxelor pentru cumpărarea bunurilor de consum,

— aplicarea taxelor pentru serviciile de telecomunicaţii,

energie electrică şi apă,

— aplicarea taxelor pentru efectuarea operaţiunilor bancare,

— aplicarea taxelor pe salarii,

— aplicarea taxelor pentru trecerea camioanelor şi a altor mijloace de transport prin anumite puncte de pe diverse drumuri, ş.a.

Unele informaţii prezentate de către media internaţională confirmă că între 6 şi 9 milioane dolari sunt luate de la populaţiile din Siria şi Irak care trăiesc sub legile impuse de ISIS.

După estimarea făcută de Thomson Reuters Corporation[110] asupra sistemului de taxări şi extorsiuni aplicat de ISIS, această organizaţie căştigă anual peste 360 milioane dolari SUA.

De asemeni în urma acţiunilor militare care au dus la

---

110 Thomson Reuters Corporation - organizație multinațională din domeniul mass-mediei și sistemului informational, creată inițial în Canada; în prezent are trei sedii centrale: în Times Square, în Manhattan și în New York.

eliminarea unor zone ocupate de către ISIS, a scăzut şi numărul populaţiei pe care ISIS îi exploata prin sistemul taxelor forţate şi alte mijloace de extorcare de fonduri.

Pentru a strânge fondurile necesare desfăşurării actelor militare, ISIS a ridicat preţul benzinei la 18 dolari pentru un litru de benzină şi în acelaş timp menţine populaţiile oraşelor şi satelor din zonele pe care le controlează, într-o lipsă continuă a produselor de bază necesare supravieţuirii zilnice.

6.3. Răpirile de persoane

Este un alt sistem folosit de către ISIS pentru a obţine bani. În general se aplică familiilor înstărite de la care se ştie că se vor putea obţine sume considerabile pentru restituirea unui copil furat sau chiar al unei persoane majore dintr-o familie înstărită.

Uneori aceste răpiri se aplică chiar şi unor familii sărace, în special în cazul unor fete sau chiar băieţi care ulterior sunt vânduţi pentru prostituţie

În această categorie de răpiri sunt incluşi şi membrii unor servicii diplomatice, în schimbul cărora se cere să se achite sume subţiale de bani.

După unele estimari efectuate de către ONU încă din 2014 şi prezentate în Raportul ONU din acel an, rezultă că sumele obţinute de ISIUS se ridicau între 35 şi 45 milioane anual.

După informaţii prezentate de presa internaţională occidentală, ISIS nu îi execută imediat pe prizonierii pe care îi are, cerând familiilor acestora sume enorme pentru eliberarea acestor prizonieri.

Propunerile ISIS de cele mai multe ori sunt imposibil de folosit şi atunci ISIS propune guvernelor ţărilor

respective să negocieze pentru schimburi de prizonieri ISIS.

Dialogurile cu guvernele diverselor ţări au început în 2015. O întreagă polemică s-a purtat asupra diverselor aspecte ale negocierilor cu ISIS, în special în Statele Unite, unde majoritatea populaţiei a fost împotriva unui dialog cu teroriști criminali.

ISIS a aşteptat rezultatul dialogurilor şi neprimind răspunsul aşteptat au decis să-i vândă pe prizonieri, oferindu-i în mod sarcastic occidentului de a-i cumpăra pe ostatecii captivi.

Întrunul din ziarele on-line ”Dabig”[111] în 11 numere consecutive la pagina 64 şi 65, la rubrica vânzări au apărut fotografiile lui Fan Jinghui (prizonier chinez) şi a lui Ole Johan Grimsgaard (prizonier norvegian), cu menţiunea ”de vânzare”.[112]

Ne găsindu-se cumpărători pentru aceşti prizonieri au fost eliberaţi, dar alţii printre care: prizonieri americani, englezi, ruşi, norvegieni, japonezi şi chinezi au fost executaţi.

6.3.1 ISIS foloseşte copii în atentatele sinucigaşe şi chiar în luptele armate

După opinia unei ziariste[113] de la ***”Mail online***”, 500 de copii au fost răpiţi de către unele brigăzi de soldaţi ai

111 Dabig - ziarul oficial prin care se recrutează noi membrii ai ISIS în Iraq și Siria. Ziarul se publică în mai multe limbi străine inclusiv engleză. Locul de editare al acestui ziar este în Siria lângă localitatea Alep.

112 Sursa: http://www.ijreviw.com/2015/09/416089-isis-reveals-2-new-hostages-listing-sale-online/

113 Flora Drury

ISIS prin raiduri special organizate în acest scop şi duşi la bazele de instruire militară din Irak şi Siria unde sânt antrenaţi pentru a deveni atentatori sinucigaşi sau copii soldaţi.

Copiii au fost luaţi din provinciile Anbar(din vest)[114], şi Diyali (din est-ul)[115] Irakului.

După opinia unor oficiali locali, aceşti copii vor fi folosiţi de extremişti pentru "atacurile teroriste"

Şefii poliţiei irakiene consideră că cei 500 de copii răpiţi de militanţii ISIS în ultimele săptămâni vor fi supuşi unui proces propagandistic de ”spălare a creierelor” şi îndoctrinaţi pentru a deveni atentatori sinucigaşi sau copii soldaţi pentru extremiştii islamici. Opiniile acestora sunt reale: ISIS este cunoscut pentru folosirea copiilor - numiţi "cubaţi califaţi" - ca atentatori sinucigaşi, soldaţi şi chiar călăuzi în încercarea lor de a profita de control şi de a insufla teama populaţiei civile din Irak şi Siria.

Foto: CIA , Brigadă de furat copii

Un membru al consiliului provincial, pe nume:

114 cu o populație de 851.000 locuitori
115 cu o populație de circa 412.000 locuitori

Farhan Mohammed, a declarat agenţiei Anadolu (din Turcia) că copiii din orice zonă controlată de ISIS pot fi furaţi sau recrutaţi pentru a fi folosiţi în atacuri teroriste.

Un deputat Yazidi a susţinut că extremiştii care se află în fortificaţiile oraşelor Raqqa din Siria şi Tal Afar din Irak , care se găseşte sub controlul grupurilor teroriste îi obligă pe băieţi să participe la taberele de pregătire a terorismului, unde sunt pregătiţi pentru ”războiul sfânt”.

Dar, în timp ce folosirea copiilor poate îngrozi lumea întreagă, extremiştii sânt mândri de ceea ce fac pentru tineri, care în mod normal ar trebui să fie la şcoală.

O mulţime de video clipuril care prezintă imagini din taberele de antrenament au fost prezentate prin toate mijloacele de propagandă ale ISIS din ultimele luni, prezentându-le ca diverse forme ale pregătirii pentru război.

Sursa: Foto Anadolu

Un oficial irakian care a preferat să nu îşi spună numele într-un interviu luat de NBC a spus: "Ei (teroriştii - n.n.), îi învaţă pe copii cum să decapiteze oamenii, apoi îi fac să privească o decapitare şi apoi îi obligă să ducă capul

decapitat pentru a le alunga ”frica de inimile lor".

Sursa:http://www.dailymail.co.uk/news/article-3107010/500-children-kidnapped-ISIS-brainwashed-suicide-bombers-child-soldiers-Iraqi-official-reveals.html#ixzz4ejNBRpbQ

6.4. Donaţiile unor bogătaşi

Asemenea surse de venituri au fost şi continuă să fie considerate ca substanţiale atunci când se adaugă la bugetele obţinute şi din alte surse, despre care am amintit înainte.

Numai în perioada 2013-2014, asemenea donaţii s-au ridicat la peste 40 milioane dolari.

În marea majoritate a cazurilor asemenea donaţii provin din Arabia Saudită, Qatar, Kuveit şi Emiratele Arabe Unite .

Multe dintre donaţiile primite provin de la bogătaşii din Golful Arab care au asigurat un suport financiar substanţial către ISIS în timpul conflictului din Siria.

Unele surse oficiale britanice (BBC News din 16 iunie 2014) au confirmat ideia după care Arabia Saudită a organizat la un moment dat un teleton (program de televiziune destinat strângerii de bani pentru acţiuni caritabile), destinat familiilor de Palestinieni care au murit ca sinucigaşi (prin detonarea unor veste cu explozivi).

Chiar dacă la diversele întâlniri între şefii de state, unii dintre conducătorii ţărilor arabe deosebit de bogate sunt de acord cu lupta împotriva organizaţiilor extremiste jihadiste, în realitate aceştia susţin asemenea organizaţii.

La unele interviuri adresate unor bogătaşi din aceste ţări răspunsurile (celor intervievaţi), se refereau la:

— frica de aceste organizaţii teroriste şi de acţiunile lor,

— animozitatea faţă de Iran şi politica sa beligerantă,

— animozitatea faţă de Preşedintele Siriei - Bashar al-Assad

6.5. Vânzarea de droguri contra cumpărarea de armament

Când urmărim diversele acţiuni ale grupurilor extremist jihadiste ale islamismului, armele şi întregul echipament pe care îl posedă aceste grupuri se mai poate pune un semn de întrebare: de unde au banii necesari pentu dotarea cu tehnologii militare şi de comunicaţii?.

Sursele de bani şi posibilităţiile de cumpărare de armament şi muniţii sunt atât de diversificate şi sunt antrenate deosebit de multe organizaţii şi ganguri de distribuire de droguri din întreaga lume încât nu există nici un risc de a nu avea de unde să-şi procure fondurile şi armamentul necesar.

Raportul dintre cumpărările de arme de exemplu în Statele Unite în perioada 2004 - 2014 confirmă cum grupurile celulelor teroriste au încercat şi au reuşit să cumpere arme şi muniţii dela diferiţi furnizori de arme de peste 2200 de ori şi în 91% dintre cazuri le-au reuşit operaţiunile de procurare a armele necesare.

Graficul alăturat confirmă situaţia celor peste 2000 de tranzacţii privind procurările de arme de către grupările teroriste din cadrul ISIS.

Graficul 3 Peste 2000 de tranzacţii de cumpărări de arme
de către teroriştі (în perioada 2004-2014)

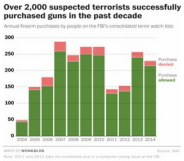

Notă: Informaţiile pentru 2004 au fost înregistrate începând din luna februarie. Datele pentru 2011 şi 2012 sunt incomplete datorită unor probleme pe care le-au avut computerele Biroului Federal de Investigaţii (FBI).

Sursa: Washington Post, 22 noiembrie 2015, pg. B2

Surse oficiale[116] confirmă că ISIS posedă în Irak 40 Kg. de uraniu radioactiv sustrase de la laboratoarele Universităţii din Mosul având capacitatea de a asigura şi mai mult material radioactiv şi din care se pot construi bombe de distrugere în masă prin răspândirea radiaţilor în atmosferă, omorând sau îmbolnăvind mii de oameni.

Foto: Reuters, 2014

Mijloacele de propagandă ISIS prezentate în luna ianuarie 2015, de către presa arabă, confirmau că bugetul ”statului” ISIS este de peste 2 miliarde dolari.

Unii experţi financiare apreciază că această cifră ar fi exagerată în mod intenţionat pentru a da impresia bunei

116 Ibidem: Jay Sekulow, Rise of ISIS, pg. 9, lucrare citată în bibliografie

stări a acestei organizaţii extremiste.

În acelaş timp din informaţii obţinute din diverse surse mai puţin oficiale rezultă că ISIS a comunicat luptătorilor că salariile lor se vor reduce de la cei 400 dolari pe care îi primeau lunar până în prezent, la 300 dolari. În acelaş timp ISIS şi-a redus drastic numărul de salariaţi din diverse activităţi extra militare. Aceste informaţii au fost confirmate (la 5 Decembrie 2015), de către Columb Strack - analist al diverselor aspecte ale vieţii din Orientul Mijlociu, membru al grupului de Informaţii Jane,[117].

Restrîngerea surselor de venituri transformă acţiunile ISIS mult mai feroce şi mai periculoase pentru populaţiile din zonele pe care încă le controlează.

Unul dintre experţii strategi militari din Irak, Hisham al-Hashimi, şi-a exprimat într-un interviu pe care l-a dat unor corespundenţi de presă americani, scepticismul cu privire la aşa numitele succese ale Statelor Unite în pierderile pe provocate sistemului financiar al teroriştilor. El spunea:

”... ei, (grupurile de sub controlul ISIS - n.n.),
nu se tem de o criză a sistemului lor financiar.
Ei deţin încă 60% din petrolul sirian şi 5% din cel din Irak”.

Indiferent de sursele financiare pe care le posedă, armata ISIS are în dotarea sa zeci de mijloace de

---

117 Jane's Information Group - Companie engleză specializată pe culegerea și publicarea informațiilor din domeniul military, al logisticii și mijloacelor de transport aerospațiale.
Creată în 1898 de către Fred T. Jane, cu sediul la Londra (UK)

transportuare blindate, tancuri şi tunuri de provenienţă americană, pe care le-au capturat fără nici o dificultate de la armata irakiană care fugind a părăsit tot acest arsenal militar.

Unele informaţii oficiale[118] confirmă că ISIS a capturat peste 4000 de mitraliere care pot trage 800 de gloanţe pe minut, tancuri de tipul M1 Abrams considerate de către experţii americani ca fiind cele mai moderne tancuri blindate construite după ultima tehnologie cunoscută pe plan mondial, aruncătoare de mine cu rază de acţiune de 32 Km, ş.a..

De asemeni ISIS a ISIS a capturat arme chimice din arsenalul militar sirian şi toate stocurile de arme chimice din arsenalul militar irakian (**Sursa**: Perry Chiaramonte - ”Stolen Uranium Compounds Not Only Diorty Bomb Ingredients Within ISIS’ Grasp, Say Experts”, în Fox News, July 15, 2014, http://www.foxnews.com)

Un inventar ultra sumar al arsenalului pe care îl posedă ISIS, (stabilit de unii experţi militari şi publicat în Statele Unite),[119] arată următoarele piese ale arsenalului militar:

— mai multe duzini de tancuri ruseşti,
— maşini blindate americane
— armament de arilerie
— armament destinat luptătorilor infanterişti
— arme anti-aeriene
— rachete purtate pe umăr de tip RPG (aruncătoare

---

118 Jay Sekulow- Rise of ISIS, pg.41, lucrarea citată în bibliografia pentru Partea III-a

119 Jeremy Bender- As ISIS Routs the Iraq Army, Here’s a Look at What the Jihadists
Have in Their Arsenal, în: Business Insider, July 8, 2014 și în:
http://www.businessinsider.com/isis-military-equipment-breakdown-2014-7?op=1#ixzz3LnUTdS3D

de grenade)

— rachete antitanc şi de Air Defense System

— mitraliere de tipul AK-47

— MIG-uri de fabricaţie rusă

— avioane de luptă de fabricaţie americană

— helicopter de tipul Apache

— rachete de tipul MANPADS (Man Portable Air Defense System), cu care pot fi doborâte avioane de luptă, avioane comerciale şi helicoptere de tip Apache (SUA).

După opinia cercetătorior de la institutul *Conflict Armamament Research* din Londra (UK), cea mai mare parte a echipamentelor militare şi a muniţiilor pe care le deţine ISIS sunt de provenienţă americană, şi ele asigurau dotarea militară pentru 200.000 de soldaţi .

În acelaş timp se confirmă informaţia după care în momentul în care oraşul Mosul a fost ocupat de trupele ISIS, banca centrală a oraşului a fost închisă şi bani existenţi în bancă (peste 500 milioane dolari) au fost preluaţi de către reprezentanţii ISIS (**Sursa**: Los Angeles Times, June 2014)

În lucrarea ”Defeating ISIS[120] a autorului Nance Malcom, se indică sursele de unde au fost cumpărate armele deţinute de către soldaţii ISIS.

Printre ţările furnizoare de armament şi muniţii se pot enumera cele indicate în tabelul alăturat plus Emiratele Arabe Unite:

Tabelul Nr.3

Ţările furnizoare de armamament

Africa de Sud	Franţa	România

120 Ibidem Nance Malcom - Defeating ISIS, lucrare citată în bibliografie, pg 320

Austria	Germania	Rusia (după 1989)
Belgia	Iran	Statele Unite
China	Italia	Uniunea Sovietică (înainte de 1989)
Croaţia	Iugoslavia	Polonia

Tranzacţiile de cumpărare de armament şi muniţii nu s-a făcut printr-o sursă unică directă de la vânzători ci prin intermediul unor ţări diverse sau organizaţii statale, pentru a se pierde posibilitatea de urmărire a drumului parcurs de aceste cumpărărturi.

(**Sursa**: Investigaţii făcute de către: Bellingcat Investigative Project, cu sediul în Marea Britanie).

Realitatea este că numărul exact al echipamentului militar deţinut de ISIS este greu de apreciat. Anthony Cordesman - un analist pe probleme de securitate ce lucrează la Washington D.C., la Centrul pentru Studii Internaţionale în probleme de Strategie, aprecia că dotarea militară poate asigura necesităţile pentru 3 sau 4 divizii şi că aceste echipamente sunt depozitate în cel puţin trei mari depozite.[121]

De asemeni, după capturarea oraşului Mosul, în 2014, ISIS a luat 2.300 Humvee- vehicole blindate, peste 100 de vehicule pe roţi şi pe şenile din arsenalul militar de lângă Tikrit (Camp Speicher)[122].

Cele mai multe vehicole sunt în valoare de peste 656

121 vezi: http://www.businessinsider.com/isis-military-equipment-arsenal-2014-11

122 vezi http://www.thereveilllenwu.com/2015/09/15/modern-military-hardware-and-cold-war-weapons-inside-the-isis-arsenal/

milioane dolari, dar aceasta reprezintă numai o fracţiune din costurile acestor vehicole care sunt în posesia ISIS[123].

Toate aceste echipamente militare nu includ valoarea echipamentelor militare date de către ”Free Syrian Army” şi alte fracţiuni cu caracter militar care au venit în ajutorul ISIS. După unele estimări valorice stabilite în 2015, ale Departamentului Apărării al SUA, echipamentul militar al ISIS ar avea următoarea structură:

Tabelul Nr. 4

Echipamentul militar al ISIS

Echipamentul militar	**Cantitatea**	**Preţul pe unitate**	**Preţul total**
Vehicole blindate	2.300	70.000 ($)	161 milioane ($)
Tancuri M1A1	40	4.3 mil. ($)	172 milioane ($)
Obuziere M198	52	527,337 ($)	27.4 milioane ($)
Mitraliere	74.000	4.000 ($)	296 milioane ($)

Marea majoritate a vehicoleleor blindate sunt fabricate în Rusia, SUA şi Ucraina, diversele modele de tancuri sunt fabricate în Rusia, SUA, China, Polonia şi Irak iar armamentul mărunt este de fabricaţie rusă, chineză, română, germană, bulgară, poloneză, iugoslavă, croată, belgiană şi austriacă.

(**Sursa**: Conflict Armament Research (CAR) - organizaţie ne-guvernamentală care urmăreşte vânzările internaţionale de armament mărunt, 2014).

---

123 Pianin, Eric- U.S.Shoots Itself in the Foot by Accidentally Arming ISIS în: Fiscal Times, June 4, 2015

Până recent, numai unele ţări printre care: SUA, Marea Britanie, Pakistan, China, Iran, Irak, Nigeria, Africa de Sud, Rusia şi Israel, foloseau dronurile pentru

supravegherea mişcării de trupe sau de echipamente militare.

Mai recent, tehnologia dronurilor şi preţul fabricării lor reducându-se în mod substanţial şi putând fi procurate cu uşurinţă, marea majoritate a ţărilor şi organizaţiilor teroriste folosesc astfel de instrumente. ISIS şi-a procurat dronuri care sunt dotate cu aparate de fotografiat cu ”high-definition” folosindu-le pentru activitatea de inteligenţă, operaţiunile artileriei şi tot odată prezentând diferite imagini de pe câmpurile de luptă, putând astfel să-şi corecteze poziţia lansării de

misăluri şi să-şi coordineze mişcarea de forţe militare utilizate în diverse locuri din regiune.[124]

7. Poziţia SUA şi a Federaţiei Ruse faţă de Statul Islamic.

- Opinii **-**

În luna septembrie 2014, Preşedintelui Barack Obama în discursul adresat naţiunii americane s-a referit la politica SUA pentru distrugerea organizaţiei teroriste ISIS. Din păcate la începutul lunii Decembrie 2015, s-a putut constata că terorismul manifestat de această organizaţie extremistă islamică nu a fost distrus nici pe departe şi chiar a continuat cu alte acţiuni în Europa (cum a fost declanşarea unor explozii de mari proporţii în aeroportul şi la metroul din Bruxelles) şi cu ameninţări la adresa Statele Unite şi în alte colţuri din lume.

---

124 *Long War Journal*, April 17, 2015 (sursă de informații online americană create de către
Public Multimedia Incorporeted - PMI, organiție fără profit, stabilită în 2007)

Max Boot (n.1969), istoric militar, afirma:

”…tot ceea ce s-a distrus în acesstă perioadă de peste un an de zile nu a fost această organizaţie extremistă jihadistă despre care se vorbeşte de peste o decadă, ci mai degrabă credibilitatea unităţii ţărilor europene şi a Statelor Unite, împotriva ISIS şi a altor organizaţii extremiste”.

În urma diverselor atacuri aeriene întreprinse sub conducerea SUA au fost raportate pierderea a peste 6000 de luptători ISIS, ceea ce reprezintă un număr mare de luptători, dar aceste pierderi au fost înlocuite de numărul la fel de mare de noi luptători străini (peste 1000 de noi luptători - care s-au ataşat mişcării jihadiste a ISIS în fiecare lună) şi care în urma unei puternice propagande şi a unei intense politici de ”spălare a creierelor”, sunt radicalizaţi şi dispuşi să-şi piardă viaţa pentru construirea unui califat internaţional sau mondial.

Din păcate acţiunile aeriene întreprinse, fără conjugarea acestora cu acţiunea unor trupe terestre nu au avut efectul sperat pentru lichidarea bazelor militare ale ISIS din diverse zone şi în special din Siria.

Cu toate că în diverse interviuri şi discursuri, preşedintele Obama se referea la existenţa unei coaliţii internaţionale a 65 de ţări, care luptă împotriva luptătorilor ISIS, această ”coaliţie” nu şi-a dovedit (cel puţin până la sfârşitul anului 2016, şi nici până aproape de jumătatea anului 2017), eficacitatea pentru eradicarea sau cel puţin pentru limitarea acestor forţe militare ale ISIS.

De asemenea nu cred că se poate vorbi de o puternică ofensivă creată de trupele locale siriene al cărui comandat suprem este preşedintele Assad şi nici de un real suport al acestor trupe locale din partea Statelor Unite şi a coaliţiei internaţionale.

Mai degrabă poate fi sancţionat preşedintele Assad pentru folosirea armelor chimice împotriva propriei

populaţii, fiind un adevărat genocid, decât să fie lăudat pentru o acţiune organizată împotriva ISIS.

Trimiterea iniţială a unui număr limitat de soldaţi americani, şi suplimentarea tot cu un număr redus de soldaţi, nu poate fi considerată ca o acţiune eficientă întrucât acest număr nu poate efectua nimic împotriva luptătorilor ISIS.

Înţelegând marele pericol pe care îl reprezintă acţiunile extremist-jihadiste, Administraţia Obama a extins fără prea multă zarvă numărul de soldaţi trimişi în Irak în operaţiuni împotriva Statului Islamic.

Departamentul Apărării al SUA, a preferat să nu dea informaţii prea detaliate referitoare la numărul trupelor care sunt în prezent în Irak, afirmând totuşi că în prezent ar fi vorba de circa 3800 de soldaţi şi nu cât se afirmase iniţial că ar fi 5000. De altfel după afirmaţia unuia dintre purtătorii de cuvânt al acestui departament, numărul trupelor variază dela o zi la alta.

Ceea ce este clar pentru moment este faptul că Statele Unite au început în luna martie 2016 să implice un număr mai mare de trupe în lupta împotriva Statului Islamic.

Din păcate încă nu se observă o acţiune comună organizată de coaliţia naţiunilor implicate în acest război şi ca atare această situaţie dă mai mult impresia unei stări de frică împotriva ISIS.

După opinia unor strategi militar ceeace ar trebuii făcut ar fi atragerea a cât mai multor combatanţi sunniţi în această acţiune şi dotarea lor cu echipamentul de luptă necesar. Practic vorbind, fără sprijinul forţelor militare ale triburilor de sunniţi, nici Statele Unite şi nici pretinsa coaliţie a celor 65 de ţări nu va putea câştiga acest război.

Chiar şi unii dintre politologii şi strategii militari americani care au o orientare politică democrată şi care apreciau politica externă a preşedintelui Obama, susţineau ideia după care:

”... această politică a SUA dă impresia unei note de realism,

dar se desfăşoară mult prea lent”.

Fostul Secretar al Apărării - Robert M. Gates, bazat pe informaţii mult mai detaliate decât cele de care dispun unele dintre mijloacele mass-mediei americane şi care se transmit şi poporului american, consideră că este necesară o intensificare a acţiunilor americane de identificare a triburilor de kurzi[125] care sunt dispuşi să-şi apere propriile teritorii, propriile sate şi pământurile propriilor triburi.

Aceştia ar trebuii dotaţi cu uniforme şi echipamentul necesar de luptă şi în acest fel s-ar putea reduce numărul soldaţilor americani implicaţi în acest război.

Tot odată se remarcă acţiunea Federaţiei Ruse care nu este corelată cu acţiunea coaliţiei condusă de SUA şi care acţionând în mod independent prin multiple raiduri aeriene a distrus o bună parte din unele zone ale

---

125 Kurzii - reprezintă o naționalitate, de bază a Kurdistanului, teritoriu ce intră în componența Irakului, Iranului, Siriei și Turciei . Majoritatea populației kurde este de religie musulmană din ramura sunită. Ei se ocupă mai mult cu agricultura și creșterea vitelor. În prezent, kurzii numără de la 20 la 40 milioane de persoane, numărul variind de la o sursă la alta de informații. În Turcia locuiesc aprox. 15 mln. kurzi, în Iran aproape 5 mln., în Irak : 4 - 6 mln., iar în Siria — aprox. 1 - 2 mln. Circa 2 milioane de kurzi sunt împrăștiați prin Europa și America, formând acolo organizații etnice destul de largi. În țările din fosta URSS se numără peste o jumătate de milion de kurzi, concentrați în Armenia, Azerbaijan, Georgia, Kazahstan și Rusia.

producţiei petrolifere din Siria de Est.

În ultima decadă (1994-2014) Rusia a cunoscut o amplă acţiune a organizaţiilor teroriste a extremiştilor islamişti.

Aşa cum se vede din tabelul alăturat, unele dintre aceste acţiuni criminale (în număr de peste 170), s-au soldat cu circa 3000 de morţi şi aproape 8000 de răniţi.

Tabelul Nr.5

Unele dintre acţiunile teroriste ce au avut loc în diverse regiuni şi oraşe din Rusia
1994-2014,
(numărul victimilor şi locurile atentatelor criminale)

Regiunea	**incidente**	**fatalităţi**	**injurii**
Amur	1	11	0
Astrakhan	2	10	56
Chechnya	48	666	1,545
Dagestan	29	339	684
Ingushetia	15	150	300
Kabardino-Balkaria	6	105	223
Khabarovsk	1	0	1
Krasn	1	2	13

odar			
Moscow	21	590	1,914
North Ossetia	13	567	1,268
Novogorod	2	5	73
Rostove	2	63	480
Sakhalin	1	2	6
Samara	1	2	14
Stavropol	16	252	971
Tula	1	43	0
Tver	1	28	97
Volgograd	5	45	122
RUSSIA TOTAL	172	2,940	7,983

Sursa: Compilat de autor după datele prezentate de către Robert Johnston
prezentate în Global Terrorism Database, 2 mai 2015

Mai recent alte atacuri la adresa Rusiei au fost prin:

— doborârea unui avion cu 224 de pasageri la bord care a căzut în Egipt în urma unei explozii a unei bombe pusă în avion (după opinia unor experţi, bomba a fost

introdusă de către un membru al ISIS, strecurat printre cei ce răspundeau de acest zbor al avionului).

— doborârea unei avion de vînătoare de către artileria unuia dintre membrii NATO, când intrase în teritoriul aero- spaţial al Turciei

— doborârea unui helicopter trimis într-o misiune de găsire a unui pilot al unui avion care a fost doborât de către rebelii sirieni.

Cu toate acestea Administraţia Putin s-a angajat să lupte împotriva acestor militanţi terorişti musulmani în orice condiţii şi cu orice risc.

Chiar dacă nu sunt mulţi care agrează politica promovată de preşedintele Putin în special în acţiunea de alipire a Crimeii şi în războiul împotriva Ucrainei, nu se poate nesocoti poziţia pe care şi-a propus s-o promoveze Administraţia Putin, în Siria. Este cât se poate de adevărat că intenţia de al menţine pe preşedintele Bashar al-Assad în funcţie nu este lipsită de vre-un interes şi toată lumea ştie acest lucru. În primul rând nu trebuie uitat că Moscova are de multe decade relaţii deosebit de bune cu Assad şi familia sa şi ca atare nu a reacţionat nici odată împotriva actelor criminale pe care preşedintele Assad le-a aplicat poporului său. Aşa cum am mai amintit:

La mijlocul lunii Noiembrie 2015, după o perioadă în care după opinia unor specialişti ruşi s-a dovedit că ISIS este direct răspunzător de atacul avionului cu cei 224 de pasageri, Vladimir Putin a aprobat lansarea unui val puternic de bombardamente asupra capitalei Statului

Islamic - Raqqa.

Inevitabil în urma aceastei acţiuni s-au raportat foarte multe cazuri de civili care au murit sau au fost grav răniţi, dar presa internaţională nu s-a alarmat de aceste victime.

În schimb mass media internaţională a a avut o reacţie deosebit de vehementă în momentul în care s-a produs tragicul accident (de la începutul lunii octombrie 2015 - n.n.), de bombardare de către aviaţia americană, a spitalului din Kunduz (Afganistan) în care funcţionau ”doctorii fără graniţe”.

Era fireasc[o asemenea reac’ie din partea presei internaţionale; ceeace nu fost ceva firesc a fost reacţia mass-mediei americane.

Mass-media americană a trecut deosebit de uşor peste acest accident, anunţându-l ca pe o ştire cu totul nesemnificativă, ceea ce nu a lăsat o impresie deosebit de bună în faţa aliaţilor şi a celorlalte ţări din lume.

În prezent se încearcă realizarea unor relaţii de apropiere între Rusia şi Statele Unite, cu toate că există multe motive care nu sunt în favoarea obţinerii unor rezultate pozitive în acest sens, în special cu privire la suporul pe care îl oferă Rusia preşedintelui Bashar al-Assad.

Opinia unora dintre membrii Administraţiei Trump, care colaborează cu omologii ruşi, se referă la unele aspecte după care este destul de greu sau chiar imposibil de rezolvat problema Siriei, fără sprijinul ruşilor.

La mijlocul lunii ianuarie 2016, Vladimir Putin a făcut - după opinia unor politologi, un prim pas în privinţa situaţiei Administraţiei Assad şi a preşedintelui său, care ar trebuii să părăsească conducerea Siriei, iar într-un interviu pe care l-a dat Putin ziarului german *Bild* (*la 13 ianuarie 2016*), a afirmat că este dispus să-i ofere lui Assad, azil:

”*... acordarea azilului pentru Assad şi familiei sale*

este mult mai simplă decât cea care i-am oferit-o
lui Eduard Snowden, cu toate că "Assad
a făcut multe greşeli în timpul conflictului sirian".

Problema situaţiei existentă în Siria a constituit subiectul unor îndelungate conversaţii între fostul Secretarul de Stat J.F. Kerry şi omologul său rus, Ministrul de Externe, Serghei Lavrov şi continuă în prezent între Secretarul de Stat, Rex Tillerson, şi Ministrul de Externe, Serghei Lavrov şi chiar printr-un dialog cu preşedintele Putin.

Conversaţiile se referă poziţia Administraţiei Assad şi actul de genocid provocat prin folosirea armelor chimice, în privinţa Statului Islamic care a provocat acte de terorism atât Statelor Unite, Europei şi Federaţiei Ruse precum şi poziţia Rusiei faţă de Ucraina.

În urma vizitei efectuate de Rex Tillerson la Moscova (11-12 aprilie 2017), Ministrul de externe rus a afirmat:

"... "Apreciem obiectivul anunţat al noii conduceri a SUA
de a schimba în bine situatia la nivel mondial,
dar credem că ar trebui să aşteptăm acţiunile
propriu-zise.
Sperăm ca vizita noului secretar de Stat american
va ajuta la sporirea înţelegerii reciproce"

Afirmaţia lui Serghei Lavrov a avut mai mult caracterul obişnuit al unei afirmaţii diplomatice, dar fără o notă a unui rezultat concret în direcţia planurilor de cooperare cu Statelor Unite.

Presa internaţională a menţionat că un suport important în desfăşurarea dialogurilor l-a adus Regele Iordaniei, Abdullah II (n.1962), care cunoscându-se că are relaţii deosebit de bune cu Rusia în general şi cu Vladimir Putin în mod special, ar putea să-şi coordoneze unele dintre activităţile militare cu Rusia împotriva Statului Islamic (din surse oficiale rezultă că există o cooperare şi

un centru iordano-rus în domeniul militar cu sediul central în Iordania - n.n.).

Nu trebuie neglijată nici acţiunea independentă a Rusiei împotriva armatei de mercenari a ISIS prin care de fapt, Rusia a vrut să dovedească întregii lumi că este oricând gata pentru o puternică acţiune militară. De asemeni cred că Putin aşteaptă din partea puterilor occidentale europene ridicarea sancţiunile aplicate Rusiei şi care (după protocoalele stabilite - n.n.), ar fi trebuit să se termine în Ianuarie 2016.

Situaţia fiind atât de neclară, datorită planurile duble desfăşurate de Rusia faţă de Statele Unite şi faţă de conducerea Administraţiei lui Assad, determină ca toate negocierile să rămână încă sub un mare semn de întrebare.

De asemeni poziţia Rusiei reţine atenţia întregii lumi occidentale şi prin faptul că Vladimir Putin preocupându-se în mod special de Siria (i-a scăpat în acest moment - n.n.) că inflaţia în Rusia a crescut, că indicele de apreciere a situaţiei economice este într-o puternică scădere, că venitul real este în scădere şi ca atare se manifestă într-o proporţie din ce în ce mai mare fenomenul sărăciei, iar valoarea rublei în comparaţie cu alte monede este în scădere.

Toate aceste elemente ce caracterizează situaţia generale actuală a economiei ruseşti, evoluează într-o anumită direcţie remarcată de către Alexei Kudrin (n.1960) - fost Ministru de Finanţe (în perioada 2000-2011) , ca ne dorită de către poporul rus şi acest fapt evoluează concomitent cu scăderea veniturilor obţinute de pe urma vânzării petrolului rusesc.

La aceleaşi concluzii a ajuns şi Profesorul Dr.Vladislav Inozemtsev[126] care într-un articol publicat la

126 Vladislav Inozemtsev (n. 1968), Profesor de științe economice. Fondator și Director al
Centrului pentru Studii Post-industriale (Moscova). Șeful

18 ianuarie 2016 în Washington Post spunea:

”... la mai puţin de un an de zile, numai într-o singură zi (12 ianuarie 2016)
valoarea rublei a scăzut cu ¼, ceea ce dovedeşte cât de instabilă este
economia rusiei”.

În ultimile 12 luni PNB-ul în Federaţia Rusă a scăzut cu 3.9%. Instituţiile financiare internaţionale şi Ministerul Economiei Rusiei apreciau că nu există nici o şansă de refacere a economiei în 2016 şi nici în 2017, această situaţie fiind provocată de doi factori:

— scăderea drastică a preţului petrolului şi

— menţinerea sancţiunilor impuse Rusiei de Occident datorită anexării

Crimeei şi războiului din Ucraina.

Pentru a nu crea o panică generală, economiştii ruşi îşi menţin opinia şi afirmă că există totuşi o şansă de refacere a economiei în 2017.

Cît de reală poate fi această prognoză este greu de apreciat (chiar şi după ce au trecut primele luni ale anului 2017), şi atâta timp cât:

— venitul real al populaţiei a scăzut într-un mod deosebit

de significativ, ceea ce a afectat cea mai mare parte a populaţiei urbane în special pentru procurarea unor produse din import (mâncare, haine sau aparatură casnică) care a ajuns să fie imposibil de asigurat din cauza scăderii valorii rublei.

— numărul de ruşi care călătoreau în străinătate pentru turism a scăzut cu peste 1/3 în 2015 ceea ce reprezintă o scădere drastică faţă de ultimii 18 ani (date

---

Departamentului de Economie
Mondială la Facultatea de Administrație Publică,
Universitateai Lomonosov, Moscova.

confirmate prin statisticile guvernamentale oferite de Ministerul Turismului al Federaţieie Ruse).

— bugetul frederal (calculat în dolari SUA - n.n.) este la nivelul anului

2006,

— preţul unui apartament nou în Moscova a scăzut cu 16% sub nivelul

anului 2014 (calculat în ruble şi cu peste jumătate dacă este calculat

în dolari SUA) şi cu toată această scădere nimeni nu se poate apropia

de aceste apartamente din cauza lipsei de bani.

Asemenea informaţii dovedesc că economia Rusiei suferă şi din cauza profundului caracter birocratic şi a corupţiei manifestată în întreaga ierarhie economică.

Întregul cataclism economic al Federaţiei Ruse are un efect direct asupra investitorilor autohtoni şi al celor străini. În anul 2015 peste 20 de mari companii occidentale şi-au încheiat activităţile şi cooperarea cu Rusia şi peste 30 de întreprinderi manufacturiere occidentale şi-au închis porţile.

Unul dintre efectele naţionale legat de această situaţie economică se reflectă şi într-un fenomen ce nu este nou dar care a luat proporţii în ultimul an. Este vorba de emigraţie.

Emigraţia netă rusească a crescut de la 35.000 de persoane pe an cât a fost în perioada 2008-2010, la peste 400.000 după preliminările şi înregistrările ce au avut loc în 2015 şi 2016.

Faptul cel mai descurajator este acela că un procent foarte mare din populaţia rusă nu crede că s-ar putea schimba ceva atâta timp cât conducerea Federaţieie Ruse se realizează printr-o schimbare de tipul rocadei între Preşedintele Putin şi Primul Ministru Dmitry Medvedev.

Dacă nu se va schimba ceva în bine - afirma Dr. Vladislav Inozemtsev, înseamnă că Rusia intră într-un

moment al autodistrugerii economice, ceea

ce s-ar traduce printr-o urgentă demisionare a Preşedintelui Vladimir Putin.

În acelaş timp situaţia economică dezastruoasă din Rusia se reflectă şi în viaţa economică din Crimeea.

La un interval deosebit de scurt după anexarea ilegală a Crimeei de către Federaţia Rusă, analizele economice efectuate de către diverşi analişti confirmă că peninsula Crimeei este unul dintre cela mai izolate, sărace şi realmente în întuneric teritoriu din Europa. Situaţia economică este total ruinată. Liniile electrice din Ucraina au fost întrerupte încă din Noiembrie 2015 lipsind de electricitate peste 2 milioane de locuitori ai Crimeei, iar autorităţile ruseşti, (după opinia unor ziarişti ce au vizitat aceste locuri), nu au reuşit nici pe departe să rezolve această dificilă problemă.

Importurile din Ucraina sunt interzise şi ca atare este o continuă lipsă de medicamente iar turismul (care era o sursă importantă de venituri pentru această zonă), este muribund.

La toate acestea se adaugă un sistem represiv la adresa celor care îşi manifestă nemulţumirile faţă de situaţia existentă.

După o metodă veche folosită de KGB, cei ce au curajul să-şi expună punctele de vedere sunt arestaţi şi condamnaţi la mulţi ani de puşcărie.

Cele mai aspre represiuni sunt îndreptate împotriva celor circa 300.000 de tătari, care în majoritate sunt musulmani, (care au fost deportaţi în timpul dictaturii staliniste şi au primit aprobarea să se reîntoarcă de abea în anii 1980).

Chiar dacă propaganda actuală rusească vorbeşte de zorii unei noi reveniri economice, pentru a da speranţe populaţiei ruse pentru o viaţă mai bună, fiecare ştie că asemenea informaţii nu se vor putea vedea prea curând.

Succesul unei naţiuni fiind determinat şi măsurându-

se prin indicatorii săi economici, *reali*, se poate spune fără nici o îndoială că Rusia este

într-o mare încurcătură şi de aici se poate deduce că (opinia unor politologi care urmăresc politica lui Putin - n.n.) unele dintre prognozele referitoare la căderea putinismului, s-ar putea să aibă un grad ridicat de valabilitate.

O asemenea situaţie a fost expusă şi în urma unui sondaj de opinie din care a rezultat că popularitatea preşedintelui Putin a scăzut de la 64% cât a fost în iunie 2015 la 45% în ianuarie 2016.

Încă nu se cunosc rezultatele unor noi sondaje privind popularitatea lui Putin în preajma alegerilor din 2018, dar dacă se vor continua multiplelel dificultăţi de ordin economic există toate şansele ca Putin să-şi piardă poziţia la următoarele alegeri. Administraţia Obama a fost mult timp nehotărâtă în privinţa colaborării cu Federaţia Rusă în privinţa unei acţiuni comune de combatere a ISIS.

Mai mult decât atât în urmă cu câţiva ani (2014-n.n.), preşedintele Barack obama afirma că Statul Islamic "*nu este Islamic*", ulterior în 2015 într-un discurs ţinut în cadrul Ansamblului general al ONU afirmase:

"*... Islamul propagă ideia de pace*!" şi condamna actele barbare de decapitări referindu-se la Peter Kassig[127] şi la alţi cinci ostateci occidentali, ca o răzbunare ((împotriva atacului aerian condus de Statele Unite în Irak şi Siria - n.n.), socotindu-le ca un acte "diavoleşti".

Ulterior schimbându-şi punctul de vedere şi strategia de luptă împotriva teroriştilor jihadişti musulmani, a cerut să nu se mai vorbească despre "*islamul radical*" ca ceva care descria ideologia criminală şi ca atare această frază nu a mai fost folosită de către cei ce prezentau punctul de vedere al Casei Albe. Acest termen a fost înlocuit cu

---

127 Peter Kassig - fost militar American care luptase în Irak și care fost luat ostatec când
transporta produse medicale pentru refugiații din Siria.

termenul ”*extremismul violent*”.

Punctul de vedere mai sus menţionat era susţinut şi de către Karen Hughes(1956), ce deţinea funcţia de Subsecretară de Stat pentru Diplomaţie Publică şi Afaceri Publice, în perioada 2005-2007, şi consilieră a preşedintelui George W. Bush. Ea susţinea că din anumite interese cu caracter politic era mai bine ca întreaga mass-medie americană să evite folosirea acestui limbaj când se referea la religia musulmană şi la actele teoriste.

Aceaşi concepţie s-a continuat şi în perioada(2009-2011) în timpul administraţiei Obama de către Judith McHale care a avut o poziţie similar cu cea a lui Karen Hughes şi care considera că nu este vorba de un război de idei, ci era vorba despre utilizarea platformelor digitale pentru a ajunge la acel grup de oameni care intenţionează să se îndrepte spre terrorism.

Din acest punct de vedere întregul concept de "extremism violent" implică ideia susţinută de preşedintele Obama după care Statele Unite erau de accord cu oamenii care sunt extremişti, atâta timp cât aceştia nu recurg la violenţă.

Urmărind sensul acestor concepţii se pierde din atenţie legătura dintre cei care predică jihadul şi care o susţin şi cei care o duc la îndeplinire.

Aşa după cum descrie şi Doamna Ayaan Hirsi Ali în articolul: *A Problem From Heaven*[128], din analiza acestor puncte de vedere rezultă faptul după care Statele Unite nu reuşesc săşi formulize în mod clar un punct de vedere şi să înţeleagă că se găseşte într-un moment crucial, pierzând din atenţie obiectivului principal de evoluţiei viitoare a manifestării Islamului pe plan mondial.

Modul de abordare din acest punct de vedere al islamismului este similare cu cele din vechera vorbă

---

128 Ayaan Hirsi Ali, A Problem From Heaven - Why the Unites States Should Back Islam’s Reformation, Foreign Affairs, July/August 2015, pg. 36-45

românească: ”Aceeaşi Marie, dar cu altă pălărie”, căci înlocuirea termenului de ”Islam jihadist” cu ”extremism violent” nu este nimic altceva decât să se ascundă capul în nisip şi să se procedeze cum s-a petrecut, în timpul comunismului când se considera doctrina comunistă ca fiind una ”a păcii” şi când se nega de către unii reprezentanţi americani oficiali de a se condamna grupul radical terorist de extremă stângă Baader Meinhof Gang (or Red Army Faction), ce acţiona (în perioada ultimilor ani 1960), cu brutalitate şi crime în Germania Occidentală, în numele ideologiei Marxiste (împotriva unor reprezentanţi ai elitei germane şi a personalului militar American staţionat în RFG).[Pentru cei interesaţi de unele informaţii mai detaliate sugerez consultarea sit-ului: http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/6314559.stm].

În continuare noua Administraţie de la Washington sub preşedenţia lui Donald Trump, are unele rezerve în privinţa acestei cooperări şi ca atare se pune problema dacă această cooperare ar putea ajuta sau din contra ar afecta în mod negativ poziţia Statelor Unite în lume în privinţa combaterii ISIS.

De asemeni se remarca opoziţia punctelor de vedere ale Statelor Unite şi ale Federaţiei Ruse privind menţinerea sau înlăturarea lui Assad din funcţia de conducător.

Statele Unite susţin în continuare eliminarea lui Assad de la conducerea Siriei pentru a se opri atrocităţile deslânţuite de armata siriană împotriva propriului popor prin folosirea armelor chimice şi a lanţurilor de bombardamente deslânţuite pe lungi perioade.

Efectele unor asemenea acţiuni criminale au determinat populaţia siriană să considere că principalul duşman al poporului sirian nu sunt teroriştii din cadrul ISIS ci Assad şi administraţia lui.

Lipsa unor acţiuni concrete din partea Statelor Unite şi a celor consideraţi ca fiind cei ”65 de aliaţi”, afectează

într-un mod din ce în ce mai rău situaţia din Siria şi tot odată câştigarea unui număr din ce mai mare al simpatizanţilor ISIS.

Vladimir Putin a susţinut ani de zile ideia stabilită de comun acord cu Administraţia de la Teheran după care Assad trebuie să rămână în poziţie cel puţin 18 luni sau mai mult, să se creeze o nouă Constituţie a ţării şi să se organizeze noi alegeri.

Chiar şi în Iran, există o puternică opoziţie împotriva politicii iraniene de ocupare a Siriei.

Nu întâmplător un grup de activişti şi jurnalişti iranieni şi libieni cu concepţii progresive au cerut prin diversele mijloace ale mass-mediei internaţionale să nu amâne sau să neglijeze vârsarea de sânge ce are loc în Siria şi în Orientul Mijlociu care pot devenii teatrul manifestării unei reale dezintegrări şi a creşterii hausului internaţional.[129]

Concluzia care se poate desprinde în momentul de faţă (aproape de jumătatea anului 2017), privind situaţia din Siria şi a manifestării acţiunilor grupării teroriste ISIS, este aceea că toate aceste dezbateri şi pretinse acţiuni ale unei coaliţii internaţionale care au continuat pe tot parcursul anului 2016, au rămas fără nici o finalizare.

Nimic nu ar fi putut fi mai inexplicabil pentru majoritatea poporului american şi pentru creştinii din întreaga lume de cât modul (total neinspirat al consilierilor şi a celui care i-a scris textul uneia dintre cuvântările fostului preşedinte Obama - n.n.) de a face o paralelă ce era total ireală între atrocităţile provocate de către Statul Islamic şi cele care au avut loc la începutul Creştinismului.

Remarca fostului preşedinte Obama de a nu opri venirea imigranţilor din diverse colţuri ale lumii în SUA, a fost similară cu cea a capului Bisericii Catolice care a

---

129 Vezi Notele Autorului (113): Scrisoarea deschisă adresată Președintelui Barack Obama,
14 Decembrie 2015

afirmat:

”… cel care vrea să ridice ziduri împotriva migranţilor, ”nu este creştin”.

Oare această remarcă se referea numai la preşedintele (republican), Donald Trump care intenţionează de a ridica un zid împotriva tuturor migranţilor mexicani (ce intră în Statele Unite în mod *ILEGAL* - n.n.), sau la toţi conducătorii ţărilor europene care speriaţi de pericolul şi riscul invaziei musulmane, au ridicat şi continuă să ridice garduri de sârmă ghimpată împotriva invaziei migranţilor din diverse colţuri ale lumii ?.

Oare întreaga Europă a ajuns în momentul de faţă să nu mai fie creştină?

Iată o întrebare care poate la un anumit moment dat îşi va putea găsi un răspuns sau o explicaţie mai detaliată din partea marelui conducător al Bisericii catolice.

8. Riscul pierderii identităţii naţionale al ţărilor membre ale Uniunii Europene şi al altor ţări din lume

După unele afirmaţii prezentate de către diferitele mijloace de informare cu caracter global, Uniunea Europeană în calitatea sa de partener economic şi politic, a contribuit de peste o jumătate de secol la *menţinerea păcii*, *stabilităţii* şi *prosperităţii*, *a ridicat standardele de viaţă*, *a*

lansat o monedă ce a vrut să fie unică şi *a evoluat constant către crearea unei pieţe unice* în cadrul căreia unele dintre ţările europene au putut şi continuă să poată beneficia de regulile care prevăd că *persoanele, bunurile, serviciile şi capitalul pot circula liber*, ca şi cum s-ar afla pe teritoriul unei singure ţări.

Totul ar fi de înţeles, spun cei ce se ocupă de legile emigraţiei/imigraţiei, în special pentru guvernele ţărilor europene, care consideră că educaţia, cultura şi gradul de civilizaţie al vieţii oamenilor din ţările europene constituie suficiente elemente de atracţie a multor persoane din alte ţări care ajung întruna din ţările UE şi apoi folosesc acest avantaj pentru a ajunge în oricare ţară europeană pe baza principiilor şi legislaţiei aplicate în aceste ţări ale UE, şi care afirmă:

oricine se poate mişca cu o deosebită uşurinţă
în întregul perimetru al ţărilor din cadrul UE,

Mulţi dintre cei veniţi în Europa în mod legal, îşi desfăşoară activitatea în mod cinstit şi util pentru ţara europeană gazdă.

Este concludentă dovada după care nu există nici o împotrivire la adresa cetăţenilor de religie musulmană şi care venind într-o ţară europeană, muncesc şi desfăşoară activităţi utile pentru ţara care i-au primit şi pentru ei şi familiile lor.

Alegerile care au avut loc în prima decadă a lunii mai 2016 la Londra, pentru un nou primar, s-au soldat cu alegerea lui Sadiq Khan (în vârstă de 45 ani), membru al Partidului Muncii, fiul unui emigrant pakistanez, ce a muncit ca şofer de autobuz.

Khan, a crescut în condiţiuni deosebit de modeste, într-un apartament mic împreună cu încă şase membri ai familiei. Învăţând şi fiind un om muncitor ca şi tatăl său, a absolvit facultatea de drept şi a devenit un avocat

preocupat de problemele asigurării drepturilor omului.

Prin alegerea sa în funcţia de primar al Londrei, se dovedeşte că Europa în general şi Anglia în mod special, care a fost o ţară cu principii deosebit de conservatoare, apreciază un om după meritele sale şi nu după religia sa.

Într-un interviu pe care l-a dat Khan, a spus:

”…a*legerea mea este un mesaj din care rezultă că:*

poţi fi un fiu de emigrant provenit dintr-un mediu sărac,

dintr-o etnicitate şi o religie minoritară, şi care

este apreciat şi respectat pentru cine este şi ce poate face

pentru oamenii pe care îi conduce”.

De asemeni, unele dintre ţările UE folosindu-se de avantajele unei asemenea libertăţi au angajat forţa de muncă a imigranţilor (care *deocamdată* este mult mai ieftină comparativ cu cea autohtonă).

Faptul că ţările Uniunii Europene sunt dispuse să primească emigranţi din diverse ţări se confirmă şi prin rezoluţia Comisiei Europene (de la sfârşitul lunii aprilie 2015), care a fost aprobată cu 449 de voturi pentru şi numai 130, contra, precum şi prin apelul Preşedintelui Comisiei Europene Jean-Claude Juncker şi a Parlamentului European adresat celor 28 de ţări membre ale UE de acordare a ajutorului necesar refugiaţilor prin asigurarea spaţiilor de locuit şi emiterea vizelor de azil celor care au ajuns pe teritoriul european.

Alături însă de muncitorii din Estul Europei şi din alte ţări veniţi cu dorinţa şi hotărârea de a munci şi de aşi asigura o situaţie economică confortabilă şi-au făcut apariţia şi o mulţime de imigranţi care în numele unor concepţii religioase pretins scrise în Koran, vor să domine lumea şi să transforme Europa într-o lume musulmană.

Partea gravă a unei asemenea situaţii porneşte de la lipsa unor informaţii despre cei ce se pot mişca liber între

şi în zonele aparţinând Acordului Schengen.

După cum sunt prezintate aceste informaţii de către unele mijloace ale mass-mediei internaţionale:

O asemenea informaţie dovedeşte un grad ridicat al civilizaţiei lumii libere, dar nu trebuie înţeleasă în mod greşit şi abuzându-se de ea, să se permită intrarea în lumea liberă a oricăror criminali sau a celor urmăriţi de poliţiile unor ţări pentru fapte anti sociale şi care vor să fugă de urmăriri mişcându-se liberi dintr-o ţară în alta europeană.

Unii dintre musulmanii veniţii în Europa în mod legal sau ilegal[130] (unii folosindu-se chiar de paşapoarte false - n.n.), creează prin diferite mijloace diversiuni, crime, demonstraţii de masă şi blocări de străzi în plină zi sub pretextul desfăşurării rugăciunilor sau al unor manifestări cu caracter politic.

În afara acestor aspecte cu caracter socio-economic şi politic, Europa se confruntă de mai mulţi ani şi cu un alt aspect al vieţii de zi cu zi şi care a devenit destul de alarmant prin faptul că poate contribuii la pierderea identităţii naţionale. Astăzi populaţia Europei este formată în proporţie de peste 1/3 din diverse persoane născute în afara Europei, iar acest procent este în continuă creştere.

După unele date destul de greu de controlat dar care pot fi considerate ca având o notă de realitate, în Europa trăiau la începutul anului 2015 circa 54 de milioane de musulmani, care reprezentau circa 10% din populaţia Europei iar această cifră (în urma politicii dusă de

130 Vezi Mic breviar statistic, cu diferite statistici specifice

Germania şi impusă şi altor ţări membre ale UE- n.n.), este în continuă schimbare prin creşterea ei numerică[131] (în momentul de faţă, imposibil de controlat datorită enormului fenomen al migraţiei ilegale- n.n.).

Un alt fapt ce merită să reţină atenţia conducerilor unor state este faptul că ilegalii sau chiar şi migranţii legali ajunşi în diverse ţări europene, au obţinut permisiunea construirii de moschei.

Ştiri prezentate prin diversele mijloace informaţionale, confirmă că în Europa există în prezent mii de moschei cu unele congregaţii mai largi chiar decât cele ale bisericilor creştine sau ale templelor mozaice. De asemenea în diverse oraşe europene imigranţii din comunităţile musulmane fac tot felul de intervenţii şi presiuni la adresa autorităţile oficiale ale diverselor oraşe pentru obţinerea aprobărilor de construire a unor super-moschei care să depăşească cu mult înălţimea bisericilor creştine şi a templelor mozaice arătînd astfel întregii lumi care este forţa superioară pe care se bazează noua identitate ce o vor instalată în Europa.

Un exemplu în acest sens îl oferă şi aprobarea construcţiei unei Moschei în Bucureşti. Secretarul de stat Victor Opaschi, de la Secretariatul de Stat pentru Culte, împreună cu muftiul Murat Iusuf[132], au semnat protocolul

---

131 Conform unor informații oferite de Pew Research Center, populația musulmană va crește cu cel puțin 2% în următorii 30 de ani (față de 1.6 miliarde cît sunt în prezent) devenind cea mai numeroasă religie din lume și eclipsând cu mult religia Creștină.(Sursa: Washington Post, 2 Februarie 2016, pg. A4)

132 Murat Yusuf (or Iusuf) - născut în 1977 in Medgidia (Constanța), este un musulman român; în prezent conducătorul communității musulmanilor din România (Pentru cei interesați de personalitatea și activitatea lui Murat Yusuf, sugerez

de predare-preluare prin care Muftiatul Cultului Musulman din România a primit în concesiune, pe o durată de 49 de ani, un teren de 11.295 metri pătraţ în vederea unei asemenea construcţii.

Despre acest proiect s-a discutat încă din aprilie 2015, şi se pregătesc *autorizaţiile necesare pentru construirea moscheii la Bucureşti.*

Iar la 23 martie 2016, Preşedintele turc, Recep Tayyip Erdogan, la conferinţa de presă pe care a avut-o împreună cu preşedintele Klaus Iohannis a declarat:

"... va fi expresia cea mai frumoasă a dialogului şi solidarităţii."[133]

Ca replică la această acţiune a Turciei - a spus preşedintele Erdogan:

am stabilit împreună cu domnul Klaus Iohannis,
câteva terenuri în Istambul pentru o capelă
şi un loc de cazare a pelerinilor.

Principala întrebare pe care şi-o poate pune orice om din Romînia şi în special din Bucureşti este dacă acest lăcaş ce urmează să fie construit, va fi numai unul de rugăciune pentru populaţia musulmană din România sau va fi un centru de educaţie şi poate şi de radicalizare în vederea unor acţiuni viitoare mult mai periculoase?

După multiplele atentate ale extremiştilor musulmani ce au avut loc în diverse oraşe din Europa în ultimii ani, care s-au soldat cu zeci de morţi şi sute de râniţi,

rămâne sub un semn de întrebare cât de frumoasă şi cât de mult va fi apreciată această nouă construcţie de către locuitorii oraşului Bucureşti şi de către întreaga populaţie a României.

Nu ştiu dacă o asemenea acţiune s-a demarat după un model ce a avut loc şi în Rusia, sau este o iniţiativă personală a Preşedintelui Klaus Iohannis.

---

consultarea sit-ului: hhtp://en.
wikipedia.org/wiki/Murat_Yusuf).

133 Ziarul Adevărul (România) , 23 martie 2016

Informaţiile prezentate de mass-media rusească confimau în urmă cu un an de zile, că pe un teren de peste 19.000 m.p. s-a ridicat la Moscova şi a fost inaugurată la 24 septembrie 2015 cea mai mare moscheie din Rusia. O clădire în stil modern dar cu multiple elemente arhitectonice specifice cultului islam, pe o înălţime de 6 etaje, şi pentru care s-au cheltuit bani din donaţii particulare în valoare de 170 milioane dolari.

La inaugurarea acestei moschei au participat: Preşedintele Putin, Preşedintele Turciei, reprezentanţii de frunte ai Autorităţilor Palestinene şi alţi conducători din republicile din Asia Centrală.

Cu acest prilej, s-a amintit că religia islamică este a doua cea mai mare religie din

Rusia care numără peste 23 milioane de credincioşi musulmani (din totalul populaţiei ruse de circa 142 milioane locuitori iar statisticile demografice confirmă că numai în Moscova trăiesc 1.5 milioane musulmani din cei 11.5 milioane locuitori).

În discursul inaugural Vladimir Putin a lăudat

virtuţile „umaniste” (?? - n.n.) ale islamului şi a spus:

„Această moschee va fi o sursă
pentru propagarea ideilor umaniste
şi a adevăratelor valori ale islamului”,

criticând în acelaş timp existenţa şi acţiunile Statul Islamic, care „*denaturează islamul*”.

Din punct de vedere politic, discursul lui Vladimir Putin sună deosebit de frumos, dar cum se va manifesta această nouă forţă islamică în Rusia în general şi în Moscova în special, rămâne de asemenea sub un mare semn de întrebare întrucât Rusia are o tristă şi nefericită experienţă în privinţa acţiunilor criminale organizate de grupările extremiste musulmane; această experienţă i-a creat preşedintelui Putin o poziţie total refractară la adresa refugiaţilor musulmani care vin în Rusia. Unele date statistice confirmă numărul de acţiuni extremiste ce au avut loc în Rusia (vezi Tabelul Nr.6).

Începând din 1999, Rusia a fost afectată de o serie de atentate sângeroase, multe dintre ele fiind comise de femei kamikaze, ele fiind armele privilegiate ale rebeliunii islamiste. Opinia Preşedintelui Putin s-a regăsit şi într-un pretins dialog

(glumă)[134] ce circula la Moskova şi în alte oraşe din

---

134 Se spune că în urmă cu câțiva ani regele Arabiei l-a vizitat pe Putin la Moscova. Înainte de a
pleca i-a spus lui Putin că ar vrea să cumpere o mare parcelă şi să ridice, numai cu bani arabi,
o mare moschee în capitala rusă.
-“Nu e o problemă”, i-a răspuns Putin, “dar cu o condiţie: să autorizaţi să se construiască
deasemenea în capitala arabă o mare Biserică ortodoxă”.
-“Nu se poate” spuse regele Arabiei.
-“De ce?” a întrebat Putin.
-“Pentru că religia voastră nu este adevărată şi nu putem lăsa ca poporul să fie înşelat”.
- “Eu gândesc la fel despre religia ta şi fără îndoială aş

Rusia, referiror la relaţia lui Vladimir Putin cu regele Arabiei.

Personal, nu cred în realitatea unui asemenea dialog/glumă, dar cum se spune:

”Chiar dacă nu este adevărat, ideia ca atare este bine venită !

Tabelul Nr.6

Diversele acte criminale organizate de către extremiştii cecieni în Rusia (1999 -2013)

Anul	**Data**	**Locul**	**Nr. morţi**	**Nr. răniţi**
1999	13 sept.	Moscova	118	
2002	23-26 oct.	Dubrovka	130	
2003	5 iulie	Moscova	15	50
	5 dec.	Tren	46	
2004	6 feb.	Metrou Moscova	41	
	24 aug.	Avion	90	
2009	27 nov.	Tren	28	
2010	29 mar.	Metrou Moscova	28	

---

permite ridicarea templului tău
dacă ar fi echivalent, aşa că am terminat subiectul”.

	9 sept.	Osetia de Nord	17	
2011	24 ian.	Aeroport Moscova	37	
2012	4 mai	Caucaz	14	120
	28 ugust	Daghestan	7	
2013	20 mai	Daghestan	8	
	21 oct	Daghestan	6	
	30 dec.	Volgograd	10	20

Sursa: Mediafax 2014

Nu trebuie uitat nici faptul că multe dintre republicile asiatice care au stat timp de 70 de ani sub călcăiul ocupaţiei sovietice, au fost printre primele care s-au bucurat de lichidarea sistemului comunist şi al Uniunii Sovietice, şi au cerut cu insistenţă să-şi asigure imediat independenţa şi să se conducă după criterile legilor musulmane şi nu după cele dorite de Moscova.

În acelaş timp mai mult ca sigur că preşedintele Putin îşi reaminteşte de atacurile grupurilor teroriste din Republica Chechenă şi a altora din ţările islamice asiatice care au avut loc, de exemplu, la Moscova în martie 2010 şi care s-a soldat cu zeci de morţi şi răniţi. Nimeni nu înţelege sau nu vrea să înţeleagă că prin această aprobare s-ar putea să se deschidă o uşe largă spre multiple forme de manifestare a unor riscuri enorme de acţiuni antisociale şi care au în spatele lor diverse manifestări politice.

Din acest punct de vedere poate ar merita să fie reanalizată şi în România, una dintre opiniile care se vehiculau încă în urmă cu câţiva ani şi care se refereau la riscul existenţei şi manifestării unor acte ale extremiştilor jihadişti:

Asemenea opinii prezentate la un anumit moment dat de către oficialităţile româneşti poate ar trebuii re-discutate şi acţionat în consecinţă.

”... imaginaţi-vă, se făcea afimaţia - o staţie de metrou din Bucureşti în care, la ore de vîrf, un tânăr credincios se detonează în numele lui Allah. Sau imaginaţi-vă tineri români eşuaţi în viaţă, convertiţi la islamism şi trimişi în tabere de instruire prin Siria, Irak sau Afganistan şi reveniţi în Europa pentru a ne aduce ”binefacerile” Statului Islamic".

Unele acţiuni trebuie înţelese şi corelate cu preocupările manifestate în diverse ţări musulmane de penetrare şi treptat dar sigur de dominare a lumii europene.

Tabelul alăturat prelucrat dintr-o sursă considerată ca oficială, confirmă această afirmaţie.

Tabelul Nr. 7

Perspectiva evoluţiei populaţiei musulmane în ţările Europei Occidentale

(% din totalul populaţiei)

Ţara	2000	2030
Austria	**5,7**	**9,3**
Belgia	**6,0**	**10,2**
Danemarca	**4,1**	**5,6**
Franţa	**7,5**	**10,3**
Finland	**0,8**	**5,6**

a		
Germania	**5,0**	**7,1**
Irlanda	**0,9**	**2,2**
Italia	**2,6**	**5,4**
Marea Britanie	**4,6**	**8.2**
Norvegia	**3,0**	**6,5**
Olanda	**5,5**	**7,8**
Portugalia	**0,6**	**0,6**
Spania	**2,3**	**3,7**
Suedia	**4,9**	**9,9**

Sursa: Prelucrat de autor după datele publicate de către International

Center for the Study of Radicalisation (ICSR) King's College,

London şi Munich Security Conference, 6-8 Febr., 2015

Aşa se explică şi diversele acţiuni ce au avut loc din 1995 şi până în prezent în Olanda, Anglia, Franţa, Belgia, Spania, Norvegia, Suedia şi numai cu puţin timp înainte, în Germania, Danemarca, Turcia şi în Statele Unite.

O acţiune terorist criminală a avut loc în prima săptămână a lunii Ianuarie 2015, când un atac terorist al unor indivizi care vorbeau perfect franceza (de unde concluzia că veniseră de mici copii în Franţa sau se născuseră în această ţară sau proveneau dintr-o ţară de limbă franceză) şi care după ce au intrat în clădirea redacţiei ziarului satiric francez, Charlie Hebdo, au intrat într-o sala unde se ţinea o şedinţă a grupului de gazetari şi au împuşcat mortal 12 membrii ai redacţiei respective şi doi poliţişti sub pretextul răzbunării împotriva unei

caricaturi publicată la adresa religiei islamice şi a profetului Mohamed.

Sursa: AP, 2016

La mai puţin de 24 de ore, în Hamburg (Germania), în noaptea de 10/11 ianuarie 2015, au fost aruncate de către alţi musulmani extremişti, bombe incendiare în clădirea ziarului *Hamburger Morgenpost daily*, care în spirit de solidaritate cu ziarul Charlie Hebdo (din Paris), au reprodus caricatura profetului Mohamed.

În felul acesta o serie de oficialităţi printre care şi Primul Ministru al Franţei, Manuel Valls, au afirmat că *Franţa este în război*, împotriva terorismului, a jihadismului şi a islamismului radical, iar Germania poate afirma acelaşi lucru.

Referitor la această afirmaţie, merită cunoscută opinia tănârului lector universitar Antoine Grandjean de la Universitatea din Nantes - Departamentul de filozofie, care

afrma[135]:

”... Franţa nu este în război, întrucât nici fraţii Kouachi[136]
şi nici Amedy Coulibaly (1982-2015)[137], nu sunt soldaţi
în cadrul unei armate a unui stat.
Ei sunt nişte civili care fac parte dintr-o forţă
de luptă care se dezvoltă în cadrul unor state din
Orientul Mijlociu în vederea creării şi menţinerii unui
stat islamic.
"...Statul Islamic" este un termen care se referă la
ceva care nu există (încă?); în timp ce produce deja
efecte, şi care oferă numai ideea existenţei
unui asemenea stat. Recunoaşterea acestor forţe
ca beligerante le oferă oportunitatea
recunoaşterii existenţei unui asemenea stat...”

După acţiunea criminală organizată la 13 noembrie 2015 în mai multe locuri publice din Paris şi care s-au soldat cu 130 de morţi şi peste 350 de răniţi, Domnul Antoine Grandjean de la Universitatea din Nantes, îşi mai menţine afirmaţia (pe care o pot numi mai mult decât copilărească-n.n.), prin care spunea: *”Franţa nu este în război”?.*

---

135 Le Monde, 14 Ianuarie 2014
136 Cherif Kouachi, (32) și fratele său, Said, (34), de origine franceză, au fost cei care au organizat atacul împotriva ziarului săptămânali Charlie Hebdo; ei erau islamiști cunoscuți de serviciile franceze antiterorism.
137 Amedy Coulibaly - principalul suspect pentru crima comisă în zona Montrouge (la circa 4 Km. de centrul Parisului, cunoscută ca una dintre cele mai dens populate municipalități din Europa.

Domnule lector, cu tot respectul, vreau să vă comunic că sunteţi complet greşit în afirmaţia Dvs.

Franţa este în război ! şi nu numai Franţa ci întreaga lume civilizată este în război cu aceşti criminali !.

Nu au trecut decât câteva luni de la atacul împotriva ziarului Charlie Hebdo şi a supermarketul Kuşer omorând 17 persoane şi conform unor informaţii prezentate de presa internaţională, într-o vineri seară când francezii şi alţi turişti din diverse colţuri ale lumii, veniţi la Paris, îşi petreceau câteva ore liniştite urmărind un joc de fotbal, sau asistând la un concert sau având o seară plăcută cu prieteni într-un restaurant, islamişti jihadişti au provocat un masacru în masă.

Liderii mondiali şi-au exprimat opinia condamnând atacurile efectuate şi preşedintele francez François Hollande a promis răzbunare:

"Vom duce un război care va fi nemilos" !

Tot odată, fostul Preşedinte François Hollande (n.1954), ceruse Parlamentului Franţei să extindă starea de urgenţă şi să se schimbe Constituţia Franţei prin adaptarea ei la condiţiile specifice de luptă cu terorismul jihadist islamic.

Când teroriştii au comis asemenea atrocităţi, ei trebuie să fie siguri că vor avea să se confrunte cu o determinare foarte hotărâtă a poporului francez, cu o unitate fermă a Franţei şi nu numai a ei ci a întregii lumi civilizate.

Preşedintele Consiliului European Donald Tusk a spus:

”... trăim în timpuri extraordinare care impun măsuri extraordinare, sacrificii extraordinare

şi o solidaritate extraordinară”

Acuma aceşti criminali au acţionat din nou în Franţa, mâine s-ar putea să acţioneze din nou în Anglia, în Belgia, în Germania (după cum s-a văzut prin ceea ce s-a petrecut în noaptea de Anul nou) şi din nou în Statele Unite, în Canada şi în alte ţări.

Despre acest lucru aminteam mai înainte spunând că a venit timpul unei acţiuni conjugate a întregii lumi împotriva acestor criminali şi a celor care sunt în spatele lor, altfel populaţia Europei sau a altor continente se pot aştepta la atacuri similare sau chiar mai grave şi mult mai numeroase.

Indiferent că este vorba despre forţa armată a unui stat sau o forţă armată a unor organizaţii extremiste, susţinute în mod clandestin de către unele ţări, cred că asemenea acte trebuie combătute cât mai rapid, cât mai drastic şi cât mai eficient.

Chiar dacă unii politologi afirmă că lupta cu ISIS este o luptă împotriva unei organizaţii teroriste, cred acest conflict ar trebuii privit ca unul care se desfăşoară într-un conflict cu o altă ţară.

Nu cred că despre ISIS se mai poate vorbi numai ca despre o simplă organizaţie, ci trebuie privită - aşa cum afirmă muţi autori, ca o ţară, întrucât:

— posedă un teritoriu sau mai multe pe care le-a cucerit prin forţă armată,

— posedă elemente de suprastructură,

— are sub control o populaţie din zonele ocupate prin forţa armelor;

pe care o ţine sub control şi o conduce după legile anti umane pe care le impune,

— are o armată de mercenari formată din nişte indivizi fanatici (pierduţi pentru societate) şi înşelaţi printr-o propagandă mincinoasă, falsă,

— are mijloace de transport cumpărate din bani

extorcaţi, din donaţii din frică sau confiscate,

— are resurse economice (petrol, droguri şi bani),

— şi-a creat instituţii care impun legislaţia

— impune coerciţia în numele unei pretinse respectări a Koranului, etc.etc.

Cu această lume trebuie luptat şi învinsă.

Trebuie înţeles foarte clar că s-a pierdut primul moment când aceste grupări acţionau într-un număr mult mai mic; din păcate pentru Europa şi pentru întreaga lume; din păcate încă mai există unii pretinşii politicieni şi strategi sau unii teoreticieni (cum este şi lectorul Antoine Grandjean, de care am amintit înainte), care din necunoaştere sau din alte considerente nu au ţinut seama sau au neglijat actele criminale ale acestor organizaţii.

Cred că a sosit ceasul al 12-lea în care trebuie aplicate măsurile necesare în vederea minimalizării sau eradicării acestor forţe militare.

Până nu se vor lua măsurile necesare create de către o coaliţie **reală**, împotriva acestor extremişti şi a ţărilor ce îi susţin în mod secret dar substanţial, asemenea acţiuni teroriste, prin sprijinirea financiară şi dotarea cu echipament şi armament, întreaga Europă va ajunge într-o situaţie deosebit de dificilă.

Celulele latente ale islamiştilor extremişti se găsesc împrăştiate şi ajung să fie din ce în ce mai numeroase în întregul teritoriu al Europei (vezi cazul Belgiei care a devenit locul preferat pentru aceşti criminali sau Franţa unde în anumite cartiere sunt atât de mulţi terorişti periculoşi încât nici poliţia franceză nu vrea să mai ajungă pe acolo).

Miniştri de justiţie din cele 28 de naţiuni ale UE (incluzând Marea Britanie şi Irlanda), trebuie să creeze cât mai urgent legislaţii specifice prin care să se poată verifica diversele informaţii referitoare la identitatea persoanelor care intră sau ies dintr-o ţară europeană, despre datele personale incluse în paşapoarte (-le) oficiale (nu cele contrafăcute - n.n.) şi în cărţile de credit folosite.

Cred că această soluţie de creiere a unor legislaţii specifice ar trebuii să devină prioritare legiuitorilor din toate ţările europene şi informaţiile adunate despre fiecare persoană să fie folosite de comun acord de către sistemele de securitate din toate ţările europene, din Orientul Mijlociu, din ţările Africii de Nord şi din alte ţări.

Această ideie se bazează şi pe faptul că alte organizaţii teroriste cum ar fi Boko Haram care acţionează în Africa are în palmaresul ei criminal recent, omorârea a peste 2000 de nigerieni; unele informaţii prezentate de către mass-media internaţională confirmă date din care rezultă că în perioada 2011 -2015, peste 25,000 de oameni au fost omorăţi de către membrii acestei organizaţii teroriste.

Există o enormă diferenţă între aşa numita cultură (dacă putem s-o numim şi

s-o considerăm că ar exista!), a acestor migranţi din diverse ţări şi cea pe care o întâlnesc aceştia în diversele ţări prin care trec şi în ţările care le acordă gazduire.

Un singur exemplu poate ar fi suficient pentru a-i determina pe legislatorii din ţările gazdă să reanalizeze legislaţiile existente şi să le actualizeze cu cele necesare specifice condiţiilor specifice sosirii diverşilor migranţi ilegali (care sânt într-un număr mare), în diverse ţări.

Modul de manifestare al migranţilor în noaptea Anului Nou 2015, în Germania şi în alte ţări din Europa, incidentele sexuale de la Köln, Stuttgart sau Hamburg şi din alte oraşe şi din alte ţări, trebuie sever sancţionate pentru a-i determina pe aceşti migranţi să se oprească de

la asemenea acte (furturi, abuzuri sexuale, crime etc.), la care se dedau.

Presa internaţională a prezentat prin graficul de mai jos multiplele ţări şi locuri unde au avut loc asemenea acte. În acelaş timp trebuie reţinut şi faptul că mass-media germană a fost într-un moment de mare derută ne ştiind cum să anunţe aceste acte provocate de migranţi. Au trebuit să treacă multe ore şi chiar zile până ce au primit avizul conducerii partidului CDU[138] de a transmite informaţiile respective.

Felul în care s-au transmis cu întârziere aceste informaţii a avut o notă total ridicolă:

Redacţia *ZDF*[139] a afirmat:

“Faptul că jurnalul de luni seară (4 Ianuarie 2016) nu a menţionat incidentele este o neglijenţă”.
A nu discuta acest subiect luni seară a fost “evident o judecată greşită”,...

Au asemnenea afirmaţii nota specifică de seriozitate şi greutatea pe care trebuie să o aibă ”o staţie de televiziune liberă” într-o ”ţară liberă”?

---

138 CDU - Uniunea Creștin-Democrată (în germană: Christlich Demokratische Union Deutschlands) partid politic din Germania. Cuvântul „Uniune” din numele partidului se referă la uniunea dintre membrii partidului indiferent de religia lor (catolică, evanghelică etc.). CDU este un partid conservator cu orientare de centru-dreapta, afiliat Internaționalei Centrist-Democrate.

139 ZDF - Zweites Deutsches Fernsehen (Al doilea post al televiziunii germane), care prezintă știri din Austra, Luxemburg, Elveția, Liechtenstein, Belgia, Italia, Olanda, Danemarca și Kosovo; cu sediul la Mainz (Germania)

După cum se observă asemenea acte nu vor fi (mai mult ca sigur - n.n.) nici ultimile şi nici nu vor dispare din obiceiurile aşa numitei ”culturii” musulmane.

Germania aşa cum afirma Doamna Cancelar Angela Merkel, *se va schimba*.

Sunt convins că acest lucru se va petrece mai curând decât cred mulţi din conducerea actuală a Germaniei şi chiar a populaţia ei.

Dar nicidecum în bine!!

Trebuie să ajungem la momentul în care să fim martori şi să ascultăm răspunsurile la unele întrebări care în prezent nu sunt cele dorite nici de către familiile victimilor şi nici de oricine a văzut sau a auzit de aceste atrocităţi ce au loc la intervale extrem de scurte provocate de ”soldaţii” ISIS.

Numai exemplele actelor teroriste ce au avut loc în lunile iunie şi iulie 2016 (de exemplu-n.n.) în Franţa, la Nisa, unde cu un camion au fost omorâte 85 de persoane şi rănite 200 de persoane care aniversau 14 iulie, ziua naţională a Franţei, sau în Germania, unde la 18 iulie 2016, într-un tren lângă oraşul Würzburg (Bavaria), un tânâr inspirat de propaganda Statului Islamic, folosindu-se de un topor a ucis 5 pasageri sau la München unde trei criminali, inspiraţi (după opinia unor oficiali germani-n.n.) de un sentiment ”anti imigraţionist”, au acţionat cu cruzime omorând şi rănind zeci de persoane şi provocând o enormă panică în molul Olympia şi în întregul oraş.

Crimele violente - incluzând violuri, abuzuri sexuale şi fizice, invazia unor case şi apartamente, furturi, jafuri, traficul cu droguri sunt numai unele din cele peste 142.500 de infracţiuni comise de migranţi numai în primele şase luni ale anului 2016[140]

---

140 **Sursa:** Raportul Poliţiei Germane (BKA) publicat oficial la 6 septembrie 2016

Asemenea acte criminale mi-au amintit de anul 1972 , (după 44 de ani), când un atac al unor terorişti palestinieni împotriva unor sportivi israelieni participanţi la jocurile olimpice de vară, din Germania, au luat ostateci, şi au omorât 11 dintre sportivii israelieni.

Nu este admisibil ca întreaga lume să fie terorizată de asemenea acte şi să stea pasivă în faţa unui asemenea pericol de proporţii mondiale. Nu este admisibil ca să se acorde premii Nobel unor conducători care au acceptat şi s-au folosit de asemenea acte teroriste în sprijinul unor planuri politice, sau să se acorde premiul Nobel pentru ne participarea la acţiuni categorice împotriva unor organizaţii extremiste capabile numai de desfăşurarea unor acte criminale.

Trebuie să ajungem să vedem creerea unei coaliţii ***reale*** internaţionale care să pună capât definitiv unor asemenea crime şi să readucă liniştea şi viaţa normală în oraşele europene şi în alte colţuri ale lumii.

Harta E

Unele dintre oraşele europene unde au avut loc manifestarea unor acte antisociale în perioda sărbătorilor de Crăciun şi An Nou 2015

Sursa: AP, 2016

Situaţii similare au avut loc şi în unele oraşe din Finlanda.[141] Măsurile luate de către populaţia Finlandei se referă la organizarea unor grupuri de bărbaţi sportivi şi adevăraţi luptători, care şi-au luat numele de *"Soldaţii lui Odin"(*zeul războiului în mitologia nordică) şi care patrulează seara străzile din diferite oraşe; în momentul în care remarcă cele mai mici incidente provocate de către azilanţi, intervin imediat şi îi admonestează fizic.

---

141 Finlanda cu o populație de 5.4 milioane locuitori, a primit în 2015, peste 32.000 de
azilanți, mai mult de zece ori decât în 2014.

S-a creat astfel o reacţie imediată şi firească împotriva unor asemenea pretinşi ”oameni” cu asemenea moduri de manifestare a pretinsei ”culturi” musulmane.

În perioada sărbătorii Crăciunului şi a Noului An au fost înregistrate în diverse oraşe din Finlanda peste 50 de asemenea incidente (furturi, încercări de violuri şi bătăi pe stadă), provocate de azilanţi. Chiar şi azilanţi ce locuiesc de mai mulţi ani în Finlanda şi s-au încadrat în viaţa şi principiile morale ale acesti ţări, au reacţionat drastic împotriva noilor azilanţi. Un exemplu concret a fost cel al unui tănăr boxer irakian (Abbas al-Arja, în vârstă de 25 de ani), care trăieşte în Finlanda de peste 5 ani; el a intervenit imediat împotriva a doi tineri irakieni care încercau să abuzeze o femeie finlandeză.

Cu toată manifestarea unor asemenea acte există o opoziţie din partea guvernului şi a poliţiei finlandeze, care afirmă:

”*… „A organiza patrule de stradă ţine de un comportament extremist. Aceasta nu permite se crească securitatea” populaţiei, (a declarat ministrul finlandez de interne, Petteri Orpo, la postul de televiziune YLE. Aceste miliţii „nu au dreptul să utilizeze forţa”, a subliniat el”).*

Reacţia ”Soldaţilor lui Odin” poate nu ajută la rezolvarea problemelor de educaţie a noilor migranţi, dar poate îi vor face să înţeleagă că în Finlanda există o altă morală şi civilizaţie decît cea din ţările de unde au venit migranţii şi ca atare aceştia îşi fac în continuare datoria de protecţie a populaţiei.

9. Lupta împotriva terorismului mondial - o obligaţie imediată a tuturor naţiunilor lumii

Ideia luptei împotriva terorismului mondial, nu este ceva nou şi nu este numai

ca o reacţie la actele criminale desfăcurate începând din 2001 şi până în prezent.

Încă în urmă cu peste 30 de ani, mai xact în 1986, într-un discurs pe care l-a ţinut Preşedintele Ronald Reagan în cadrul Ansamblului General al Naţiunilor Unite afirma:

" Statele Unite alături de şapte dintre ţările industriale democratice,

care s-au întâlnit în luna Mai anul trecut la întâlnirea de la Tokio,

a fost un deosebit de bun început al acordului privind războiul

împotriva terorismului.

Pe parcursul ultimilor decade fraza "*războiul împotriva terorismului*" a fost foarte des folosită de către mijloacele mass-mediei naţionale şi internaţionale, de către cei ce şi-au prezentat punctele de vedere prin discursuri de la cele mai înalte tribune din toate ţările lumii.

Pe aceste căi s-au exprimat opiniile şi eforturile

Federaţiei Ruse, a Europei şi al Statelor Unite pentru oprirea a actelor criminale săvârşite de terrorismul internaţional.

Strategia globală a Organizaţiei Naţiunilor Unite împotriva terorismului a fost adoptat de către statele membre, la date de 8 septembrie 2006. Strategia, în formă de rezoluţie şi Planul de acţiune anexat (A/RES/60/288), constituie un instrument unic la nivel mondial, care ar trebuii să sporească eforturile naţionale, regionale şi internaţionale în combaterea terorismului care se manifestă prin diversele organizaţii teroriste în diverse colţuri ale lumii.

Aceasta este prima dată când toate statele membre au convenit pentru o abordare strategică comună de combatere a terorismului, nu doar prin trimiterea unor mesaje din care rezultă că terorismul este inacceptabil în toate formele şi manifestările sale, dar, de asemenea, rezolvarea trebuie să capete măsuri concrete individuale şi colective pentru prevenirea, combaterea şi eradicarea definită a acestui cancer general pe care îl reprezintă terorismul.

Măsurile care trebuie aplicate, trebuie să includă:

— consolidarea capacităţilor naţionale pentru contracararea oricăror ameninţări teroriste,

— stabilirea unor legislaţii de sancţionare aspră a oricăror tentative sau acţiuni teroriste,

— creerea şi urmărirea oricăror manifestări ce pot provoca actele criminale teroriste,

— coordonarea activităţilor de combatere a terorismului prin sistemul Organizaţiei Naţiunilor Unite şi a oricăror alte organizaţii şi instituţii specializate în asemenea acţiuni.

Adoptarea strategiei internaţionale trebuie să dovedească îndeplinirea angajamentul luat de liderii mondiali la întâlnirea din septembrie 2005 şi să se bazeze pe elementele propuse de către Kofi Atta Annan,

Secretarul General al ONU, în raportul său din 2 mai 2006, intitulat:

Uniţi împotriva terorismului: recomandări pentru

o strategie de combatere a terorismului global .

Ce trebuie înţeles este faptul că:

Partea cea mai gravă a acestei politici sau tactici, este faptul că este comisă împotriva unor persoane civile noncombatante (printre care femei, copii, bătrîni, suferinzi sau invalizi).

Cei care folosesc mijloacele teroriste, indiferent de istoria lor specifică sau folosindu-se de pretextul unor criterii religioase, caută de fapt să submineze statul de drept prin aplicarea unor măsuri violente şi teroare. Teroriştii, împărtăşesc convingerea greşită că uciderea, răpirile, extorcarea, jefuirea şi alte mijloace pe care le aplică precum şi multiplele consecinţe şi ravagii sunt legitime, sunt forme de manifestare a unor acţiuni politice, bazate pe aplicarea unor principii religioase.

Procesul de spălare a creierelor aplicat prin radicalizarea simpatizanţilor acestei

ideologii sau tactici de luptă, precum şi folosirea tehnologiilor avansate din domeniul sistemului informaţional, prin care se practică atragerea de noi membrii şi falsa informare a succeselor acestor acţiuni, trebuie eradicate prin toate mijloacele şi cu o deosebită

vehementţă.

Intensificarea tututror mijloacelor de cooperare internaţională, asigurarea securităţii populaţiilor din diverse ţări precum şi stăvilirea fluxului enorm al migraţiei din diverse ţări, trebuie corelate cu înregistrarea tuturor actelor de identitate şi a paşapoartelor, sancţionându-se orice încercare de emitere a unor documente false precum şi invazia frauduloasă în diferite ţări.

Organizaţia Internaţională a Poliţiei Judiciare ar trebuii să-şi revadă imediat baza de date privind documentele de călătorie (furate sau pierdute), şi să folosească acest instrument informaţional, prin schimbul de informaţii relevante între diversele ţări. Un rol deosebit de important trebuie să revină şi organizaţiilor internaţionale printre care:

- Fondul Monetar Internaţional,
- Banca Mondială,
- Oficiul Naţiunilor Unite pentru Droguri şi Criminalitate,
- Organizaţia Internaţională a Poliţiei Criminale,
- şi alte organizaţii cu caracter internaţional,

care vor trebuii să-şi consolideze cooperarea cu toate ţările pentru a le ajuta să respecte pe deplin normele şi obligaţiile de combatere a spălării banilor şi finanţării terorismului internaţional, urmârindu-i îndeaproape pe cei ce sprijină aceste acţiuni ale organizaţiilor islamist teroriste.

(Pentru cei interesaţi de acest subiect sugerez consultarea sit-ului: http://www.un.org/en/terrorism/strategy-counter-terrorism.shtml)

La începutul lunii ianuarie 2016 a fost lansată, aprobată şi semnată de Preşedintele Obama, *Legea privind*

combaterea terorismului internaţional. Această lege poate fi considerată ca fiind cea mai semnificativă contribuţie contra terorismului şi care menţionează în mod specific - *ne folosirea dronurilor şi menţiunea specifică: fără intervenţia Forţelor Speciale destinate unor Operaţiuni speciale şi fără participarea Statelor Unite la acţiuni de mare amploare destinate conflictelor armate.*

Acesta, după opinia unor politologi, ar fi ”simbolul” fostei Administraţii Obama, care în acelaş timp este marcat de ne folosirea unor investiţii suplimentare destinate departamentelor şi agenţiilor cu profil civil, ministerului de justiţie, ministerul de interne şi puşcăriilor sau a altor sectoare care necesită fonduri băneşti suplimentare.

Un aspect care a scăpat din atenţia multor analişti este faptul că în 2014 într-un discurs ţinut la Academia Militară din West Point la graduarea catediţilor, Preşedintele Obama a anunţat creerea *Fondului Partenariatului în vederea combaterii terorismului* (**CTPF** în engleză). Obama a cerut la data respectivă Congresului American să ofere suportul obţinerii noului fond care se referea la circa 5 miliarde dolari în vederea creerii partenariatului din Asia de Sud până în Sahel[142]. Departamentul de Apărare a primit 1.3 miliarde dolari în locul sumei solicitate. În decembrie 2015, Congresul SUA a aprobat 175 milioane dolari destinat fondului CTPF, al Departamentului de Stat în colaborare cu programele ce aparţineau Departamentului de Securitate Internă şi Ministerul de justiţie, FBI şi alte departamente a căror activităţi se refereau la întărirea legislaţiei legale contra terorismului, cercetarea şi combaterea teroriştilor, a puşcăriaşilor şi a altor persoane civile suspecte.

Legea prevedea ca Departamentul de Stat să-şi extindă eforturile de prevenire a actelor teroriste în

142 Sahel - zonă de tranziție, de la deșertul Sahara la regiunea de savană Sudan

special în colaborare cu ţările în care investiţii financiare mici

ar fi putut constituii efecte deosebit de importante (în special în Africa unde creşterea capabilităţilor s-ar fi putut remarca în combaterea acţiunilor teroriste conduse de organizaţiile Boko Haram şi al-Shabab).

Cooperarea şi exerciţiile militare desfăşurate împreună cu partenerii din Golful Persic (de combatere a organizaţiei al-Qaeda au avut ca efect combaterea Statului Islamic şi al-Qaeda din Yemen).

De asemenea în discursul de la West Point Academy, Barack Obama a menţionat că Statele Unite nu vor acţiona singure împotriva unor acte teroriste ce au loc în diverse ţări din lume.

Nu a afirmat nimeni că Statele Unite ar trebuii să acţioneze singure împotriva terorismului internaţional. Însuşi preşedintele Obama s-a referit de mai multe ori la o aşa numită *coaliţia internaţională*, care va fi angajată în această luptă.

Din păcate însă nu se vedere niciun rezultat al acţiunii coaliţiei internaţionale (a celor circa 60 de ţări - n.n.), care vor şi trebuie să se angajeze plenar într-o asemenea luptă de distrugere definitivă a grupurilor teroriste de sub conducerea ISIS şi a pretinsului Stat Islamic.

La 20 iulie 2016 presa americană a publicat o informaţie din care reieşea că Pentagonul a organizat la Joint Base Andrews[143] (situat în afara oraşului Washington

---

143 Joint Base Andrews este o instituție a Statelor Unite United locată în Prince George's County, în statul Maryland, această instituție este sub jurisdicția forțelor Aeriene (11th Wing, Air Force District of Washington - AFDW. În 2009, Andrews Air Force Base și Naval Air Facility Washington s-au unit și au formet *Joint Base Andrews.*

D.S.), o întâlnire a unora dintre miniştrii apărării din 30 de ţări care vor participa la lupta împotriva Statului Islamic.

Şedinţa s-a desfăşurat sub conducerea Secretarului Apărării, Ashton B. Carter şi a Secretarului de Stat John F. Kerry. A fost prima şedinţă cu un asemenea scop după decizia Marei Britanii de a ieşi din UE şi după acţiunea loviturii de stat din Turcia.

Pentagonul a pregătit un plan amplu, oficial, care a fost prezentat participanţilor arătându-le unde şi cum se vor desfăşura mişcările de trupe în Irak (în Mosul) şi în Siria (în capitala Raqqa). Fiecare dintre participanţii la acestă şedinţă de lucru întorcându-se în ţările lor de origine, trebuiau să studieze în amânunţime planurile Pentagonului, revenind cu propuneri concrete de contribuţie.

Au trebuit să treacă doi ani de când Statul Islamic s-a declarat Califat peste Irak şi Siria, timp în care au avut loc zeci de acţiuni criminale soldate cu morţi şi răniţi.

După informaţiile oficiale ale Statelor Unite, timp de 2 ani, din vara anului 2014 şi până în vara 2016, SUA au lansat 10.500 atacuri (lovituri) aeriene în Irak şi Siria.

Cât de eficiente au fost aceste 10.500 atacuri, este destul de greu de apreciat, dacă după doi ani de zile se pune din nou problema (în sfârşit (!), sperăm într-un mod deosebit de serios) ca să se realizeze o adevărată coaliţie a ţărilor venite la întâlnirea organizată de Pentagon.

Sub presiunea ofiţerilor superior şi a strategilor militari, trupele americane retrase din Iraq s-au limitat la menţinerea a 5.000 de soldaţi care au rămas în Iraq alături de cei 900 de soldaţi italieni.

În acelaş timp în Siria armata americană şi-a menţinut 300 de aşa numiţi consilieri (sau sfătuitori), care să lucreze cu grupurile luptători de Kurzi şi arabi.

Situaţia celorlalţi participanţi ai aşa zisei coaliţii internaţionale era următoarea:

— Marea Britanie oferise peste 250 de sfătuitori în

Irak şi a promis că va susţine (încă nu se ştie însă cum !) eforturile îndreptate împotriva Statului Islamic

— Turcia (ca membră a NATO), care are pe o porţiune mare în lungime, graniţă cu Siria, este de acord să participe la acţiunea comună (tot aşa fără să se ştie în ce mod-n.n.), după ce se vor limpezi diversele aspecte ale loviturii de stat ce au avut loc la Ankara şi Istambul.

Ceeace este încă neclar este punctul de vedere după care Turcia a promis că recentul vacarm nu va inflenţa politica faţă de Siria (ceeace nu se ştie încă în ce mod ”nu va fi afectată această politică”!).

Pentru a se evita unele dezaprobări posibile din partea acestor membrii ai aşa zisei coaliţii internaţionale, discuţiile ce s-au purtat la Join Base Andrews[144] s-au axat în mod special (cel puţin oficial!), pe probleme cu un caracter mai mult umanitar de ajutorare a rezidenţilor care trăiesc în deşert şi sunt lipsiţi de cele mai necesare mijloace de supravieţuire.

De asemeni Pentagonul a solicitat celor prezenţi la acest miting, de a se acorda sprijin Irak-ului prin ingineri şi antrenori de poliţie ”*voluntari”* care să împiedice grupurile extremiste să re(cucerească) terenurile pierdute.

Aşa după cum au conchis majoritatea autorilor care au urmărit şi prezentat acţiunea Pentagonului, concluzia care s-a desprins din această acţiune a fost aceea prin care Statele Unite vor avea obligaţia de a asigura o stabilitate pe termen lung a zonei ”de luptă”, nu numai prin solicitarea unor angajamente ferme din partea aliaţilor dar mai ales printr-o asigurare a unui succes deplin al operaţiunilor militare.

Un asemenea plan este cu atât mai important cu cât în momentul de faţă un alt grup jihadist care se anunţă a fi mult mai periculos pe termen lung şi-a făcut apariţia în Siria.

Grupul terorist *Jabhat al-Nusra* a desfăşurat

144

operaţiuni teoriste într-un mod deosebit de sofisticat în ultimii patru ani infiltrându-se în opoziţia moderată a preşedintelui Bashar al-Assad. Grupul a preferat să stea deoparte de acţiunile teroriste internaţionale şi a avut grije să nu fie descoperit şi să devină ţinta acţiunilor militare ale Statelor Unite.

Urmând politica şi indicaţiile lui Osama bin-Laden, acest grup terorist urmărea îndeplinirea ambiţiilor lui Osama şi pregătirea unor lovituri de mari proporţi în Europa şi în Statele Unite.

Metoda de pătrundere în Europa era cea practicată şi de către alte organizaţii teroriste folosindu-se de migranţii sirieni ce au ajuns în Europa şi cu intenţia de a ajunge într-un timp relativ scurt şi în Statele Unite.

Ideia privind riscul pericolul pe care îl reprezintă această grupare teroristă a fost

lansată după o perioadă lungă de cercetări asupra acestei organizaţii teroriste, de către Institutul de Studii al războiului[145].

Acest institut consideră că Jabhat al-Nusra reprezintă una dintre cele mai periculoase ameninţări pe termen lung comparativ cu acţiunile oricăror altor grupuri jihadiste. Institutul de Studii al războiului consideră ISIS şi al-Qaida ca fiind organizaţii militare jihadiste de tip Salafii şi cu surse distincte de putere, şi cu planuri foarte bine organzate ceeace impune necesitatea ca strategia SUA să funcţioneze împotriva ISIS şi Jabhat al-Nusra simultan. Strategia SUA concentrându-se numai asupra ISIS va avea

---

145 Institutul de Studii al războiului (**ISW** - în engleză)- institut creat în 2007 de către Kimberly
Kagan , considerat ca fiind ne-partizan afiliat vreunui partid. Cercetările și studiile publicate
se referă la problem de apărare și afaceri externe. După opinia unor analiști, acest institut
favorizează ideile privind desfășurarea unor politici externe agresive.

ca rezultat imediat continua creştere a puterii militare şi financiare a organizaţiei al-Nusra.

Din toate aceste aspecte rezultă că:

9.1. Războiul împotriva terorismului şi costul său

Sunt aproape 40 de ani de când a avut loc acţiunea militară la care au participat sute de mii de soldaţi ai armatei sovietice, invadând Afganistanul (la 27 decembrie 1979), asigurându-şi astfel controlul complet al oraşului Kabul şi a unei mari porţiuni din suprafaţa ţării. Aceasta era intenţia Uniunii Sovietice pe care o gândise cu mai multe decade în urmă, şi prin care se urmărea instaurarea unui guvern marionetă sub conducerea administraţiei de la Kremlin[146].

---

146 În 1973 vărul regelui, Daoud, a organizat o lovitură de stat, proclamând Afganistanul republică iar el a devenit preşedinte. În scurta perioadă de conducere a ţării de către Daoud, situația economică a Afganistanului s-a îmbunătățit prin veniturile provenite din exporturi de petrol şi gaze naturale. La 27 aprilie 1978, Daoud a fost răsturnat de la putere şi asasinat de către comunişti (prin revoluţia cunoscută sub numele Sawr), grupaţi în jurul Partidului Democratic Popular Afgan (PDPA). Conflictele interne au dus însă la dezmembrarea unora dintre grupările partidului.
Liderii uneia dintre grupările partidului PDPA, cunoscută sub numele: Parcham și membrii acestei grupări, au fost excluşi, din PDPA, în timp ce cealaltă grupare numită, Khalq (care

După afirmaţiile multor istorici, o asemenea acţiune militară constituia un eveniment destul de neaşteptat în condiţiile în care în partea de Est a globului se menţineau condiţiile unui Război Rece.

Pentru administraţia moscovită nu era ceva neobişnuit în politica sa externă; sub conducerea doctrinei Brejnev[147], metode similare au fost practicate sub diverse forme, cu mai mulţi ani în urmă, chiar în unele ţări din cadrul blocului socialist, din spatele Cortinei de Fier[148].

Ideia preconizată de Moscova era aceea că *Uniunea Sovietică putea intervenii imediat, oricând şi oriunde un regim democrat şi în special de tip socialist risca să fie atacat din interior de grupări susţinute de forţe ale imperialismului*.

Intenţia de fapt a politicii Moscovei era de ocupare a acestei ţări şi în felul acesta chiar dacă nu putea deveni parte a Uniunii Sovietice, era un pas important în asigurarea ei ca ”ţară socialistă” şi care în nici un caz nu s-ar fi orientat în evoluţia ei spre lumea occidentală[149]

---

reprezenta majoritatea populației), condusă de Noor Mohammed Taraki (1917-asasinat în 1979), a preluat puterea. Taraki a început să laicizeze ţara lovind astfel în islamiști. Reformele radicale impuse de Taraki, au generat revolte locale şi insurecţii armate, trupele guvernamentale înfrângând de câteva ori grupările de rezistentă.

147 Leonid Brejnev (1906-1982)

148 în 1956 a fost invadată Ungaria iar la sfârșitul anilor 1960, trupele sovietice și ale unora dintre țările membre ale CAER au intrat în Cehoslovacia pentru a distruge *Revoluția de catifea* ce avusese loc la Praga.

149 Când luptele interne afgane au luat amploare, Uniunea Sovietică s-a simţit obligată să ”ajute” regimul comunist ameninţat şi a invadat

.

De altfel întreaga politică a Uniunii Sovietice, desfăşurată pe baza doctrinei Brejnev se referea şi la ideia ce se considera ca având o notă de ”umanitarism de tip socialist” privind politica de sprijinire a oricărei ţări ce purta războaie pentru ”eliberarea naţională”.

Cu toate că o asemenea acţiune militară de invazie a fost criticată de către majoritatea ţărilor lumii şi a atras multiple sancţiuni economice şi boicoturi împotriva Uniunii Sovietice, din partea lumii occidentale,[150] timp de circa 10 ani populaţia afgană a trăit cu armata rusă în ţară. Sub presiunea Statelor

Unite şi a aliaţilor ei şi în special ca urmare a întâlnirilor dintre preşedintele Reagan şi Gorbaciov, (în care s-a discutat problema dezarmării şi semnării mai multor tratate), s-a decis şi retragerea trupelor ruseşti din Afganistan (până în 1989).

De la acea dată şi până în prezent au avut şi continuă să aibă loc în Afganistan şi în ţările din împrejurimi, diverse operaţiuni miltare de lungă durată şi în care într-o formă sau alta au fost şi continuă să fie implicaţi diverşi actori cu diverse interese politice şi mai ales economice.

Interesul marilor puteri in Asia
Uniunea Sovietică

Afganistanul. Liderul sovietic, Leonid
Brejnev credea că trupele sovietice se vor putea retrage din Afganistan, după aproximativ
6 luni.

150 Primele măsuri adoptate de Administraţia americană sub preşedenția lui Jimmy Carter, au
fost paşnice, un boicot al Jocurilor Olimpice de la Moscova, precum și anularea unor
acorduri comerciale încheiate cu ASdministrația lui Brejnev.

Pentru Uniunea Sovietică, Afganistanul reprezenta o direcţie deosebit de importantă care ţinea de politica sa externă de apropiere a unor noi teritorii devenite ţări socialiste şi membre ale ”Marei famili sovietice”.

Harta F **Schema de invazie rusească a Afganistanului**

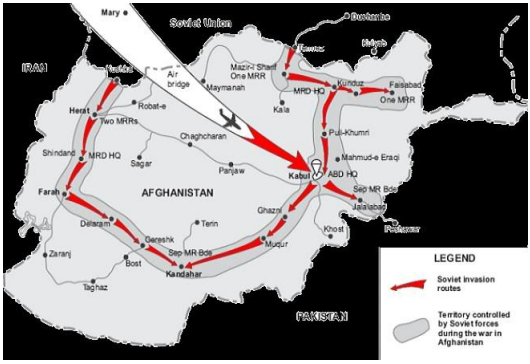

Realitatea era îânsă alta: acest război a fost deosebit de costisitor pentru Uniunea Sovietică. Nici un strateg militar nu şi-a putut imagina cum era cu putinţă să desfăşori un asemenea război şi să existe convingerea că el va fi câştigat. Acest fapt, a determinat ideia după care principalul plan de invadare şi ocupare avea numai un scop pur geostrategic.

Trebuie amintit că Afganistanul se situează sub influenţa marilor puteri: la nord Rusia, la est China, spre sud-sud-est India, spre sud-sud-vest Iranul iar la vest Europa, la acestea se adauga şi influenţa Statelor Unite.

Aflându-se pe aceste poziţii, fiecare dintre aceşti factori au influenţat într-un mod foarte puternic pe ceilalţi. De asemenea, Afganistanul este situat la confluenţa marilor religii din lume: Budismul, Creştinismul şi Islamul (ultima fiind considerată (în prezent - n.n.), ca cea mai tânără dar şi cea mai dinamică religie). În acelaş timp trebuie reţinut că Afganistanul se învecinează cu Pakistanul, Iranul, Turkmenistanul, Kazahstanul si

Tadjikistanul.

Harta G **Afganistanul şi vecinii săi**

Între Afganistan şi vecinul său Pakistan (care a fost până în 1947 sub dominaţie britanică), au avut loc permanente neînţelegeri încă de la sfârşitul secolului XIX, (în special pe linia Durand[151], care separa etnia paştunilor, aflaţi de o parte şi de alta a graniţei afgano-pakistaneze). De asemeni a avut loc şi alte relaţii tensionate si cu ceilalţi vecini, din cauza valurilor de refugiaţi care au trecut graniţa de teama conflictelor mereu prezente în Afganistan sau a exportului de terorism practicat de Al-Qaeda. O analiză mai detaliată a statului Afgan trebuie să ţină seama de faptul că Afganistanul are o populatie multietnică formată din: paştuni, tadjici, uzbeci si hazari, între care au existat întotdeauna tensiuni. Cele 31 de milioane de locuitori ai Afganistanului, sunt în majoritate musulmani. Grupul paştunilor a dominat întotdeauna celelalte etnii.

În planurile Moscovei de invazie a Afganistanului se prevăzuse că numai în câteva săptămâni, principalele

151 Linia Durand - graniță de 2,430Km între Pakistan și Afganistan stabilită încă din 1896. (Pentru cei interesați de amânunte suplimentare sugerez consultarea sit-ului: https://en.wikipedia.org/wiki/Durand_Line

oraşe şi drumurile principale ale Afganistanului urmau să fie ocupate de forţele militare sovieticei. După intervenţia militară din 1979, Administraţia de la Moscova a decis ca întreaga conducere afgană să fie înlocuită şi l-au instalat pe Babrak Kamal[152] (n.1929-mort în 1996 la Moscova, într-un spital unde fusese operat de cancer), la conducere, şeful grupării Parcham, care a anulat măsurile nepopulare ale lui Nur Muhammad Taraki (1917- 1979), declarându-şi loialitatea faţă de Islam. Dar prezenţa trupelor sovietice pe teritoriul afgan deja declanşase o revoltă naţională. Armata sovietică a răspuns prin distrugerea culturilor agricole şi a şeptelului, pentru a tăia aprovizionarea mişcării de rezistenţă. Toate aceste acţiuni reprezentau deciziile unui triumvirat care conducea uniunea Sovietică la data aceea formată din: Ministrul apărării Dmitrii Ustinov, Ministrul de externe Andrei Gromyko şi Şeful KGB-ului Yurii Andropov[153]

(**Sursa**: https://aletoporan.wordpress.com/25ian.2014)

Statele Unite ale Americii

Cauzele prezenţei americane în Afganistan se pot referii la două aspecte principale:

Pe de o parte, Statele Unite se temeau la fel ca şi în cazul Vietnamului, de răspândirea comunismului în lume.

---

152 Babrak Kamal - politician afgan, membru al Partidului Popular Demovratic al Afganistanului,
Absolvent al Universității din Kabul.(Pentru cei interesați de amânunte suplimentare sugerez
consultarea sit-ului:
https://en.wikipedia.org/wiki/Babrak_Karmal#Communist_politics).

153 Archie Brown, Seven Years that Changed the World: Lucrarea citată în bibliografie , pag.172
și urm.

Pe de altă parte existenţa marilor resurse minerale[154] ce se ridicau la valori de multe trilioane de dolari.

În funcţie de aceste elemente, în 1980, Statele Unite au hotărât să intervină în teatrul de operaţiuni militare. Iniţial americanii au participat la război prin intermediul rezistentei afgane.

Zbigniev Brzezinski, consilierul pe probleme de securitate naţionala, a fost trimis să negocieze cu Pakistanul pentru a livra arme opozitiei afgane. Aşa a început cooperarea dintre mujahedini („Soldaţii lui Dumnezeu") şi americani.

CIA trimitea arme către serviciile secrete din Pakistan care îi aprovizionau pe mujahedini. Tabara celor care i-au susţinut pe mujahedini s-a lărgit şi a inclus Marea Britanie, Arabia Saudită şi Egiptul.

Pe parcursul anilor '80, gradul de implicare a celor doua superputeri a crescut.

Pentru Statele Unite operaţiunile militare din Afganistan erau o afacere deosebit de profitabilă prin furnizarea a mii de tone de armament muhajedinilor, în timp ce URSS a trimis în Afganistan peste 100.000 de soldaţi.

Până la mijlocul anilor '80, peste cinci milioane de

---

154 Potrivit unor informații furnizate de către o echipă de specialiști din partea Pentagonului și
geologi americani, aceștia au descoperit în Afganistan resurse minerale, care conțin filoane
imense de fier, cupru, cobalt, aur și metale industrial rare (printre care și litiul - care este un
material cheie în producerea bateriilor pentru computerile laptopuri și BlackBerry), care
sunt deosebit de importante pentru dezvoltarea unei industrii modern.
După opinia acestor specialiști, Afganistanul ar putea fi considerat ca fiind unul dintre cele
mai importante centre miniere din lume.

bărbaţi, femei şi copii (care reprezenta circa o treime din populaţia Afganistanului), a emigrat în Pakistan, Iran şi în alte ţări, devenind unul din cele mai mari exoduri din lume de după al doilea război mondial.

Bombardamentele ruseşti asupra satelor afgane avut ca efect omorârea unui milion de vieţi. Războiul din Afganistan s-a dovedit a fi unul dintre cele mai costisitoare pentru sovietici şi a durat mult mai mult decât sperase Leonid Ilyich Brezhnev.

În 2007, într-o carte de memorii[155] scrisă de fostului director al Central Intelligence Americane (DCI), Robert Gates, acesta arăta că implicarea directă a CIA în Afganistan începuse aproape cu şase luni înainte de invazia sovietică.

Preşedintele Jimmy Carter semnase un decret prezidenţial, în iulie 1979, în care se menţiona ajutorul (ne oficial american - n.n.), ce urma să fie dat insurgenţilor Mujahedini. Aceste contribuţii materiale şi financiare din partea Statelor Unite au constituit un sprijin efectiv al trupelor de gherilă pe parcursul celor zece ani de război împotriva armatei sovietice.

Unii dintre analiştii politici americani au considerat că implicarea armatei americane în războiul din Afganistan a fost în mod clar o acţiune propagandistică .

Deşi nu este admis în mod oficial, nici o altă cauză potentială era evident că intenţia americană era aceea de minimalizare a infuenţei Uniunii Sovietice în Afganistan şi în întreaga zonă.

În conflictul creat în care erau implicate ambele superputeri (SUA şi Rusia), şi-au făcut apariţia mişcarea islamului radical care şi-a manifesta deosebit de puternic prezenţa în Afganistan şi care continuă şi în prezent.

China

---

155 Robert Gates - From the Shadowsn, pag. 113 şi urm. Lucrare citată în bibliografie

Ani de zile China nu s-a implicat în războiul din Afganistan şi nici din celelelate ţări din Orientul Mijlociu. Planurile sale de dezvoltare economică şi militară au constituit obiectivele principale ale administraţiei de la Beijing.

În condiţiile actuale când se extind acţiunile teroriste ale talibanului şi în acelaş timp răspunsul SUA şi al altor ţări împotriva terorismului, liderii chinezi se află sub presiune pentru a-şi asuma un rol mai activ în procesul de stabilire a unor condiţii de pace.

Pentru mulţi observatori politici şi diplomaţi chinezi, aceste planuri şi tentative de realizare a unor condiţii de pace sunt destul de surprinzătoare, deoarece China, încearcă să adopte o politică de neamestec în regiunile şi între naţiunile în război.

În cazul în care China va avea un rol eficient în discuţiile de pace cu talibanii, o serie de experţi politici consideră că va trebui să fie convins ”aliatul” Pakistan că asigurarea unei păci în Afganistan şi asigurarea unei politici şi menţinerea unor relaţii economice, cu toate puterile regionale, inclusiv India, este un factor cheie în interesul Pakistanului.

Realitatea mai puţin afirmată în mod oficial este faptul că pentru chinezi asigurarea unei păci în acest colţ al lumii ar putea fi considerat ca un factor cheie în asigurarea unui nod cheie de transport a livrărilor chineze pentru multe dintre colţurile lumii şi tot odată o sursă deosebit de importantă pentru bunurile produse în China şi destinate comerţului exterior chinez. De aici rezultă după opinia unuia dintre consilierii lui Hamid Karzai (n.1957)[156] , că administraţia de la Beijing avea şi are în continuare nevoie de o zonă liniştită şi stabilă pentru aş promova interesele economice. Din această strategie face

156 Hamid Karzai - fost președinte al Afganistantului în perioada 2004-2014

parte şi planul ”The Silk Road,” prin care China caută să-şi extinde influenţa economică spre vest către Europa, prin creşterea comerţului şi a dezvoltării relaţiilor în Asia Centrală.

De asemenea nu trebuie neglijat nici planul chinez de investiţii în aceasată parte a lumii şi cu referire specială la planurile de investiţii în industria extractivă afganistană (în special în domeniul cuprului şi litiumului).

Chiar dacă până în prezent nu se cunosc acte criminale săvârşite de teroriştii musulmani pe terioriul Chinei, administraţia de la Beijing a devenit din ce în ce mai îngrijorată de unele acte de violenţă ale unor grupări de insurgenţi din regiunea de frontieră vestică a Xinjiang.

Harta H **Zona de frontieră a Chinei unde acţionează insurgenţi**

După opinia unor oficiali chinezi rezultă că un grup musulman (cunoscut sub numele de Uiguri), fiind în cea mai mare parte suniţi etnici, ar putea cădea sub influenţa unor elemente radicale din afara Chinei, motivând unele dintre acţiunile ce le-ar putea efectua în zona Xinjiang[157].

Din toate cele prezentate până aici rezultă poziţiile diversle ţări faţă de această situaţie deosebit de gravă de pe plan mondial.

Pe de o parte Uniunea Sovietică cu planurile sale politice, strategice şi economice, pe de altă parte Statele

---

157 Xinjiang - cea mai mare provincie a Chinei, mărginită de opt țări, inclusiv fostele republici
sovietice din Asia Centrală, Mongolia, Afganistan, Pakistan și pe de altă parte de India.
Suprafața provinciei:1.600.000 Km.p., populația: circa 19 mil. locuitori, teritoriu autonom
cu: 20 orașe, 62de regiuni și 581 comune.

Unite şi unii dintre aliaţii ei din zonă şi din Europa, care urmăreau nişte avantaje pe termen lung şi în fine, mai recent China care prin poziţia sa politică şi economică nu poate fi nesocotită ca participantă la aceste multiple acţiuni.

După cum descrie Noam Chomsky (n.1928)[158] în lucrarea sa *Who Rules the World*[159], războiul global s-a extins dintr-un mic colţ al Afganistanului aproape în întreaga lume, din Africa până în Levant[160] şi Sudul Asiei şi în S-E Asiei. De asemenea se manifestă prin diverse atacuri şi ameninţări în Europa şi în Statele Unite.

Cu ani de zile în urmă, cînd insurgenţii Mujahedini, începuseră să-şi organizeze acţiunile de apărare împotriva forţelor militare ale Uniunii Sovietice şi cînd SUA şi unii dintre aliaţii de care am amintit, deciseseră să-i sprijine pe aceşti insurgenţi, acesta a fost momentul cel mai propice în căutarea soluţiei de limitare sau chiar de eradicare a extremiştilor jihadişti.

Analizând situaţia actuală, cred că ar trebuii lăsaţi să-şi rezolve propriile probleme existente pe plan naţional şi să nu existe o intervenţie externă (din est sau vest).

În loc să se concentreze forţele spre lichidarea terorismului în Afganistan, s-a trecut la acţiuni în Iraq şi prin aceste acţiuni militare americane şi ale aliaţilor în această ţară s-a creat un vid politic şi sau determinat condiţiile pentru extinderea şi mai mult a reţelei terorismului mondial.

Doi autori: Peter Bergen şi Paul Cruickshank într-un

---

158 Noam Chomsky - lingvist, filozof, istoric critic social și activist politic american

159 Lucrare citată în bibliografie, pg. 251

160 Levant - regiune geografică nedefinită precis care se referă la o mare parte a Orientului
Mijlociu la sud de Munții Taurus, mărginită de Marea Mediterană la vest și de Deșertul
Arabiei și Mesopotamia superioară la est.

articol publicat în revista

Mother Jones, intitulat: Iraq 101: The Iraq Effect - The War in Iraq and Its Impact on the War on Terrorism[161], se prezintă poziţia a doi membrii ai Administraţiei Bush (Donald Rumsfeld - fost Secretar al Departamentului Apărării Naţionale - care într-o conferinţă de presă, a folosit un răspuns cu o notă retorică la întrebările jurnaliştilor privind creşterea numărului teroriştilor:

”Noi nu ştim. Lumea nu ştie. Nu există nici un sistem de măsurare pentru
a determina câţi oameni sunt treinaţi în şcolile madrasa în diferite ţări”.

iar în ianuarie 2007 Directorul Departamentului de Inteligenţă - John
Negroponte, fiind chemat să răspundă în faţa Congresului SUA a afirmat:

”Nu sunt sigur” dacă războiul din Iraq a fost un instrument de recrutare
pentru al-Qaeda şi ar fi minimalizat impactul probabil al războiului asupra
jihadiştilor la nivel mondial: "N-aş spune că a existat o creştere pe scară
largă a extremismului islamic dincolo de Irak " .

Realitatea, este că strategii şi politicienii americani ştiau foarte bine care era politica de invazie şi efectele invaziei trupelor americane în Iraq şi care urmau să fie efectele acestei invazii, susţinută de către fostul preşedinte George W.Bush.

Goana după asigurarea unor noi teritorii care

161 http://www.motherjones.com/politics/2007/03/iraq-101-iraq-effect-war-iraq-and-its-impact-war-terrorism-pg-1

reprezentau puncte strategice de importanţă mondială, alături de conflictul dintre marile puteri pentru hegemonia lumii, la care se adauga lupta pentru exploatarea multiplelor resurse naţionale locale, au fost factorii decizionali ai creşterii şi dezvoltării în arii din ce în ce mai întinse a forţelor jihadiste.

Marea majoritate a participanţilor la conflictele din aceste zone nu au încercat în niciunfel să înţeleagă care erau problemele care îi determină pe aceşti extremişti jihadişti să acţioneze cu brutalitate împotriva forţelor externe implicate în acţiunile din zonă.

Din păcate, nici în prezent, după atâţia ani de conflicte armate, cu sute de mii de morţi, din care un număr extrem de mare de civili nevinovaţi, precum şi cu sute de miliarde de dolari cheltuite în aceste războaie, populaţiile ţărilor asiatice nu şi-au găsit refugiile necesare, nu şi-au putut salva victimile şi suferinţele de pe urma acestor războaie. În egală măsură nici populaţiile ţărilor participante atât din Rusia, din Statele Unite şi din celelalte ţări care s-au dovedit ca fiind mai mult sau mai puţin aliate ale americanilor şi participante la aceste războaie nu şi-au găsit sau nu au primit explicaţiile reale ale acestor acţiuni militare, a cauzelor reale ale crimelor barbare produse de extremişti şi nici nu ştiu cu exactitate cât s-a cheltuit în aceste războaie şi care ar fi cota de participare a fiecărui cetăţean la aceste acţiuni.

Chiar dacă oficial nu sunt prezentate cifrele exacte ale acestor cheltuieli, realitatea este că cei care urmăresc aceste informaţii, la nivelul conducerilor ţărilor beligerante, le cunosc dar nu le transmit oficial. Ceeace se ştie din informaţiile prezentate de către unii autori printre care se numără şi cei doi amintiţi mai înainte, Bergen şi Cruickshank, este că războiul din Iraq a generat o creştere de peste şapte ori a atacurilor fatale jihadiste adaugând sute de alte atacuri teroriste şi mii de victime din rândul populaţiilor civile.

De asemeni, chiar dacă terorismul în urma acţiunilor militare din Afganistan şi Iraq ar fi excluse, după opinia multor autori, atacurile fatale, provocate de grupurile teroriste în diferite colţuri ale lumii dovedesc că aceste acţiuni s-au înmulţit în ultima decadă, cu peste 1/3 şi alte acţiuni similare ale teroriştilor, constituie în continuare pericole potenţiale.

Literatura politică şi cea socio-economică pe această temă sau pe teme similare, include un volum foarte mare de informaţii statistice privind diferitele cheltuieli destinate militarizării diverselor ţări şi unele aprecieri referitoare la cheltuielile destinate combaterii terorismului.

Dacă în anii 80 teroriştii existau şi se manifestau numai în câteva ţări, aşa după cum se afirmă în multe din lucrările publicate pe această temă, astăzi numărul acestor ţări care sprijină sau acceptă prezenţa teroriştilor a crescut într-un mod considerabil.

O serie de documente cu caracter strategic create de către Departamentul de Stat şi cel de Securitate al Statelor Unite referitoare la acţiunile grupărilor teroriste confirmă care sunt ţările care sprijină grupările teroriste şi acţiunile acestora.

În preajma terminării anului 2016 şi începutul noului an 2017, lista ţărilor considerate de cătrte SUA drept ţări primejdioase din punctul de vedere al colaborării cu grupările extremist jihadiste, evidenţează în special următoarele ţări: Iran, Sudan şi Siria.

De fapt lista acestor ţări a fost creată încă dela sfârşitul anului 1979 şi includea: Libia, Irak, Yemenul de Sud şi Siria. În 1982 la această listă au fost adaugate: Cuba şi Iranul, iar în 1984 a fost adaugată Coreea de Nord

Conducerea CIA a urmărit an de an evoluţia şi sponsorizarea de către aceste ţări a diverselor grupări extremiste, adaugând noi ţări şi tot odată a eliminat din listă unele ţări care au afirmat şi s-au manifestat ca fiind

împotriva acţiunilor grupurilor extremist-jihadiste.

Prezentarea grafică alăturată apărută în diverse surse ale mass-mediei americane, privind extinderea acţiunilor grupurilor extremist teroriste, dovedeşte existenţa ţărilor mai vechi şi a unora care mai recent agrează şi susţin acţiunile agresive ale grupurilor extremiste

Harta I **Ţările susţinătoare ale terorismului** (culoarea verde)

Sursa: CIA, mass-media SUA, 2014

Hartă marchează prin culoarea verde mai închis, ţările care sunt considerate în prezent ca fiind sponsori ai extremismul, în timp ce ţările marcate cu un verde mai deschis sunt ţările mai vechi ce au sponsorizat aceste acţiuni criminale şi continuă aceste activităţi de ani de zile.

Ulterior unele ţări au fost eliminate din această listă ”a terorii”; printre acestea se numărau: Yemen-ul de Sud, în 1990, Irak-ul care a fost eliminat (din listă în 1982 şi apoi în 2004), apoi a urmat Libia care a fost scoasă din listă în 2006, Coreea de Nord scoasă din listă în 2008, iar Cuba a fost scoasă din listă la 14 aprilie 2015 la indicaţiile preşedintelui Barack Obama (iar oficial această scoatere a fost aplicată la 29 mai 2015).

Este greu de înţeles care au fost raţiunile scoaterii unora dintre aceste ţări din listele amintite când practic ele continuă să fie suporteri ai acţiunilor teroriste.

Iranul continuă de ani de zile să sponsorizeze acţiunile grupurilor extremiste ce acţionează ca suport pentru Palestinieni prin grupurile ce îşi manifestă acţiunile teroriste în Gaza la fel ca şi gruparea Hezbollah.

De asemeni, o serie de informaţii prezentate de către CIA confirmă creşterea prezenţei acestor grupuri teroriste în Africa şi procurarea de arme pentru separatiştii Houthis[162] ce acţionează în Yemen precum şi pentru opoziţioniştii Shia din Bahrain.

Unele surse ale guvernului american (CIA), confirmă de exmplu că:

Iran-ul**,** are o istorie îndelungată privind activitatea de procurarea de armament, şi pregătirea militară, pentru Hamas şi pentru alte grupări teroriste Palestiniene, incluzând grupările teroriste: Palestine Islamic Jihad (PIJ) şi Frontul Popular pentru eliberarea Palestinei. Din informaţii ale CIA legăturile grupării Hamas cu Administraţia de la Teheran, sunt din ce în ce mai active şi se manifestă prin participarea la războiul civil din Siria.

Sudan-ul, conform informaţiilor CIA din 12 august 1993, a fost înscris în lista sponsorilor terorismului.

După 20 de ani timp în care a sprijinit terorismul, în 2013, Govrnul Sudan-ului şi-a anunţat oficial schimbarea politicii faţă de terorişti şi şi-a anunţat cooperarea împotriva terorismului şi desfăşurarea unor acţiuni de sprijinire a Statelor Unite şi apărarea propriei populaţii împotriva actelor teroriste. Cu toate acestea, în Sudan

încă mai funcţionează unele grupări ce aparţineau al-Qaedei, iar chiar dacă oficial guvernul caută să limiteze acţiunile acestor grupuri, blocându-i pe unii luptătorii care folosesc teritoriul Sudanului ca mijloc de logistică şi tranzit

---

162 Houthis - mișcare politică-religioasă condusă de Shia Zaidi, care a apărut în Yemen-ul
de Nord

al grupurilor teroriste ce acţionează în Mali, Siria şi Afganistan, aceste grupări îşi continuă operaţiunile în Sudan şi în afara lui.

Siria, a fost desemnată la 29 decembrie 1979 ca sponsor al terorismului şi regimul lui Assad îşi continuă politica de suport al diferitelor grupări teroriste, afectând în acest fel stabilitatea în zonă şi creind nenumărate efecte dezastruoase asupra populaţiei siriene.

Regimul lui Assad cu toate că a fost şi continuă să fie controversat atât de opoziţia din interiorul ţării cât şi de forţele externe, continuă să se menţină în poziţie de ani de zile. Prin suportul acordat de către Administraţia de la Moscova şi continua condamnare de către Statele Unite şi aliaţii săi, se menţine de ani de zile controversa privind necesitatea plecării lui Assad de la conducerea ţării.

O serie de studii efectuate de către instituţii specializate pe problemele Orientului în general şi pe cele specifice anumitor ţări, din zonă, precum şi de către Institutul de cercetări pe Problemele Păcii (cu sediul la Oslo) confirmă că

2/3 din conflictele regionale fatale au fost şi continuă să fie provocate de luptele dintre forţele intestine şi forţe externe care îşi impun anumite soluţii ce nu corespund doleanţelor şi intereselor social politice şi economice ale populaţiei ţărilor oprimate.

În mod concret în aceste conflicte 98% dintre victime au fost provocate în confruntările intervenite între forţele populaţiei şi cele ale militarilor de sub conducerea administraţiilor guvernamentale.

Specific, în Siria numărul conflictelor fatale au crescut mai mult de triplu după ce Vestul a iniţiat bombardamentele aviatice împotriva Statului Islamic şi CIA a început intervenţiile militare în care s-au folosit misăluri anti-tanc împotriva forţelor militare ale lui Assad.

Unele dintre evidenţele prezentate de către diverşi

cercetători printre care se numără şi un cercetător ştiinţific în domeniul politic şi al securităţii naţionale, dr.Timo Kivimäki[163], confirmă că:

”presupusa protecţie desfăşurată de către coaliţia internaţională

a devenit principala sursă a violenţei în lume, contribuind la peste

50% din conflictele fatale”.

Aşa cum am mai afirmat, relaţiile Siriei cu gruparea teroristă Hezbollah şi cu Iran-ul continuă să se dezvolte şi din 2013 a devenit din ce în ce mai puternică, timp în care acţiunile militare din Siria se manifestă în mod continu. Preşedintele Bashar al-Assad se menţine pe poziţia de apărare a politicii Iran-ului în timp ce Iran-ul este un suport energic pentru regimul lui Assad.

De peste trei ani, Statele Unite urmăresc în mod continu şi în mod special planurile Siriei de creere a armelor chimice de distrugere în masă.

În ciuda diferitelor eforturi făcute de către Consiliul Executiv al Organizaţiei pentru interzicerea Armelor Chimice (care prin Rezoluţia 2118 din 2013) se referă la dezamorsarea şi distrugerea armelor chimice din stocurile Siriei), această ţară continuă să producă aceste materiale şi le furnizează organizaţiilor teroriste.

Ceea ce se întâmplă în momentul de faţă în diverse colţuri ale Siriei şi în special în oraşul Alep[164] este deosebit

---

163 dr.Timo Antero Kivimäki - Profesor la Universitatea din Helsinki, Departmentul de Politică și
Studii Economice

164 Alep - unul dintre cele mai mari orașe din Siria, așezat la intersecția unor importante rute
comerciale, unul din cele mai vechi orașe locuite din lume, situate la 48 Km. de granița cu
Turcia. Populația orașului Aleppo ers de circa 2.181.061 locuitori. Aleppo era recunoscut ca
un centru industrial și cultural care rivaliza cu Damasc.

de greu de imaginat. Frumuseţea unui oraş istoric s-a transformat în munţi de moloz. Miercuri, 24 aprilie 2013, s-a prăbuşit minaretul Marii Moschei a Omeiazilor[165], una din bijuteriile istorice ale lumii, construită în secolul al 8 şi reconstruită în secolul 18.

165 Califatul Omeiad sau Caifatul de la Damasc, a urmat primului califat din istorie, numit Califatul Rashidun condus de cei patru califi Rashidun sau "ortodocși". Dinastia omeiadă a domnit între anii 661 și 749/750, dezvoltând o monarhie ereditară și absoutistă; aceasta a dominat Mecca înaintea islamului și din care face parte însuși Profetul Mohamed.

În tot acest timp armata rusă urmărea operaţiunile militare dintre armata siriană a lui Assad şi rebeli, prin camere de luat vederi instalate pe dronuri.

Oare acesta ar fi trebuit să fie ajutorul acordat populaţiei siriene?; în continuare încă nu se ştie care este intenţia Federaţiei Ruse, pe de o parte şi a Statelor Unite, pe de altă parte, în acest joc politic în care se confruntă cele două ideologii şi care au dus la pierderea a mii de vieţi, la enorme sume cheltuite şi la părăsirea oraşului Alep de majoritatea locuitorilor lui.

Singura întrebare pe care şi-o poate pune oricare om de bună credinţă este ce face ONU sau celelalte organizaţii internaţionale al căror scopuri sunt de sprijinire a umanităţii, de salvare a vieţii oamenilor din Alep şi din oricare alt colţ al lumii unde au loc tot felul de atrocităţi provocate de terorişti sau de către diferitele administraţii guvernamentale?.

S-ar putea, ca la un anumit moment dat al istoriei aceste organisme cu pretinse

”scopuri umanitare”, să trebuie să dea socoteală de ce au făcu sau mai bine zis ”de ce nu au făcut”, ca să salveze miile de oameni morţi, copiii orfani şi pe cei ce au ajuns fără case, fiind obligaţi să fugă din propria lor ţară.

Tot ceea ce se poate spera este ca odată cu venirea noului Preşedinte al SUA, Donald Trump şi numirea lui Antonio Guterres[166] ca al noulea secretar-general al Naţiunilor Unite, această instituţie să-şi reanalizeze rolul, funcţiile şi modul de manifestare pe plan mondial.

Cuba, aşa cum am amintit a fost adaugată pe lista susţinătorilor terorismului, încă din martie 1982, de când a

166 Antonio Guterres (1949-), fost Prim Mionistru al Portugaliei, între 2005 și 2015 a deținut
funcția de Înalt Comisar pentru problemele refugiaților.
Orientare politică: socialist

fost considerată de către SUA ca un suporter al mişcărilor revoluţionare din diverse ţări din Africa.

Administraţia lui Fidel Castro a sprijinit revoluţia armată a grupurilor de stânga care acţionau în America Latină. Suportul Cubei se referea la pregătirea militară a insurgenţilor, procurarea de armament şi logistică pentru diversele grupuri de partizani. Asemenea acţiuni se desfăşurau cu sprijinul Uniunii Sovietice.

In 1992, după lichidarea comunismului în Uniunea Sovietică, Fidel Castro a afirmat în repetate rânduri:

"... sprijinul ţării sale pentru insurgenţi a fost un fapt al trecutului."

Irak-ul, de asemeni, a fost adăugat în lista de suportori ai terorismului la 29 decembrie 1979 şi a fost scos din această listă în 1982 pentru a permite companiilor americane de a livra arme în timp ce era în război cu Iranul (în războiul dintre Iran şi Irak); în urma invaziei din Kuweit din 1990, Irak-ul a fost

re-adăugat în listă, întrucât furniza arme Mujahedinilor-Khalg (MEK), Partidului Muncitorilor din Kurdistan (PKK), Frontului de Eliberare a Palestinei (PLF), şi organizaţiei condusă de Abu Nidal (ANO)[167]. În 2003, a fost eliminat din nou din listă în urma răsturnării guvernului lui Saddam Hussein. Ca urmare a invaziei şi sancţiunilor SUA aplicate "sponsorilor terorismului" preşedintele George W. Bush

a anunţat eliminarea Irak-ului din listă sponsorilor

---

167 Sabri Khalil al-Banna (1937 - 2002), cunoscut sub numele de Abu Nidal, a fost creatorul organizației al-Fatah-ce a acționat în Palestina și recunoscut ca fiind în anii 1970 și 1980 ca cel mai sângeros dintre grupările palestiniene. Din unele informații date de către surse palestiniene rezultă că ar fi fost omorât în Bagdat din ordinal lui Saddam Hussein.

terorismului (la 25 septembrie 2004). Nici până în prezent (2017), nu se ştie care va fi viitorul conflictului militar din această ţară, aşa cum nu se ştie care a fost motivul real al declanşării intervenţiei militare americane şi a deciziei Administraţiei Bush pentru acest război (în afara unor interese personale ale preşedintelui Bush şi ale lui Dick Cheney precum şi ale arhitectului acestui război, Donald Rumsfeld).

Libia, a fost adaugată la lista susţinătorilor terorismului la 29 December 1979;

iar la 15 mai 2006, Statele Unite au scos-o din listă în urma recomandării Secretarei de Stat Condoleezza Rice (n.1954)[168], care a afirmat că pe baza dialogurilor cu diverse personalităţi politice, Libia s-a pronunţat că renunţă la orice încercare de susţinere a terorismului.

Coreea de Nord, după ce a fost inclusă în listă în1988, întrucât vindea arme diverselor grupuri de terorişti, şi acorda azil membrilor partidului comunist japonez, a fost implicată în bombardamentul din Yangon (Rangoon)-Myanmar (Burma) şi atacarea avionului Coreean Air Flight 858 în anul 1987. La 11 octombrie 2008, preşedintele George W. Bush a anunţat: Coreea de Nord va fi scoasă din listă întrucât este dispusă să accepte orice control al inspectorilor ONU în privinţa armelor nucleare. O naivitate mai gravă din partea unui preşedinte şi care afectează viaţa a milioane de oameni este de nedescris, cu atât mai mult cu cât se dovedeşte de ani de zile că este un pericol mondial. Mai recent, Coreea de Nord a anunţat (la mijlocul lunii martie 2017), ”succesul

---

168 Condoleezza Rice - personalitate politică americană în Administrația lui George W.Bush.
Profesor Universitar pe probleme ale Științei Politice la Stanford University, Stanford,
California

celui de al cincelea test al rachetelor nucleare”.

Este oare admisibilă o asemenea greşeală din partea unui preşedinte?

Răspunsul la o asemenea întrebare poate ar putea fi dat doar dacă se dovedeşte că a fost total dezinformat sau total ieşit din limitele înţelegerii fenomenelor şi evenimentelor politice ale Statelor Unite şi ale lumii întregi.

9.1.1.Cât costă de fapt acest război fără sfârşit împotriva terorismului?

Nu este prea uşoară sarcina stabilirii unei cifre exacte al cheltuielilor referitoare la războiul împotriva terorismului, în special când este vorba despre cheltuieli efectuate de diversele ţări participante în acest război şi când ele se referă nu numai la cheltuielile pur militare ci la o gamă foarte largă de cheltuieli care includ printre altele: detectarea bombelor, controlul sistemelor internaţionale de telefonie şi computere, volumul muniţiilor consumate, distrugerea fizică a unui enorm număr de construcţii pentru a nu mai vorbi de pierderile umane, care a ajuns la scară industrială.

Poate, în ipoteza în care războiul acesta s-ar termina în acest an, s-ar putea cumula aceste cheltuieli şi să se stabilească un total general.

Din păcate acesta este numai un vis la care speră întreaga omenire dar care cel puţin în momentul de faţă nu poate fi socotiti ca realizabil.

Ceea ce se poate spune este că până în prezent aceste sume sunt de ordinul a sute de miliarde şi chiar trilioane de dolari (dacă ne referim la cheltuielile numai ale Statelor Unite şi ale unora dintre aliaţii ei).

Într-o conversaţia a lui Bin Laden cu un corespondent de presă, Bin Laden se referise la faptul că al-Qaeda şi alte organizaţii teroriste din lume vor putea destabiliza

sistemul financiar mondial şi în special pe cel american, ceea ce va fi o victorie împotriva Statelor Unite.

Steve Killelea (antrepenor australian), fondatorul Institutului pentru Economie şi Pace (cu sedii în Sydney, New York şi Mexico), referindu-se la cheltuielile pentru desfăşurarea acestui război afirma:

”... numai cheltuielile referitoare la actul criminal din 11 Septembrie 2001,

a costat Stale Unite circa 80 miliarde dolari adică circa 8% din PNB-ul SUA.

Mai recent, numai costurile legate de sectorul transporturilor aeriene se

ridică la peste 7.4 miliarde dolari, ceea ce poate fi comparat cu profiturile

aproximative ale acestei ndustri şi care ajung la 8.6 miliarde .”

Într-unul din Rapoartele Serviciului de Cercetări pentru Congres se menţionează că în 2011 Congresul american a aprobat cheltuieli în valoare de 1,283 trilioane dolari pentru:

- desfăşurarea operaţiunilor militare,
- îmbunătăţirea bazei de securitate,
- reconstrucţii,
- ajutorul acordat diferitelor ţări,
- cheltuielile alocate ambasadelor şi
- cheltuielile pentru asistenţa medicală a veteranilor ce au participat la operaţiuni militare iniţiate înainte de atacul de la 11 septembrie 2001.

Din acest total (1,283trilioane), 806 miliarde dolari au fost alocate pentru cheltuielile destinate războiului din Iraq şi 444 miliarde dolari pentru Afganistan şi alte cheltuieli. (Sursa: http://247wallst.com/investing/2013/04/19, Jon C. Ogg)

Pentru perioada între 2001 şi 2015 sumele totale aferente au cunoscut unele modificări reflectate în tabelul

(8),alăturat:

Tabelul Nr.8

Sumele cumulate solicitate pentru operaţiunile militare în perioada

2001-2015

ca parte din bugetul naţional al SUA

(bilioane=miliarde)

	Total		**Sume Cumulate**		
	Miliarde $			**%**	**%**
Cheltuieli cumulate	**2001-2014 Adoptate**	**2015 Solicitate**	**2001-2015 Solicitate**	**2001-2014 Adoptate**	**2015 Solicitate**
Afganistan	686.6	58.1	743.7	43	79
Irak	814.6	5.0	819.6	51	7
Securitate*)	27.4	0.1	27.5	2	0
Alecheltuieli	81.3	10.4	91.7	5	14
TOTAL	**1608.95**	**73.5**	**1,682.40**	**100**	**100**

Notă: *) Îmbunătăţirea bazei de securitate

Sursa: Department of Defense, (DOD), pentru anul fiscal 2015,

Toate aceste cheltuieli sunt direct legate şi de numărul de soldaţi trimişi în aceste acţiuni militare ale SUA în Afganistan şi Irak.

Pentru perioada 2002-2007 numărul trupelor reflectă combinarea (efectului-n.n creşterii numărului de soldaţi în Afganistan după atacul din 11 Septembrie 2001 şi al invaziei Irak-ului în 2003, operaţiuni aprobate de preşedintele George W. Bush în perioada 2007-2008.

Următoarea fază includea retragerea trupelor din Irak, în decembrie 2012 şi

creerea unui sistem de apărare în Afganistan iniţiat de preşedintele Bush în 2008 şi continuat de către preşedintele Barack Obama în 2009. Acest plan de apărare a culminat în mai 2011 şi a fost urmat de faza retragerii de trupe care urma să se încheie în ianuarie 2017 odată cu încheierea mandatului prezidenţial al lui Barack Obama.

Evoluţia planurilor de creştere/scădere a numărului de soldaţi până în ianuarie 2017, se poate vedea şi din graficul (4), care prezintă cele două curbe ale numărului de soldaţi americani în Iraq şi Afganistan.

Şase luni după invazia Iraq-ului, în martie 2003, numărul trupelor americane ajunsese la 149.000. În decembrie 2003 numărul trupelor scăzuse la 124.000 şi a rămas la acest nivel pentru trei ani.

În ianuarie 2007, preşedintele Bush a iniţiat protecţia Irak-ului ca urmare a creşterii nivelului violenţei şi a solicitării de suport împotriva luptei cu insurgenţii.

Graficul 4

Evoluţia numărului de soldaţi americani în perioada 2001-2017

(mii de soldaţi)

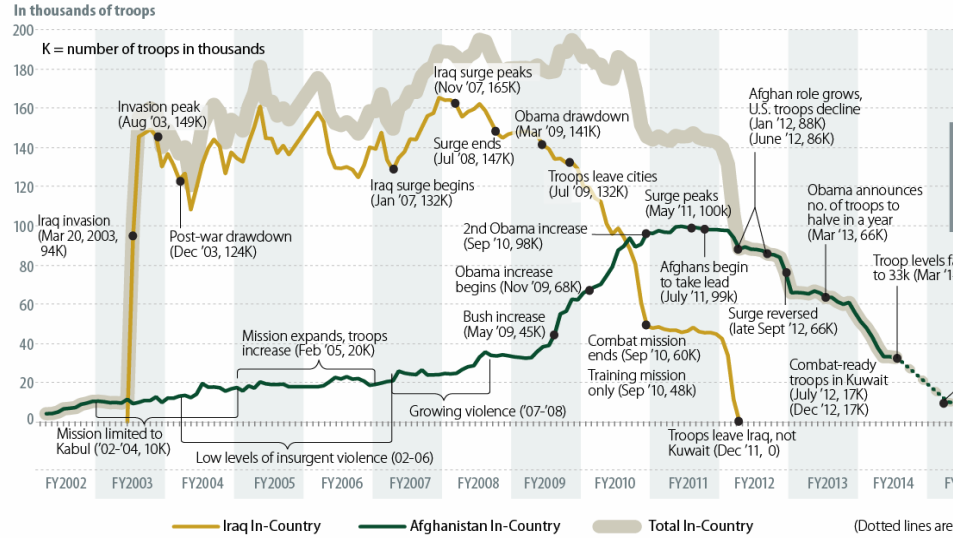

Sursa: ibidem DOD, 2016

În noiembrie 2007, numărul soldaţilor a crescut din nou ajungând la 165.000, ca după 8 luni (în iulie 2008), preşedintele Bush să decidă reducerea din nou a trupelor până la nivelul de 147.000.

Noua administraţie sub conducerea preşedintelui Obama a revizuit în ianuarie 2009, strategia războiului din Irak şi Afganistan şi a decis ca trupele americane să-şi schimbe obligaţiile trecând de la trupe active la consultanţi şi asistenţi militari, reducând în acelaş timp

numărul la 141.000 în luna martie şi la 50.000 în luna septembrie 2010[169]

Estimările privind cheltuielile efectuate de către Statele Unite au marcat această ascensiune şi ulterior scăderea numărului de soldaţi.

Iată grafic cum a avut loc această fluctuaţie:

Graficul 5 **Evoluţia cheltuielilor S.U.A. şi a numărului de soldaţi**
în acţiunile militare din Afganistan şi Irak
(în miliarde dolari)

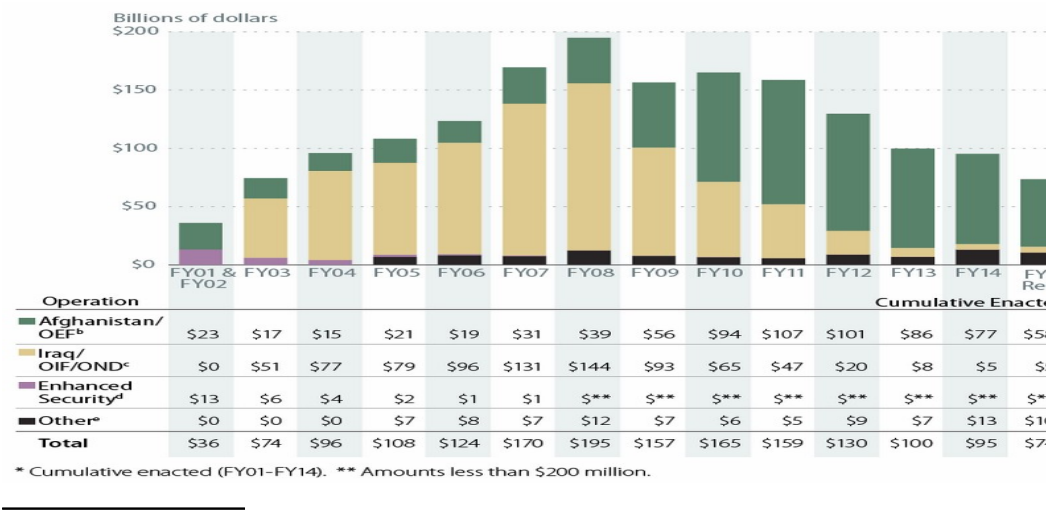

Operation	FY01 & FY02	FY03	FY04	FY05	FY06	FY07	FY08	FY09	FY10	FY11	FY12	FY13	FY14	Cumulative Enacte
Afghanistan/ OEF[b]	$23	$17	$15	$21	$19	$31	$39	$56	$94	$107	$101	$86	$77	$5
Iraq/ OIF/OND[c]	$0	$51	$77	$79	$96	$131	$144	$93	$65	$47	$20	$8	$5	$
Enhanced Security[d]	$13	$6	$4	$2	$1	$1	$**	$**	$**	$**	$**	$**	$**	$*
Other[e]	$0	$0	$0	$7	$8	$7	$12	$7	$6	$5	$9	$7	$13	$1
Total	$36	$74	$96	$108	$124	$170	$195	$157	$165	$159	$130	$100	$95	$7

* Cumulative enacted (FY01–FY14). ** Amounts less than $200 million.

169 DOD, “Conferința de presă cu Secretarul Departamentului de Apărare- Gates,” December 14, 2009; OEF-Războiul din Afganistan denumit: Operation Enduring Freedom; OIF/OND- Războiul din Irak denumit: Operation Iraqi Freedom/Operation New Down (care s-a încheiat la 31 decembrie 2011)

Sursa: Centrul de Studii pentru Securitate şi Comitetul Congresului, 2014

Activitatea de îmbunătăţire a Sistermului de Securitate (denumit: Operation Noble Eagle), primise în primul an după atacul din 11 septembrie 2001, un fond de 13 miliarde dolari din care au fost distribuite:

- 1.3 miliarde dolari pentru reconstrucţia Pentagonului
- 1.3 miliarde dolari pentru îmbunătăţirea sistemului de securitate şi asigurarea patrulării aeriene pe parcursul a 24 de ore zilnic şi reactivarea rezerviştilor pentru garda de bază.

Aceste fonduri s-au redus la 4 miliarde dolari pentru anul 2003 şi apoi la 2 miliarde dolari în 2004.

Din 2005 aceste sume au scăzut la sub 1 miliard dolari şi s-au menţinut la acelaş nivel şi în 2006; apoi au scăzut la 500 milioane în 2007 şi apoi la circa 100 milioane în 2008.

(**Sursa:** Raport for Congress, by Research Service, December 8, 2014)

Diverse surse informaţionale obţinute din Rapoartele pentru Congresul SUA, referitoare la problematica războiului împotriva terorismului confirmă următoarele date pentru Statele Unite:

Tabelul Nr.9

Sumele cheltuite de către S.U.A.

(miliarde dolari SUA)

Anul	**Suma cheltuită**
2001	28.7
2002	16.9
2003	72.5

2004	91.1
2005	78.8
2006	124,0
2007	169.4
2008	186.9
2009	153.1
2010	163.4
2011	159.5
2012	126.6
2013	93.1
2014	91.9
2015	74.7
2016	73.7
2017	73.7

Sursa: Departamentul de Apărare şi Biroul pentru Conducere şi Buget

Raport pentru Congres, pe anii 2001-2016 şi prognoza (Obama), pentru 2017

Note referitopare la tabelul de mai sus:

În 2001, preşedintele Bush a cerut Congresului acordarea unui fond de 20.8 miliarde dolari pentru

pornirea războiului din Afganistan. Reanalizându-se cererea s-a ajuns la concluzia că ar fi necesară o sumă de 28.7 miliarde dolari

În Noiembrie 2002, Congresul a aprobat Legea de creere a Actului de Constituire a Departamentului de Securitate Naţională, care avea la bază 22 de agenţii independente care se ocupau de securitatea naţională.

În 2004, acţiunea SUA împotriva insurgenţilor din Irak a costat 75.9 miliarde dolari. În acelaş timp SUA a cheltuit încă 14.5 miliarde dolari în Afganistan şi încă 0.7 miliarde pentru îmbunătăţirea sistemului naţional de securitate.

În 2005, a existat o discrepanţă în calculul cheltuielilor. Războiul din Afganistan a inclus protecţia Afganistanului împotriva atacurilor grupurilor de sub comanda Taliban. În Raportul prezentat Congresului privind costurile războiului din Iraq au fost indicate 85.5 miliarde dolari, dar Departamentul Apărării şi Biroul pentru Conducere şi Buget au comunicat suma de 78.8 miliarde dolari.

În 2006, cheltuielile destinate războiului din Iraq au scăzut cu 19 miliarde, cu toate că actele de violenţă ale atacatorilor terorişti s-au intensificat.

Preşedintele SUA a criticat NATO pentru trimiterea unui număr insuficient de soldaţi în Iraq.

În 2009, Barack Obama a preluat mandatul Administraţieie sale la mijlocul anului bugetar. El a dispus trimiterea în luna aprilie a unui număr de 17.000 de soldaţi în Afganistan şi a anunţat că va mai trimite 30.000 de soldaţi în luna decembrie urmând să completeze numărul de soldaţi până la 68.000.

Ulterior, Preşedintele Obama şi-a schimbat strategia urmărind lichidarea insurgenţilor talibanezi şi a celor din al-Qaeda care se refugiaseră şi se ascunseseră în Pakistan.

Din surse oficiale prezentate în unele Rapoarte ale Casei Albe a reieşit că următoarea decizie a lui Barack

Obama a fost aceea de retragere a trupelor americane începând cu anul 2011. În acest timp numai cheltuielile militare destinate războiului din Irak s-au redus până la 95.5 miliarde dolari.

La 1 mai 2011 Osama bin Laden a fost omorât de către un comando al trupelor speciale americane. Obama a anunţat că va retrage 10.000 de soldaţi din Afganistan până la sfârşitul anului şi alte 23.000 de trupe până la sfârşitul anului 2012.

În 2012, preşedintele Obama a anunţat că va mai retrage 23.000 de trupe până la mijlocul verii, lăsând numai 70.000 de trupe pe front. După consultări prealabile

a ajuns la concluzia că va accelera retragerea trupelor în 2013, cu atât mai mult cu cât aceste trupe nu erau agreate de către populaţia afganistană.

În 2014, Obama a anunţat retragerea finală a trupelor din Afganistan, lăsând acolo numai un număr de 9.800 de soldaţi, până la sfârşitul anului.

(Sursa: Consiliul pentru Relaţii Străine)

Cele 73.7 miliarde dolari cheltuite în 2016 au inclus cheltuielile destinate pregătirii militare şi echipamentul destinat trupelor de opoziţie din Irak şi din Siria.

Pentru 2017 se prognozase (de către Administraţia Obama), cheltuirea unei sume de 73.7 miliarde dolari din care 58.8 miliarde pentru operaţiunile militare din Afganistan, Irak şi Levant precum şi pentru creşterea suportului destinat Europei şi 14.9 miliarde destinate acţiunilor contraterorismului. (**Sursa:** Raport al Departamentului de Apărare, SUA, 2016)

*

După toate aceste cheltuieli şi încă multe altele care nu au fost şi nu sunt de primă urgenţă, mai poate cineva să se întrebe dece şi cum s-a ajuns la o asemenea explozie a deficitului bugetar al Statelor Unite ce a depăşit 21 trilioane dolari ?. Cât de mult se va putea reduce acest enorm deficit bugetar, rămâne ca un enorm semn de

întrebare pentru noul preşedinte Donald Trump şi întreaga sa administraţie. În afara unora dintre membrii partidului democrat care suferă de pe urma pierderii alegerii de către cantidata democrată Hillary Clinton şi vor căuta pe cât le va fi posibil să creeze tot felul de dificultăţi planurilor administraţiei Trump de refacere a poziţiei S.U.A. pe plan naţional şi internaţional, o mare parte a populaţieie americane este optimistă la ceea ce este şi va fi în continuare în politica noului preşedinte.

9.1.2. Cum ar putea fi învins terorismul ?

Pe la sfârşitul anului 2005 în urma unor informaţii precise ale inteligenţei americane, o parte dintre trupele speciale americane au iniţiat o acţiune împotriva Al-Qaeda care îşi organizase unul dintre sediile sale, la acea data, în Irak.După informaţii care timp îndelungat au fost considerate ca strict secrete, operaţiunea ce purta numele ”Objective Rivergate”, a avut succes şi un număr mare de teroriști au fost prinşi iar alţii au fost omorăţi.

În urma acestei acţiuni, la sediile atacate, s-au găsit o mulţime de informaţii care dovedeau planurile de viitor ale acestei organizaţii teroriste şi unele dintre obiectivele ce urmau să devină ţinte ale atacurilor lor.

La mai puţin de şase luni a fost organizat o nouă acţiune militară americană la un alt sediu al Al-Qaeda unde se desfăşura o întrunire condusă de Abu Musab al-Zarqawi [(1966-2006)- născut ca Ahmad Fadeel al-Nazal al-Khalayleh][170] . În această acţiune a fost capturat un

170 Abu Musab al-Zarqawi militant islamist iordanian care a condus o tabără paramilitară de
antrenament în Afganistan. A devenit cunoscut pe plan mondial după ce a fost găsit
responsabil pentru o serie de atentate și decapitări comise în Irak în timpul războiului.
(Pentru infomații mai detaliate, vezi sit-ul cu acest nume

computer care conţinea informaţii scrise şi un video al lui al-Zarqawi, în care se descria schimbarea de tactică şi de strategie în acţiunile organizaţiei teroriste Al-Qaeda.

Referindu-se la acţiunile grupărilor teroriste, genaralul Michael T. Flynn în cartea *"The field of Fight"*[171] susţine ideia după care inamicul trebuie cunoscut; el i-a ca exemplu opinia unuia dintre generalii chinezi şi un remarcabil strateg militar,Sun Tzu (544 îHr-495 îHr) care în lucrarea *"Arta războiului "* scrisă prin anii 580îHr, afirma necesitatea cunoaşterii inamicului, a intenţiilor şi planurilor de luptă, a forţei sale militare şi a relaţiilor sale cu alţii.

Ideile susţinute cu sute de ani în urmă pot fi considerate de mare actualitate şi sunt venite împotriva concepţiei fostului preşedinte Obama, care în calitatea sa de comandant suprem al armatei, aşa cum am mai amintit, interzise descrierea acestui inamic ce se manifestă pe plan mondial şi numirea lui drept Islamism radical.

Este suficient să ne reamintim că în perioada campanieie electorale ce a avut loc în 2012 între Barack obama şi Mitt Romney, preşedintele Obama şi susţinătorii lui considerau că Al-Qaeda, a fost distrusă cînd de fapt această grupare teroristă îşi continua activitatea criminală şi chiar îşi dublase forţele. De atunci şi până în prezent acţiunile acestei organizaţii şi a altora similare acţionează şi mai vehement în Pakistan, Afganistan, în Irak, în Yemen,în Africa de Este, de Nord şi de Vest.

Practic, acest duşman periculos care îşi desfăşoară acţiunile criminale pe baza unor principii false sub vălul unui fanatism religios, se bazează şi pe unii aliaţi printre care se numără Coreea de Nord, Venezuela şi alte ţări.

Faţă de fosta Administraţie a lui Barack Obama care ascundea realitatea despre multiplele riscuri şi poziţia în care se găseau Statele Unite ca necâştigătoare a acestui

---

din Wikipedia).

171 Lucrare citată în bibliografie, pg. 41 și urm.

război, preferând - după o veche metodă aplicată şi de către comunişti, de a vorbi numai de succesele obţinute de SUA, generalul Flynn afirmă: *„suntem în momentul încare trebuie spus adevărul”.*

Generalul Flynn aminteşte în cartea sa că în 2014, a fost dat afară din funcţia de Director al Agenţiei de Inteligenţă a Apărării, pentru că afirmase în faţa unuia dintre Comitetele Congresului SUA:

”noi nu suntem mai în siguranţă în prezent
faţă de cum am fost câţi va ani în urmă”.

De asemeni trebuie amintit că în vara anului 2015 o mulţime de analişti militari au protestat împotriva unora dintre superiorii lor de la CENTCOM[172] care le

cenzurau, le blocau sau le modificau rapoartele referitoare la evoluţia diverselor evenimente militare ce aveau loc.

Se modificau sau se eliminau informaţii despre acţiunile Iranului care era răspunzător de moartea a sute de soldaţi americani în Liban, Africa de Est, Irak şi Afganistan.

Realitatea este că multe informaţii militare au fost şi continuă să fie socotite ca strict secrete chiar şi pentru mulţi dintre cei ce trebuie să fie informaţi despre ceeace se petrece în diferitele zone cu conflicte militare (din întreaga lume - n.n.), în care au fost şi încă sunt implicaţi mulţi soldaţi americani şi ai alianţei internaţionale.

Cu multă greutate, în urma unor îndelungate controverse cu caracter politic au fost declasificate unele dintre informaţiile care se refereau la acţiunile barbare comise de grupările extremist, despre care am mai amintit, printre care: decapitări, crucificări, arderea de vii a soldaţilor captivi, execuţii în masa şi alte.

Toate aceste acţiuni criminale sunt similare - după cum afirmă Flynn, ideologiei hitleriste descrisă în cartea

---

172 CENTCOM-Centrul de Comandă pentru războiul din Orientul Mijlociu

lui Hitler Mein Kampf, şi practicate de către soldaţii islamismului Radical.

Din păcate încă mai sunt mulţi americani şi personalităţi din alte ţări, care sunt neinformaţi sau prefer să folosească ”ochelari de cal” atunci cînd se vorbeşte despre acţiunile ce au loc în Siria, Irak, Yemen şi în Sinai, unde teroriştii membri ai diverselor organizaţii îşi manifestă în continuare prezenţa prin diverse şi multiple atrocităţi.

Puţini sunt cei care cred în ideia continuării şi lichidării teroriştilor extremişti care şi-au manifestat prezenţa pe teritoriul Statelor Unite, în Europa sau în alte colţuri din lume.

Acestor oameni trebuie să li se explice că Statele Unite şi întreaga lume civilizată este în prezent într-un continuu război împotriva unor diavoli inspiraţi de o concepţie totalitaristă şi care în baza unei propagande deşânţate, speră la o victorie pe plan mondial a Radicalismului Islamic.

Mulţi dintre cei ce se opun acestui război, pun problema costului acestuia. Faptul ca atare este real, un asemenea război este costisitor, dar chiar dacă se pune această problemă, costului unui asemenea război, nu îşi poate găsi comparaţie cu actele barbare de care sunt capabili aceşti islamişti radicali extremişti, în special când este vorba de civilii nevinovaţi sau de soldaţii diferitelor armate ale coaliţiei internaţionale.

Lupta împotriva terorismului trebuie să se bazeze pe urmărirea cu multă atenţie a unora dintre ţările care oficial se consideră drept ”parteneri” în lupta împotriva terorismului, dar în realitate, susţin (în mod direct sau indirect - n.n.), organizaţiile teroriste.

Unora dintre ţări, (cum ar fi de exemplu Pakistanul), trebuie să li se spună clar şi cu multă hotărâre că Statele Unite şi întreaga lume liberă şi civilizată nu poate tolera existenţa şi folosirea unor asemenea terenuri de instrucţie

a membrilor organizaţiilor teroriste (de tipul Taliban, Haqqani şi Al-Qaeda), sau manipularea în mod ilicit în favoarea şi prin intermediul network-urilor teroriste a unor sume enorme de bani, sau acordarea unor condiţii şi a unor protecţii împotriva acţiunilor de apărare a lumii libere.

Împotriva unor asemenea acte, ce nu pot fi admise, se vor lua în scurt timp măsuri severe prin blocarea diverselor fonduri care sunt manipulate în mod illegal şi prin tăierea ajutoarelor acordate (cum este în cazulPakistanului [173]) .

Atenţia diverselor organisme şi instituţii a căror misiune este cea de protecţie a populaţiilor civile din diverse ţări, trebuie să fie îndreptată spre cunoaşterea cât mai în detaliu şi cât mai largă a modului de gândire şi manifestare a acestui duşman mondial.

Un asemenea duşman nu trebuie subestimat, întrucât se bazează pe suportul

unor persoane cu o înaltă pregătire tehnică, economică, militară şi propagandistică şi sunt într-o continuă creştere numerică, proveniţi din diverse ţări; aceştia sunt dispuşi să-şi sacrifice viaţa fără să aibă o bază a realităţii ci sunt orbiţi printr-o propagandă şi un mit al unei false ideologi.

În Octombrie 2015, în urma unei ambuscade a armatei americane şi a coaliţiei, în Afganistan, împotriva unui teren de instrucţie al teroriştilor, generalul John F. Campbell (1957 -) care a condus această acţiune a

---

173 Un număr de rapoarte ale mass-mediei americane și internaționale precizează că SUA a dat
Pakistan 1,5 miliarde dolari drept ajutor. Alte rapoarte ale mass-mediei citează estimările
Congresului din care rezultă că SUA a dat Pakistanului între 18 și 19 miliarde dolari din
Septembrie 2011 până în prezent. (Sursa: Raport al Congresului SUA, 2016)

confirmat că era vorba de un teren de circa 3.000 Km.p. coordonat de Al-Qaeda. Condiţiile de antrenamente erau similare cu cele folosite şi în alte ţări din lume şi erau conduse de experţi militari (mulţi dintre aceştia, foşti ofiţeri superiori din armata lui Saddam Hussein, după cum mai am mai amintit-n.n.).

Aceasta dovedeşte că activitatea teroristă este în continuare şi într-o rapidă creştere din punctul de vedere numeric al simpatizanţilor şi al pregătirii lor militare.

Este suficient să amintim atacurile teroriste din 2015 ce au avut loc în Paris (Franţa), San Bernardino (California - SUA), în diverse oraşe din Israel, sau acţiunile teroriste ce au avut loc în prima parte a anului 2016 când terorişti sinucigaşi au acţionat în Jakarta (Indonezia), Istambul (Turcia), în Bruxelles (Belgia) şi în luna 2017 în Manchester şi la Londra; numai aşa ne putem da seama de pericolul pe care îl reprezintă aceste organizaţii teroriste pentru întreaga lume.

Peste 8.000 de oameni au murit în 2011, peste 30.00 au murit în 2014 în urma atacurilor teroriste.

În 2016, într-un interviu pe care l-a dat Brett McGurk (1973 -), reprezentantul prezidenţial special pentru Coaliţia Globală ce se ocupă de contracararea Statul Islamic din Irak şi Levant, afirma că au fost antrenaţi peste 35,000 de soldaţi din 100 de ţări în acţiunile din aceste zone.

Să neglijezi asemenea aspecte sau să consideri că au loc numai succese în lupta contra terorismului şi în special al ISIS, dovedeşte că ceva este deosebit de greşit la nivelul conducerii Statelor Unite.

Generalul Flynn afirmă că trebuie să privim realitatea din care rezultă că suntem într-o criză deosebit de serioasă[174].

Indiferent de modul de evoluţie al diverselor

174 Michael T. Flynn, The Field of Fight, lucrarea citată în bibliografie, pg. 170

organizaţii extremist jihadiste, acestea nu trebuie neglijate ci trebuie combătute cu maximă de intensitate până la lichidarea lor definitivă.

Omenirea are experienţa unor războaie duse împotriva nazismului, fascismului şi a comunismului, a unor ideologii politice care aveau un caracter similar anti-uman şi o concepţie totalitaristă.

O asemenea luptă trebuie îndreptată în prezent împotriva acestor curente islamist radicale şi a efectelor anti-umane pe care le practică.

În timpul războiului rece împotriva sistemului comunist sovietic şi din ţările de sub umbrela Moscovei, lumea liberă a fost profund inspirată în această luptă, de convingerea imanenţei lichidării sistemului comunist totalitar ce opresa sute de milioane de oameni.

Cei mai în vârstă care au trăit acele zile îşi amintesc de politica dusă de Nichita Hruşciov care a bătut cu pantoful în masa la ONU şi la ambasada Poloniei din Moscova urlând: *trebuie îngropat capitalismul iar comunismul să devină victorios peste tot pe glob.*

Istoria a dovedit cât de absurd a fost această concepţie şi modul ei de manifestare.

Experţii militari, printre care se numără şi Lt. Generalul Michael T. Flynn, un om cu o experienţă de peste 30 de ani în domeniul militar şi al inteligenţei, consideră că victoria împotriva acesor barbari se poate realiza prin:

- distrugerea armatei jihadiste, omorârea sau capturarea conducătorilor lor,
- discreditarea totală a ideologiei islamist-radicale,
- creerea unei noi alianţe globale specifică secolului 21, precum şi prin
- eliminarea regimurilor existente în diverse ţări care susţin acest inamic comun[175] .

175 Michael T. Flynn, ibidem, pg. 170

Fără nici o discuţie că asemenea planuri nu sunt nici uşoare şi nici nu pot fi finalizate în scurt timp, dar trebuie începute cât mai curând posibil şi continuate până la victoria lor deplină.

Un asemenea duşman îşi recrutează noi forţe printr-o continuă propagandă, folosindu-se de mijloacele cele mai modern ale tehnologiei informaţionale şi ale mediei sociale printre care: Facebook şi Twitter creind o adevărată explozie propagandistică prin internet şi ţinând permanent legătura cu membrii diverselor grupuri ale organizaţiilor teroriste cu noii recrutaţi şi cu cei ce formează grupurile ”sleeper cells”.

Diferitele afirmaţii ale acestor conducători ai grupărilor teroriste sunt mobilizatoare la acţiunile de război în timp ce Statele Unite prin Administraţia Obama în mod deliberat le negau existenţa.

Principala întrebare pe care şi-o pun mulţi americani şi diverşi oameni din alte ţări este: cum ar fi posibil ca cei care au creat aceste mijloace de comunicare prin satelit (cum ar fi Facebook, Twitter şi altele - n.n.), să găsească soluţiile cele mai adecvate de blocare a unor asemenea acţiuni?.

Sunt convins că aşa cum există posibilitatea de blocaj a anumitor informaţii telefonice, sau televizate să existe şi posibilitatea blocării sau anulării unor asemenea informaţii după ce au fost obţinute şi analizate .

În lupta împotriva terorismului mondial, un rol important îl va avea combaterea sau convingerea unora dintre conducătorii unor ţări care chiar dacă nu se opun în mod direct, acţiunilor de lichidare a radicalismului Islamic, nu acţionează în acelaş sens cu toţi cei care trebuie să creeze noua alianţă mondială.

Atenţia popoarelor lumii trebuie să fie îndreptată împotriva acestor criminali şi a actelor lor barbare, care nu sunt de data recentă ci de zeci şi chiar de sute de ani.

Este interesant faptul că preşedintele Putin duce o

anumită politică faţă de islamismul terrorist, cu toate că îşi poate aminti de faptul că Ayatolah Khomeini, ca lider al lumii islamice, i-a solicitat dictatorului sovietic Leonid Brejnev (1906-1982), să se convertească la Islamism, că Iranul a trimis imami radicalizaţi şi mii de exemplare din Koran în zonele din Rusia unde populaţia este în majoritate musulmană iar ulterior, Federaţia Rusă a avut de luptat împotriva atacurilor grupărilor islamist radicalizate ale Cecenilor.

Walter Laqueur(n.1921)[176], în lucrarea *Putinismul*,[177] consideră: *”lupta împotriva islamismului militant radical nu este simplă, întrucât acţiunile acestor grupări extremiste se desfăşoară în mod ascuns, conspirativ, subteran, ceeace îl determină pe Vladimir Putin să fie ezitant în intenţia de a integra Tadjikistanul şi Kirkistanul în Federaţia Rusă”.*

De asemenea trebuie amintit după cum scrie Flynn în lucrarea amintită[178] că Yevgheny Sysoyev, Directorul Adjunct al Serviciului de Inteligenţă al Rusiei, apreciase că 20-25% din cei 20,000 de luptători ce au aderat la grupările teroriste ale ISIS din Siria, provin din fosta Uniune Sovietică şi din actuala Federaţie Rusă.

În această zonă Iranul este deosebit de activ în susţinerea radicalismului grupărilor Shite şi ca atare se poate desprinde concluzia că această parte a Asiei Centrale rămâne o zonă deosebit de periculoasă pentru Federaţia Rusiei cât şi pentru alte zone din lume.

Speranţa învingerii grupurilor teroriste dintr-o anumită zonă nu înseamnă şi încheierea războiului cu aceştia.

---

176 Walter Laqueur născut în Breslau, astăzi Wrocław, istoric și publicist american de origine germană.

177 Walter Laqueur, Putinismul, lucrare citată în bibliografie, pg. 67

178 Michael T. Flynn, ibidem, pg.172

După o practică folosită şi de către armata hitleristă (în ultimile zile ale războiului al Doilea Mondial, când se cunoştea deja rezultatul războiului şi , victoria aliaţilor), dintr-o ură înverşunată împotriva învingătorilor şi a unui profund fanatism, ultimii soldaţi, care încă nu se predaseră, continuau să lupte până la ultimul glonţ pe care îl aveau în puşcă şi fugind lăsau în urma lor zone întregi în care ascunseseră mine sau capcane explozive, care explodau la atingere lor sau a diverselor fire ascunse peste câmpurile de luptă, sau în alte diverse colţuri (case, şcoli, spitale, etc).

Similar, jihadiştii islamici dând dovada unui fanatism profund, pierzând anumite teritorii în special din nordul Siriei (cum ar fi de exemplu în oraşul Manjib) sau din alte oraşe sau sate din Iraq, au întins tot felul de mine şi capcane care au provocat, după unele informaţii furnizate de mass media internaţională[179] , moartea sau rănirea a zeci de localnici nevinovaţi (în case, şcoli, spitale şi chiar în moscheie).

Sursa, Reuters, 2017

Marea majoritate a locurilor pe care în urmă cu luni

179 The Economist, 1 Aprilie 2017, pg.41

de zile grupările teroriste le controlau au ajuns să fie zone întinse pe zeci de kilometri, cuprinzând zeci de sate şi oraşe, pline de mine şi tot felul de capcane explozibile care se declanşează la deschiderea luminii, cînd se dă drumul să curgă apa la un

robinete, când se deschide o uşe sau chiar folosindu-se corpurile unor persoane care au murit, în momentul în care se încearcă ridicarea corpului celui mort, explodează o bombă sau o grenadă; ş mai grav este când asemenea capcane sunt puse în jucăriile copiilor.

Unii experţi pirotehnişti englezi, membrii ai grupului MAG[180] au reuşit să dezamorseze peste 1000 de bombe în circa 7 luni şi în acelaş timp se consideră că dezamorsarea tuturor acestor bombe în Siria ar fi posibilă într-un interval de peste 30 de ani.

Statisticile internaţionale confirmă că în perioada 1999 -2014 numărul acestor mine şi capcane instalate în zonele ocupate, a scăzut destul de mult (de la peste 8000 la sub jumătate), dar a crescut din nou în 2015 şi continuă să crească în prezent.

Dacă nu se va crea o asemenea alianţă mondială, dacă nu va exista din partea tuturor ţărilor o asemenea determinare spre victoria finală, islamismul radicalist va face tot ce va fi posibil şi îşi va extinde tentaculelel otrăvite peste un număr cât mai mare de zone sau ţări de pe glob şi va profita de fiecare loc unde se va crea la un anumit moment dat un vid politic.

Acesta este principalul motiv pentru care trebuie strânse legăturile cu unele ţări printre care se numără: Polonia, Ungaria, Republica Cehă, India, Argentina,

---

180 MAG - Mines Advisory Group: organizație non-guvernamentală care ajută oamenii afectați de mine terestre, arme neexplodate, arme de calibru mic și arme ușoare. MAG a fost înființat în 1989 de Rae McGrath ca răspuns la minele terestre și muniția neexplodată lăsată de războiul sovietic din Afganistan.

Australia, Anglia, Italia şi cu alte ţări care s-au dovedit parteneri oneşti în lupta împotriva islamismului radicalizat şi în care populaţiile civile au avut de suferit sau sunt în primejdie din cauza acestor grupări extremiste.

10. Unele fapte ce trebuie luate în consideraţie în legătură cu imigraţia ilegală în Statele Unite şi în alte ţări din lume

Chiar dacă întreaga lume este îngrijorată de manifestarea unor acţiuni criminale din partea unor organizaţii extremiste-jihadiste islamiste, Administraţia de la Washington sub preşedenţia lui Barack Obama a decis să crească numărul refugiaţilor ce vor fi admişi în SUA.

După informaţii Oficiale, Statele Unite au admis 85.000 de refugiaţi veniţi din diverse ţări din lume începând din Octombrie 2015. Din totalul aprobărilor, privind intrarea în Statele Unite, 3.000 de locuri s-au atribuit celor din America Centrală.

Totalul aprobărilor se referă la o cifră ce ajunsese în 2016 la 15.000 de persoane şi care era în creştere faţă de un an precedent. Dintre aceştia, 10.000 de persoane, (în conformitate cu afirmaţia Înaltului Comisar pentru problemele Refugiaţilor, din cadrul ONU), urmau să fie primite din Siria. Cu toate că procedurile de verificare a celor veniţi ca refugiaţi durează, aşa după cum am mai amintit, între 18 şi 24 de luni, plafonul admiterilor (după opinia celor din Administraţia Obama), pentru anul 2017 urma să se ridice la 100.000 persoane.

În acelaş sens preşedintele Barack Obama propusese ca în toamna anului 2017 să se organizeze o amplă şedinţă la nivelul Ansamblului General al ONU solicitând tuturor naţiunilor lumii să acorde asistenţă umanitară şi suport financiar tuturor refugiaţilor din diverse ţări din lume.

Opoziţia pentru o asemenea ideie se manifestă de luni de zile din partea ambelor partide din Statele Unite dar cea mai vehementă voce împotriva unui asemenea program pe care Statele Unite urma să-l aplice, a venit din partea candidatului la preşedenţia S.U.A., Donald Trump, care a propus construirea unui zid de-alungul graniţei cu Mexicul pentru a se opri invadarea ilegală a celor din Mexic, precum şi aplicarea unui sistem strict de verificare a graniţelor ţării, oprirea temporară a intrării celor de origine musulmană, introducerea unui regim de verificare a tuturor migranţilor din ţările islamice pentru a se bloca orice risc de intrare în Statele Unite a unor luptători ai ISIS care sunt gata să provoace mari tulburări şi crime în Statele Unite.

În urma actelor criminale săvârşite de membri al-Qaida şi ISIS, (începând cu actul terorist din 11 Septembrie 2001, continuând cu atacul din 11 martie 2004 din metroul din Madrid, cu actul terorist din 7 iulie 2005 din Londra şi apoi cel din martie 2017 din Londra, cel de la începutul lunii aprilie 2017 din Sanct Petersburg (Rusia), şi cel de la 7 aprilie 2017 din Stockholm şi încă multe altele

cum a fost atacul terorist din timpul Maratonului din Boston, din 15 aprilie 2013 (statul Massachusetts), cu actul terorist din localitatea San Bernardino, (California), din 2 decembrie 2015, cu actele antisociale din Germania, din Turcia şi din alte ţări, (din Franţa, Belgia, Manchester-UK), toate acestea au evidenţiat lungul conflict între lumea occidentală şi cea islamică extremist-teroristă.

Cu tot suportul pe care preşedintele Obama l-a avut din partea membrilor partidului democrat, la 11 ianuarie 2016, peste 100 de membri ai partidului democrat, au semnat o scrisoare acuzând Administraţia de la Casa Albă de aplicarea unui act ”anti-uman” privind deportarea refugiaţilor care au venit în S.U.A. fugind de violenţele existente în ţările lor de origine.

Răspunsul Casei Albe a fost:

Nu vom opri aceste raiduri (de verificare a imigranţilor ilegali - n.n.)!

Secretarul de Stat John Kerry la un interviu pe care l-a dat presei americane a afirmat:

”... noi nu putem asigura amândouă standarde:
să asigurăm o viaţă după tradiţiile americane
şi tot odată să asigurăm standardele
de securitate ale populaţiei americane”.

În Noiembrie 2014 Departamentul de Securitate emisese un nou set de noi reguli

care prevedeau elemente complimentare de asigurare a unor priorităţi. Cele mai multe dintre aceste reguli erau îndreptate către cei care au intrat *ilegal* în Statele Unite şi locuiau în SUA pentru mai mulţi ani (se discuta de o perioadă de cinci ani - n.n.) şi care putea fi luată în consideraţie atunci când se făceau referiri la integrarea refugiaţilor în societatea americană şi să nu fie deportaţi.

În ziua în care au apărut aceste reglementări, preşedintele Obama a anunţat aplicarea unui act executiv

care avea menirea de a proteja circa 5 milioane de imigranţi de la deportări.

Actul executiv propus de preşedintele Barack Obama a fost oprit la nivelul Curţii Supreme, iar Secretarul Departamentului de Securitate, Jeh Charles Johnson (n.1957), a făcut unele precizări din care rezulta că familiile, copiii şi alţii care au trecut recent graniţele Statelor Unite - şi care nu au primit statutul de azilanţi şi oricare ordin de deportare începând cu 1 Ianuarie 2014, vor fi verificaţi şi incluşi în listele de deportare.

Aplicarea măsurilor impuse de Departamentul de Securitate al Statelor Unite au confirmat că imediat după 1 ianuarie 2016, 121 de adulţi şi copii au fost luaţi de către Agenţiile de Imigraţie şi executare a legalităţii, au fost reţinuţi pentru o perioadă scurtă de timp pentru verificări, după care au fost deportaţi în ţările de origine din America Centrală.

Urmărind îndeaproape problema deosebit de dificilă din punctul de vedere legal şi tot odată din punctul de vedere al politicii democratice condusă de preşedintele Obama, s-a putut remarca ca un act pozitiv, reacţia Curţii Supreme a Statelor Unite care a anunţat la 19 ianuarie 2016 că va reanaliza poziţia preşedintelui Barack Obama care îşi depăşise puterea care i s-a acordat ca Preşedinte al Statelor Unite în momentul în care a încearcat să apere milioane de imigranţi de la deportare şi care a ajuns unul dintre subiectele cele mai arzătoare în dezbaterile politice naţionale.

Politica preşedintelui Obama de a proteja milioane de persoane, parte dintre ei fiind părinţii unor cetăţeni americani (adică copiii care s-au născut pe teritoriul Statelor Unite - n.n.) şi care au dreptul de a trăii şi muncii legal în Statele Unite, a fost blocată la nivelul Curţilor Juridice Inferioare (curţile de apel - n.n.), care sunt în număr de 15 în structura judiciară a Statelor Unite.

10.1. America faţă în faţa cu terorismul internaţional

Unul dintre cele mai controversate puncte de vedere privind poziţia Statelor Unite faţă de terorism, este cel referitor la politica dusă ani de zile de către fostul Preşedinte al Statelor Unite, Barack Obama, în comparaţie cu perioada preşedenţiei lui George W. Bush şi cu noua perioadă a mandatului Preşedintelui Donald Trunp.

Asemena controverse pornesc dela ideia după care este mult mai uşor şi mai simplu să analizezi, să combaţi sau să apreciezi o formă de manifestare a unei preşedenţi comparativ cu alta atunci când una dintre ele este încheiată decât atunci când ea este în plină desfăşurare.

Când dezbaterile se referă la unele aspecte cu caracter general sau la unele specifice, asemenea dezbateri sunt întotdeauna influenţate de poziţia analiştilor sau a comentatorilor politici bazate pe orientarea lor politică asupra dezbaterilor respective.

În această parte a lucrării mă refer la perioada ce a început din 2001 imediat după atacul terorist de la 11 septembrie 2001, s-a desfăşurat între cele două mandate ale fiecăruia dintre preşedinţii Bush şi Obama şi continuă în prezent.

În momentul în care Barack Obama şi-a susţinut campania sa electorală a anunţat că din momentul în care va fi ales ca preşedinte al SUA, întreaga sa politică va fi deosebit de *transparentă,* adică întreaga populţie americană şi toţi cei interesaţi de politica SUA pe plan mondial, vor primii informaţiile privind întreaga evoluţie a politicii sale. Ca un prim obiectiv urma să fie încetarea războiul din Irak şi aducerea trupelor americane acasă.

Ideia încetării războiului din Irak era deosebit de atractivă cu atât mai mult cu cât însăşi declanşarea acestui război, în care se cheltuiseră miliarde de dolari şi mii de vieţi omeneşti fuseseră distruse, fusese controversată încă

din momentul anunţării plecării trupelor americane şi ale coaliţiei iniţiate de Bush în acest război.

După unii autorii care au prezentat opiniile strategilor militari, declanşarea acestui război nu îşi găsise un suport total, ba chiar a fost mult timp controversată[181]. Prinderea şi omorârea lui Saddam Hussein şi pe această cale creerea vidului politic în Irak, alături de informaţiile privind folosirea armelor de distrugere în masă precum şi discursul lui Bush prin care anunţase ” *The mission accomplished*”, nu au fost apreciate de cea mai mare parte a populaţiei americane şi a altor populaţii din diverse ţări, ca forme de manifestare a unei gândiri logice şi a unei strategii oneste la cel mai înalt nivel. Se cheltuiseră miliarde dolari, se pierduseră şi fuseseră grav răniţi sute de soldaţi şi nimic nu se resolvase, cu excepţia unor interese personale .

Pe de altă parte, prin aceste acţiuni preşedintele Bush îşi atrăsese antipatia multora care votaseră pentru numirea lui ca preşedinte al Statelor Unite crezând că va fi un preşedinte la fel de înţelept şi cu mult tact, ca şi tatăl său. Din păcate, această speranţă a celor care îl votaseră, nu s-a dovedit ca un fapt real şi el a compromis poziţiei partidului republican pe plan national.

Astfel, se oferise candidatului la preşedenţia Statelor Unite (din partea partidului democrat), ”o preşedenţie pe tavă”.

Candidaţii la preşedenţie (Hillary Clinton şi Barack Obama), aveau toate şansele de partea lor de a căştiga preşedenţia.

Campaniile electorale nu fuseseră deosebit de dificile şi pe parcursul campaniei sale electorale, se dovedea că Obama avea toate şansele de a fi ales prin punctele de vedere pe care le prezentase în diversele sale discursuri.

---

181 James Bamford - A Pretext for War: 9/11, Iraq, and the Abuse of America's Intelligence,
pg.283- 333, lucrare citată în bibliografie.

Obama propunea schimbarea tacticii şi strategiei politice faţă de războiul din Irak şi lupta împotriva terorismului care îşi găsise un vad comfortabil în Irak-ul fără un conducător care putea ţine piept teroriştilor musulmani. El susţinea posibilitatea unei combinaţii între factorii esenţiali printre care: oprirea războiului din Irak, minimalizând numărul morţilor, asigurarea unei securităţi pentru poporul American, asigurarea unui rol diferit al forţelor militare şi ale inteligenţei atât a celor americane cât şi a celor cu care urma să-şi găsească parternariat.

Prin discursurile ţinute Obama îşi explica diferenţele faţă de politica dusă de George W.Bush pe plan national şi international şi faptul că poporul american trăia în acea perioadă într-o lume mult mai mult afectată de pericolul terorismului decât înainte (ca Obama să fi ocupat funcţia de preşedinte al SUA - n.n.) .

Opiniile unor analişti privind războaiele civile din diverse colţuri ale lumii, tensiunile sectare, eşecurile statale din ţările Orientului Mijlociu şi din Africa, după opinia unor analişti, dovedeau că terorismul islamist extremist va continua să se răspândească în aceste regiuni şi în alte ţări din lume[182] .

Ideia de retragere a trupelor americane şi ale aliaţilor din Irak, după 8 ani de război, s-a dovedit la fel de ne inspirată ca şi declanşarea războiului, făcând viaţa poporului irakian şi evoluţia terorismului islamist jihadist, mai rău de cât fusese înainte.

Încercând să justifice acest plan, Obama s-a referit la aşa numitul potenţial al strategiilor ”preventive”, cum erau: angajarea civică a comunităţilor din care extremiştii îşi recrutau noi soldaţi şi promovarea în acelaş timp a unei guvernări ”inclusive” şi eficiente.

După opinia sa şi a consilierilor săi o asemenea

182 Jesica Stern - Obama and Terrorism, Foreign Affairs, Vol.94, Nr. 5, September/October 2015
pg.62 și urm.

concepţie avea mai puţine riscuri decât folosirea forţei; din păcate nici Obama şi nici consilierii lui nu se gândiseră la faptul că o asemenea strategie nu se putea aplica şi desfăşura peste noapte şi ca atare impunea desfăşurarea ei pe un timp îndelungat şi era totodată deosebit de greu de estimat cât de eficientă ar fi putut să fie o asemenea strategie.

O asemnea soluţie, îmi confirmă afirmaţia, de mai înainte, după care era mult mai uşor să critici ceeace fusese rău în politica externă a fostului preşedinte (George W.Bush - n.n.), decât să se dezvolte o nouă strategie mai bună.

În felul acesta ideia lui Bush şi a administraţiei sale privind ”războiul global împotriva terorismului” se înlocuia cu o aşa zisă nouă concepţie, aceea a ”contracarării extremismului violent” prin care se intenţiona combaterea grupurilor extremist jihadiste de tipul al-Qaeda şi ISIS.

Informaţii furnizate de mass-media americană confirmau că desfăşurarea noii politici externe în domeniul terorismului aplicată de administraţia Obama s-a bazat pe lansarea a circa 450 de atacuri împotriva soldaţilor extremişti din Pakistan şi Yemen şi care au avut ca rezultat omorărea a circa 2800 de soldaţi extremişti şi circa 200 de civili.

În acelaş timp poporul American primea informaţia prin care decizia preşedintelui Obama de terminare a războiului din Irak se baza pe ideia după care:

” terminarea acestui război nu este numai în interesul Irak-ului - dar
şi al nostru” .

O altă diferenţă între politica administraţiei lui Obama şi cea a politicii administraţiei Bush, se referee la prizonierii jihadişti aduşi în Statele Unite sau în închisoarea din Guantánamo Bay (Cuba), cărora li se

aplicau diferite metode de tortură pentru a se obţine unele informaţii. Asemenea procedee, erau considerate de către administraţia Bush ca total legale, iar vicepreşedintele Dick Cheney la un interviu pe care l-a dat la televiziune, a spus: ”sânt gata în orice moment să susţină din nou”(procedeul torturilor).

În opoziţie cu acest punct de vedere, Obama considera că aplicarea torturilor erau măsuri cu caracter abusiv şi ilegal.

Mai mult chiar Obama a semnat un ordin executiv prin care cerea ca Pentagonul să închidă închisoarea Guantánamo, într-un an de zile. Ulterior, în Martie 2011, în urma unor presiuni din partea unora dintre membrii Congresului (democraţi şi republicani), planul de lichidare a acestei închisori a fost anulat şi Obama a cerut reluarea comisiilor militare la Guantánamo şi anularea oficială a detenţiei pe durată nedeterminată a teroriştilor suspectaţi care erau acolo fără a fi judecaţi şi acuzaţi. Aceste două idei făcuseră parte dintre politicile pe care le promisese Obama să le schimbe.

Întreaga politică de *transparenţă* de care vorbise în campania sa electorală şi care constituise un punct important în convingerea maselor largi de alegători care l-au votat pe Barack Obama, a avut şi ea limitele ei. Într-un fel era firesc să se producă acestă limitare, dar în acelaş timp au apărut unele aspecte care întradevăr ar fi trebuit să fie cunoscute de poporul pe care îl conducea şi de către aliaţii cu care era în paternariat.

Multe dintre aspectele îngrijorătoare la adresa politicii externe şi a securităţii poporului american şi a celorlalte popoare din ţările aliate nu se mai comunicau sau erau ”prelucrate” în sensul dorit de preşedinte.

10.2. În spatele uşilor închise

Opinia dr. Sebastian Gorka

Ceeace nu se discută oficial şi dovedeşte de fapt ce era în spatele întregii politici a Administraţiei Obama în privinţa situaţiei imigranţilor este cea de asigurare în continuare a unui număr cât mai mare de voturi care să (re)asigure câştigarea campaniei electorale şi menţinerea unui preşedinte democrat în Casa Albă.

O serie de articole, fotografii şi caricaturi au apărut prin intermediul mass-mediei americane şi din alte ţări care confirmă unele dintre bănuielile poporului american.

Asemenea puncte de vedere au fost oficializate şi de către Dr. Sebastian Gorka[183] care la 24 iunie 2016 prezentase ***6 idei care ascundeau ceeace Obama considera că nu trebuia să se ştie despre Statul Islamic.***[184]

183 Dr. Sebastian Gorka - născut în Marea Britanie. A obținut titlu de doctor în științe politice de la Universitatea din Londra. Este Un reputat scriitor pe teme privind lupta împotriva extremismului Islamic și combaterea terorismului

184 Prelucrat de autor după Bretbart National Security , June 206

Dr. Gorka afirma:

”... Barack Obama şi cei mai mulţi dintre membri cabinetului său au încercat în

ultimi cinci ani, să justifice minimalizarea ameninţării jihad-ului în America şi

riscurile grave pe care le provoacă acţiunile lui în întreaga lume”.

Dr. Gorka, a prezintat şase dintre ideile pe care Obama le gândeşte dar nu

vrea să le facă cunoscute poporului american şi care sunt comentariile pe

marginea acestor idei:

1. America pierde războiul împotriva ideologiei globale jihadiste

Cu toate că există un amplu Raport publicat de Duke University (din statul Carolina de Nord) intitulat *"Implicarea musulmanilor-americani în extremismul violent, în 2015"* şi care nu poate fi negat, doar cu câteva

zile înainte de atacul din San Bernardino, atât preşedintele Obama cât şi Secretarul de stat John Kerry au anunţat că ISIS este "înfrânt" şi "noi suntem câştigători!".

2. **Nu există un asemenea lup singuratic care să fie cel ce provoacă**
TERORISMUL.

Ideea că avem indivizi disparaţi în America, care pur şi simplu decid într-o zi să-i ucidă pe colegii lor americani este absolut greşită. Fie că este vorba

de teroriştii responsabili pentru atacurile ce au avut loc la 11 septembrie 2001, fie că este vorba de maiorul Nidal Hassan, de la Fort Hood; sau de fraţii Tsarnaev responsabili pentru atentatul de la Maratonul din Boston sau de Malik şi Farook, ucigaşii din San Bernardino; sau atacatorul Omar Mateen care la 12 iunie 2016 a omorât şi rănit zeci de persoane la clubul de noapte ”Pulse”(din Orlando statul Florida)- aceste persoane sunt toate conectate. Legăturile dintre ei se bazează pe ideologia *Globală Jihadistă* şi pe credinţa lor că ei luptă pentru Allah

3. ISIS este mult mai puternic şi mult mai periculos decât al-Qaeda

Spre deosebire de al-Qaida, ISIS a reuşit să obţină ceea ce nici un alt grup terorist jihadist nu a fost vreodată capabil să realizeze: *declararea unui stat islamic teocratic în secolul 21*. La sfârşitul lunii iunie 2014, Abu Bakr al-Baghdadi a declarat de la amvonul Marea Moschee din Mosul că Imperiul islamic este înapoi şi el este noul Calif. Ca o informaţie secretă Guvernul SUA estimează că ISIS a obţinut intre 2 şi 4 milioane dolari în fiecare zi din diverse activităţi ilicite, a recrutat mai mult de 85.000 de luptători jihadişti, dintre care mai mult de 6.000 sunt occidentali, inclusiv americani, şi are acum 6 milioane de oameni care trăiesc în ţările pe care organizaţia ISIS le controlează.

4. ISIS este aici în America

Omar Mateen, criminalul jihadist responsabil de atrocităţile din Orlando este cel de al 103 terorist căruia i s-a interzis să intre pe teritoriul Statelor Unite decând Abu Bakr al-Baghdadi a declarat creerea Califatului în urmă cu doi ani de zile. Aceasta nu este o întrebare a unui risc de la 8000 de mile din Mesopotamia sau din Afganistan; este o ameninţare ce există pe teritoriul Statelor Unite

Dacă examinaţi detaliile raportului pe care l-am conceput privind:

ISIS: Pericolul pentru Statele Unite*, cel mai tulburător fapt*

dintre toate, dovedeşte că nu toţi cărora li s-a interzis

să intre pe teritoriul SUA, sunt interesaţi să se ducă în Orientul

Mijlociu ca să fie radicalizaţi drept jihadişti în Irak sau Siria

dar au decis să folosească cel mai bun mijloc pentru a servi

califatul, pe noul împărat al Islamului, omorându-i pe americanii

infideli din teritoriul SUA. Pericolul nu este un "dacă", pericolul este

ACUM, iar dacă Administraţia de la Casa Albă nu îşi va schimba

strategia, vor fi mai multe atacuri ca cele din Orlando.

5. Ca naţiune, suntem mai slabi decât am fost vreodată începând

din Septembrie 11, 2001.

Cu toate că America este cea mai puternică naţiune din lume, Administraţia Barack Obama continuă să pună în pericol din ce în ce mai mult întreaga populaţie americană.

Printr-un memoriu trimis de Casa Albă în 2011, Executivul a ordonat ca, în numele multiculturalismului şi al ”respectului reciproc” (?)[185], orice menţiune a Islamului să fie eliminată din orice formă de afirmare şi combatere a terorismului în cadrul tuturor serviciilor armate, şi chiar şi de aplicare a legii federale, inclusiv a FBI, şi a diverselor agenţii de informaţii. Acest lucru înseamnă că, chiar şi cuvinte cum ar fi *"jihad"*, termen folosit de terorişti pentru a se descrie pe ei înşăşi, au fost şi continuă să fie *interzise* în utilizare în cadrul guvernului federal al S.U.A. Acest lucru înseamnă că aplicarea legii, serviciile de informaţii, iar operatorilor noştri militari li s-a refuzat accesul la informaţii corecte şi relevante pentru mai mulţi ani, împiedecându-i să înţeleagă în realitate cine este şi cum se manifestă inamicul nostru, pentru a-l învinge.

6. În sfârşit, administraţia Obama nu vrea să se ştie că Ideologia jihadului
global este mai puternică decât a fost vreodată.

ISIS a preluat ideia *Global Jihadism* de la fostul său stăpân, al-Qaida. Astăzi, nu numai că a stabilit un Califat în Orientul Mijlociu, dar a convins de asemenea, zeci de mii de tineri musulmani că a venit momentul sfârşitului civilizaţiei occidentale; aceasta a început, din moment în care pe teritoriul ei au introdus şi folosit "Al Sham"care în terminologia islamică-este echivalentul Meghido pentru musulmani, adică locul ultimului război Sfânt înainte de Ziua Judecăţii. Ca rezultat al acestei exploatări foarte eficiente a unei teme religioase apocaliptice, fiind difuzată zilnic prin toate mijloacele mass-media pe care le posedă (posturi ISIS mai mult de 55.000 de posturi de social media la fiecare 24 de ore), ISIS are acum cel puţin 43 de filiale în 19 de ţări, şi nu prezintă nici un semn de pierdere a impulsului pe care l-a avut în ultimii ani.

185 Semnuil de întrebare aparține autorului- Alex Berca

Loretta Lynch(n.1959) - fostul Procurorul General al Statelor Unite, a declarat în faţa Comisiei Jurice a Congresului american, după masacrul *din Orlando, că:*

> *”... arma noastră este cea mai puternică; împotriva oamenilor ca Omar Mateen este* ***"dragostea”****...*

Cu tot respectul ce ar trebuii acordat funcţiei pe care o deţine Dna. Lynch, trebuie să recunoaştem că ideia aceasta este fundamental greşită.

Dragostea nu ar fi putut lucra împotriva naziştilor sau a totalitarilor din Kremlin.

Ne confruntăm cu un alt inamic totalitar, care nu este posibil să fie invitat la un dialog şi să se negocieze întrucât el nu se va opri decât dacă fiecare "necredincios" este înrobit sau zdrobit. Acel adevăr este imposibil pentru fostul preşedinte Obama şi pentru Administraţia lui. Ca urmare, americanii vor continua să se confrunte cu un risc de escaladare, până când vom avea o schimbare de administraţie care va avea, poate, un cu totul alt punct de vedere cu privire la pericolul islamului extremist.

Intrebarea este, dacă noul preşedinte ales va fi noul comandant-şef care va perpetua minciunile şi distorsiunile din ultimii opt ani sau va vorbi sincer despre faptele criminale cu care Statele Unite şi alte ţări se confruntă şi care va ajuta în cele din urmă la distrugerea totală a ideologiei extremiste ascunsă sub faldurile religiei musulmane.

*

Nici unul dintre discursurile ţinute de Barack Obama nu au satisfacut nici pe departe opinia publică americană în privinţa atacurilor posibile ale ISIS în Statele Unite.

Atacurile ce s-au soldat cu zeci de morţi şi de răniţi, ce au avut loc în San Bernardino, California, în Chattanooga, Tennessee sau în Fort Hood în Texas, s-au

confirmat ca fiind acte teroriste conduse de către Statul Islamic prin membrii *”celulelor latente”.*

Majoritatea populaţiei americane nu a înţeles pretinsa ”filozofie” a preşedintelui Obama care refuza chiar *să exprime* numele real al acestor organizaţii criminale şi ca atare nu se implica într-un mod destul de agresiv împotriva lor.

Unii dintre reprezentanţii mass-mediei americane printre care şi Kathleen Parker (n.1951), de la Redacţia ziarului Washington Post, îşi punea întrebarea:

> ”*Cum este posibil ca Preşedintele Statelor Unite să ignore un război mai mult decât necesar.? Cine ar vrea să-şi amintească de un comandant suprem al unei armate (*considerată ca fiind cea mai puternică armată de pe glob - n.n.), *ca de un comandant laş care permite lumii să trăiască în întuneric şi disperare”.*

Problema principală pentru fostul preşedinte Barack Obama era aceea că acest război să fie considerat ca o strategie pe termen lung dar care nu avea nici un beneficiu pe termen scurt; mai mult decât atâta, se putea remarca o reţinere care putea fi interpretată ca un moment de frică în timp ce ISIS şi alte organizaţii teroriste de pe glob se întâreau din punct de vedere financiar, al numărului de combatanţi şi al armamentului disponibil extinsându-şi acţiunile criminale la nivel global în Europa, Asia, Africa şi în Statele Unite.

Filozofia lui Barack Obama era aceea după care un anumit nivel de terorism este mult mai preferabil decât o acţiune sângeroasă provocată în urma unui proces de eradicarea jihadismului în întregime.

Din punct de vedere teoretic, această concepţie dădea impresia unei note de ”patrotism”, dar practic vorbind ceea ce părea mai ”avantajos”, nu era şi nu este

chiar aşa, întrucât ce este astăzi, mâine se poate amplifica, poate lua proporţii ce nu mai pot fi oprite şi atunci ”avantajul” se poate transforma într-un imens dezavantaj la proporţii naţionale şi chiar internaţionale.

Graficul 6

Nivelul ”tolerabil” al terorismului

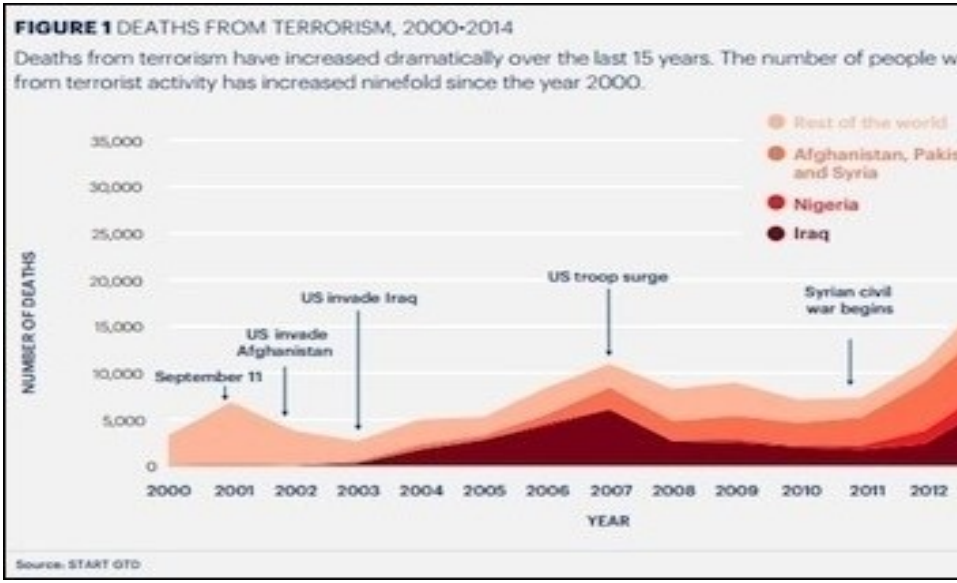

Sursa: http://www.meforum.org/5684/tolerable-level-of-terrorism, pg.1

După cum se vede din graficul de mai sus, numărul victimilor ca urmare a actelor teroriste a crescut în mod dramatic în perioada de 15 ani (2000-2014).

Aşa cum au remarcat unii analişti, era destul de dificil să găseşti chiar în cadrul administraţiei dela Casa Albă, pe cineva care credea că ideia de luptă împotriva terorismului prin trimiterea unui număr minim de soldaţi, în Siria, chiar dacă faceau parte din ”trupele antrenate pentru operaţiuni speciale”, ar reuşi să facă o diferenţă în desfăşurarea unui asemenea război.

Implicarea Statelor Unite în acest război a început din iunie 2014, dar trimiterea unui număr total

nesemnificativ de trupe (chiar şi pentru apărarea ambasadei SUA din Bagdad - n.n.), nu a înseamnat o acţiune serioasă cu atât mai mult cu cât ea nu a fost conjugată la nivel internaţional.

Autoproclamatul ”Califat” care în iunie 2014 fusese localizat în Irak şi Siria, a ajuns să aibă în prezent peste 50 de filiale sau grupuri ce sprijină acţiunile teroriste existente în 23 de ţări.

Manifestările acestor grupuri terorist-jihadiste şi-au dovedit prezenţa prin acţiuni coordonate în diverse ţări printr-un sistem internaţional de legături electronice, prin care îşi organizau în mod simultan atacurile şi tot prin sisteme electronice îşi atrageau noi simpatizanţi.

În Libia, Statul islamic şi-a dublat în anul 2015 prezenţa prin atragerea între 5.000 şi 6.500 de noi luptători (Sursa: New York Times , 4 februarie 2016).

În Indonezia, Statul Islamic şi-a desfăşurat o operaţiune teroristă după modelul folosit în Paris (la 14 ianuarie 2015), care s-a soldat cu 8 morţi şi 20 de răniţi.

Dacă nu se acţionează cu fermitate şi printr-o puternică coaliţie *reală* la care să se adauge acţiunile militare aviatice şi a unor trupe de teren care să cucerească teritoriu după teritoriu, un asemenea război va fi de lungă durată şi cu efecte dezastruoase şi greu de suportat de către lumea civilizată.

În acelaş timp pretinsul gest *”umanitar”* de acceptare a tinerilor musulmani care fug din Siria şi din alte ţări pentru a ajunge în Europa poate fi considerat ca un semnal greşit care li se oferă acestor tineri, în loc să fie îndemnaţi să-şi apare ţările de origine, împotriva oricăror acţiuni criminale a unor organizaţii teroriste.

Aşa după cum a remarcat în urmă cu câteva luni Charles Krauthammer[186], unul dintre analiştii politici americani,

”...întreaga politică a preşedintelui Obama era marcată de o incredibilă

pasivitate, de o deosebită detaşare de tot ceea ce se petrecea pe plan

mondial şi de potenţialul pericol pe care îl reprezenta Statul Islamic

prin acţiunile sale chiar şi în Statele Unite”.

Remarca preşedintelui Obama că ar fi fost învinuit şi criticat de lipsa totală a unor acţiuni mai agresive, a dovedit ori neînţelegerea gravei situaţii ori un total dezinteres de ceea ce se va putea petrece în lume şi în Statele Unite nu peste prea mult timp.

Din cele promise, de către preşedintele Donald Trump (încă din timpul campaniei sale electorale - n.n.), el optează pentru o politică socotită având o notă izolaţionistă pornind de la unele principii printre care:

Pe de o parte, *”Pentru a face o ţară mare trebuie să pui lumea la muncă, adică să creezi locuri de munca şi asta prin aducerea lor acasă (referindu-se la aducerea înapoi în SUA a producţiei produselor trimise spre fabricaţie peste oceane-n.n.)”.*

Pe de altă parte, diversele aspecte ale aşa zisului *izolaţionism* pe care îl critică reprezentanţii partidului democrat (susţinut de preşedintele Trump), înseamnă reducerea imigraţiei, dezvoltarea şi întărirea armatei, reducerea substanţială a intervenţiilor peste hotare şi limitarea ajutoarelor externe.

Cu alte cuvinte, o astfel de politică, susţinută de Donald Trump, poate readuce din punct de vedere

---

186 Charles Krauthammer (n.1950) - journalist, autor, commentator politic. Articolele sale sunt prezentate în peste 400 publicații din întreaga lume.

economic America la ce a fost înainte de război, când exista un echilibru real între preţuri şi veniturile americanului de rând, poate duce la limitarea cheltuielilor externe care în prezent au un caracter total aberant şi la întărirea militară a Americii, care va trebuii să devină capabilă să răspundă în orice moment oricăror ameninţări şi provocări armate.

Din alt punct de vedere, lumea rămasă fără implicarea şi ajutorul american, va intra într-o criză fără precedent, mai ales în contextul în care Europa are perspectiva sumbră de a deveni un teatru de confruntări între cultura sa şi cultura total străină a invadatorilor primiţi cu atâta ”umanism”, dar şi iresponsabilitate prin politica progresistă a Germaniei (susţinută cu deosebită convingere de către Doamna Merkel), Angliei, Franţei şi a Belgiei.

Unul dintre exemplele cele mai concrete prin care Donald Trump îşi respectă promisiunile făcute încă din perioada campaniei electorale, se referă la acţiunea Statelor Unite sub comanda sa de a lupta împotriva ISIS şi de a distruge această organizaţie teroristă.

În noaptea de 13 aprilie 2017, Departamentul de Securitate al Statelor Unite a primit deplina decizie şi ordinul din partea Comanadantului Suprem de a lansat cea mai puternică bombă *convenţională* (non-nucleară), în Afganistan unde după informaţii pregătite de către Pentagon, se găseau”soldaţi” ISIS, ascunşi în diverse grote şi tuneluri.

Foto: CIA

Cunoscută drept "*mama tuturor bombelor*",(MOAB) încărcătura explozivă de aproape ***10 tone*** a fost lansată, potrivit reprezentantului ministerului apărării SUA, la ora 14:30 GMT, dintr-un avion MC-130, fiind ghidată printr-un sistem GPS.(sursa: AFP).

Prin această acţiune care a venit la câteva zile după acţiunea împotriva atacului cu arme chimice lansat de Assad, dovedeşte hotărârea cu care preşedintele Donald Trump doreşte să atragă atenţia oricăror forţe militare oficiale sau teroriste că Statele Unite nu acceptă nici un fel de teroare la adresa umanităţii, indiferent din partea celor care vor folosi asemenea acţiuni.

Asemenea acţiuni ale SUA dau dovada unei atenţionări pe mai departe a planurilor SUA indiferent de opozanţii ei.

În privinţa relaţiilor cu Federaţia Rusă, cu care în prezent se manifestă unele neînţelegeri în privinţa unor aspect ale poziţiei faţă de situaţia din Siria şi din Coreea de Nord, mai mult ca sigur că preşedintele Donald Trump va prefera, în măsura posibilului, să aibă relaţii de

neconfruntare cu Rusia lăsând situaţiile ”îngheţate” (la graniţa de Est a Europei), exclusiv în sarcina unei UE în criză datorită neputinţei de a-şi asigura propria situaţie considerată ca fiind ”umanitară” pe care singură şi-a creat-o la îndemnul Doamnei Merkel.

Un alt aspect al politicii americane faţă de teroriştii prinşi pe teritoriul Statelor Unite care a reflectat decizia Administraţieie Obama de eliberare din închisoarea americană din Guantanamo Bay (Cuba), a unora dintre cei mai periculoşi

conducători ai unor grupări teroriste în schimbul eliberării de către terorişti a unui soldat ce dezertase din armata americană, a dovedit aceeaşi ”filozofie” de neînţeles (de către cei mai mulţi dintre americani - n.n.), a politicii preşedintelui Obama.

De asemeni, la începutul lunii februarie 2016, au mai fost eliberaţi încă 10 dintre cei mai periculoşi deţinuţi musulmani extremişti-jihadişti, cerîndu-li-se ca înainte de eliberare să promită că nu se vor întoarce pe câmpul de luptă al terorismului.

Cât de mult s-a putut conta pe o asemenea promisiuni?

Nu are această solicitare a promisiunii nota unei glume fără nici un pic de umor şi deosebit de tristă, şi deosebit de periculoasă, care i s-a oferit populaţiei americane prin mijloacele mass mediei cu orientări democratice, pe care a trebuit s-o accepte această populaţia lipsită de o voce care să exprime cel mai elementar spirit de apărare!

Asemenea acte au fost şi continuă să fie deosebit de greu de înţeles de către majoritatea populaţiei americane, indiferent de orientarea politică: democrată, republicană sau independentă, fără a mai vorbi de specialiştii strategi militari americani şi a unora din rândurile aliaţilor SUA participanţi în războiul împotriva Statului Islamic.

Ceea ce s-a putut remarca ulterior de către

Administraţia Obama, este că aceşti foşti deţinuţi din Guantanamo nu şi-au respectat promisiunile şi s-au întors la câmpurile de instrucţie şi de luptă provocând noi atacuri împotriva unor populaţii civile din diverse ţări.

Actele criminale au solicitat noi măsuri de folosire a inteligenţei şi ca urmare unii dintre foştii prizonieri, au fost din nou prinşi, alţii omorăţi (sau şi-au aplicat singur procedura sinuciderii în speranţa întâlnirii în Rai a celor 72 de virgine - n.n.), iar alţii îşi continua acţiunile teroriste şi care oricând pot fi prezente din nou pe teritoriul Statelor Unite.

Gordon England-fost Adjunct al Secretarului Apărării al SUA, (în perioada 2006-2009), afirma:[187]

"...la terminarea mandatului administraţiei Bush, în Guantanamo

erau încarceraţi 200 de membrii ai organizaţiilor teroriste

şi care după studierea fiecărui caz în parte se ajunsese

la concluzia de a nu fi eliberaţi niciunul dintre ei".

Sub mandatul Administraţiei Obama, jumătate dintre deţinuţi au fost eliberaţi sub indicaţia: *reprezintă: un "minimum de risc",* ceea ce dovedeşte o totală lipsă de preocupare pentru securitatea naţională sau mai degrabă o mai mare grije pentru apărarea unei poziţii politice, a preşedintelui şi a Secretarului Apărării Naţionale, decât aceea a apărării securităţii populaţiei.

În mod normal, chiar dacă preşedintele Obama vrând să dovedească diferenţa între politica sa de apărare a Statelor Unite şi politica fostului preşedinte republican George W. Bush, ar fi putut ţine cont de *"legile războiului"* care afirmă că prizonierii pot fi ţinuţi în închisori până la

187 Prelucrat de autor după informațiile lui England, Gordon - Guantanamo detainees are still dangerous, in Washington Post, 7 februarie 2016, pg. A21

terminarea războiului.

Este adevărat că atunci când Barack Obama a preluat funcţia de preşedinte al SUA (2009) hotărăse să termine războiul din Orientul Mijlociu şi din Asia Centrală (fapt pentru care a primit premiul Nobel pentru pace - n.n) şi să-şi îndrepte atenţia spre regiunile care erau considerate mai importante pentru SUA (Asia şi zona Pacificului (în vederea restaurării economiei şi controlul asupra creerii armelor nucleare - n.n.).

Retragerea trupelor americane din Irak a fost o hotărâre personală, cu toate că experţii militari au susţinut menţinerea a cel puţin 15.000 de soldaţi în Irak în vederea asigurării unei stări relative de pace.

De asemenea în calitate de conducător suprem al armatei a ordonat menţinerea numai a unui număr limitat de trupe în Afganistan şi imediat a început scoaterea lor fără o dată precisă.

Referindu-se la situaţia din Siria, în 2011 Barack Obama afirma:

”... este timpul ca poporul sirian să-şi determine propriul destin
şi noi vom continua să stăm ferm de partea lor.”

Când dictatorul Bashar al-Assad a acţionat prin violenţă omorând protestatarii democraţi, Obama a

preferat să ţină Statele Unite la distanţă, iar apoi Secretarul de Stat John Kerry, a afirmat că numai eliminarea lui Assad din poziţia de preşedinte s-ar putea termina războiul (civil - n.n.), din Siria.

Experţii politologi consideră posibilitatea ca prin eliminarea lui Assad din poziţia de preşedinte, să se creeze (aşa cum s-a întâmplat şi în Irak după eliminarea lui Saddam Hussein (1937-2006), sau în Libia după eliminarea lui Muammar Mohammed Abu Minyar Gaddafi (1942-2011) - n.n.), o breşă prin care grupările teroriste radical jihadiste să ajungă în poziţia de a controla întreaga Sirie.

În acelaş timp trebuie reţinută şi ideia după care cu aprobarea lui Assad au fost folosite armele chimice de distrugere în masă împotriva propriei populaţii.

Situaţie politică şi poziţia strategică a Statelor Unite sub Administraţia Obama, a fost socotită mai mult ca un joc politic pe care nu prea mulţi din coaliţia internaţională l-au acceptat şi l-au luat în serios.

Referitor la relaţia diverselor ţări care au fost sau vor ajunge victime ale terorismului, opinia lui Rahul Bhonsie[188] prezentată în lucarea *Beyond Bin Laden - Global Terrorism Scenarios,* şi în unele sit-uri din internet, s-ar putea să aibă o oarecare notă de realism atunci când se discută despre o eventuală preocupare privind unele *negocieri cu teroriştii*.

Conflictele şi fobia faţă de islamismul extremist jihadist, care nu are nici o legătură cu realitatea şi adevărul religiei islamice şi cu credincioşii oneşti ai acestei religi, nu poate fi rezolvată prin dialoguri sau negocieri. Din contra, în ipoteza în care ar fi posibilă aducere a unora dintre reprezentanţii grupărilor teroriste islamice, la aşa numita ”masă a tratativelor”, ar fi o dovadă de slăbiciune

---

188 Rahul Bhonsie - fost comandant în armata indiană, cu o experienţă de peste 30 de ani în operaţiuni împotriva terorismului; autor al lucrării: Beyond Bin Laden - Global Terrorism Scenarios.

din partea administraţiilor guvernamentale şi acest lucru (dacă nu ar duce la admiterea tuturor solicitărilor total nejustificate şi absurde ale teroriştilor), ar putea alimenta şi chiar extinde actele teroriste şi întregul conflict între multiplele şi diversificatele grupări teroriste şi lumea civilizată.

Faptul că sunt unii teoreticieni psihologi sau strategi care susţin că nu trebuie negociat cu teroriştii este un punct de vedere care trebuie reţinut şi apreciat, dar carela un anumit moment dat s-ar putea să aibă anumite limite. Poţi fi dur la adresa teroriştilor dacă dovedeşti că eşti net superior şi oricând îi poţi lichida fără nici o dificultate, dar în momentul în care îţi dai seama că terorismul i-a amploare şi se întinde ca o epidemie în întreaga lume, trebuie căutate şi alte soluţii pentru a-i opri evoluţia dacă nu chiar s-o lichidezi şi în aceste condiţii poate ar trebuii încercată tactica unor tentative de negocieri.

Asemenea tentative nu trebuie pornite de o singură ţară, ce a fost la un anumit moment dat victima atacurilor teroriste, ci de grupuri organizate de ţări de pe acelaş continent sau continente diferite dar care toate au fost, sunt sau vor ajunge victime ale unor asemenea atacuri.

Multiplele atacuri teroriste ce au avut loc diverse ţări europene şi în Rusia (cu atacul din staţia de metrou din Sankt Petersburg din 4 Aprilie 2017), dovedesc că aceste grupări extremist jihadiste dau lovituri în locuri greu de prevăzut soldate cu zeci sau sute de morţi şi răniţi.

Numărul mare de simpatizanţi ai acţiunilor extremist-jihadiste influenţaţi şi atraşi de terorişti prin propaganda agresivă a ideologiei violenţei a luat asemenea proporţii încât în prezent şi în viitor pot constituii un real pericol pentru întreaga omenire.

Metodele barbare folosite de aceşti pretinşi oameni, care acţionează în numele unei pretinse religii susţinute de pretinsul Stat Islamic, constituie cea mai clară dovadă a necesităţii implementării unei asemeni politici a

cunoaşterii şi înţelegerii pretinselor cauze care îi determină spre asemenea acte criminale şi care trebuie să înceapă, după unele opinii, prin încercările de negocieri sau prin acţiuni ferme ale unor coaliţii internaţionale reale.

Pornirea unor acţiuni de negocieri nu este nici simplă şi nici uşoară dar în spiritul unui umanism şi al păcii, în vederea salvării fiinţelor nevinovate care cad victime ale unor asemenea atacuri, fiind omărăţi sau fiind obligaţi să emigreze, ar trebuii căutate şi folosite orice soluţii care să fie în interesul oamenilor.

Asemenea acţiuni nu trebuie amânate şi nici total desconsiderate, întrucât se va ajunge la situaţii similare cu cele care au avut loc în urmă cu câţiva ani în Siria , când Administraţia Assad a folosit arme chimice de distrugere în masă, iar Administraţia Obama a afirmat că Siria a încâlcat ”linia roşie”, urmând să se ia măsuri deosebit de serioase. Din păctate, până la urmă nu s-a întâmplat nimic care să oprească pentru totdeauna asemenea crime în masă şi ca atare la 4 Aprilie 2017, din nou în Siria, în provincia Idlib, a fost folosit un nou atac chimic care a dus la moartea a circa 100 de persoane civile din care 30 de copii.

O statistică a numărului de morţi în perioada 2000-2014 în urma atacurilor teroriste, dovedeşte cu prisosinţă cum victimile acestor atacuri a crescut în mod deosebit. Dacă în perioada 2000-2010 numărul ţărilor în care atacurile teroriste

s-au soldat cu un număr de morţi sub 250 de persoane, în perioada 2011-2014 a crescut de la 4 la 17, iar în cazul numărului de ţări în care numărul victimilor a depăşit 500 de persoane a crescut de la 3 cât au fost în 2011 la 11 în 2014.

Graficul de mai jos confirmă această evoluţie a numărului de ţări în care numărul victimilor au evoluat într-un mod ascendent permanent.

Graficul 7 **Numărul de ţări şi al victimile**

terorismului

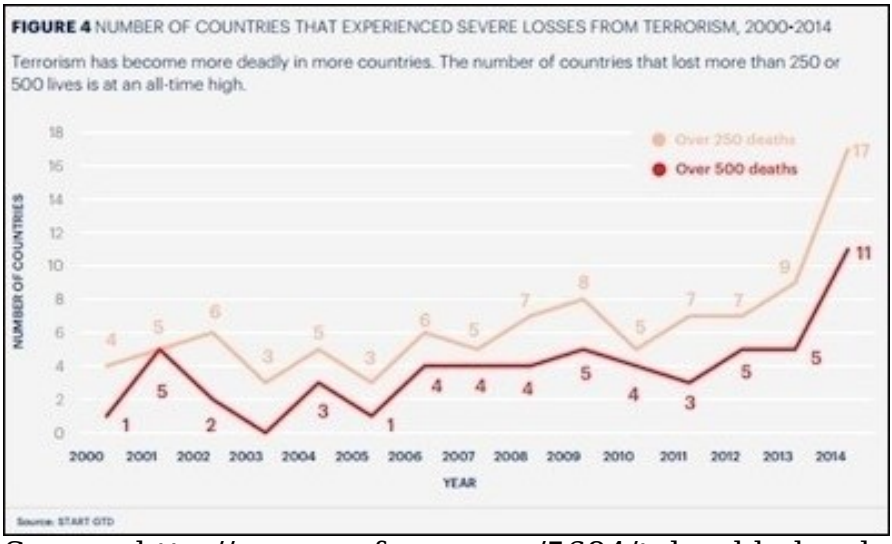
FIGURE 4 NUMBER OF COUNTRIES THAT EXPERIENCED SEVERE LOSSES FROM TERRORISM, 2000-2014
Terrorism has become more deadly in more countries. The number of countries that lost more than 250 or 500 lives is at an all-time high.
Over 250 deaths
Over 500 deaths
NUMBER OF COUNTRIES
YEAR
2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014
4 5 6 3 5 3 6 5 7 8 5 7 7 9 17
1 5 2 0 3 1 4 4 4 5 4 3 5 5 11
Source: START GTD

Sursa: http://www.meforum.org/5684/tolerable-level-of-terrorism, pg.2

Nu este oare cazul să se pună capât unor asemenea acţiuni criminale?

Oare cât timp mai trebuie aşteptat?

Iată răspunsuri pe care opinia publică mondială trebuie să le primească cât mai urgent.!

Notă: Pentru cei interesaţi de mai multe aspecte ale acestui subiect privind Siria, sugerez consultarea blogului Semănătotorul, România, indicat în bibliografie sub titliul: Berca, Alex - Siria o lume a controverselor, 10 octombrie, 2013

După unele informaţii prezentate de Organizaţia Mondială a Sănătăţii,

la 5 aprilie 2017, victimile atacului chimic din Siria prezentau simptome de expunerea la neurotoxine.

Atacul s-a produs în oraşul Khan Sheikhan, controlat de rebeli şi jihadişti, şi deşi numeroşi lideri occidentali şi organizaţii umanitare din zonă au acuzat Administraţia lui Bashar al-Assad de utilizare a armelor chimice, un purtător de cuvânt al armatei siriene a susţinut că a fost un atac terorist al rebelilor, pentru a compromite politica lui Assad.

Informaţia furnizată de către purtătorul de cuvânt al armatei siriene se consideră că nu are o bază reală; ca atare, folosirea armelor chimice împotriva populaţiei civile şi în special a copiilor este un act de genocid ce a fost efectuat împotriva reglemntărilor internaţionale care interzic în mod categoric folosirea armelor chimice (Vezi şi Nota de subsol nr. 129).

Ca un răspuns imediat împotriva atacului chimic, Statele Unite (sub decizia comandantului suprem, Donald Trump), au declanşat lansarea a 59 de rachete Tomahawk de pe bordul a două nave de război ce erau în Marea Mediterană (Ross USS şi Porter USS - n.n.), urmărindu-se ţinta din zona aeroportului Shayrat (din provincia Homs din vestul Siriei - n.n.), unde se consideră că erau

depozitate armele chimice şi de unde au fost lansate aceste arme chimice împotriva populaţiei civile.

La scurt timp după lansarea rachetelor un purtător de cuvânt al Pentagonului a comunicat că nu au fost luaţi drept ţinte persoane din imediata apropiere a obiectivului vizat, dar nu s-a dat nici o informaţie referitoare la existenţa unor victime. Acelaş purtător de cuvânt a informat posturile de radio şi televiziune americane că au fost lovite câteva avioane[189], pistele de decolare/aterizaree şi pompele de gaze şi de combustibil, reducând astfel posibilitatea în continuare de folosire a armelor chimice.

La o informaţie transmisă de către televiziunea siriană prin care se afirmase că acţiunea SUA este ”o agresiune la adresa Siriei”, a apărut la staţia NBC un interviu pe care l-a dat unul din conducătorii grupului de rebeli *Dar Ahrar Al Sham* (unul dintre grupurile cele mai mari de rebeli armaţi), care a afirmat:

”... salutăm orice intervenţie a SUA... care să descurajeze capacitatea

regimului Assad de a ucide civili şi să scurteze suferinţa poporului

nostru”.

Într-un discurs deosebit de combativ ţinut 5 aprilie 2017, la Consiliul de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite, ambasadoarea SUA, Nikki Haley[190] a afirmat:

„Atunci când Organizaţia Naţiunilor Unite eşuează în

---

189 alte informații susțin că a fost lovit numai un avion.

190 Nikki Haley (n.1972), Născută:Nimrata Randhawa, politiciană republicană, fostă guvernatoare a statului Sud Carolina și membră a House Representatives of South Carolina. Prima femeie guvernatoare și cea de a doua femeie indian-americană care a ocupat acest post. Ea a fost numită în 2016, de către revista *Time,* una dintre cele 100 de persoane cele mai influente în SUA.

mod constant în
obligaţia de a acţiona în mod colectiv, există momente în viaţa Statelor
Unite în care suntem obligaţi să folosim propria noastră acţiune.“

Acţiunea Administraţiei Trump poate fi considrată ca un act de mare curaj în faţa situaţiei în care în Siria se găsesc în prezent unităţi ale armatei ruseşti care sprijină guvernul lui Bashar al-Assad şi în acelaş timp se ştie că administraţia Assad este un suport al terorismului (în special al organizaţei teroriste Hizbullah[191]).

Pe de-o parte Federaţia Rusă ca răspuns la acţiunea Statelor Unite a trimis în Marea Mediterană un crucişător dotat cu rachete balistice şi care s-a îndreptat spre Portul Tartus unde din 1971, Federaţia Rusă are o bază navală, pe care în prezent o dotează cu baterii antiaeriene destinate lovirii avioanelor americane. O asemenea acţiune a ruşilor este un răspuns pe care Putin l-a ordonat considerând că atacul împotriva Siriei este o acţiune agresivă împotriva altui stat şi ca atare SUA a fost socotită că a depăşit *”linia roşie”.*

Experţii militari americani, cunoscători ai actualei puteri militare a Federaţiei Ruse şi a situaţiei economice şi politice, consideră că actualul act al Federaţiei Ruse este numai un joc politic dar care - după opinia lor, nu se va extinde într-un act agresiv împotriva Statelor Unite.

La un interviu pe care l-a dat James Mattis (n.1950), Secretarul Apărării Statelor Unite, unora dintre corespondenţii de presă a afirmat: ”... *sunt confident că relaţiile dintre Federaţia Rusă şi Statele Unite, nu vor evolua într-o direcţie care va ieşi de sub controlul ambelor ţări. Sunt convins că Rusia va acţiona în direcţia celor mai bune interese propri şi nimic nu îi va determină să*

191 Vezi Anexa: Micul dicționar thematic pentru descrierea acestei organizații teroriste

depăşească unele relaţii necontrolabile”.

În spiritul găsirii celor mai adegvate soluţii pentru stabilirea unor poziţii clare în

privinţa relaţiilor dintre Statele Unite şi Federaţia Rusă în condiţiile create de Administraţia lui Assad în Siria, Secretarul de Stat al SUA Rex Tillerson, a plecat la Moscova pentru a avea o întrevedere cu omologul său rus şi cu Preşedintele Putin.

Preşedintele Trump şi Secretarul de Stat Rex Tillerson (n.1952)[192] nu au intenţia manifestării unor relaţii de tensiune între cele două puteri, dar nici nu intenţionează să accepte orice idei care ar putea să minimalizeze grava situaţie din Siria şi cea din Coreea de Nord care pot provoca insecuritatea pentru SUA şi pentru restul lumii.

Încă nu se ştie dacă în prezent se reiau unele dintre acţiunile despre care se aflase în luna octombrie 2016, când posturile de radio şi TV ruseşti au lansat diverse informaţii despre ”*al treilea război mondial*” şi şi-au susţinut afirmaţiile prin faptele care dovedeau că bateriile antiaeriene ruseşti vor acţiona cu maximă de operativitate doborând aviaţia americană, iar în unele oraşe ale Federaţieie Ruse se discuta despre pregătirea unor acţiuni de apărare civilă, de exerciţii ale staţiilor de pompieri pentru stingerea de focuri şi alte măsuri de precauţie pentru cazuri de urgenţă provocate de acţiuni militare care în limbajul militar actual se exprimă prin ”depăşirea liniei roşii”.

Ceeace consideră Federaţia Rusă şi în special preşedintele Putin, că acţiunea SUA este un *atac din partea Statelor Unite împotriva Siriei* nu pare deloc clară şi nu îşi găseşte o explicaţie legitimă în propriile acţiuni

---

192 Rex Tillerson - inginer constructor diplomat care a fost numit Secretar de State, de la
1 Februarie, 2017. Tillerson a condus activitatea companiei ExxonMobil din până în 2016.

ruseşti de ocupare a Crimeii şi a războiului împotriva Ucrainei.

Secretarul de Stat Rex Tillerson, şi-a exprimat opinia după care:

”…Rusia trebuie să considere într-un mod serios suportul

pe care îl acordă regimului Assad în special în condiţiile

actuale când Siria nu pune Federaţia Rusă într-o lumină favorabilă”.

Această situaţie este cu atât mai gravă cu cât Siria a fost una din semnatarele

Acordului de la Geneva referitoare la interzicerea producerii, depozitării şi folosirii

armelor chimice.

Pe plan naţional, acţiunea Statelor Unite este disputată de către reprezentanţii celor două partide (democrat şi republican - n.n.); unii dintre democraţi consideră că acţiunea SUA a fost o acţiune anti-constituţională întrucât trebuia să se obţină o aprobare a Congresului SUA, pentru desfăşurarea ei; pe de altă parte, susţinătorii unei asemenea acţiuni din partea partidului republican, afirmă că o asemenea acţiune nu a fost bazată pe o declaraţie de război şi ca atare nu trebuia obţinut avizul Congresului, ci a fost o acţiune ce se referă la securitatea Statelor Unite şi a poporului american, era adresată în special ISIS şi tot odată o atenţionare adresată oricăror ţări care vor folosii armele chimice; ca atare, ea a putut fi hotărâtă numai de către Şeful suprem al armatei (respectiv Preşedintele SUA - n.n.).

Ideia generală afirmată de comentatorii politici prin diferitele mijloace ale mass-mediei, este aceea după care acţiunea Statelor Unite împotriva guvernului Assad este un semnal de atenţionare şi împotriva altor ţări care vor să-şi manifeste puterea pe plan mondial pe calea folosirii armamentelor nucleare, printre care Nord Coreea şi chiar

Federaţia Rusă.

Pe de altă parte foarte mulţi americani precum şi unii experţi strategi îşi pun întrebarea: care va fi următorul pas pe care îl au în vedere Statele Unite?:

— de a ocupa Siria şi de a căuta să-l înlăture pe Assad de la conducerea ţării sau,

— vor menţine numai un număr de trupe americane în Siria care vor avea misiunea să urmărească să nu se mai repete asemenea acţiuni de genocid? .

Unii dintre experţii militari şi-au exprimat opinia după care există şi riscul unor acţiuni de ripostă din partea unor grupări teroriste care vor acţiona pe teritoriul Statelor Unite sau în oricare altă ţară de pe glob, ca răspuns la acţiunea SUA.

Ceeace a reuşit preşedintele Trump şi Administraţia sa a fost acţiunea deosebit de operativă împotriva unui asemenea act criminal şi nu să închidă ochii sau să încerce aplicarea unor pretinse soluţii cu caracter diplomatic, (aşa cum s-a petrecut sub Administraţia Obama timp de 8 ani (şi după cum se ştie, fără nici un rezultat), nici după acţiunea similară provocată de către administraţia Assad în anul 2013 - n.n.).

Ţinând cont de acordul încheiat între Statele Unite şi Federaţia Rusă, prin care

îşi asumaseră obligaţia de a se anunţa reciproc de orice acte cu caracter militar, pentru a elimina orice risc cu efect direct asupra aviaţiei militare, Pentagonul, după unele informaţii, ar fi transmis Federaţiei Ruse, cu o oră înainte, intenţia acţiunii preconizate de SUA.

Decizia pentru un asemenea act operativ şi neanunţat cu mai mult timp înainte a fost stabilită în vederea împiedecării oricăror pregătiri de ascundare sau mutare a stocurilor de arme chimice pe care le posedă Siria.

După lansarea acestui atac neaşteptat, planurile Administraţiei Assad au fost de a ştergere orice urme de

folosire a armelor chimice şi a victimilor acestui atac chimic prin bombardarea spitalului unde erau aduşi cei care încă supravieţuiau (în urma atacului cu substanţe chimice), inclusiv copiii, rudele acestora, personalul medical (doctori şi asistentele medicale).

Foto: Imagine preluată de Agenţia France Press

Amestecul ruşilor în această acţiune, după opinia unora dintre mass-mediile americane, nu a fost ceva neaşteptat ştiindu-se că între Federaţia Rusă şi Administraţia lui Assad există relaţii mai vechi şi interese politico-economice reciproce. După cum se ştie, preocuparea Administraţiei Putin este mai puţin concentrată pe acţiunile de genocid ale lui Assad şi mai mult pe apărarea poziţiilor geo-strategice ale Federaţieie Ruse în zona Mării Mediterane.

În toate acţiunile sale, se ştie, că Assad se bazează şi pe suportul Coreei de Nord şi al grupului terorist Hizbullah.

Desconsiderând orice act posibil din partea Statelor Unite şi a noii Administraţii de sub conducerea lui Donald

Trump, şi fiind sigur că şi de această dată SUA va proceda ca şi în cazurile precedente (când fostul preşedinte Barack Obama nu a luat nici o măsură concretă), Assad a nesocotit convenţia internaţională privind folosirea armelor chimice[193] .

Conform unor informaţii ale ONU şi ale Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii, în estul oraşului Alep unde se găsesc luptători ai grupurilor de rebeli, nu mai funcţionează nici

---

193 CONVENTIA privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și folosirii armelor chimice si distrugerea acestora, ratificată prin Legea nr. 125/1994 și în care chiar din Preambulul acestei convenții se menționează: Statele părţi la prezenta convenţie, hotărâte să acţioneze în scopul realizării de progrese efective în direcţia dezarmării generale şi complete sub control internaţional strict si eficace, inclusiv al interzicerii şi eliminării tuturor tipurilor de arme de distrugere în masă, dorind să contribuie la realizarea obiectivelor şi principiilor Cartei Naţiunilor Unite, reamintind că Adunarea generala a Naţiunilor Unite a condamnat în repetate rânduri toate acţiunile contrare principiilor şi obiectivelor Protocolului privind interzicerea folosirii în război a gazelor asfixiante, toxice sau similare şi a mijloacelor bacteriologice de luptă, semnat la Geneva la 17 iunie 1925 (Protocolul de la Geneva din 1925), recunoscând prezenta convenţie reafirmă principiile şi obiectivele Protocolului de la Geneva din 1925 şi ale Conventiei privind interzicerea perfectionarii, fabricării şi stocării de arme bacteriologice (biologice) şi cu toxine şi distrugerea acestora, semnată la Londra, Moscova şi Washington la 10 aprilie 1972, la fel ca şi obligaţiile asumate prin aceste instrumente, ...

un spital şi ca atare este foarte dificil de întreprins acţiuni de salvare a victimilor acestui atac.

Ceeace este de asemenea de menţionat este poziţia Turciei, afirmată de Preşedintele Erdogan la o reuniune ce a avut loc la 4 Aprilie 2017, la Istambul, în care s-a referit la problema *eliminării regimului tiranului Bashar al-Assad*.

Afirmaţia preşedintelui Erdogan a fost în aceeaşi linie cu cea a Secretarului de Stat Tillerson care a afirmat:

"...Cred că este clar pentru noi toţi că domnia familiei Assad se apropie de sfârşit, dar problema modului în care se termină şi tranziţia în sine este foarte importantă, în opinia noastră, în funcţie de durabilitate ... şi de asigurarea unei Sirii unificate...".

În acelaş timp, mass-media turcă şi cea internaţională, prin agenţia de presă Anadaolu (de la Istambul) şi Agenţia France Press, au confirmat convorbirea telefonică iniţiată de preşedintele Recep Tayyip Erdogan, cu Vladimir Putin, şi din care a reieşit dorinţa Turciei de a se accelera eforturilor de încetare a luptelor din Alep, pentru a se putea asigura transportul ajutoarelor umanitare.

10.3. Opinia Preşedintelui Donald Trump referitor la terrorism

(prelucrat după discursul ţinut la 15 August 2016)

În secolul al XX-lea, Statele Unite au învins fascismul, nazismul şi comunismul.

Acum, o altă ameninţare provoacă lumea noastră: Terorismul islamic radical.

În această vară, a fost lansat un atac ISIS în afara zonelor de război din Orientul Mijlociu la fiecare 84 de ore.

(Pentru cei interesaţi sugerez
consultarea întrgului text al Convenției - tradus în limba română la:
http://www.ancex.ro/upload/cwc_TEXT_total.pdf).

Aici, în America, am fost martorii unor atacuri brutale, unul după altul.

10.3.1. Crezul politic şi jurământul preşedintelui Donald Trump

Diversele acte teoriste ce au avut loc pe teritoriul stalor Unite din 2001 şi până în prezent, au fost prezentate mai pe larg pe întregul parcurs al lucrării.

În Europa, au avut loc multiple masacruri şi vărsări de sânge.

ISIS a făcut o mulţime de atrocităţi una după alta: copii sacrificaţi în faţa părinţilor şi părinţi omorâţi în faţa copiilor, fete vândute drept sclave, bărbaţi şi femei arşi de vi, răstigniri, decapităril şi înecaţi. Minorităţile etnice care au refuzat să se convertească la Islamism, au fost executate în masă. Locurile sfinte şi morminte de valori milenare au fost profanate. Creştinii au fugit din casele lor pentru a nu fi vânaţi pentru exterminare.

Nu putem lăsa asemenea acte criminale să continue.

Nici nu putem lăsa ideologia de ură a Islamului radical să se manifeste prin oprimarea femeilor, a homosexualilor, a copiilor şi a celor consideraţi ca fiind necredincioşi (după ideile islamismului radical), - să vină, să locuiască în Statele Unite sau să se răspândească în difeite ţări din lume.

Vom înfrânge terorismul islamic radical, aşa cum am învins toate ameninţările cu care ne-am confruntat în diverse alte epoci.

Dar nu-l vom înfrânge cu ochi închişi sau cu voci tăcute.

Oricine nu poate să-şi numească duşmanul, nu este capabil să conducă această ţară. Orice persoană care nu poate condamna ura, opresiunea şi violenţa Islamului radical nu are claritatea morală pentru a servi ca

Preşedinte.

Creşterea ISIS este rezultatul direct al deciziilor politice luate de preşedintele Obama şi de către Secretara de Stat Hillary Clinton

Dacă privim retrospectiv la schimbările care s-au petrecut în lume din 2009 şi până în prezent, putem constata următoarele aspect:

••Libia era stabile,

••Siria era sub control,

••Egiptul era condus de un preşedinte secular şi de un aliat al Statelor Unite,

••Irakul se confrunta cu o reducere a violentei,

••Grupul care a devenit ulterior ISIS a fost aproape stins,

••Iranul a fost agitat datorită impunerii unor sancţiuni economice.

La ce s-a ajuns în urma gravelor decizii ale preşedintelui Obama şi a Secretarei de Stat Hillary Clinton? :

••Libia este în ruină, ambasadorul nostru şi alţi trei americani curajoşi au

murit, iar ISIS a câştigat o nouă bază de operaţiuni,

••Siria se află în mijlocul unui război civil dezastruos,

••ISIS controlează porţiuni mari de teritoriu,

••Criza refugiaţilor ameninţă întreaga Europă şi Statele Unite,

••în Egipt, teroriştii au câştigat un punct de sprijin în apropiere de Canalul

Suez, una dintre cele mai esenţiale căi navigabile din lume.

••Irakul este în haos, iar ISIS este în libertate.

••ISIS sa răspândit în Orientul Mijlociu şi în Occident.

••În 2014, ISIS funcţiona aproximativ în 7 ţări. Astăzi sunt celule operaţionale

în peste 18 ţări cu sucursale aspirante în alte 6, ceea ce reprezintă un total

de circa 24 de ţări sau chiar mai multe.

••Situaţia este probabil mai rea decât ştie populaţia americană şi din Europa.

••Un Raport al Congresului confirmă faptul că administraţia Obama a redus

indicatorul ritmului de creştere al ISIS, cu 40%, dar analiştii consideră că

s-au făcut o serie de mari modificări ale realităţii pentru a se putea

manipula mai uşor constatările.

Tot odată, ISIS încearcă să infiltreze fluxurile de refugiaţi în Europa şi în Statele Unite.

Iranul, cel mai mare sponsor al terorismului la nivel mondial, deţine în prezent peste 150 de miliarde de dolari în numerar, daţi de către Statele Unite

Pe scurt, politica externă a lui Obama-Clinton a dezlănţuit ISIS, a destabilizat Orientul Mijlociu şi a pus naţiunea Iranului - care doreşte ”Lichidarea Israelului şi Americii" - într-o poziţie dominantă a puterii regionale şi, de fapt, aspirând ca să devină puterea mondială dominantă. Totul a început în 2009 cu ceea ce a devenit cunoscut şi prezentat pe larg de către *The Heritage Foundation*, sub numele de "*Apologise Tour*" al preşedintelui Obama[194] .

Într-o serie de discursuri, preşedintele Obama în acest ”Tour”, a descris America drept "arogantă", "respingătoare", "putere colonială" şi alte adjective similare.

---

194 Nile Gardiner and Morgan Lorraine Roach - Barack Obama's Top 10 Apologies: How the President Has Humiliated a Superpower, Sursa: http://www.heritage.org/europe/report/barack-obamas-top-10-apologies-how-the-president-has-humiliated-superpower

Probabil nici un discurs nu a fost mai greşit decât discursul preşedintelui Obama în lumea musulmană din 2009.

În direct opoziţie cu poziţia şi punctul de vedere al preşedintelui Obama, a fost poziţia preşedintelui Ronald Reagan, care câştigând Războiul Rece, a numit în mod repetat superioritatea Libertăţii asupra comunismului şi a numit URSS Imperiul Evil-ului.

Aşa cum am mai amintit, modul de exprimare şi cuvintele naive ale lui Barack Obama pe care le-a prezentat prin dicursurile în faţa mai multor naţiuni din lume, au fost urmate de acţiuni şi mai naive. Eşecul de a stabili un nou acord privind Statutul Forţelor în Irak şi calendarul de retragere a trupelor americane şi ale aliaţilor, a condus direct la creşterea ISIS.

Eşecurile din Irak au fost însoţite şi de dezastrul provocat de Hillary Clinton din Libia. Preşedintele Obama, cu tot interesul pe care îl avea de a-i crea un support lui Hillary Clinton, afirmase că *Libia a fost cea mai gravă greşeală*. Potrivit secretarului de apărare, Robert Gates, invazia din Libia a fost aproape o decizie divizată, dar susţinerea forţată a intervenţiei Hillary Clinton pentru intervenţie a fost factorul decisiv.

În viitor, vom lucra alături de prietenii noştri din Orientul Mijlociu, inclusiv de cel mai mare aliat al nostru, Israel-ul. Vom colabora cu regele Abdullah al Iordaniei şi cu preşedintele Egiptului - Abdel Fattah Saeed Hussein

Khalil el-Sisi (n.1954) şi cu toţi ceilalţi care recunosc că ideologia ”morţii” impusă de terrorism, trebuie lichidată.

De asemenea, cred că vom putea găsi un teren comun cu Rusia în lupta împotriva ISIS.

Administraţia Trump va urmări în mod agresiv diverse operaţiuni militare comune şi coaliţii pentru a zdrobi şi a distruge ISIS, precum şi cooperarea internaţională pentru a împiedeca finanţarea diverselor organizaţii teroriste, a împărtăşi informaţii inteligente şi a combate atacurile cibernetice în vederea perturbării şi dezactivării propagandei şi recrutării de noi simpatizanţi . Nu putem permite ca internetul să fie folosit ca un instrument de recrutare şi, în alte scopuri, de către inamicul nostru - trebuie să închidem accesul la această formă de comunicare şi acest fapt trebuie îndeplinit cât mai curând posibil.

Spre deosebire de Hillary Clinton, care prin neglijenţa cu care a manipulat informaţiile Departamentului Secretariatului de Stat (în Administraţia Obama - n.n.), a favorizat pierderea unor soldaţi şi specialişti de valoare.

Administraţia Trump va căuta să nu transmită planuri militare precise pe care să le folosească inamicii.

După afirmaţia lui Donald Trump, Administraţia sa va folosi experienţa şi cele învăţate de la unii dintre conducătorii americani (generalul MacArthur şi generalul Patton) care ar fi fost deosebit de şocaţi dacă ar fi în viaţă astăzi, pentru a vedea modul în care preşedintele Obama şi Hillary Clinton îşi anunţau cu uşurinţă orice acţiune înainte de a se întâmplă - aşa cum au făcut-o în Irak - favorizând ca duşmanul să se poată pregăti şi să-şi poată adapta condiţiile de luptă pentru a contracara eforturile militare americane..

Lupta noastră nu se va limita la ISIS. Vom căuta să decimăm Al-Qaeda şi vom încerca să eliminăm finanţarea unor organizaţii teroriste ca: Hamas şi Hezbollah,

sprijinite de Iran. Vom folosi rezoluţiile existente ale Consiliului de Securitate al ONU pentru a aplica noi sancţiuni.

Războiul militar, cibernetic şi financiar vor fi factori esenţiali în dezmembrarea terorismului islamic.

În acelaş timp trebuie să folosim şi calea războiul ideologic

La fel cum Statele Unite au câştigat Războiul Rece, în parte, expunând răul comunismului şi virtuţile pieţei libere, tot aşa trebuie să luptăm şi cu ideologia Islamului radical.

În timp ce oponentul meu (Hillary Clinton - n.a), acceptat milioane de dolari drept donaţii pentru *Fundaţia Clinton* din partea unor ţări în care a fi gay reprezenta o infracţiune pedepsită cu închisoare sau cu moartea, administraţia Trump va susţine ideia de combatere a opresiunii femeilor, a homosexualilor şi a oamenilor de altă credinţă.

Administraţia Trump va fi un prieten al tuturor reformatorilor moderni musulmani din Orientul Mijlociu şi astfel ne vom amplifica vocile.

10.3.2. Este necesară o nouă politică a imigraţiei.

Firul comun care leagă principalele atacuri teroriste islamice care au avut loc pe teritoriul Statelor Unite (şi de care am vorbit mai înainte), ne obligă să ne preocupămc în mod deosebit şi să găsim cele mai adecvate proceduri de verificare a celor care intră în Statele Unite.

O examinare efectuată de către subcomitetului de imigrare al Senatului SUA a identificat 380 persoane străine care sunt acuzate de terorism sau de infracţiuni legate de terorism în perioada între 11 Septembrie 2001 şi 2014 şi chiar după această data.

O mulţime de informaţii pe care administraţia Trump

le are la dispoziţie confirmă că ISIS recrutează refugiaţi după intrarea lor în ţară (după exemplul refugiaţilor somalezi care s-au stability în Minnesota).

Administraţia Trump îşi propune să stabilească anumite principii clare care vor guverna toate deciziile legate de imigrare: ar trebui să admitem în această ţară numai pe cei care împărtăşesc valorile noastre şi respectă legile şi poporul nostru.

În Războiul Rece, am avut un test de verificare ideologic. Este timpul să se dezvolte un nou test de verificare pentru ameninţările terorismului, cu care ne confruntăm astăzi.

Pe lângă examinarea tuturor membrilor sau a simpatizanţilor grupurilor teroriste, trebuie să examinăm şi pe cei care au atitudini ostile faţă de ţara noastră sau faţă de principiile ei - sau care cred că legea Sharia ar trebui să înlocuiască legile după care se conduce întreaga viaţă a poporului american.

Cei care nu cred în Constituţia noastră sau care susţin bigotismul şi ura, nu vor fi admişi pentru imigraţie în Statele Unite.

Pentru a pune în aplicare noile proceduri, va trebui să fie suspendată în mod temporar imigraţia din unele dintre cele mai periculoase şi volatile regiuni ale lumii care au o istorie a exportului de terorism.

După cele indicate, Preşedintele Trump va cere Departamentului de Stat şi Departamentului pentru Securitate Internă să identifice şi să întocmească o listă a regiunilor în care nu poate avea loc o verificare adecvată. Vom opri verificarea vizelor din zonele respective până când se va relua în condiţii de siguranţă, pe baza unor circumstanţe noi sau a unor proceduri noi.

Dimensiunea fluxurilor actuale de imigrare este pur şi simplu prea mare pentru a efectua o examinare adecvată.

Donald Trump a afirmat: ”considerăm posibilitatea

aproximativă a unei imigraţii de 100.000 de persoane din Orientul Mijlociu ce vor fi admişi în fiecare an.

În cele din urmă, va trebui să reintroducem bunul simţ în procedurile noastre de securitate

O altă caracteristică comună a atacurilor din trecut care au avut loc pe teritoriul american s-au datorat faptului că unele dintre informaţiile şi avertizările primite au fost ignorate. Organele de Securitate ale Federaţiei Ruse ne-au avertizat despre atacul terorist de la Maratonul din Boston, iar atacatorii au fost intervievaţi de FBI chiar de două ori .

Femeia care a comis crima de la San Bernardino, era venită în Statele Unite din Arabia Saudită, pe o aşa numită viză de logodnă. Un vecin a văzut un comportament suspect, dar nu a avertizat autorităţile, deoarece a spus că nu doreau să fie acuzat de acţiuni rasiale. Efectul unui asemenea comportament a fost cel al multor morţi şi grav răniţi.

Cel care a comis crima din Orlando, a fost intervievat de FBI. Tatăl său, originar din Afganistan, a susţinut regimul opresiv al talibanilor şi a exprimat opiniile anti-americane, şi cu toate acestea a fost admis să vină în Statele Unite şi chiar mai mult a putut fi văzut ca participant la campania electorală a lui Hillary Clinton stând alături de alţi susţinători, în spatele lui Hillary Clinton şi având un zâmbet de mulţumire pe chipul său, în timpul unuia dintre discursurile lui Hillary.

Asemenea semne de avertizare au fost ignorate, deoarece pretinsa ”corectitudine politică” după opinia unor analişti a înlocuit bunul simţ în concepţia actualei societăţi americane şi chiar la scară internaţională.

De aceea Administraţia Trump va înfiinţa o Comisie care se va ocupa de imigranţii veniţi din ţările în care s-a consolidate Islamul radical.

Scopul acestei comisi va fi identificarea şi informarea publicului american cu privire la imigranţii veniţi în Statele

Unite, a convingerilor şi credinţelor lor de bază referitoare la religia Islamică şi în acelaş timp va trebuii să identifice existenţa proceselor de radicalizare, descoperind reţelele existente în Statele Unite.

Donald Trump a afirmat că se va păstra închisoarea de la Guantánamo Bay iar

comandanţii grupurilo teroriste care vor fi prinşi, vor fi judecaţi de către comisii militare.

Cei care vor fi prinşi că predică ură vor fi expulzaţi din ţară.

” Pentru a asigura din nou că America este în siguranţă, trebuie să lucrăm

împreună indiferent de orientarea politică a fiecăruia.”

Victoria noastră în Războiul Rece s-a bazat pe un consens bipartizan şi internaţional. O asemenea concepţie trebuie s-o avem şi pentru a învinge terorismul islamic radical.

Dar, aşa cum nu am putea să învingem comunismul fără să recunoaştem că există comunismul - sau să-i explicăm răul - nu putem învinge Terorismul Islamic Radical dacă nu facem acelaşi lucru.

Aceasta înseamnă, de asemenea, că trebuie să promovăm virtuţile excepţionale ale modului nostru de viaţă - şi aşteptăm ca noii veniţi în societatea noastră să facă acelaş lucru.

Acesta este angajamentul meu faţă de poporul american: în calitate de preşedinte, voi fi cel mai mare campion al poporului american. Voi lupta pentru a asigura că fiecare american să fie tratat în mod egal, protejat în mod egal şi onorat în mod egal. Voi respinge bigotismul şi opresiunea în toate formele sale şi vom căuta un nou viitor construit pe cultura şi valorile noastre comune ca popor american.

Doar în acest fel, vom reuşi să facem America din nou puternică şi în siguranţă - pentru toţi.

Tot ceea ce a prezentat Donald Trump în discursurile sale electorale şi cele prezentate după confirmarea ca Preşedinte al Statelor Unite, sunt planuri deosebit de convingătoare dar pentru moment rămân sub un semn de întrebare referitor la modul de rezolvare şi la preţul ce va trebuii plătit pentru aceasta.

În vizita şi prin discursul pe care l-a ţinut în Arabia Saudită şi la întâlnirea cu liderii ţărilor ce fac parte din Consiliului de Cooperare al Golfului,[195] Donald Trump le-a cerut conducătorilor celor 55 de ţări membre (ale CCG) de a se unii împotriva duşmanului comun: terorismul mondial, de a-i scoate din ţările lor, de a nu-i mai ajuta ş.a.m.d. (cu toate că ştia din informaţiile ce se vehiculează pe plan mondial, că în unele dintre aceste ţări şi-au creat unele dintre organizaţiile teroriste diverse baze militare şi puncte strategice de unde sunt lansate planurile de acţiuni teroriste din diverse ţări).

De asemena rămâne de urmărit şi analizat pe parcursul următorilor ani, care va fi efectul dotării Arabiei Saudite cu ultimile tehnologii şi armamente militare care urmează să fie livrate de întreprinderile americane şi care se ridică la valori de sute de miliarde dolari. Pe această

---

195 Consiliul de Cooperare din Golf (CCG),a fost format la 25 mai 1981 și este format din Arabia Saudită, Bahrein, Emiratele Arabe Unite, Kuweit, Oman și Qatar. Din anul 2001, Yemen s-a asociat la CCG în vederea unei integrări progresive. Planurile CCG se referă la stabilirea unei uniuni vamale și o zonă de liber schimb. În ianuarie 2008, a fost lansată o piață comună, iar pe 15 decembrie 2009, Arabia Saudită, Bahrein, Qatar și Kuweit au anunțat intenția formării unui Consiliu Monetar, cu scopul de a crea o monedă comună.

cale Arabia Saudită va devenii una dintre ţările deosebit de puternice din punctul de vedere militar, din lumea arabă. [pentru cei interesaţi de mai multe aspect referitoare la viaţa, legislaţia şi modul de organizare al Arabiei Saudite, sugerez consultarea site-ului: https://ro.wikipedia.org/wiki/Arabia_Saudit%C4%83]

În acelaş timp trebuie reţinute două aspecte cu caracter general: pe de o parte este vorba de modul de organizare al acestei zone din lume care se bazează pe Koran şi legea Sharia. Arabia Saudită fiind una din puţinele ţări din lume care nu acceptă *Declaraţia Universală a Drepturilor Omului*, şi unde pedepsele aplicate pentru anumite fapte sunt similare cu cele folosite de grupările teoriste din lume, fiind deosebit de dure, chiar barbare. Arabia Saudită organizează zeci de execuţii în fiecare an. Metoda de execuţie obişnuită este decapitarea în public.

Chiar dacă oficial Arabia Saudită are un „Program Împotriva Radicalizării", al cărui scop este combaterea răspândirii şi atracţiei ideologiilor extremiste în sânul populaţiei în paralel cu insuflarea adevăratelor valori ale credinţei islamice, precum toleranţa şi moderaţia. Aceste pretinse valori: „*Toleranţa şi moderaţia*" continuă să fie puse sub semnul întrebării pe baza rapoartelor organizaţiei Amnesty International.

Nu trebuie neglijat nici aspectul referitor la sprijinul pe care Statele Unite l-a acordat Afganistanului, ca apoi acesta să devină un duşman al Statelor Unite.

Se poate întâmpla o situaţie similară şi cu Arabia Saudită?

Iată o întrebare fără un răspuns cert imediat dar cu o oarecare potenţă de realitate. Să nu uităm că teroriştii care au provocat atacul din 11 septembrie 2001, din Statele Unite, proveneau din Arabia Saudită. În unele dintre ţările lumii arabe funcţionează centrele de recrutare şi de instrucţie al soldaţilor grupărilor teroriste.

Dezvoltarea relaţiilor economice cu această parte a lumii, deosebit de bogată, are o perspectivă utilă pentru Statele Unite dar trebuie privite şi urmărite cu multă precauţie pe termen lung.

Anexe

Anexa 1:

Unele dintre organizaţiile teroriste din lume

Hindu

Shiv-sena (cunoscută de asemeni ca Armata lui Shiva).

În India e recunoscut ca partid legal de dreapta. Este declarat grup terorist numai de statul Pakistan.

Patit Pawan Sanghatana organizaţie fascistă Hindu.

Brigada Shambaji. Grup Hindu de tineret.

Islamiste

Abu sayyaf (1991 - prezent) (Philipine)
Armata Islamică Aden-Abyan (Yemen)
Al-Gama'a al-Islamiyya (Egipt)
Grupul Islamic Armat(Algeria)
Hamas (Palestina)
Brigăzile Martirilor Al-Aqsa (Palestina, Cisiordania)
Ansar al-Islam)(Irak)
Al-Qaida (globală)
Boko Haram (Nigeria)
Asbat al-Ansar (sudul Libanului).
Jama'at al-Tawhid wa'al-Jihad (**Al-Qaida în Irak**)
Jihadul Islamic Egiptean (Egipt)

Harakat al-Mujahidin (Pakistan, Kaşmir)
Frontul Islamic de Eliberare al Bahrainului
Mişcarea Islamică din Asia Centrală (Asia Centrală)
Mişcarea Islamică din Uzbekistan (Uzbekistan)
Jaish-e-Mohammed (Pakistan)
Jaish Ansar al-Sunna (Irak)
Frontul de Eliberare al Jammu şi Kaşmir (Pakistan, Kaşmir) JKLF
Jemaah Islamiyah (sud-estul Asiei)
Jihat Rite (Australia)
Lashkar-e-Jhangvi (Pakistan)
Lashkar-e-Toiba (Pakistan)
Maktab al-Khadamat (Afganistan)
Grupul Combatant Islamic Marocan (Maroc, Spania)
Frăţia Musulmană (intenaţional)
Oamenii împotriva gangsterilor şi drogurilor (Africa de Sud)
Grupul Salafist de luptă şi rugăciune (Algeria)
Sipah-e-Sahaba Pakistan (Pakistan)
Takfir wal-Hijra (Egipt, Sudan, Algeria)
Kurdish-Hizbullah (Turcia)
Reţeaua Hofstad (Olanda)
Frontul de Dezvoltare Naţională (Kerala, India)
Fronturi Islamice[modificare | modificare sursă]
Al-Barakaat - (**ramură din Al-Qaida**)
Organizaţia Umanitară Al-Wafa - (**Al-Qaeda**)
Frontul Islamic al Salvării (Algeria)
Fundaţia internaţională a binevoinţei. - (**Al-Qaida**)
Fundaţia Ţara Sfântă pentru dezvoltare şi... (Hamas)
Fundaţia globală.... - (**Al-Qaida**)
Compania de Comerţ Konsojaya - (Jemaah Islamiyah)
Babbar Calza
Federaţia Internaţionala a Tineretului Sikh
Forţa Khalsa Saheed
Forţa de Eliberare a Khalistanului
Forţa Comando a Khalistanului

Frontul de Eliberare a Khalistanului
Armata Naţională a Khalistanului
Regimentul Dashmesh

Toate aceste grupări revendică, pentru Sikhşi, organizarea statului Khalistan în Punjabul indian, şi în ariile adiacente.

Alte organizaţii teroriste religioase
Aum [Adevărul Suprem] (Japonia) - Aum Shinrikyo

Organizaţii teroriste naţionaliste
Al-Fatah
Brigada Martirilor Al-Aqsa
Baloch Mujahideen
Hamas
Jihadul Islamic Palestinian
Organizaţia nasseristă
Organizaţia Acţiunea Arabă

Irlanda - de orientare republicană
Confreria Fenian
Armata Republicană Irlandeză
Armata Provizională Republicană Irlandeză
Armata de Eliberare Naţională Irlandeză
Loialişti nord-irlandezi[modificare | modificare sursă]
Asociaţia de apărare Ulster
Forţa voluntarilor din Ulster
Forţa voluntară loialistă
Voluntarii Orange

Organizaţii fasciste şi teroriste ungureşti
Turáni Vadászok (Vînatorii Turanici),
Turul Szövetség (Asociaţia Turul),
Rongyos Gárda (Garda Zdrenţăroşilor),
Magyar Rendfenntartó Bizottság (Comitetul maghiar pentru menţinerea ordinii publice),

Nemzetőrség (Garda naţională)

Sri Lanka
Tigrii Tamili

Din alte Regiuni
Mişcarea Islamică aTurkestanului de Est
Frăţia (confreria) Revoluţionară Croată (Iugoslavia)
Frontul de Eliberare Naţională (Algeria)
Frontul de Eliberare a Quebecului (Canada)
Armata de Eliberare din Kosovo
Partidul Muncitorilor din Kurdistan (Turcia) - PKK
Los Macheteros (Puerto Rico)
Frontul de Eliberare Naţională a Corsicii (Franţa) - FLNC
Uniunea Populară (Mexic)

Organizaţii teroriste de stânga
Acţiunea directă (Franţa)
Armata Secretă Armeană pentru Eliberarea Armeniei (Liban, Armenia, SUA) - ASALA
Chukaku-Ha (Japonia)
Armata Roşie Japoneză (Japonia) - Sekigun
Partidul Comunist din Nepal (Nepal) - de orientare Maoista
Armata de Eliberare Naţională (Columbia) - Ejército de Liberación Nacional - ELN
GRAPO (Spania)
Organizaţia Separatistă Bască ETA (Spania)
Khmerii roşii (Cambogia)
Frontul Patriotic Manuel Rodríguez (Chile)
Montoneros (Argentina)
Consiliul Socialist Naţional al Nagalandei (India)
Naxals (India) - Naxalites
Noua Armată Populară (Philipine)
Organizaţia Revoluţionară 17 Noiembrie (Grecia) -

17N

Grupul Popular de Război (India)
Fracţiunea Armata Roşie (Germania) - cunoscută ca Banda Baader-Meinhof
Gruparea Meinhof-Puig Antic (Germania)
Celulele Revoluţionare (Germania)
Brigăzile Roşii (Italia)
Forţele Armete Revoluţionare ale Columbiei (Columbia) - FARC
Calea Luminoasă (Peru) - Sendero Luminoso
Armata de Eliberarea Symbioneză (SUA)
Mişcarea Revoluţionară Tupac Amaru (Peru)
Frontul Unit de Eliberare (SUA)
Frontul Unit de Eliberare a Assam (India)
Weathermen (SUA)

Organizaţii teroriste de dreapta

Armata de Eliberare a Rwandei (Rwanda)
Armata Republicană Ariană (SUA)
Boeremag (Africa de Sud)
Combat 18 (UK)
Coloana 88 (UK)
Charles Martel Club (Franţa)
Escadronul Morţii (Brazilia)
Ku Klux Klan (SUA, UK)
Mişcarea de Acţiune şi Apărare Masada (Franţa)
Mişcara Creativă (SUA)
Mişcarea Naţional Socialistă (Regatul Unit)
Naţiunile Ariene (SUA)
Ojo per ojo (Guatemala)
Ordinul (SUA)
Ordine Nero (Italia)
Organizaţia Armatei Secrete (Franţa, Algeria)
Partidul Acţiunea Naţionalistă (Turcia)
Rezistenţa Albă Ariană
Rosa dei Vente (Italia)

Organizaţii Anti-comuniste

Alianţa Anticomunistă Argentina (Argentina)
Alianţa Anticomunistă Braziliană
Alpha 66 (SUA, Cuba) - în exil
Autoapărarea Unită a Columbiei (Columbia)
Banda Mongoose (Spania)
Brigăzile Morţii (El Salvador)
Contras (Nicaragua)
Coordonarea Unită a Organizaţiilor Revoluţionare (Cuba)
Escadronul Morţii (Brazilia)
Gladio (în Europa, prima dată descoperită in Italia)
Omega 7 (SUA, Cuba) - în exil
Ranvir Sena (India)

Grupările teroriste după Dicţionarul Societăţilor Secrete (part II-a)

Posted in: Teoria conspiraţiei.
Tagged: ALEPH, Armata Roşie Japoneză,
Aum Shinrikyo, Disidenţii Frontului Patriotic Manuel Rodriguez, ETA, Euzkadi Ta Askatasuna,
Forţele Americane Revoluţionare ale Columbiei,
FPMR/D, Liban, Partidului Naţionalist Basc, Shoko Asahara, Tokyo.

Armata Roşie Japoneză (JRA) - grup terorist internaţional al cărui scop este răsturnarea guvernului japonez şi să provoace o revoluţie mondială. Şeful grupării (neoficial) locuieşte în Liban şi susţine cauzele militanţilor islamici.

Aum Shinrikyo - (AUM) - sectă religioasă japoneză. Numele său înseamnă „adevărul suprem”. Membrii ei au întreprins atacuri cu gaze în metroul din Tokyo, Japonia, în 1955. În urma atacurilor au fost ucişi 12 oameni şi s-au

îmbolnăvit cîteva mii. De asemenea, secta a încercat, fără succes, să folosească arme biologice precum antrax şi toxină botulinică pentru a ucide oameni. pe 16 februarie 2004; agenţii japonezi au făcut razii în baza grupului - care şi-a schimbat acum numele în ALEPH - pentru a găsi dovezi ale complotului terorist. La razii au participat peste 200 de poliţişti. Au fost percheziţionate sediile din Tokyo şi din alte oraşe. Poliţia se aştepta la un atac, pentru că liderul grupului, Shoko Asahara, urma să fie condamnat pentru rolul jucat în atacurile mortale din urmă cu 10 ani. Pe 26 februarie 2004, el a fost condamnat la moarte.

Chile

Disidenţii Frontului Patriotic Manuel Rodriguez (FPMR/D) - aripă armată a Partidului Comunist Chilian care ataca companiile americane din Chile, în special restaurantele de tip Fast-Food.

Spania

Euzkadi Ta Askatasuna (ETA) - ETA (Euskadi Ta Askatasuna = Ţara Bască şi Libertate) se manifestă în Spania, pe plan local şi la nivelul administraţiei centrale; cere recunoaşterea sa ca un partener imperativ de negociere politică. Cum orice entitate politică are nevoie (mai ales) de o justificare „metapolitică” - de invenţia unei naţiuni culturale, afinităţi spirituale şi tradiţii comune - , ETA le-a născocit bascilor un prototip coleric de identitate care să-i deservească politic grupării. În prezent, există simpatizanţi ETA într-un mic procent. Însă identificarea vehemenţei ETA cu naţionalismul majoritar al Partidului Naţionalist Basc (PNB), de exemplu, crează o mare confuzie. Bascii susţin independenţa (într-o proporţie, poate, de 50%), dar nu anexaţi unei grupări armate de eliberare (fictivă), ci ca suporteri ai unei ideologii democrate. Printr-un discurs proindependenţă potent, partide ca PNB sau Aralar pot atrage voturi consistente

care le-ar legitima ulterioare exigenţe politice. Orizontul unei Ţări Basce independente este o opţiune agreată de un procent important din populaţie, deşi nu se ştie în ce măsură implicaţiile afluente ale unui astfel de gest sunt complet evaluate, ca şi în cazul Cataloniei, în contextul unei Europe integrate şi din ce în ce mai federale. În 2004, după atentatul din Madrid, spaniolii (inclusiv bascii) s-au manifestat public, acuzând răzbunarea politică plătită de Al-Qaida guvernului proamerican al lui Aznar.

Columbia

Forţele Americane Revoluţionare ale Columbiei (FARC) - aripa militară a Partidului Comunist Columbian, care începînd cu 1964 a comis o serie de atacuri teroriste asupra ţintelor columbiene.

Sursa: Prelucrat de autor din diverse surse internaţionale şi din Postarea lui Marin Bodrug din 21 octombrie 2012, (https://marinbodrug.wordpress.com/)

După informaţii prezentate în: *The Real Truth Magazin* (staul Ohio), din 11 Decembrie 2015, NUMAI în luna Noiembrie 2015 au avut loc în diferite locuri de pe glob acţiuni teroriste. Iată pe scurt lista acestor acte teroriste:

Tabelul Nr. 10

Unele acţiuni teroriste ce au avut loc numai în Noiembrie 2015

pe plan mondial

Data din Noiembrie 2015	Acţiunea teroristă	Locul crimei	Numărul victim
1	bombă	Mogadi	12 morţi /un n

		shu, Somalia	mare de răniţi
4	bombardament sinucigaş	El Arish, Egipt	4 morţi/ 10 răn
5	bombardament sinucigaş	Arsal, Lebanon	6 sinucigaşul/5 răniţi
9	atac într-un autobuz	Tapuach, West Bank	1 sinucigaşul/4 răniţi
9	bombardament sinucigaş	Ngoubo ua, Chad	1 m sinucigaşi/14 răniţi
9	bombardament sinucigaş	Fotokol, Camerun	4 răniţi/sinucigaşul/20 i
12	bombardament sinucigaş	Beirut, Libia	43 morţi/240 ră
13	bombardament sinucigaş	Bagdad, Iraq	19 morţi/41 răn
13	atac terorist	Paris, Franţa	130 morţi/368 r
17	declanşare bombă	Yola, Nigeria	34 morţi/80 răn
18	bombardament sinucigaş	Kano, Nigeria	15 m sinucigaşi/123 răniţi
18	Împuşcături	Saraievo, Boznia	2 morţi/sinucigaşul/5 r
19	înjungher	Tel Aviv, Israel	2 morţi/1 rănit
19	împuşcături	Gush Etzion, West Bank	3 morţi/6 răniţi

20	împuşcături şi luări de ostateci	Bamako, Mali	27 mo sinucigaşi/2 răniţi
20	bombardare	Bagdad, Iraq	15 morţi/28 răn
21	bombardament sinucigaş	Fotokol, Camerun	4 morţi, sinucigaşi/10 răniţi
22	bombardament sinucigaş	Maiduguri, Nigeria	8 morţi/8 răniţi
24	bombardament sinucigaş	Tunis, Tunisia	12 morţi/sinucigaşul/17 răniţi
24	Bombă într-un autobuz	Tripoli, Libia	5 morţi/16 răni
24	Bombă într-un autobuz	El Arish, Egipt	7 morţi/17 răni
25	Bombă incendiară	Satul Wagom, Nigeria	18 morţi/10 răn
27	bombardament sinucigaş	Dakasoye, Migeria	21 morţi/ răniţi

iar la 2 Decermbrie 2015 un atac terorist a avut loc în San Bernardino, California (SUA), când doi terorişti musulmani extremişti radicalizaţi (un bărbat şi o femeie), au împuşcat mortal 14 persoane şi au rănit alte 22 de persoane.

În Germania numai într-o săptămână au avut loc 4 atacuri teroriste soldate cu morţi şi răniţi.

Cîte asemenea atacuri mai sunt necesare ca toată lumea să spună într-un cor :

AJUNGE !
şi să acţioneze printr-o reală alianţă eficientă.

Anexa 2:

Impactul imigraţiei musulmane în Europa

“Pericolul galben şi pericolul negru nu
sunt incompatibile: şi unul şi celălalt
reprezintă ceea ce trebuie să numim
Viitorul”
Emil Cioran

De câţiva ani, numele omului politic englez Enoch Powell - în Anglia - şi al filozofului Emil Cioran - în Franţa - sunt pomenite din ce în ce mai des.

Este normal să fie aşa -
profeţii sunt pomeniţi cu respect, nu atunci
când fac profeţiile ci mult mai târziu,
atunci când ele se adeveresc.

În 1968, când guvernul laburist se pregătea să voteze legile contra discriminării rasiale, conservatorul Enoch Powell a avut curajul să rostească un discurs privind imigraţia. Prin acest discurs şi-a ratat cariera politică, dar a dobândit în schimb respectul poporului său. El a spus:

“Trebuie să fim nebuni, literalmente nebuni de legat,
pentru a permite ca în această ţară să intre
în fiecare an 50.000 de persoane care vor fi
la originea viitoarei creşteri a populaţiei

provenite din imigraţie.
Am impresia că privesc această ţară cum
îşi construieşte cu frenezie propriul rug funerar.”

Dar, aşa cum Casandra n-a putut împiedica căderea Troiei, nici Enoch Powell n-a putut împiedica începutul prăbuşirii Angliei - coloana a 5-a multiculturală deschisese deja porţile şi acuza de xenofobie şi rasism pe toţi cei care încercau să le închidă. Cam în aceeaşi perioadă, Cioran - “profetul prăbuşirii civilizaţiei occidentale”, cum îl numea istoricul Neagu Djuvara - scria în “Jurnalul” său: “J.T. revenit de la Londra, îmi spunea că Anglia i-a făcut impresia unei corăbii pe care mateloţii sunt nebuni iar căpitanul beat... Îi spun prietenului meu că este exact constatarea pe care-o făcusem şi eu cu ocazia călătoriilor mele în Anglia, care îmi aminteşte de Roma din secolul al IV-lea, sau chiar al V-lea.”

Au trecut 45 de ani de atunci şi Londra, capitala a ceea ce a fost odată un imperiu, se poate “mândri” că doar 45% dintre locuitorii ei sunt albi de origine engleză, scoţiană sau velşă, restul fiind imigranţi!

În Marea Britanie nu au rămas decât 800 de municipalităţi, din 8.850, unde populaţia este în proporţie de 98% albă; în 2001 erau 5.000!

Mai mult de atât, studii recente au arătat că albii se retrag din zonele unde sunt dominaţi etnic şi sunt înlocuiţi treptat de reprezentanţii altor minorităţi etnice. Astfel, din Londra au plecat spre a se stabili în alte locuri, între 2001 şi 2011, 620.000 de londonezi albi, englezi de baştină.

Dacă în 2001, 9% din populaţia Marii Britanii era născută în altă ţară, în 2011 numărul imigranţilor se ridicase la 13%, 3,5 milioane stabilindu-se în ţară în ultimii 10 ani!

Şi viitorul se anunţă chiar mai întunecat decât prezentul:

În urmă cu patru decenii, Enoch Powell[196]era preocupat de cei care apăreau în Anglia; problema, azi, nu mai sunt ei, ci aceia care vor dispărea. Şi de ei nu se mai interesează nimeni!

Emil Cioran scria în 1979: *“În metrou, într-o seară, am privit atent în jurul meu, eram cu toţii veniţi de aiurea. Printre noi totuşi, două sau trei figuri de aici, siluete stânjenite care aveau aerul de a-şi cere iertare că sunt acolo. Acelaşi spectacol ca la Londra.”*

Tot el observa: “ Migraţiile, azi, nu se mai fac prin deplasări compacte, ci prin infiltrări succesive: se strecoară, puţin câte puţin, printre “indigenii” prea lipsiţi de vlagă şi prea civilizaţi pentru a se înjosi la ideea unui “teritoriu”. După mii de ani de vigilenţă au deschis porţile.” - “L’ Ecartelement”, Edit. Gallimard, 1979.

Şi “înfiltrările succesive” s-au făcut anual.

În deceniul opt, 100.000 de imigranţi sunt autorizaţi în fiecare an să se instaleze în Franţa, şi tot în fiecare an alţi 100.000 dobândesc cetăţenia franceză. În 1990, 11,82% din populaţia familiilor din Franţa era de origine străină; incluzându-i pe clandestini asta însemna 8-9 milioane de persoane. Cifrele nu erau secrete, dar nu se făcea nici prea mare caz despre ele. Stânga era din ce în ce mai bucuroasă că Franţa se metisează pe zi ce trece. În 1989, ca preşedinte al Oficiului Migraţiilor Internaţionale a

196 Enoch Powell, (1912-1998), politician englez plasat pe o poziție de dreapta și
combatând politica guvernului englez în privința acceptării imigrației a 50.000
de persoane în fiecare an.

fost numit un om de încredere: Jean Claude Barreau(1933-), socialist şi consilier al lui François Mitterrand. Dar, pus faţă în faţă cu şocanta realitate, el a dezvăluit numărul intrărilor clandestine pe teritoriul francez în fiecare an: ***o sută de mii de imigranţi***.

Valéry Giscard d'Estaing, fostul preşedinte francez, găsea, ca orice bun francez, vorbele potrivite pentru a descrie realitatea:

> *"Tipul de problemă căreia va trebui să-i facem faţă se deplasează* ***de la imigraţie*** *la* ***invazie****".*

În timpul acesta, multiculturaliştii încercau să convingă lumea că imigraţia este o şansă pentru Franţa, aşa că invazia a continuat. Puţini au realizat că vorbele lor semănau foarte mult cu sloganul societăţii lui *"1984":*

"Războiul este pace.
Libertatea este sclavie.
Ignoranţa este putere."

Orice intenţii sau măsuri menite a ţine sub control fluxul migrator erau stigmatizate ca rasiste şi xenofobe. Franţa avea nevoie de o transfuzie masivă de "sânge proaspăt"; nu conta că el era din altă grupă sanguină, de altă religie şi de altă cultură.

Cum, bineînţeles, nu contau nici costurile "transfuziei", atâta timp cât francezii, civilizaţi, erau hotărâţi să plătească. Statul francez a înfiinţat un Minister al Oraşului numai cu scopul de a-i susţine pe imigranţii concentraţi la periferiile marilor oraşe în cele 717 ZUS-uri[197], care aveau în 1990 circa 4,7 milioane de locuitori. Scriitorul şi istoricul francez Jean Sévillia (n. 1962), arăta

197 ZUS -Zone Urbane Sensibile

că în 2002 bugetul alocat acestor zone a fost de 6,2 miliarde euro, în timp ce Ministerul de Justiţie primea doar 4,7 miliarde, iar 5 miliarde erau alocate Ministerului de Interne!

Din 2002 şi până la sfârşitul anului 2016, numărul ZUS-urilor a crescut şi chiar dacă guvernele franceze din ultimii zece ani nu le-au suplimentat bugetul acordat, tot se poate face un calcul estimativ al costurilor întreţinerii lor până în momentul de faţă şi care a ajuns la circa 70 de miliarde euro!

Diverse studii efectuate de-a lungul timpului (Pierre Milloz, Jean Yves Le-Gallou, Andre Posokhow etc.) au scos şi ele în evidenţă faptul că Franţa a cheltuit sume uriaşe, de ordinul zecilor de miliarde de euro, pentru a întreţine *”sunamul imigraţional”.*

Cu sprijinul francezilor, Montreuil era acum zece ani unul din oraşele din Mali (după Bamako şi Saint - Denis) - în care francezi de baştină mai erau doar 20% dintre locuitori, în acelşi timp trebuie amintit că:

În ultimul deceniu, mareea imigraţională a atins în Franţa cote greu de imaginat, (şi care au fost mult depăşite ulterior - n.n.). Doamna Hélène Conway, ministrul însărcinat cu francezii din străinătate, cu prilejul vizitei în Maroc, afirma că serviciile consulare franceze vor livra cu operativitate 160.000 vize/an. O veste bună şi pentru cei 160.000 de locuitori de origine marocană ai oraşului Lille; mulţi dintre ei îşi vor revedea astfel rudele şi prietenii. La o lună distanţă, în noiembrie 2012, ambasadorul Franţei în Algeria, domnul André Parrant, a dat asigurări ferme că Franţa îşi va respecta angajamentul de a acorda algerienilor 200.000 vize Schengen/an!

Şi au fost destui cei care l-au atacat pe Jean-Luc Mélenchon (n.1951)[198], când acesta a rostit cu mândrie:

> *"Civilizaţia noastră este mai apropiată de cea a Maghrebului decât de cea a ţărilor Europei de Est*".

Scriitorul Lucian Boia în cartea sa *"Sfârşitul Occidentului?"*: spunea:

"În perioada 1870-1913, Europa Occidentală reprezenta 14,7% din populaţia lumii. În 2012, un calcul preliminar coboară Europa Occidentală la 5,7%, prin urmare o adevărată prăbuşire; în termeni relativi nu mai e decât o treime din ce a fost cu un secol înainte. Occidentul plăteşte preţul "bogăţiei": societăţile prospere au mai puţini copii… şi nu mai puţin preţul democratizării, proces care rezervat iniţial segmentului masculin al societăţii, a cuprins în cele din urmă şi populaţia feminină. *Femeia a ieşit astfel din rolul său tradiţional de "fiinţă de interior" şi de "producătoare de copii".*

Lucian Boia poate fi contrazis, dar nu de către

198 Jean-Luc Mélenchon - ales în mod succesiv Consilier general al departamentului francez Essonne (în regiunea Ile - de-France), senator al aceluiași departament (1986) și europarlamentar în districtul Sud-Vest (2009); fost ministru al Educației Profesionale
2000-2002 în guvernul lui Lionel Jospin și preşedinte al partidului comuniştilor francezi,

realitate!.

”Salvarea”, spunea Lucian Boia, nu e departe!

În ţările de pe celălalt mal al Mediteranei, 65% din populaţie are sub 30 de ani: 175 de milioane de tineri sunt gata să contribuie la întinerirea nu numai a Germaniei, ci şi a întregii Europe.

Nici **Belgia** nu o duce rău atunci când este vorba de imigraţie; întotdeauna este însă loc de mai bine! Conform studiului demografic elaborat de sociologul Jan Hertogen:

”Regatul număra 2,6 milioane de cetăţeni “proveniţi din

imigraţie”, adică 24% din populaţie! Bruxelles, capitala

ultra metisată a Uniunii Europene, ne arată azi cum va fi

Europa de mâine: 75,6% din populaţia sa se trage din imigranţi!”

Unii **suedezi** visează la vremurile când ţara lor era omogenă din punct de vedere etnic. Socialistul Olof Palme

decreta Suedia drept o ţară multiculturală dorind s-o transforme în campioana azilului politic; prezentatoarea vedetă a unui cunoscut program de televiziune este născută în Ethiopia şi lucrul acesta nu mai miră pe nimeni. Cum tot nu mai miră pe nimeni faptul că din cei 9 milioane de locuitori ai regatului, 1 milion sunt născuţi în afara graniţelor Europei!. Lor li se alătură încă 200.000 de suedezi ai căror părinţi sunt născuţi în străinătate.

Norvegia este mai puţin primitoare decât vecina ei, a fost un singur Olof Palme, dar la fel de darnică. Şi ea plăteşte din greu “transfuziile” cu sânge tânăr.

În 2012, Norvegia a primit 15.400 de imigranţi non-occidentali şi a cheltuit pentru asta 8,5 miliarde euro! ***Cheltuiala pentru menţinerea unuin imigrant ajunge la 550.000 euro sau chiar peste!*** Cu toate acestea teroriştii nu au renunţat de a acţiona printr-un atac terorist ce a avut loc în prima săptămână a lunii aprilie 2017 la Oslo şi care s-a soldat cu şapte morţi şi mulţi răniţi.

Italienii nu sunt neliniştiti; nu-i preocupă pierderea identităţii, de orice fel ar fi ea. Sunt doar urmaşii anticilor romani, aşa că, putem spune că au experienţă, doar au mai trecut prin aşa ceva.

În 2011, conform Institutului de Statistică Italian (Istat), în Italia vârsta medie a populaţiei este de 43,5 ani şi sunt aproape 5 milioane de imigranţi legali, iar în 2059 vor avea o vârstă medie de 49,8 ani, în timp ce numărul cetăţenilor proveniţi din imigraţie se va tripla ajunnd la 15,5 milioane.

Aceasta este o imagine orientativă asupra unei

Europe manifestată printr-o puternică scădere demografică şi cu un accentuat proces de îmbătrânire a populaţiei.

"Salvarea", dacă o putem numi astfel, va veni din sudul continentului. Dacă populaţia Uniunii Europene era în 2011, de circa 500 milioane de locuitori, Africa avea în 2010, 856 milioane de locuitori, aproape 25% dintre ei având vârsta între 15 şi 25 de ani.

În 2050, populaţia Africii va depăşi 2 miliarde de locuitori, rata de fertilitate fiind cea mai ridicată din lume: 4,7 copii/femeie, adică de trei ori mai mare decât rata europeană!

Nigeria, care acum are în prezent circa 167 milioane de locuitori, va avea, în 2050, o populaţie aproximativ egală cu cea a Statelor Unite adică circa 450 milioane de locuitori.

Sociologii, demografii, analiştii economişti, istoricii, scriitorii, ziarişti şi oamenii politici, analizând zilnic diversele aspecte ale fenomenului imigraţiei de masă ce afectează în mod special Europa occidentală (şi mai mult ca sigur va veni şi rândul Europei de Est), relevă unele dintre perspectivele economice şi culturale, ale viitorului lumii determinat de "fluxul masiv şi incontrolabil" al "invaziei populaţiilor din sud", al fenomenului "colonizării inverse", a pierderii identităţii culturale şi naţionale a multor ţări europene (şi din alte continente - n.n.) şi totodată imposibilitatea de a-i integra în societatea europeană pe noii sosiţi din Africa şi Asia.

În timpul acesta, zilnic, circa 8.000 de noi sosiţi întră pe porţile deschise ale "fortăreţei" Europa, iar unii dintre ei, odată ajunşi, protestează strigând:

"Nu graniţelor. Nu naţiunilor" !

fiind susţinuţi în demersul lor de organizaţii civice, de diverşi europarlamentari şi pretinşi experţi în problemele refugiaţilor.

Astfel, Peter Sutherland[199], reprezentantul special al ONU pentru migraţie, atrage atenţia că:

„migraţia este crucială creşterii economice [în UE], oricât de greu ar fi asta de explicat cetăţenilor”.

Oameni politici de marcă recunosc, retoric, eşecul politicii multiculturale, în timp ce iniţiază sau supervizează proiecte ce prevăd o creştere a imigraţiei. Este folosit, din ce în ce mai des şi devine tot mai cunoscut, conceptul de “migraţie de înlocuire” sau “***Marea înlocuire a populaţiilor***”.

Sintagma a fost folosită pentru prima dată în anul 2000, în raportul “Diviziei Populaţiilor”, parte componentă a “Departamentului afacerilor economice şi sociale” din cadrul ONU.

O serie de Experţii ai ONU arată că în următorii 50 de ani, populaţiile tuturor ţărilor dezvoltate (cu excepţia Statelor Unite) se vor afla într-un proces constant de scădere numerică şi de îmbătrânire, proces determinat de scăderea natalităţii şi tot odată de creştere a longevităţii.

Rezultatul unora dintre proiecţiile stabilite, relevau că populaţia Japoniei şi a tuturor ţărilor europene era într-un proces de diminuare vizibilă. După opinia acestor experţi, în numeroase cazuri (cum era cazul, de exmplu, al Estoniei, Bulgariei, Italiei şi altor ţări.) ţările vor pierde între un sfert şi o treime din populaţie. Procesul de îmbătrânire al populaţiei, afirmau ei, se va generaliza, ridicând vârsta medie la anumite maxime fără precedente istorice. Raportul între persoanele în stare să muncească

199 Peter Sutherland (n.1946)- om de afaceri irlandez,avocet, fost procurer general al Irlandei, consilier de rang înalt al Baroului irlandez. În anul 2006 a fost numit responsabil pentru creerea Forumului mondial privind migrația și dezvoltarea (GFMD).

(cu vârste între 15 şi 64 ani) şi persoanele de peste 65 de ani, se va diminua la peste jumătate: de la 4-5 la 2.

Se specifica deasemenea că numărul imigranţilor necesari pentru a evita declinul populaţiei în stare să muncească era mai mare decât cel necesar pentru a evita declinul populaţiei totale.

În alte câteva cazuri cum era cazul Coreei de Sud, Franţei, Marii Britani - se considera că era nevoie de un număr de 2-4 ori mai mare. Tehnocraţii ONU estimau că UE, pentru a menţine echilibrul actual de 4-5 persoane active la un pensionar, ar trebui să primească circa 159 milioane imigranţi până în 2025.

Un Raport al ONU din anul 1965, clarifica ideia după care:

“Declinul populaţiei este inevitabil
în absenţa migraţiei de înlocuire.”

O serie de demografi din diverse ţări considerau că imigraţia şi “bomba demografică” aflată în posesia populaţiilor din Sud, putea fi considerată ca un sprijin din punct de vedere economic dar tot odată putea fi considerată şi o altă parte a acestui fenomen (pentru anumite ţări - n.n.) considerat ca o “armă” care punea sub un mare semn de întrebare referitor la grăbirea aşa numitului ***”sfârşit al civilizaţiei albe”*** **.**

SUA este singura ţară ce aparţine acestei civilizaţii care în prezent nu are probleme demografice dar acest fenomen se va mofdifica datorită în principal imigraţiei masive a populaţiei de latinos venită din sud.

După date statistice privind demografia Statelor Unite, în 1995, albii americani reprezentau 74% din populaţia acestui continent, pentru ca 15 ani mai târziu, adică în jurul anului 2010, ea reprezenta numai 64%.

Mai este cazul să ne îndrebăm cum va arăta SUA în 2050 sau mai departe?

După opinia unor experţi demografi în anul 2050 nu numai nordicii protestanţi, ci populaţia albă de origine europeană va înceta să mai fie majoritară!

Urmărind unele dintre datele statistice prezentate de către Biroul American de Evidenţă a Populaţiei în intervalul iulie 2010 - iulie 2011, nou născutii albi, non-hispanici, au reprezentat mai puţin de jumătate din copiii nou-născuţi în Statele Unite. Această constatare oficială , după opinia demografilor, era socotită ca fiind pentru prima oară în istoria SUA iar practic vorbind o asemenea constatare referitoare la evoluţia poporului american : *nu a fost, ultima*.

Despre sfârşitul unei civilizaţii sau a unei epoci istorice au scris şi au vorbit încă cu multe decenii în urmă, diverşi filozofi, istorici, scriitori şi oameni politici.

Dacă ar fi să-l citǎm numai pe Cioran, ale cărui spuse au provocat la vremea respectivă, în cel mai bun caz, zâmbete de neîncredere, lucru ce şi astăzi este socotit de către unii pretinşi specialişti sociologi şi politologi, ca fiind deplasat:

Surse: Prelucrat de autor după opinia lui BOGDAN CALEHARI prezentat în: “Vestul şi Restul” - Roger Scruton, Edit. Humanitas / “Terorismul Intelectual” - Jean Sevillia, Edit. Humanitas / “Epoca De Aur A Incertitudinii” - Adrian Cioroianu, Edit. Curtea veche.

Ultimile acte de violenţă ca au avut loc în Franţa (Paris) şi în Belgia (Bruxelles), iar apoi în Mali aproape de sfârşitul anului 2015, şi mai recent în Berlin (în preajma sărbătorii de Crăciun 2016), precum şi atacul ce a avut loc

la 8 aprilie 2017 în două biserici din Cairo, şi care s-a soldat cu 36 de morţi şi 116 răniţi ar trebuii să dea mai mult de gândit Administrţiilor locale şi statale din diverse ţări, întrucât pe lîngă invazia migranţilor (veniţi pentru a-şi salva vieţile din cauza războaielor şi a conflictelor etnice ce au loc între musulmani şi creştini), au intrat în Europa şi în alte ţări, un număr mare de terorişti care organizează şi execută tot felul de crime, distrugeri fizice, crează panică în masa largă a populaţiei urmărind în final planul de transformare a Europei şi a altor ţări din lumei, în califate care să-şi desfăşoare viaţa după principiile şi regulile musulmane.

După evenimentele privind atrocităţile din Franţa o serie de specialişti şi analişti politici şi militari, au ajuns la concluzia că asemenea atrocităţi ar fi putut fi evitate dacă ar fi existat o mai serioasă şi mai strânsă cooperare între organele poliţieneşti şi de securitate din Turcia şi cele din ţările Europei occidentale.

Din păcate această situaţie nu a avut loc la nivelul aşteptărilor.

Iată unele fapte care dovedesc că afirmaţia de mai sus este bazată pe fapte reale:

În ianuarie 2015, autorităţile turceşti l-au reţinut pe unul dintre atacatorii sinucigaşi când vroia să treacă graniţa Turciei, Brahim Abdeslam, şi pe care pentru a scăpa de el, l-au deportat în Belgia. Autorităţile turceşti au comunicat poliţiei belgiene că această persoană, a fost "radicalizată" şi este suspectat de alăturare la acţiunile extremist jihadiste ale Statului Islamic în Siria.(**Sursa:** declaraţia organelor de securitate turceşti pentru agenţia de ştiri Reuters).

Cu toate acestea, în timpul interogatoriului în Belgia, Abdeslam a negat orice implicare cu militanţii Statului Islamic fapt pentru care a fost eliberat. Această decizie (a fost luată cu toate că se ştia că Abdeslam era fratele lui Salah - n.n.),pe care autorităţile belgiene au afirmat că nu

aveau suficiente dovezi care să dovedească că acesta ar fi avut intenţii teroriste.

La data de 13 noiembrie, Abdeslam s-a sinucis declanşându-şi vesta cu exploziv la *Le Comptoir Voltaire* - unul din barurile de noapte din Paris, omorând multe persoane. Fratele lui, Brahim Abdeslam, Salah, este, de asemenea, unul dintre suspecţii în atacurile, revendicate de către ISIS, şi este acuma urmărit de poliţia europeană..

În Franţa, a fost creat un dosar special "S" (al Securităţii de Stat) cuprinzând un fişier referitor la persoanele suspectate de a fi o ameninţare la adresa securităţii naţionale.

În acest document a fost inclus şi Ismail Omar Mostefai, care şi-a detonat vesta explozivă în interiorul sălii de concert Bataclan din Paris.

Poliţia turcă, a luat de asemenea, în considerare şi urmărirea unui alt suspect de terorism, Ismail Omar Mostefai prin link-urile găsite referitoare la Statul Islamic.

Mostefai, fusese cetăţean francez de origine algeriană; el fuseset inclus pe lista celor suspecţi încă din anul 2010 (Sursa: informaţii ale poliţiei francize incluse într-un Raport prezentat în Google Tradus pentru Business în: ToolkitWebsite)

Autorităţile din Ankara au transmis imediat la Paris în decembrie 2014 şi în iunie 2015, informaţi despre acest individ periculos.

(**Sursa:** Declaraţia unui înalt oficial guvernamental turc; din aceeaşi sursă de informaţii prezentată în Google).

Din păcate acest avertisment a fost luat în consideraţie, de abea după ce au avut loc atacurile coordonate şi concomitente, din Paris**.**

Un al patrulea atacator a fost unul care a scăpat de cel puţin de patru ori de verificările poliţiei franceze în 2013, care până la urmă au emis un mandat de arestare

pentru el. Aflând de acest mandate el a părăsit imediat Franţa.

Prin oricare dintre aceste ocazii, poliţia, serviciile de informaţii şi de securitate ar fi avut o enormă oportunitate de a reţine cel puţin o parte dintre cei care au lansat atacurile din Paris.

Nu există nici o explicaţie asupra modului în care un grup de militanţii islamişti au fost capabili de a organiza un asemena atac şi cum s-au putut mişca în mod liber între ţările din graniţele deschise ale spaţiul Schengen.

Luaţi unul câte unul, fiecare dintre paşi greşiti ai poliţiei şi serviciilor de securitate freanceze au căpâtat tot felul de ”explicaţi”, unele mai de necrezut decât altele (au afirmat ulterior serviciile de securitate franceze - n.n.).

De fapt ele dovedesc (pentru a nu ştiu câta oară - n.n.), lipsa de comunicare şi incapacitatea de a ţine evidenţa militanţilor suspectaţi precum şi eşecul de a acţiona prin folosirea informaţiilor ”inteligenţei”, lipsa de resurse (informaţionale şi financiare în unele ţări) concomitent cu o creştere a numărului presupuşilor ”soldaţi” jihadişti.

O examinare atentă efectuată de Agenţia Reuters referitoare la o serie de atenţionări serioase şi ne luate în seamă, pierderea din atenţie sau neînţelegerile dintre organele de securitate au culminat cu cel mai mare act al atrocităţilor din Franta (ce a avut loc la 13 noiembrie 2015), de la al cel de al Doilea Război Mondial, ceea ce evidenţiază multiplele lipsuri şi dificultăţi cu care se confruntă unităţile de combatere a terorismului din Europa şi incapacitatea lor de a menţine continentul european în condiţii de siguranţă.

"*Suntem într-o situaţie în care serviciile noastre de Securitate*

şi poliţie sunt depăşite. Ele se aşteaptă să se întâmple ceva,

dar nu ştiu unde",

a declarat Nathalie Goulet, care conduce Comisia de anchetă a Senatului francez în problema reţelelor jihadiste.

O situaţie similară are loc şi în alte ţări europene. Mulţi analişti politici şi stategi militari consideră ***Belgia ca fiind o verigă foarte slabă în problemele securităţii europene.***

"Ei pur şi simplu nu au aceleaşi mijloace ca cele din Marea Britanie sau DGSI (Agenţia de informaţii franceză),", a declarat Louis Caprioli, fost şef al uneia dintre unităţile anti-terorismului din Franţa.

Şi cu toatălipsa de responsabilitate şi multiplelor fiascouri ale securităţii belgiene, Primul Ministrul belgian Charles Michel, a apărat serviciilor de securitate ale ţării sale şi chiar le-a lăudat considerându-le ca pe *"un loc de muncă dificil şi greu."*

Nu contestă nimeni că asemenea posturi şi funcţii nu sunt uşoare şi în siguranţă, dar acest fapt nu poate constituii explicaţia modului în care se desfăşoară asigurarea securităţii populaţiei civile belgiene sau din ţările europe din imediata apropiere.

Preşedintele Franţei, Francois Hollande, a felicitat de asemenea serviciile de securitate ale ţării sale, care l-au vânat şi împuşcat pe conducătorul actelor criminale din Paris, Abdelhamid Abaaoud, după numai cinci zile dela atacurile ce au avut loc la Paris.

Reprezentanţii Europol-ului[200]

---

200 Europol - organizație de combatere a criminalității la nivel European cu sediul central la Haga (Olanda). Această organizație preia sarcinile polițiilor naționale din fiecare stat al Europei, în caz că activitatea criminală, depășește limita granițelor naționale. Pentru desfășurarea normal a activității sale, este necesar un schimb continuu de informații de la nivelele naționale până la cele internaționale (Interpolului). Activitatea Europol se referă la: acțiunile terorismului, radicalismului, actele de violență cu caracter Internațional, combaterea comerțului ilegal cu arme, droguri, folosirea copiilori în scopuri

, (Agenţia de Poliţie a Uniunii Europene - n.n.), au declarat că au analizat informaţiile autorităţilor belgiene şi franceze, şi au ajuns la concluzia că în unele state membre ale UE se desfăşoară activităţi mult mai bine organizate în privinţa schimbului de informaţii decât între Belgia şi Franţa.

După cum se prezintă în diversele mijloace ale mass-mediei europene, în prezent cuvântul de ordine al organelor de securitate, ale armatei şi poliţiei este:

Atenţia faţă de luptătorii care se întorc din Siria

”

Accentul în ultimii ani al anchetatorilor trebuie îndreptat asupra bărbaţilor şi femeilor care au crescut în Europa, au paşapoarte europene şi care călătoresc în Siria pentru instrucţie şi pregătire de luptă.

Pe măsură ce numărul acestor luptători a crescut, autorităţile trebuie să ţină pasul cu această situaţie. Ministerul de Interne francez a estimat că circa 500 de cetăţeni francezi au călătorit în Siria şi aproape 300 s-au întors pregătiţi pentru atacuri.

(Cât de exacte sunt aceste cifre este discutabil cu atât mai mult cu cât unele informaţii recente prezentate de către mass-media americană, de exemplu, preluate chiar

---

pornografice și încercarea legalizării banilor
rezultați din afaceri ilegale. Europol-ul a fost inițiat încă din anul 1992 prin înțelegerea din Maastricht, dar
devenit funcționabil din 1999. Organizație este independentă de UE care are atribuții polițiste și jurisdicționale
de colaborare pe plan european.(Sursa: https://ro.wikipedia.org/wiki/Europol)

de la francezi,(2015/2016), confirmau că este vorba de circa 1.000 de tineri francezi care au plecat din Franţa pentru a se înrola în trupele ISIS - n.n.)

Autorităţile franceze consider că sunt circa 1.400 de persoane care au nevoie de supraveghere timp de 24 de ore zilnic, în timp ce Franţa dispune de un număr mic de ofiţeri pentru a efectua sarcina de urmărire, (ceeace reprezintă circa o zecime din numărul celor necesari).

De asemeni după unele informaţii ale Administraţiei belgiene circa 350 de persoane din Belgia au plecat recent (2016), în Siria pentru a lupta - ceea ce reprezintă cel mai mare număr (pe cap de locuitor din Europa - n.n.).

O sursă guvernamentală belgiană a declarat recent că Belgia are o listă de 400 de persoane care sunt simpatizanţi ai ISIS; din care unii s-au întors şi alţii sunt pe cale de a pleca acolo. Există de asemeni un lot de circa 400-500 de persoane pe care autorităţile belgiene le cunosc că s-au radicalizat. Numărul de persoane din serviciile de securitate belgiene care efectuează supravegherea este considerat ca fiind considerabil mai mic decât cel realmente necesar.

Unii dintre atacatorii din Paris au fost cunoscuţi încă de când erau în libertate.

Atacurile ce au avut loc la 13 noiembrie 2015 în Paris s-au soldat cu 129 de morţi şi 352 de răniţi, în diferite locaţii, (inclusiv sala de concert Bataclan). Alţii au fost ucişi în afara stadionului *Stade de France*, în barurile şi restaurante din jurul centrul Parisului.

Şapte atacatori au murit in timpul atacurilor. Abdelhamid Abaaoud (1987- 2015) a fost ucis într-unul din raidurile poliţiei (la nord de Paris - n.n.), împreună cu o femeie care după informaţii era verişoara lui.

Alte zeci de persoane au fost reţinute, în raidurile poliţiei găsindu-se la ele arme şi explozibili.

Abaaoud, era cunoscut autorităţilor de mai mulţi ani. După un raid în ianuarie în oraşul belgian Verviers, poliţia

l-a suspectat de un complot de răpire a unui ofiţer de poliţie şi omoarea lui.

În luna februarie 2015, Abaaoud, a declarat într-un interviu dat unei reviste a Statului Islamic că ştia că era căutat de poliţia belgiană.

Abaaoud s-a întors în Europa, după ianuarie 2015.

"Dacă Abaaoud a fost capabil de a pleca în Siria şi apoi s-a întors în Europa, fără nici o dificultate, înseamnă că există mari deficienţe în întregul sistem de verificări şi de securitate european", a declarat Ministrul francez de Externe Laurent Fabius.

Ismaël Omar Mostefaï, cel care a declanşat bomba explozivă la sala de concerte Bataclan (Paris), de asemenea, a călătorit dus şi întors din Europa în Siria şi înapoi.

Deşi a avut opt condamnări ca fiind un criminal, el nu a fost niciodată în închisoare. Poliţia franceză a declarat că l-a suspectat de a fi în Siria între sfârşitul anului 2013 şi începutul anului 2014, înainte de a reveni neobservat în Franţa. În luna decembrie 2014, el a trecut prin Turcia de unde a contactat legăturile sale din Franţa.

Poliţia turcă a alarmat din nou în iunie 2015, poliţia franceză printr-o scrisoare. Din păcate, **după informaţiile unui înalt oficial guvernamental turc şi a unei surse de securitate precum şi a poliţiei turceşti, la mesajul Turciei, nu s-a primit nici o confirmare de primire şi nici un răspuns.**

Informaţia turcă afirma că ”a existat o legătură între această persoană şi *Daesh* (vechea denumire a Statului Islamic) şi pentru acest fapt am raportat," (a spus sursa de securitate turcească - n.n.).

"*Am urmat toate procedurile internaţionale. Dar ei (francezii - n.n.)*

nu au dovedit acelaş nivel de sensibilitate."

Oficialii francezi au refuzat să comenteze acest fapt, dar în acelaş timp au afirmat că coordonarea cu Turcia

privindu-i pe potenţialii jihadişti, s-a îmbunătăţit semnificativ în ultimul an.

Bilal Hadfi, (20 de ani), cetăţean francez, care şi-a declanşat vesta cu exploziv în afara stadionului Stade de France, Paris, **a fost un alt atacator sinucigaş ţinut sub supraveghere de către autorităţile franceze.**

După ce a vizitat Siria, în februarie 2015, a revenit în Europa printr-o cale necunoscută de poliţie. Un purtător de cuvânt al Ministerului Belgian al Justiţiei a spus că au fost instalate microfoane în casa unde a fost cazat.

Un alt caz este cel al atacatorului Sami Amimour. Autorităţile franceze au lansat o investigaţie oficială referitoare la posibila activitate legată de terorism a lui Amimour în octombrie 2012. Procurorii au afirmat că el era suspectat de planificare unor atacuri alături de unii militanţi din Yemen.

Amimour fusese şofer de autobuz care a fost radicalizat într-o moschee lângă oraşul său natal, Drancy, la nord de Paris. În urma anchetei, poliţia i-a ordonat lui Amimour de a se prezenta în fiecare săptămână la poliţie pentru a fi verificat de către poliţie. După unele Rapoarte prezentate de către Agenţia de ştiri Reuters, pe 20 Noembrie 2014, Amimour nu s-a mai prezentat pentru controalele săptămânale în 2013. După aproape o lună de zile autorităţile au emis un mandat internaţional de arestare.

La data respectivă Amimour era deja în Siria. Urma lui a fost descoperită un an mai târziu, în decembrie 2014, când tatăl său a dat un interviu cotidianului francez *Le Monde* în care a descris cum a călătorit fiul său în Siria, dar nu reuşise să-l convingă să se întoarcă.

În prezent, poliţia franceză este în căutarea (şi) a lui Salah Abdeslam, despre care se ştie că este un supravieţuitor al atacurilor din Paris. Cu şase săptămâni înainte de atacuri, Salah şi fratele său Brahim (unul dintre

atacatorii sinucigaşi - n.n.) au avut un bar numit *Les Beguines* pe o stradă liniştită din Molenbeek, o zona cu locuinţe ieftine de închiriat din Bruxelles, şi în care au avut loc mai multe atacuri teroriste.

După atacurile din 13 noiembrie 2015, Salah Abdeslam s-a ascuns undeva în Belgia sau chiar a părăsit Belgia. Nu este încă clar ce rol a jucat în noaptea atacurilor şi cum de a reuşit să supravieţuiască şi să fugă.

Ulterior doi oameni au fost arestaţi, Mohamed Amri, (27 ani), şi Hamza Attou (21 ani); la interogatoriu ei au declarat că l-au transportat cu maşina lor pe Salah Abdeslam care le-a spus că maşina lui s-a defectat.

Un succes al raidurilor anti-teroriste a avut loc la mijlocul lunii martie 2016, când

Salah Abdeslam şi câţiva colaboratori ai săi din grupul de terorişti au fost prinşi şi deţinuţi pentru interogatorii în Belgia urmând să fie extrădaţi în Franţa.

2.1. Unele greşeli ce au avut loc în Franţa şi Belgia.

Un paşaport sirian a fost găsit lângă unul dintre atacatorii sinucigaşi de la stadionul Stade de France. Acest paşaport a fost folosit de către un refugiat care a ajuns în insula grecească Leros pe 3 octombrie 2015. Omul a călătorit prin Macedonia şi a cerut azil în Serbia.(**sursa:** informaţii date de securitatea Franţei).

Un procuror francez ce a investigat acest caz a confirmat faptul că amprentele digitale prelevate de la sosirea în Grecia au aratat ca omul a călătorit cu un al doilea om, care, de asemenea, s-a sinucis în apropierea stadionului Stade de France.

Nu este clar dacă paşaportul emis pe numele de Ahmad al-Mohammad, (un tânăr de 25 de ani - n.n.) din oraşul sirian Idlib, a fost autentic sau a fost furat de la un

refugiat.

Ministrul irakian de Externe Ibrahim al-Jaafari a declarat, de asemenea, că serviciile secrete de informaţii ale ţării sale au anunţat că Franţa, Statele Unite şi Iranul, erau vizate pentru atac.

Unul dintre procurorii din Germania investighează, de asemenea, acuzaţiile după care un bărbat algerian reţinut la un centru de refugiaţi din oraşul Arnsberg, a informat că ştia că va avea loc un atac iminent în capitala franceză.

Cu toate aceste atacuri repetate, serviciile de securitate din Franţa şi din alte ţări europene încă nu reu;esc să-şi coordoneze sistemul informaţional şi să ţină seama de informaţiile transmise de alte servicii de securitate din exteriorul ţării sau din afara zonei unde activează: acesta este principalul motiv pentru care au fost posibiler multiplele acte criminale cu zeci şi sute de morţi şi răniţi şi cînd s-a creat un spirit de solidaritate internaţională (dar fără participarea conducerii SUA - n.n.), şi când într-un glas şi braţ la braţ marea majoritate a conducătorilor lumii au defilat pe străzile Parisului spunând:

Astăzi, noi toţi suntem francezi !

Fotografie: AFP

2.1.1. Unele dintre acţiunile stabilite la nivel guvernamental

În Franţa, Premierul Francois Hollande a declarat stare de urgenţă la nivel naţional care va dura trei luni (până la începutul lunii aprilie 2017). Poliţia franceză are în prezent dreptul şi puterea de a efectua percheziţii fără a obţine şi folosi mandate de arestare şi poate deţine pe oricine este suspectat de o ameninţare la adresa securităţii şi poate impune introducerea arestului la domiciliu timp de 12 ore pe zi.

De asemeni, site-urile Internetului considerate având planuri de incitare sau sprijinire a unor "acte de terorism" pot fi blocate şi orice demonstraţii publice sunt interzise.

Guvernul Belgian a anunţat, de asemenea, declanşarea unei represiuni de securitate, declarând că Administraţia belgiană va cheltui în plus 400 de milioane de euro (430 milioane de dolari) în materie de securitate urmând să ia măsuri, cum ar fi: oprirea vânzării de cartele de telefon mobil pentru cumpărătorii anonimi. Poliţiei i se va permite să efectueze cercetări de noapte în oricare casă şi tot odată se interzice, se condamne sau să expulzeze din ţară orice predicator de ură împotriva populaţiei belgiene.

Specialiştii politologi şi unii analiştii strategi militari au afirmat că nu au certitudinea că numai aplicarea unor asemenea măsuri vor fi suficiente şi eficiente.

După o săptămână de la atacul din 13 noiembrie 2015, Bruxelles-ul a continuat să fie în alertă maximă, din cauza a ceea ce autorităţile au numit ameninţarea "gravă şi iminentă" a unui atac.

Într-un film de propagandă lansat de ISIS, în săptămâna 15-21 noiembrie 2015, Statul Islamic avertiza că va lovi din nou Europa.

"Atunci când este pregătită o operaţiune de mare dimensiune, atacatorilor li se spune să păstreze un ”profil” scăzut în lunile dinainte. Ne mai fiind pe radarele poliţiei, este deosebit de grea depistarea lor; ***este la fel, de greu***, (după cum au afirmat unii gazetari confirmând opinia lui Roland Jacquard, preşedintele Observatorul terorismului internaţional cu sediul la Paris), ***ca şi cum s-ar căuta un ac într-un car cu fân***",

Sursa: Prelucrat de autor după: Robert-Jan, Bartunek, Reported from Bruxells and Orhan Coskun reported from Turkey; writing by Timothy Heritage; editing by Alessandra Galloni, Simon Robinson,JanetMcBride; în: www.trust.org/item/20151123093602-wtts2/ World, Sunday Nov 23, 2015

2.2. Este ameninţarea islamică jihadistă inevitabilă?

Răspunsul la o asemenea întrebare trebuie să fie categoric **NU!**

Dar pentru aceasta trebuie ca:

- specialiştii în problemele terorismului să-şi exprime clar punctele de vedere

să coopereze pe plan internaţional şi să ofere soluţii concrete în această problemă,

- conducerile diverselor ţări trebuie să ţină seama de opiniile acestor experţi şi a cadrelor militare (strategi şi tacticieni militari), angajaţi în această luptă,

- trebuie extinsă activitatea instituţiilor care se ocupă de diversele aspecte ale inteligenţei la nivel naţional şi internaţional şi acordarea fondurilor necesare acestor activităţi,

- extinderea la nivel micro, macro şi mondo economic a comunicaţiilor şi informaţiilor obţinute din diverse surse ale diverselor ţări,

- verificarea tuturor migranţilor în ţările unde au ajuns şi stabilirea drepturilor de şedere sau deportarea imediată a celor intraţi în ţările gazdă, în mod ilegal şi care s-au detat la acte diverse criminale sau antisociale.

- creerea unor bănci de date cu informaţii cât mai complete [inclusiv

fotografii, amprente şi ADN-uri],

- dotarea punctelor cheie de intrare/ieşire la graniţele din diverse ţări, cu echipametele necesare de stocare a informaţiilor şi posibilitatea rapidă de verificare operativă a acestor informaţii,

- urmărirea continuă a persoanelor care au provenit din Arabia Saudită sau au călătorit pentru un timp în această ţară sau în altele unde sunt create centre de radicalizare şi pregătire militară a teroriştilor,

- introducerea sistemului de verificare a tuturor

documentelor a pasagerilor din avioanele care sboară spre sau din zona Arabiei Saudite,

- verificarea tuturor documentelor ale pasagerilor de origini din ţările Oreintului Mijlociu sau din Africa de Nord, care circulă între ţările membre ale UE,

- extinderea intervenţilor militare ale coaliţiilor internaţionale în special în ţările unde s-au infiltrat aceste organizaţii extremist teroriste (cum ar fi de exemplu: Siria, Yemen, Irak , Nigeria şi altele),

- introducerea unui sistem de judecare prin tribunale de urgenţă pentru oricare persoană descoperită ca făcând parte din organizaţiile extremist jihadiste,

- reanalizarea şi adaptarea unor noi instrucţiuni în Tratatul de la Prüm (oraş din Eifel landul Renania de Nord-Westfalia, Germania) în raport cu volumul migraţiei spre Europa în vederea luptei împotriva terorismului, criminalităţii şi imigraţiei ilegale,(pentru cei interesaţi sugerez (re)citirea informaţiilor despre tratatul de la Prum în:

http://www.dataprotection.ro/servlet/ViewDocument?id=649)

- Europa în general şi UE în special trebuie să asigure şi să menţină libertăţile civile şi o balanţă între libertatea individuală şi securitatea naţională, informând pe oricine interesat de asemenea acte explicându-se că fără securitate nu vor putea exista libertăţi civile reale,

- revizuirea punctelor de vedere referitoare la constituirea unei armate unite care să protejeze orice încălcare a regulilor interne şi externe ale UE,

- lupta împotriva terorismului internaţional trebuie să întărească cooperarea

ţărilor europene şi din alte continente.

Anexa 3:

Ţinuta vestimentară a musulmanilor: o continuă dispută

Cu multe sute de ani în urmă, femeile din diverse colţuri ale lumii în special din clasele sociale privilegiate, s-au preocupat de obţinerea unor aspecte mai atractive ale îmbrăcămintei. Diverse materiale, în diverse culori, şi cu diverse croieli, au însoţit dea-lungul timpurilor imaginaţia şi gustul sofisticat al sexul feminin.

După unii autori „germenii" modei se spune că ar fi apărut în Egiptul antic, odată cu apariţia luxului şi al eleganţei vestimentare de la curtea faraonilor. După alţi autori asemenea manifestări nu se regăseau în lumea vechilor civilizaţii asiatice, ci în Europa secolului al XIV-lea, când în Evul Mediu (manifestat în zona actuală a Europei Occidentale), au apărut primele manifestări ale relaţiilor de producţie capitaliste care au dus la o dezvoltare economică spectaculoasă, şi tot odată la înflorirea artei şi culturii.

Pe parcursul sutelor de ani modelele de îmbrăcăminte în special cele feminine au fost într-o permanentă schimbare şi ca deobicei atunci când se manifestă apariţia unui anumit curent (moda fiind considerată ca un curent specific unei anumite perioade - n.n.) apar imediat tot felul de opinii: unele care susţin curentul modei respective şi alţii care au criticat-o.

În ultimii zeci de ani au apărut tot felul de idei ale creatorilor de modele ajungând de la rochile lungi care acoperă aproape tot corpul, sau care căutau să ascundă anumite defecte până la moda actuală în care se caută să se arate şi chiar să se scoată în evidenţă cât mai mult din piele persoanelor de sex feminin.

Numai în anumite zone a lumii şi anume în Orientul Mijlociu şi în Orientul Îndepărtat, femeile au continuat să umble îmbrăcate cu rochii cât mai lungi care le acopere cât mai mult corpul.

În Orientul Mijlociu mai mult decât atâta s-a impus chiar folosirea unor ”acesorii” (pentru cap - n.n.), care să le ascundă aproape complet capul, faţa şi în unele cazuri, cu o împletitură din fire foarte subţiri, chiar ochii. O asemenea ţinută a fost impusă în special prin religia islamică şi continuă să fie practicată indiferent dacă femeile trăiesc în ţările Orientului Mijlociu sau au imigrat în alte ţări din lumea occidentală.

Moda impusă de islamism a devenit un ”adevărat simbol” al acestei religii şi a ajuns să fie impusă nu numai prin religie dar prin regulile curente ale politicii din anumite ţări.

O asemenea impunere a ţinutei vestimentare ce se manifestă pentru femeile musulmane care trăiesc în Europa provoacă un adevărat conflict de idei referitor în special la impunerea acoperirii feţei; rochile lungi care le acoperă corpul din cap până în picioare, fiind cât de cât acceptate.

În urmă cu circa 10 ani Comisia Europeană a emis

prima sa declaraţie din care reieşea că nu era împotriva rochiilori lungi purtate de către femeile musulmane dar şi-a exprimat dezacordul privind acoperirea feţei în special în condiţiile în care au început să se manifeste diferite acte teroriste şi în acelaş timp femeile musulmane din Europa îşi cereau dreptul de a obţine carnete de conducere auto dar nu acceptau să le fie fotografiată faţa.

În anul 2006 Primul Ministru al Angliei, Tony Blair, afirmase că ţinuta vestimentară a femeilor musulmane care circulau prin oraşele Marii Britanii era o formă de manifestare pe care şi-o impuneau şi care *ducea la o separare faţă de restul femeilor şi în general al lumii de pe stradă.*

În Franţa şi chiar în Turcia (care are o populaţiei islamice majoritară), se considera că trebuie interzis acest simbol al islamului în cazul prezentării în faţa unor oficialităţi ale statului (în special la organele de poliţie, la organele judecătoreşti sau pentru a fi acceptate pentru ocuparea posturilor de profesoare în şcolile publice).

Dintr-o serie de cercetări recente efectuate **în Marea Britanie** de către Pew Research Center, a reieşit că 62% dintre subiecţii intervievaţi şi-au exprimat opinia privind acceptarea folosirii burka şi al unui voal foarte transparent pentru acoperirea feţei dar nu şi al ochilor. Într-un procent similar şi-au exprimat opiniile şi cei intervievaţi în Franţa (82%), în Germania (71%) şi în Spania (59%) .

În 2010 legislaţia franceză s-a manifestat împotriva vestimentaţiei complete a femeilor musulmane în momentul în care apar pe stradă sau în locuri publice şi s-a ajuns să se discute despre această problemă la Curtea Europeană pentru Drepturile omului; această instituţie a admis prin lege ca începând de la 1 iulie 2014 să se accepte argumentul guvernului francez din care rezulta că legea a fost bazată pe "o anumită idee *de a”trăi”* împreună cu populaţia autohtonă.

Printre opiniile reformatorilor concepţiei islamice se numără şi doamna Ayaan Hirsi Ali[201] (care locuieşte în prezent în Boston, Massachusetts) şi care consideră că întreaga concepţie islamică ar trebuii revizuită, ea ne fiind în concordanţă cu secolul în care trăim şi în special pentru cei care trăiesc în ţările Occidentale.

Liberalismul şi secularismul manifestat în lumea islamică trebuie să înţeleagă diversele aspecte ale egalităţii şi a drepturilor pentru toate femeile.

Pentru susţinătorii ideologiei islamice obligaţia acoperirii complete a corpului unei persoane de sex feminin cu toate veşmintele care reprezintă simbolul islamismului obscurantist, este o formă a opresiunii femeilor.

În diverse ţări europene îmbrăcămintea femeilor islamice este în prezent unul dintre subiectele care provoacă permanente dezbateri.

În Albania a fost introdusă o lege de interzicere a hijab[202] în special pentru elevele din şcolile publice, ceea ce a făcut că din ce în ce mai multe fete să renunţe la acest vestmânt, care a devenit neobişnuit.

În Belgia unele dintre municipalităţi au introdus legea de interzicere a ţinutei vestimentare musulmane de acoperire a întregului corp. Oraşul Maaseik a implementat în anul 2004 legea de interzicere a ţinutei de îmbrăcăminte de tip musulman. Ministrul de Interne, Marino Keulen, a creat un standard al prohibiţilor în care a inclus şi folosirea burka; această regulă a fost trimisă la

---

201 **Ayaan Hirsi Ali** (n.1969), activistă politică, prolifică scriitoare, combatantă a politicii islamice de mutilare genitală a femeilor musulmane, avocată pentru drepturile femeilor, opozantă a concepției islamice bazată pe crimă. Ultima carte publicată: *Heretic: Why Islam Needs a Reformation Now, indicată în bibliografie*

202 **Hijab** - Vezi Mic dicționar tematic pentru explicarea acestui termen

cele 308 municipalităţi ale Flandrei.

Legea belgiană prevede că oricare persoană care circulă pe stradă sau intră într-o clădire publică trebuie să fie identificată în vederea protejării sociale, ceea ce este direct legată de interzicerea acoperirii completă a capului, a feţei şi a ochilor

În Bosnia şi Herzegovina, nu este interzisă ţinuta vestimentară (Burka) a femeilor musulmane.

În Danemarca în prezent nu este interzisă Burka; dar în urma unui incident ce a avut loc în 2006, când o jurnalistă a trecut fără să fie identificată la aeroportul din Copenhaga, şi în aceeaşi seară a prezentat un reportaj la posturile de TV, guvernul a introdus legea prin care pasagerii ce vor să folosească mijloacele de transport aeriene trebuie să-şi arate faţa la punctele de control.

În Franţa, după afirmaţia fostului Preşedinte Sarkozy, *ţinuta vestimentară cu Burka, nu este bine-venită în Franţa. "În ţara noastră, nu putem accepta ca femeile să fie ca nişte deţinute în spatele unui grilaj, să fie eliminate din întreaga viaţă socială şi să fie lipsite de o identitate personală.*

Ca atare legea de interzicere a ţinutei care acoperă tot corpul din cap şi până la picioare a fost votată în Parlamentul francez în Martie 2004.

În luna Septembrie 2011 legea franceză a socotit ca fiind ilegală acoperirea întregului corp în Burka când o femeie apare în public. Penalizarea este de 150 euro pentru o femeie îmbrăcată în Burka şi 30.000 de euro şi condamnat la un an puşcărie, bărbatul care îşi obligă soţia să poarte burka.

În Germania, 8 din cele 16 landuri, au introdus legea prin care se interzice folosirea acoperirii capului de către femeile musulmane care sunt profesoare în şcolile germane. De asemeni se interzice şi altor religii să folosească simbolurile religioase în instituţile publice (cum ar fi bijuterii cu însemnul crucii sau pentru bărbaţii din

religia mozaică de a purta pe cap: hipa); aceste interdicţii nu sunt contradictorii cu respectarea libertăţii religioase, dar se menţin în şcolile publice

De asemeni femeilor de origine musulmană li se interzice să conducă automobile dacă sunt îmbrăcate în burka, din motive de securitate în circulaţia rutieră.

În 2006, Ekin Deligöz, o parlamentară (născută în Turcia) şi-a exprimat opinia cerând femeilor musulmane de aşi scoate acoperământul capului pentru a dovedi

dorinţa de a se integra în viaţa de zi cu zi a populaţiei germane.

În Italia, imigraţia din ultimele decade a creat situaţia ca religia islamică să devină cea de a doua religie majoră după cea catolică. Voalul islamic a devenit astfel un punct de referinţă al politicii naţionale împreună cu alte manifestări şi acţiuni ale religiei islamice printre care şi dorinţa de a se construi moschee şi de a se introduce învăţarea koranului în şcoli. Legea anti-imigraţie şi Liga separatiştilor din Nord au susţinut prin campanii recente interzicerea vestimentaţiei burka.

În Kosovo, la sfârşitul anului 2009 s-a interzis purtarea în şcoli a eşarfei care să acopere capul. O asemenea interzicere a provocat protestul a peste 5000 de persoane care s-au manifestat în Pristina (capitala Kosovo) în Iunie 2005.

În Olanda, o minoritate de femei musulmane folosesc eşarfa care le acoperă capul. Circa 30% din turcii care au venit să lucreze în Olanda sau au imigrat cu familiile lor, cel puţin jumătate dintre ei sunt olandezi-marocani şi folosesc acest sistem de acoperire a capului. Numărul femeilor musulmane care încă mai poartă o astfel de acoperire a capului a scăzut simţitor în ultimele decade ceea ce devedeşte o scădere impresionantă a concepţiei seculare.

Dacă prima generaţie care a venită din Turcia încă mai poartă asemenea veştminte, a doua generaţie (tinerele

născute în Olanda), care reprezintă circa 20% dintre familiile de musulmani veniţi în Olanda au renunţat la acest acoperământ al capului.

De altfel Ministrul Imigrării şi Integrării Persoanelor Străine în Olanda, Dna. Rita Verdonk, a anunţat în Noiembrie 2006, că a fost introdusă o lege în Casa Reprezentativilor, care interzice acoperirea feţei femeilor sau fetelor musulmane când sunt în public, chiar dacă acest lucru este în conflict cu libertatea religiei şi a fost condamnată de organizaţiile musulmane din Olanda.

Rezultatul unui sondaj larg de opinie desfăşurat în 2007 a evidenţiat că 66% dintre cei intervievaţi au fost pentru interzicerea vestimentaţiei folosite de către femeile musulmane şi care le acoperă integral corpul şi numai 32% au acceptat ideea folosirii acestei vestimentaţii.

În Malaezia, au avut loc o serie de proteste în 2006 împotriva propunerii de interzicere a vestimentaţiei burka. Ministrul de externe al Malaeziei a afirmat într-un discurs că o asemenea restricţie încalcă principiile libertăţii în alegerea îmbrăcăminţii şi a personalităţii oamenilor, iar penalizarea femeilor ce poartă burka cu 390 euro, este împotriva legii.

În Norvegia, chiar dacă în momentul de faţă nu există o lege de interzicere a îmbrăcămintei musulmane, acest subiect a cunoscut o amplă dezbatere În luna martie 2010, privind interzicerea folosirii burka şi a hijab.

În Spania, în 2010 pe baza unui sondaj de opinie efectuat de către Pew Global Attitudes Project, s-a confirmat că majoritatea populaţiei a fost împotriva îmbrăcămitei burka.

În Suedia, îmbrăcămintea musulmană este permisă. Primul Ministru al Suedie în 2010, Fredrik Reinfeldt, şi-a exprimat opinia că este împotriva interzicerii burka, şi că această problemă nu trebuie să devină o problemă rezolvată prin acte legislative. Aceeaşi ideie este susţinută şi de către actualul Prim Ministru Stefan Löfven.

În Elveţia, în 2013 un referendum popular sprijinit de circa 2/3 din populaţie şi de către Partidul Poporului (partidul cu cel mai mare număr de membrii) şi-a exprimat opinia asupra interzicerii burka.

În Turcia, (statul fondat în 1923 de către Mustafa Kemal Atatürk), acoperirea capului femeilor precum şi fesurile pentru bărbaţi, au fost considerate drept obstacole în calea modernizării ţării, care are la bază concepţia musulmană.

În 1960, studentele de la diverse universităţi şi salariatele ce ocupau funcţii în aparatul administrativ nu purtau un acoperământ al capului şi al feţei.

În 1970 şi în prima parte a anului 1980 numărul studenţilor care purtau hijab a crescut simţitor. În 1984, îmbrăcămintea capului nu a fost interzisă peste tot, iar multe studente au graduat universităţile deşi cu o mulţime de dificultăţi şi aceleaşi dificultăţi au avut la obţinerea anumitor poziţii profesionale dar fără să le fie interzise burka şi hijab-ul.

În 1998, studentelor de la Universitatea din Istanbul li s-a interzis să poarte acoperământul capului.

În 2000, Nuray Bezirgan, o studentă turcă a fost respinsă de a intra în examenul final având capul acoperit. Curtea de Justiţie a dat sentinţa de condamnare pentru 6 luni pentru *”obstrucţionarea” sistemului educaţional al studenţilor*.

La 7 februarie 2008, Parlamentul turc a adoptat un amendament la constituţie, care permite femeilor să poarte vălul în universităţile turceşti.

În Marea Britanie, burka şi hijab sunt interzise ascunzând pericolul unor crime sau acte teroriste. În 2010 un studiu efectuat de către guvernul englez a evidenţiat că 67% din populaţia Marii Britanii doreşte să vadă complet faţa femeilor musulmane, fără nici un voal pe faţă.

Anexa 4

Opinia Dlui. Mircea Popescu (SUA): Emigraţie şi Invazie

În scopul de a-şi justifica politica de susţinere a valului emigranţilor peste Europa, Grupul Socialiştilor şi Democraţilor din Parlamentul European încearcă să facă o analogie pe cât de prostească, pe atât de mârşavă între Ungaria 1956 şi Europa 2015.

S-ar părea că aceşti socialişti doresc să demonstreze că sunt demnii urmaşi şi purtători ai flamurei ”victorioase” a Cominternului de altă dată.

Într-adevăr, în 1956, in Ungaria a avut loc o invazie, tot dinspre Răsăritul sălbatic sovietic împotriva unui popor europenizat de secole. Astăzi, invazia - ce coincidenţă - vine tot dinspre Estul sălbatic islamic spre Europa.

Dar, atunci 200,000 de unguri au emigrat tot dintr-un spaţiu de cultură şi valori europene, în alte spaţii de cultură europeană, deci nu puteau exista schimburi violente de valori, ci tranziţii relativ uşoare care au nivelat micile discrepanţe.

În plus, în acele momente de haos, trecerea graniţei s-a făcut prin acte de voinţă INDIVIDUALĂ şi au fost înfăptuite ca atare, adică de emigrare/refugiere INDIVIDUALĂ.

Tot emigrare/refugiere individuală s-a petrecut în decursul anilor în numeroase alte ţări aflate sub regimuri comuniste, inclusiv în România.

Astăzi asistăm la un fenomen de migraţie a unei populaţii de sute de mii de persoane din Orientul Mijlociu sau Africa, care a devenit un act de INVAZIE COLECTIVĂ organizată şi dirijată, folosind metoda „scutului uman” al femeilor şi copiilor.

Această formă de „scut” a fost de multe ori folosită tocmai de populaţiile lipsite de sentimente umane (mai ales de cele în care valoarea femeii şi copilului contează mai puţin decât valoarea unei cămile, ca să folosesc un stereotip), iar astăzi este un mijloc de propagandă folosită pentru crearea unei stări de emoţie publică capabilă să deschidă larg şi fără control porţile Europei.

În acest din urmă caz, dislocarea de mase de populaţii are o finalitate cu scop precis: crearea unui nucleu de forţă, la început sub forma solicitării de sprijin uman şi adăpost şi apoi la organizare şi violenţă.

Astfel, popoare care diferă total de valorile

fundamentale europene din punctul de vedere al culturii, al concepţiilor, al gândirii, al valorilor democratice şi umane, vin să se insinueze, să se suprapuna şi să se impună societăţii europene.

Cum democraţia este un element străin în cultura ţărilor din care provin emigranţii, este normal ca în foarte scurt timp să apară ciocniri violente între refugiaţi şi populaţia autohtonă clementă şi umană. Exemple nenumărate avem deja în Franţa, Olanda, Anglia, Germania, ba chiar şi în Turcia.

Iar aceste exemple, completate de declaraţiile belicoase ale ISIS şi altor grupuri teroriste la adresa civilizaţiei occidentale, demonstrează că agenda noilor valuri dinspre Orient şi Africa este de „cucerire" a Europei şi, eventual, impunerea islamului ca religie, cel puţin la paritate cu religia creştină, pe care cercurile liberale europene încearcă tot ma mult s-o îngrădească.

Din aceste ciocniri, care vor deveni tot mai frecvente şi mai violente, vor câştiga noile populaţii mai prolifice, cu o vitalitate crescută şi cu o cultură a violenţei fără egal alimentată de intoleranţa religioasă şi de ura deja manifestată împotriva Creştinismului.

Ce vor face europenii? Se vor găsi în acelaşi climat de violenţă în care trăiesc astăzi popoarele din Orientul Mijlociu, din Africa şi, ca urmare, vor trebui să-şi părăsească pământurile, casele să emigreze în masă. La fel ca şi ungurii în 1956. Dar unde? Şi ce se va întâmpla cu leagănul civilizaţiei noastre europene?

Teoria "solidarităţii europene" lansată de dna. Merkel şi ceilalţi conducători ai UE nu stă în picioare pentru România din cauza câtorva considerente:

1. Această "solidaritate" se cere a fi aplicată în mod diferenţiat şi discriminator, atâta timp cât nu tuturor ţărilor UE li se pretinde să accepte cote de refugiaţi.

2. România a fost exclusă de la "solidaritatea" europeană prin refuzarea, printre altele, a includerii în

Schengen.

3. Nu puţine au fost manifestările anti-româneşti ale unor lideri politici germani, olandezi, francezi inclusiv din guvernele germane.

4. Interesul major naţional al României privind Reîntregirea ţării nu este luat în considerare, mai ales de ”campioana” susţinerii invaziei, cancelarul Germaniei, dna. Merkel.

Într-adevăr, am văzut cum interesele ruso-germane prevalează asupra oricăror alte gesturi de ”solidaritate” germano-române.

Desigur, nici ”patrioţii” de la conducerea României, nu au avut curajul să ridice această problemă la nivel internaţional şi nici sa acţioneze diplomatic.

Iar atunci când Premierul şi Preşedintele României pledează pentru relocări de populaţii pe teritoriul naţional, se pun nişte întrebări neliniştitoare dar se nasc şi sugestii pentru un compromis pe care Istoria ni-l oferă, poate pentru ultima dată:

- A soluţionat cumva guvernul Ponta toate problemele românilor pentru a-şi permite să încalce Constituţia - Art.3 Par.(4) - şi să împământenească populaţii străine care să ia locul românilor?

- A gândit Administraţia ţării să solicite UE elaborarea unui plan concret pentru realizarea Reunificării, ca monedă de schimb a aşezării grupurilor de refugiaţi în zonele României cu majoritate maghiară (pentru echilibrarea balanţei demografice)?

Răspunsul la această solicitare românească va constitui adevărata hârtie de turnesol a ”solidarităţii europene”.

În opinia mea, acestea sunt problemele morale şi naţionale primordiale pentru un guvern şi un premier responsabil, înainte de a se invoca solidaritatea cu alte ţări europene care-i tratează pe români şi România cu nepăsare şi dispreţ.

Preluat de autor cu aprobarea dată de M.Popescu.

Sursa: https://mipopescu.wordpress.com/13-invazia/emigratie-si-invazie/din ciclul INVAZIA; 7 Septembrie 2015.

Anexa 5

Victor Orban: „În Europa este interzis să spui adevărul!”

Discurs ţinut la 15 martie 2016 cu ocazia Zilei Naţionale a Ungariei

Doamnelor şi domnilor,

Destinul ungurilor este legat de cel al naţiunilor europene şi a devenit în asemenea măsură o parte a Uniunii încât astăzi nici un singur popor - inclusiv poporul maghiar - nu poate fi liber dacă Europa nu este liberă.

Iar Europa de astăzi este fragilă, slabă şi bolnavă ca o floare mâncată de un vieme ascuns. Astăzi, la 168 de ani după marile Războaie de Independenţă ale popoarelor europene, Europa, casa noastră comună, nu este liberă!

Doamnelor şi domnilor, Europa nu este liberă. Pentru

că libertatea începe cu rostirea adevărului. Astăzi, în Europa, este interzis să spui adevărul. Chiar dacă este făcută din mătase, o botniţă rămâne o botniţă.

Este interzis să spui că cei care vin nu sunt refugiaţi, ci că migraţia este o ameninţare pentru Europa.

Este interzis să spui că zeci de milioane (de imigranţi - n.r.) sunt gata să se îndrepte spre noi.

Este interzis să spui că imigraţia aduce crime şi teroare în ţările noastre.

Este interzis să că masele de oameni care sosesc dintr-o altă civilizaţie pun în pericol felul nostru de viaţă, cultura noastră, obiceiurile noastre şi tradiţiile noastre creştine.

Este interzis să arăţi că cei care au ajuns aici mai întâi şi-au construit deja propria lor lume, separată, numai pentru ei, cu legi şi idealuri proprii, mult deosebite de structura veche de un mileniu a Europei.

Este interzis să arăţi că nu este un lanţ accidental şi neintenţionat de consecinţe, ci o operaţiune planificată şi orchestrată dinainte; o masă de oameni s-a îndreptat către noi.

Este interzis să spui că în Bruxelles se pun la cale planuri pentru a aduce străinii aici cât mai repede posibil şi a-i aşeza printre noi.

Este interzis să arăţi că scopul instalării oamenilor aici este de a transforma peisajul religios şi cultural al Europei şi de a-i construi fundaţiile etnice - elinimând astfel ultima barieră a internaţionalismului: statele naţiuni.

Este interzis să spui că Bruxelles-ul devoră în mod invizibil din ce în ce mai multe felii din suveranitatea noastră naţională şi că la Bruxelles mulţi lucrează acum la un plan pentru Statele Unite ale Europei - pe care nu l-a autorizat nimeni.

Doamnelor şi domnilor, duşmanii de astăzi ai libertăţii sunt croiţi altfel decât conducătorii regali şi imperiali din trecut sau decât cei care au condus sistemul

sovietic; ei folosesc un set de instrumente diferit pentru a ne aduce la supunere.

Astăzi, nu ne mai bagă în închisori, nu ne mai deportează în lagăre de concentrare şi nu mai trimit tancuri să ocupe ţările dornice de libertate.

Astăzi, artileria presei internaţionale, bombardamentele, denunţurile, ameninţările şi şantajul sunt suficiente - sau au fost, până acum.

Popoarele Europei se trezesc încet, se adună, şi în curând vor câştiga teren.

Grinzile Europei care se sprijină pe suprimarea adevărului scârţâie şi se frâng.

Popoarele Europei par să fi înţeles în sfârşit că viitorul le este ameninţat: nu doar prosperitatea, vieţile confortabile, slujbele le sunt ameninţate, ci însăşi securitatea noastră şi ordinea paşnică a vieţilor noastre este ameninţată.

În sfârşit, popoarele Europei, care au moţăit în abundenţă şi prosperitate, au înţeles că principiile vieţii pe care Europa le-a construit sunt în pericol de moarte.

De data aceasta, pericolul nu ne ameninţă aşa cum o fac războaiele sau calamităţile naturale, trăgându-ţi brusc covorul de sub picioare.

Imigraţia în masă este un curent lent de apă care erodează tenace ţărmurile noastre.

Este mascat sub o cauză umanitară, dar adevărata lui natură este ocuparea de teritorii. Iar teritoriul câştigat de ei este pierdut de noi.

Mulţimi de apărători ai drepturilor omului obsedaţi simt nevoia irepresibilă de a ne pune la punct şi a ne acuza.

Susţin că sunt xenofobi înrăiţi, dar adevărul este că istoria naţiunii noastre este una de ospitalitate şi de întrepătrundere a culturilor.

Cei care s-au gândit să vină aici ca membri noi ai familiei, ca aliaţi sau ca refugiaţi care se temeau pentru

vieţile lor au fost primiţi şi lăsaţi să-şi facă un cămin nou.

Însă cei care au venit aici cu gândul de a ne schimba ţara, a o schimba după propria lor concepţie, cei care au venit cu violenţă şi împotriva voinţei noastre au fost întotdeauna primiţi cu ostilitate.

Doamnelor şi domnilor, la început au vorbit despre câteva sute, o mie sau două mii de oameni relocaţi. Însă nici un singur lider responsabil european nu ar îndrăzni să jure că aceste două mii nu vor creşte pentru a ajunge în final zeci sau sute de mii.

Dacă vrem să oprim această imigraţie în masă, trebuie mai întâi să oprim Bruxelles-ul. Principalul pericol pentru viitorul Europei nu provine de la cei care sosesc aici, ci de la internaţionalismul fanatic al Bruxelles-ului.

Nu trebuie să permitem Bruxelles-ului să se plaseze deasupra legii. Nu vom importa în Ungaria crima, terorismul, homofobia şi anti-semitismul care dă foc la sinagogi. Nu vor fi cartiere în care legea să nu poată fi aplicată, nu vor fi dezordini în masă. Nu vor fi revolte de imigranţi aici şi nu vor fi bande care să ne ameninţe femeile şi fiicele.

Nu le vom permite altora să ne spună pe cine trebuie să luăm pentru a deveni apoi noi înşine străini în ţara noastră.

La sfârşit, ne vom trezi că ni se va spune să ne facem bagajele şi să plecăm de pe propriul nostru pământ.

De aceea, respingem planul forţat de reinstalare şi nu vom tolera nici şantajurile, nici ameninţările.

A venit vremea să tragem clopotul de alarmă. A venit vremea opoziţiei şi a rezistenţei. A venit vremea să ne adunăm împreună cu aliaţii noştri. A venit vremea să ridicăm steagul naţiunilor mândre. A venit vremea să împiedicăm distrugerea Europei şi să-i salvăm viitorul.

În acest scop, indiferent de simpatiile politice, chemăm toţi cetăţenii din Ungaria să se unească şi toate naţiunile din Europa să se unească.

Liderii şi cetăţenii Europei nu mai trebuie să trăiască în două vieţi diferite.

Trebuie să restaurăm unitatea Europei. Noi, popoarele Europei, nu putem fi libere individual dacă nu suntem libere împreună.

Dacă ne unim forţele, vom reuşi: dacă tragem în direcţii diferite, vom eşua.

Împreună suntem puternici, dezbinaţi suntem slabi. Fie toţi împreună, fie deloc - aceasta este legea de astăzi.

Maghiari, în 1848 era scis în cartea destinului că nimic nu se poate face împotriva Imperiului Habsburgic. Dacă atunci ne-am fi resemnat, soarta ne-ar fi fost pecetluită, iar marea germană i-ar fi înghiţit pe unguri.

În 1956, era scris în cartea destinului că trebuie să rămânem o ţară ocupată şi sovietizată, până când patriotismul se va fi stins în fiecare maghiar. Dacă atunci ne-am fi resemnat, soarta ne-ar fi fost pecetluită, iar marea sovietică i-ar fi înghiţit pe unguri.

Astăzi este scris în cartea destinului că forţe mondiale ascunse, fără chip precis, vor elimina tot ce este unic, autonom, tradiţional şi naţional. Vor amesteca culturile, religiile şi populaţiile, până când mândra noastră Europă, cu multe feţe, va sfârşi lipsită de sânge şi docilă. Şi dacă abdicăm de la crezul nostru, soarta ne va fi pecetluită, şi vom fi înghiţiţi în enormul pântec al Statelor Unite Europene.

Sarcina care revine poporului maghiar, naţiunilor central-europene, celorlalte naţiuni europene care nu şi-au pierdut încă bunul simţ este să înfrângă, să rescrie şi să transforme soarta care ne este hărăzită.

Noi, ungurii şi polonezii, ştim cum să facem asta. Am fost învăţaţi că numai cine poate privi primejdia în faţă poate fi numit brav.

De aceea, trebuie să scoatem vechea virtute a curajului din mâlul uitării.

Mai întâi, trebuie să turnăm oţel în coloanele noastre

vertebrale şi să răspundem clar, cu voce suficient de puternică pentru a fi auziţi de departe, celei mai importante, singurei întrebări cu adevărat importante pentru soarta noastră.

Întrebarea de care depinde dacă viitorul Europei rămâne în picioare sau se prăbuşeşte este aceasta:

„Vom fi sclavi sau oameni liberi?” - Aceasta este întrebarea, răspundeţi-mi!

(**Sursa:** http://www.therebel.media/hungarian_prime_minister_victor_orban_shall_we_be_slaves_or_men_set_free)

Concluzii

Stimate cititor, dacă ţi-ai luat timpul necesar şi ai

avut răbdare să citeşti întreaga lucrare sau numai capitolele care ţi s-au părut mai interesante, cred că ai putut să-ţi formezi o părere despre multiplele probleme cu care s-a confruntat şi continuă să se confrunte în prezent Europa în general şi ţările membre ale UE în mod special.

Sunt convins că multe dintre problemele prezentate în acestă lucrare îţi sunt deja cunoscute, şi poate ai mai multe detalii. Ceea ce am vrut şi cred că am reuşit este să-ţi ofer o mai largă documentare asupra unor puncte de vedere viu disputate în occident.

Atât prin textul prezentat cât şi prin diversele anexe şi note însoţitoare am căutat prin această cronică a timpurilor noastre, să-ţi ofer o şi mai bogată informaţie (faptică şi statistică) care sper, îţi vor putea fi de folos în stabilirea unor puncte de vedere cât mai apropiate de realităţile contemporane.

Cred că diversele aspecte ale efortului României de a depăşii momentele dificile ale crizei economice precum şi cele destinate refacerii ei din punctul de vedere economic şi social îţi sunt cunoscute. Ceea ce vreau este ca aceste informaţii pe care le-am prezentat, să le ai ca un pachet informaţional util în diversele dialoguri sau în completarea unora dintre informaţiile pe care le ai, cu noi fapte şi statistici vehiculate mai mult în occident.

Alegerea şi analiza acestui subiect am decis-o în urma unor îndelungate dialoguri cu diferiţi colegi, studenţi şi specialişti în domeniul economic, militar şi social atât din Statele Unite cât şi din alte ţări preocupaţi la rândul lor de aceste probleme politico-sociale şi economice.

Pe parcursul întregii lucrări am adunat unele dintre punctele de vedere ale unora dintre conducătorii diverselor ţări europene, din Statele Unite şi din Federaţia Rusă referitoare la gravele şi deosebit de controversatele probleme contemporane privind securitatea naţională şi la cauzele şi efectele invaziei populaţiei musulmane în

Europa şi în alte ţări.

Fiind probleme atât de controversate, aş fi bucuros să purtăm discuţii pe marginea diverselor aspecte şi să aflu opinia Dvs.

Concluziile care se pot desprinde din această lucrare se referă la necesităţile prioritare ale problematicii migraţiei care vor trebuii să includă nu probleme de diferenţieri etnice şi religioase ci unele referitoare la scrutinarea acelor migranţi şi refugiaţi din diverse ţări care vor să intre clandestin în Europa sau în alte ţări şi care nu intenţionează să se încadreze în viaţa normală a ţării gazdă creindu-şi un standard de viaţă confortabilă pe care şi l-au dorit pentru ei şi familiile lor.

O asemenea activitate trebuie corelată cu dezvoltarea unui sistem informaţional cât mai complex, a unei bănci de date şi informaţii cât mai exacte despre diversele persoane care provin sau migrează între ţări unde sunt radicalizaţi. La aceste informaţii trebuie să aibă acces toate instituţiile de securitate din diverse ţări.

Desigur această activitate nu este nici uşoară şi nici nu poate fi rezolvată peste noapte, dar ea trebuie să stea în atenţia instituţiilor şi organelor create în acest scop şi care trebuie să primească suporturile necesare (din punctul de vedere financiar şi al forţei de muncă), realizării unor asemenea informaţii complexe.

În acelaş timp trebuie să existe o şi mai strânsă cooperare între instituţiile de securitate şi ambasadele diverselor ţări care să informeze şi să urmărească orice informaţie referitoare la posibilele acte teroriste.

Neglijarea sau amânarea luării în consideraţie a unor asemenea informaţii poate să se soldeze cu multiple victime şi catastrofe; din acest punct de vedere putem afirma fără nici un risc de exagerare că exemple sunt destul de multe şi evidente. Este suficient să amintim numai unul singur: atacul terorist împotriva ambasadei americane din Benghazi, care s-a soldat cu moartea

amabasadorului şi a câtorva dintre angajaţii ambasadei şi distrugerea totală a clădiri ambasadei.

Acţiunile comune de luptă continuă împotriva oricăror grupări extremist- teroriste indiferent din ce ţară sunt şi indiferent unde acţionează într-un mod agresiv împotriva populaţiei civile, trebuie să constituie preocupări permanente ale instituţiilor create şi specializate în aceste probleme şi sprijinite prin vigilenţa populaţiilor din fiecare ţară.

Pe parcursul lucrării am oferit unele informaţii răspunzând unor întrebări fireşti:

- cine sunt ISIS, de unde vin şi cum de au ajuns să aibă succese

(printre care: să controleze un teritoriu aproximativ de mărimea unuia dintre statele SUA: de exemplu - Indiana (ce se găseşte în zona mijlocie a vestului Statelor Unite cu o suprafaţă aproximativă de 94.320 Km.p. şi cu o populaţie de circa 6 milioane locuitori),

- să aibă o bună organizare şi multiple surse financiare,

- să-şi racoleze simpatizanţi, impunându-şi prin teroare regulile (Sharia) unei populaţii de circa 8 milioane locuitori şi revitalizînd în această parte a lumii practicile sclavagismului.

Am prezentat unele puncte de vedere ale unor psihologi şi cunoscători ai problemelor tineretului care oferă unele explicaţii privind cauzele apropierii tineretului de aceste organizaţii extremist teroriste şi provoacă multiple tulburări în zona unde trăiau (sprijinind acţiunile unor organizaţii de tipul al-Qaida, Hezbollah sau ISIS).

Ceea ce poate fi considerat ca fiind fapte cu totul neobişnuite este cauza şi modul prin care mulţi tineri americani, de exemplu, care s-au născut, au fost educaţi şi au trăit în unele dintre statele prospere (cu un standard de viaţă superior altor state americane) au ajuns să îmbrăţişeze concepţia terorismului islamist jihadist.

Aşa cum am arătat pe parcursul acestor capitole ale lucrării, ISIS nu a atras numai tineri din liceu care se confruntau cu note proaste şi aprecieri negative din partea profesorilor sau ajunseseră să fie consumatori de droguri ci a reuşit să atragă tineri cu o bună educaţie, care la cele mai multe dintre materiile studiate au obţinut cele mai înalte calificative (în liceu sau la universităţi) şi care sunt folosiţi pentru dezvoltarea sistemului informaţional sau pentru alte activităţi de care are nevoie ISIS în obţinerea fondurilor şi securizarea lor sau chiar în educaţia militară a combatanţilor.

Marc Sageman[203], în lucrarea: *Understanding Terror Networks*[204], arată că 2/3 din membrii al-Qaeda sunt tineri din familii din clasa mijlocie şi superioară a societăţii şi 60% sunt absolvenţi de universităţi şi câţiva dintre aceştia şi-au obţinut doctorate în diverse profesii.

De asemeni ziaristul american Peter Bergen (n.1962 -), pe baza examinării unui număr de circa 75 de terorişti care au provocat nenumărate acte teoriste soldate cu zeci de morţi şi răniţi, a ajuns la concluzia că 53% dintre aceşti criminali erau absolvenţi sau în curs de finalizare a unor cursuri universitare, 2 dintre ei aveau doctorate de la Universităţi occidentale şi alţi doi studiau pentru a obţine

---

203 Marc de Sageman, Doctor în medicină, Ph.D., - fost ofițer CIA Operations (acoperit ca un ofițer de serviciu de Externe), care a fost specializat în diversele problem ale Islamabului. Între 1987-1989, a lucrat îndeaproape cu mujahedini din Afganistan. El a fost consultant pentru diferite departamente ale guvernului SUA în războiul împotriva terorismului. Este, de asemenea, psihiatru pe problem de criminalistică și un consultant pentru problemele de combaterea terorismului

204 Marc Sageman, Understanding Terror Networks, lucrare citatăîn bibliografie, pg. 34 şi urm.

doctorate.

Asemenea tineri sunt atraşi prin metode psihologice şi printr-un proces de îndoctrinare prin care sunt lăsaţi să înţeleagă că sunt parte a unei misiuni deosebit de importantă, mult mai importantă de cât este rolul lor individual în societate. În felul acesta ei printr-o continuă propagandă şi spălare a creerelor, sunt lăsaţi să înţeleagă cât de importanţi sunt şi să se simtă că sunt cu totul ”deosebiţi” de ceilalţi tineri din lume.

Iată unele dintre concluziile care se desprind din această lucrare şi care dacă vor fi luate în consideraţie la nivelul fiecărei ţări în mod separat, precum şi la cel al Uniunii Europene ca un tot, şi al unirii şi altor ţări de pe glob care se confruntă cu ameninţările sau acţiunile acestor organizaţii teroriste, ar constituii drumul spre asigurarea securităţii populaţiilor, creşterea încrederii în conducerile ţărilor respective şi în drumul pe care îl au de urmat spre refacerea economică a ţărilor în care încă se manifestă dificultăţi sociale şi economice şi cu mari potenţe de includere a acestor ţări în rândurile ţărilor apreciate într-un mod deosebit pe plan mondial.

Sunt convins că problematica acestei lucrări fiind atât de controversată pe plan naţional şi internaţional, îşi va găsi reflectarea în multe lucrări cu caracter general sau specific pe diferite segmente ale acestui larg subiect.

Această lucrare sper că va putea fi considerată ca o sursă informaţională care să deschidă noi orizonturi spre rezolvarea, în măsura posibilităţilor, a unor noi criterii de înţelegere, apreciere şi chiar de combatere a terorismului jihadist mondial, nu a luptei împotriva islamismului şi a credincioşilor acestei religii, ce trăiesc şi muncesc cinstit şi sunt apreciaţi la justa lor valoare, în diferitele ţări unde au ajuns în ultimii ani..

Anexe documentare

Lista tabelelor şi graficelor din lucrare

Nr.	Titlul tabelului	Pag.
1	Prognoza creşterii populaţiei globului pe diverse religii	
2	Unele dintre atacurile teroriste din SUA soldate cu crime în masă	
3	Ţările furnizoare de armamament	
4	Echipamentul military al ISIS	
5	Unele dintre acţiunile teroriste ca au avut loc în diverse oraşe din Rusia	
6	Diversele acte criminale organizate de către estremiştii cecieni în Rusia (1999-2003)	
7	Perspectiva evoluţieie populaţiei musulmane în ţările Europei Occidentale	
8	Sumele cumulate pentru operaţiunile militare în perioada 2001-2015, ca parte din bugetul national al SUA	
9	Sumele cheltuite de SUA (2001-2017)	
10	Unele acţiuni teroriste ce au avut loc ăn Noiembrie 2015 pe plan mondial	
11	Numărul total al victimilor din Siria, pe oraşe în perioada 2011-2014	
	Titlul graficului	
1	Numărul migranţilor veniţi în	

	Europa pe mare în perioada ian.-dec. 2014 şi 2015	
2	Religiile majore din lume	
3	Peste 2000 de tranzacţii de cumpărări de arme de către teroriştі (2004-2014)	
4	Evoluţia numărului de soldaţi americani în perioada 2001-2017 în diverse războaie	
5	Evoluţia cheltuielilor SUA şi numărul de soldaţi implicaţi în Afganistan şi Irak	
6	Nivelul ”tolerabil” al terorismului	
7	Numărul de ţări şi al victimile terorismului	
8	Evoluţia islamului în Europa; populaţia musulmană şi atacurile teroriste în perioada 2011-2014	
9	Spre ce ţări se îndreaptă cererile de azil?	
10	Evoluţia numărului de migranţi din Nordul Africii ajunşi în Europa.	
11	Evoluţia sosirii pe mare în Europa a azilanţilor în perioada 2010-2014	
12	Eliminarea imigranţilor veniţi din America Latină în S.U.A.	
	Titlul hărţii	
A	Localizarea oraşului Erfurt pe schema hartei Germaniei.	
B	Drumul migranţilor ce trec prin Ungaria (2015/2016)	
C	Localizarea insulei Sri Lanka la SE Indiei	
D	Localizarea Myanmar pe glob	

E	Unele dintre oraşele europene unde au avut loc manifestarea unor acte antisociale în perioda sărbătorilor de Crăciun şi An Nou 2015	
F	Schema de invazie rusească a Afganistanului	
G	Afganistanul şi vecinii săi	
H	Zona de frontieră a Chinei unde acţionează insurgenţi	
I	Ţările susţinătoare ale terorismului	

Tabelul Nr. 11
Numărul total al victimilor din Siria pe oraşe în 2011-2014

Oraşul	**Nr. de victime**
Damasc	7,881
Damasc suburbii	31,009
Homs	16,448
Daraa	13,468
Idlib	16,043
Alep	27,855
Deir Ezzor	8,674
Raqqa	1,835
Sweida	92
Hama	8,710
Lattakia	1,199
Tartous	370

Hasakeh	1,148
Quneitra	943
TOTAL	**136,578**

Sursa: https://www.vdc-sy.info/index.php/en/

Graficul 8

Evoluţia islamului în Europa; populaţia musulmană şi atacurile teroriste în perioada 2011-2014

Islam in Europe

Perception of Islam

% of respondents who think that Islam is not compatible with the West, 2013

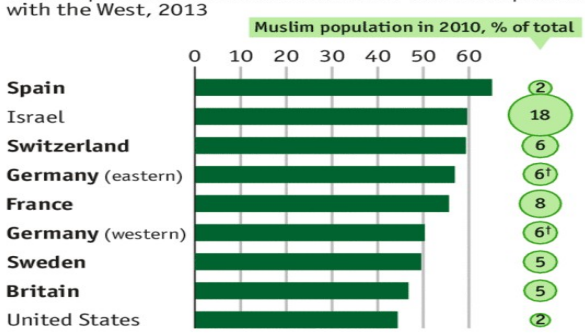

Terrorism arrests in Eu

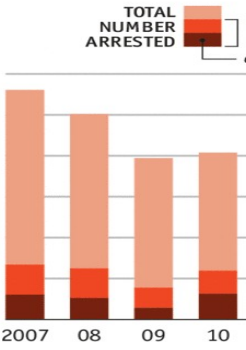

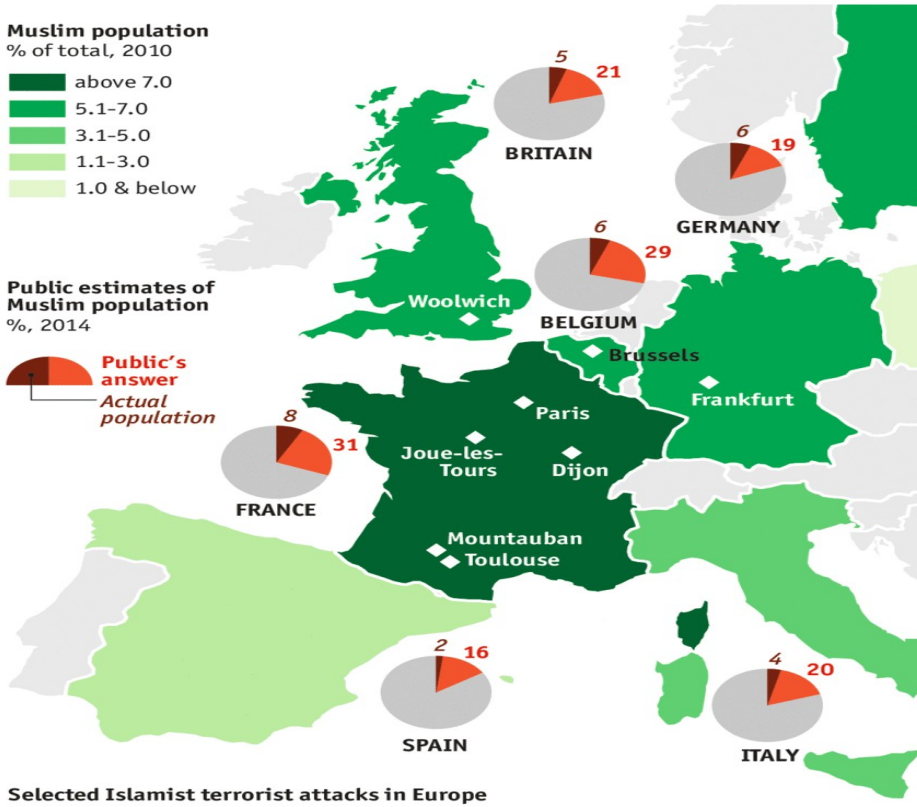

Selected Islamist terrorist attacks in Europe

Date	Location	Dead	Injured
Mar 2nd 2011	Frankfurt, Germany	2	2
Mar 11th 2012	Toulouse and Mountauban, France	7	5
May 22nd 2013	Woolwich, Britain	1	0
May 25th 2013	Paris, France	0	1

Graficul 9

Spre ce ţări se îndreaptă cererile de azil

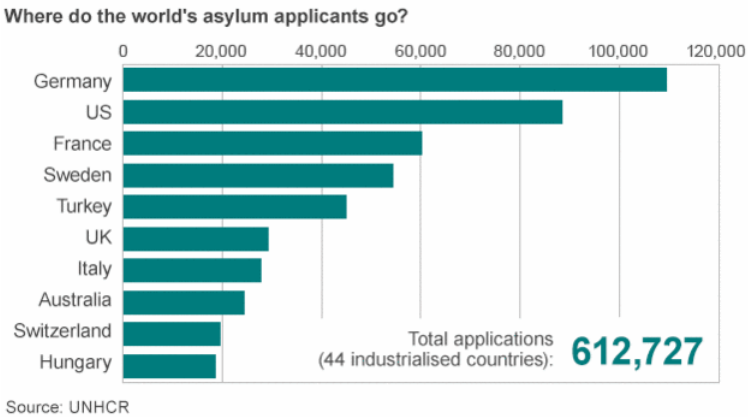

Graficul 10

Evoluţia numărului de migranţi din Nordul Africii

ajunşi în Europa.

(Pentru 2015 datele se referă la perioada până la 1 iulie)

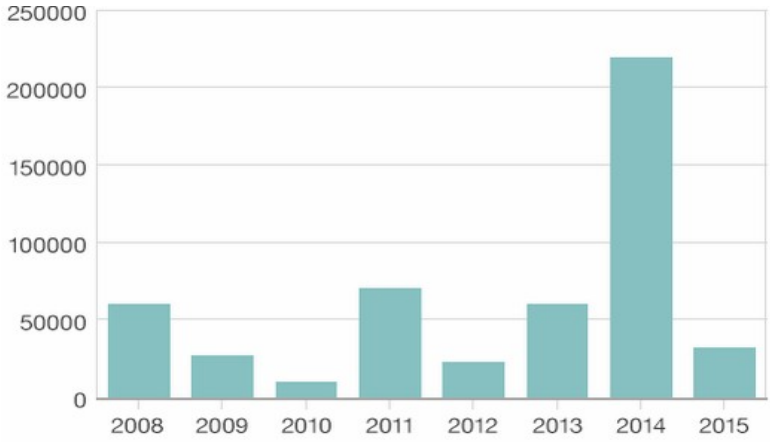

Sursa: UNHCR în http://www.bbc.com/news/world-europe-32337725

Graficul 11

Evoluţia sosirii pe mare în Europa a azilanţilor 2010-2014

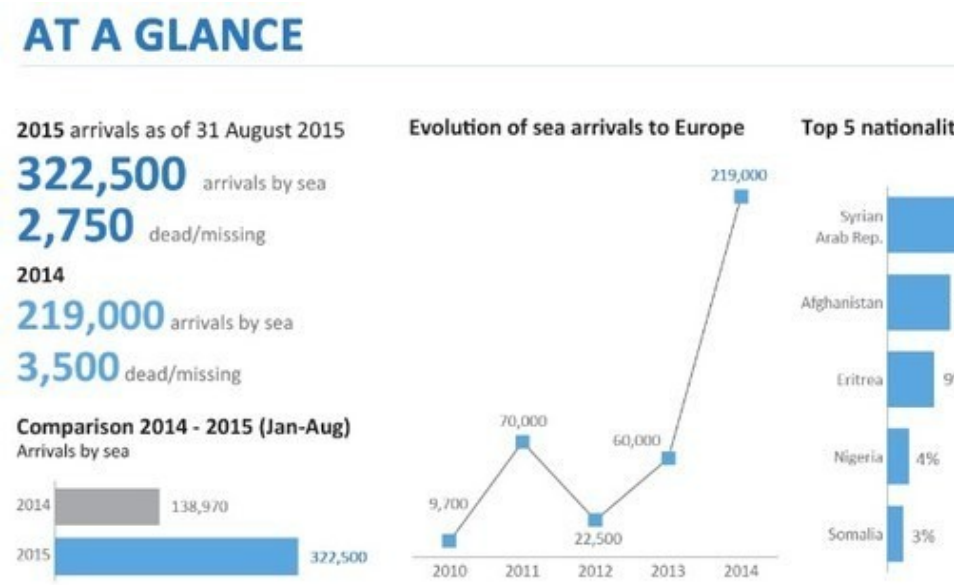

Sursa: http://www.buzzfeed.com/jamesball/un-says-europes-refugee-crisis-is-even-worse-than-we-thought, 2015

Graficul 12

Eliminarea imigranţilor veniţi din America Latină în S.U.A.

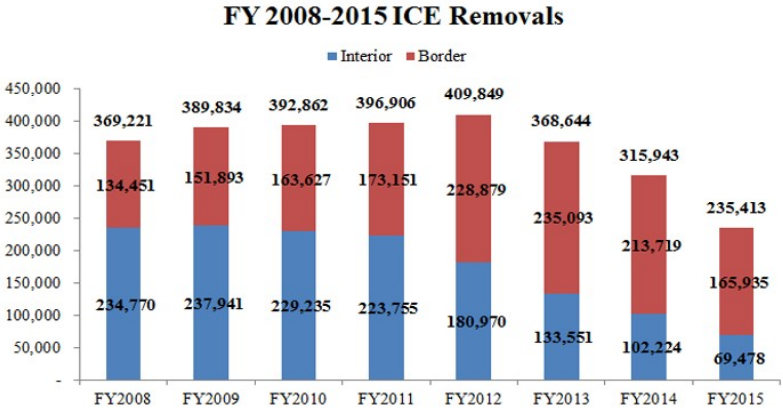

Notă: FY- Tot anul (Full Year - engleză);

Interior = persoane eliminate din ţară;

Border = persoane eliminate la sau aproape de graniţă

Sursa: U.S. Immigration and Customs Enforcement, Washington Post,

Notele Autorului

Scrisoare deschisă adresată Preşedintelui Barack Obama de către un grup de ziarişti iraniei la 14 Decembrie 2015

Endless sorrow and despair in Syria, Mr. President. Endless

Death, destruction and displacement on unprecedented scale have become daily routine in Syria. The main culprits on the ground are the Iranian Revolutionary Guards and the militias they control – Hezbollah Lebanon and Iraqi and Afghani Shia militiamen – who have been carrying out all major military operations since mid-2013 on behalf of the Assad regime.

More recently, these militias have been supported by Russian war planes, which have mainly been bombing Syrian rebels backed by the US. Daesh – the so-called Islamic State – is rarely targeted. Today, regime-held areas in Syria are effectively occupied by Iran and its militias, which have been implementing a systematic scheme of sectarian cleansing in Damascus, Homs and other areas.

The lack of hope and serious support is driving many Sunni Muslims in Syria (and in Iraq) to join Daesh and Qaeda-linked groups because of Iran's sectarian policies in the region. Sunni Muslims believe that the US has sold out Syria (and Iraq) to Iran for the sake of the nuclear deal signed with Iran in July 2015. Even worse, many in the Middle East believe that the US has stopped caring about values like freedom and human rights.

News of Western business delegations visiting Iran to sign new deals is further fueling the propaganda machine of Daesh. Empty promises by the US to seriously support moderate rebels are eroding what is left of Western credibility. Not acting decisively in Syria is making

Mr. President, there is no time to waste to stop the bloodshed and chaos in Syria. That is why we ask you to:

- Treat the war in Syria as an international armed conflict that involves a foreign occupation by Iran and Russia on the one hand, and a liberation struggle by the Syrian people against this occupation on the other.
- Support referring the situation in Syria to the International Criminal Court to investigate all war crimes and crimes against humanity committed in Syria.
- Pressure Russia with more economic sanctions and diplomatic isolation so that it disengages from Iran and becomes part of the solution in Syria.
- Fulfil your promises by arming and training enough moderate Syrian rebels, not only to fight Daesh and al-Qaeda-linked groups, but also Syrian and Iranian regime forces and militias.
- Impose no-fly zones to protect civilians and allow humanitarian access throughout Syria, in line with the international 'responsibility to protect' norm.
- Help Syrians set up a democratic state where the rule of law prevails, and where there is no place for al-Assad and his supporters.

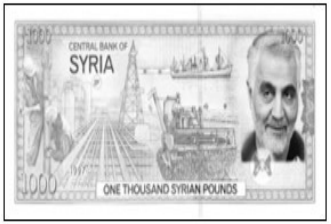

Mr. President, only the US can prevent Syria and the Middle East from further disintegration and chaos. To visualize the Iranian occupation of Syria, the Naame Shaam campaign has produced a new Syrian bank note with the counterfeit of Iranian General Qassem Soleimani, the de facto ruler of Syria. See www.naameshaam.org **Naame Shaam** means "Letter from Syria" in Persian. We are a group of secular and progressive Iranian, Syrian and Lebanese activists and citizen-journalists who focus on uncovering the role of the Iranian regime in Syria. We are supported by

Sursa: Washington Post, 14 Decembrie 2015, pg. A9

Mulţumiri

Înainte de a încheia această lucrare ţin să mulţumesc în mod deosebit celor ce m-au ajutat şi au contribuit la finalizarea acestei lucrări:

Domnului Profesor universitar Dr.Constantin Hlihor, un remarcabil cadru didactic, autor al multor lucrări publicate în ţară şi străinătate, un pasionat observator şi analist al evenimentelor social-politice şi economice ce au loc pe plan mondial şi în România.

Mulţumirile mele i se adresează pentru timpul care mi l-a acordat citind lucrarea, împărţindu-şi timpul deosebit de preţios între activitatea academică, cea de cercetare şi ca autor, împreună cu diversele observaţii şi recomandări pe care mi le-a făcut şi pentru suportul pe care mi l-a dat în vederea publicării.

Doamnei Conferenţiar Dr. Brînduşa Tudose prin prezentarea punctului Domniei sale de vedere privind diversele aspecte ale problematicii incluse în lucrare, apreciend lucrarea şi susţinând publicarea ei.

Mulţumesc distinsei familii a Profesorului universitar Dr. Petre Mâlcomete şi deasemeni distinsei Doamne Profesor Universitar Dr. Inginer Otilia Mâlcomete, care prin punctele de vedere pe care mi le-au sugerat, mi-au inspirat scrierea unor noi capitole pe care le-am înserat în lucrare.

Ţin să mulţumesc Domnului Mircea Popescu (din SUA) un specialist cu mulţi ani de experienţă pe problemele teoretice şi practice ale economiei sistemului socialist şi al celui capitalist american, care citind şi comentând textul lucrării mi-a oferit unele observaţii care m-au ajutat la redactarea finală a lucrării

Mulţumesc colegilor şi prietenilor din Canada şi Statele Unite care mi-au solicitat realizarea unei asemenea lucrări cu caracter de analiză documentară, utilă pentru cadrelor didactice, doctoranzilor, masteranzilor, studenţilor, profesorilor din şcolile medii şi elevilor din

ultimile clase de liceu precum şi tuturor celor interesaţi în controversata problematică a efectelor imensei invazi şi răspândirii populaţiei musulmane din diverse ţări, în Europa şi în alte ţări de pe glob.

Multe mulţumiri Domnului David Leyenson de la Harvard University pentru bunăvoinţa asigurării unui loc pentru această lucrare printre multiplele lucrări asemănătoare şi în cadrul căreia a creat un spaţiu destinat tututror lucrărilor mele.

La numai două zile după aflarea ştirii despre atacul Statelor Unite împotriva Siriei, am avut plăcerea să citesc o informaţie pe acest subiect scrisă de Doamna Eva Galambos, o eminentă ziaristă şi analistă politică.

Citirea acestei informaţii mi-a evidenţiat două aspecte deosebit de interesante:

- pe de o parte: populaţia României este la curent cu toate evenimentele

ce au loc pe plan mondial şi că principala sursă de informaţii (obţinută prin

mijloacele moderne informaţionale) este de un real folos în această

perioada deosebit de tensionată existentă pe plan mondial,

- pe de altă parte: în România se găsesc intelectuali de valoare, care ştiu

să privească evenimentele de pe plan mondial cu un deosebit

discernământ şi cu o deosebită perspicacitate oferind cititorilor din

România şi din alte ţări informaţii la zi care pot fi utile nu numai ca simple

ştiri ci pot şi trebuie folosite ca importante instrumente de cunoaştere şi

orientare pentru factorii de decizie la nivel naţional şi local.

Ţin să-I mulţumesc Doamnei Galambos pentru

trimiterea acestei informaţii şi să-I urez success pe mai departe în munca deosebit de importantă pre care o desfăşoară.

Mulţumesc colectivului de bibliotecari de la diverse biblioteci din SUA şi în special celor de la Anne Arundel County Public Library, care mi-au asigurat documentele şi bibliografia necesară scrierii acestei lucrări.

Într-un mod cu totul deosebit îi mulţumesc soţiei mele, Laura, care a fost pe toată lunga perioadă a scrierii acestei lucrări un deosebit de puternic suport şi o reală inspiraţie fără de care nu aş fi reuşit să finalizez scrierea acestei lucrări.

Cu o răbdare deosebită şi înţelegându-mi dorinţa de a oferii celor din ţară o bogată informaţie ce poate le este mai puţin la îndemână, oferită de către mass-media naţională, mi-a sugerat noi idei şi surse de informare de pe plan naţional şi internaţional şi în acelaş timp mi-a creat condiţiile optime pentru a-mi concentra eforturile pentru finalizarea lucrării. Îi rămân profund recunoscător pentru faptul că mi-a fost un permanent sfătuitor şi un suport în momentele mai dificile provocate de stresul amânării publicării lucrării.

Fără permanentul ei îndemn şi sprijin mai mult ca sigur că aş fi fost în situaţia de a abandona scrierea chiar după primul capitol şi nu ştiu dacă aş fi reuşit să finalizez această lucrare în timpul dorit.

Mic dicţionar tematic

Allah - Adevăratul Dumnezeu în concepţia islamică

ADN - prescurtarea de la acidul dezoxiribonucleic (în engleză: deoxyribonucleic
acid, DNA); format din molecule organice dintre cele mai complexe.
Substanţa se găseşte în fiecare celulă a fiinţelor vii şi este esenţială pentru
identitatea oricărui organism.

Boko Haram - Grup fundamentalist jihadist ce acţionează în Nigeria

Burka - veştmântul exterior care acoperă trupul femeilor
musulmane şi care le acoperă complet corpul din cap până la picioare, plus acoperitoarea capului.

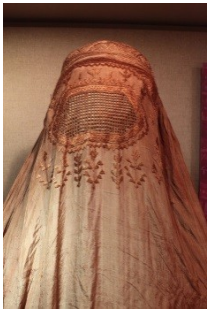

Calif - Succesor al lui Mohamed ca fiind conducător temporal şi spiritual; şef al Islamului. Un important conducător politic şi religios musulman.

Califat - Oficiul sau dominionul unui calif. Rang jurisdicţional sau guvernamental al unui calif. Stat politic/religios condus de un calif.

Dar al-Islam - Ţara Islamului; regiunile sau zonele care sunt sub controlul ISIS.

Dar al-Kuffar - Teritoriul sau zona necredincioşilor/Infidelilor; regiunile sau zonele care nu sunt sub controlul ISIS

Daesh sau Daash - Termen derogativ folosit pentru ISIS bazat pe acronimul arabic.

Dawa'/Dawah - O "Invitaţie Religioasă"; preocuparea de al aduce pe Allah
în gândul tuturora.

Dawla - Cuvântul arab folosit pentru "stat"; adesea folosit ca nume pentru ISIS de către suporterii acestei grupări.

Eid al-Fitr - Ultima zi a sărbătorii de Ramadan, luna

islamică destinată postului şi reflectării religioase.

Fiii Irakului - Foştii insurgenţi Sunni Arabi care luptă împotriva grupurilor jihadiste în Irak.

Forţele armate ale Federaţiei Ruse - Organizaţia militară de stat a Federaţiei Ruse, care conform poziţiei oficiale a Federaţiei, este concepută pentru a răspunde la orice agresiune împotriva Federaţiei Ruse, pentru apărarea armată a integrităţii şi inviolabilităţii teritoriului său şi pentru a efectua diferite sarcini în conformitate cu tratatele internaţionale ale Federaţiei Ruse.

Forţele armate ruse au fost create la 7 mai 1992, în acel moment existând aproximativ 2,8 milioane de militari, fiind una dintre cele mai mari forţe armate ale lumii. Numărul de oameni este stabilit prin Decretul Preşedintelui Federaţiei Ruse de la 1 ianuarie 2008; decretul stabileşte un personal total de 2.019.629 de oameni, din care 1.134.800 de soldaţi. Forţele armate ruse se disting prin cel mai mare stoc din lume de arme de distrugere în masă inclusiv nucleare şi un sistem bine dezvoltat al de mijloacelor de transport.

- Bugetul militar în 2013: 90.7 miliarde dolari (SUA)
- Procentul din PNB = 4.4% (2013)

Hadiths - Interpretarea textului Koranului, scrisă de învăţaţii islamişti

Hirja - Migraţie sau emigraţie

Koran: înseamnă "recitarea" sau "citirea" şi se referă la Scriptura revelată de Dumnezeul Islamului. Se compune din 114 (capitole) revelate de Dumnezeu lui Mohamed.

Hamas: (în limba arabă: Harakat Muqama al-Islamiyya), adică: Mişcarea islamică de rezistenţă, care

luptă pentru crearea unui Stat islamic în Palestina.

Haramayin - Oraşele Mecca şi Medina, locul celor două Sanctuare sfinte: Marea Moskee de la Kaaba (Mecca) şi Mormântul Profetului Mahommed (de la Medina)

Hedayah - Centru internaţional de expertiză şi experienţă în vederea contracarării extremismul violent.

Acest Centru a fost creat În decembrie 2012, având sediul în Abu Dhabi, UAE.

Hedayah fost creat ca răspuns la dorinţa tot mai mare a membrilor comunităţii internaţionale cu privire la necesitatea de a preveni şi combate persoanele cu tendinţe spre radicalizare, Ffolosirea violenţei, şi sprijinirea terorismului, precum şi pentru a devia intenţiile şi acţiunile celor deja angajaţi în această concepţie.

Obiectivele immediate ale acestui centru sunt:

- de a devenii o instituţie la nivel mondial folosind expertiza unor specialişti în

combaterea extremismului violent în toate formele sale.

- de a reduce numărul de suporteri ai grupurilor teroriste prin utilizarea unor

mijloace non-coercitive.

- de a servi ca o resursă pentru guvernele şi societăţile civile.

- de a crea o reţea globală de experţi şi practicieni în domeniul combaterii

extremismului violent (CVE).

Hedayah se concentrează pe trei domenii principale:

1. Dialog şi Comunicaţiil

Oferind o platformă dedicată pentru a facilita discuţiile şi colaborarea între

organizaţiile naţionale şi locale, societatea civilă, cercetători şi lideri ai

comunităţilor implicate în combaterea extremismului

violent.

***2. Programe de consolidare a capacităţil*or**

Creerea unor colaborări si instrumente practice pentru sprijinirea capacităţilor

guvernamentale şi non-guvernamentale, pentru a elabora şi implementa

politici eficiente, programe şi proiecte de combatere a extremismului violent.

3. Cercetare şi Analiză

Catalogarea cercetărilor din domeniul CVE existente, precum şi efectuarea

unor noi cercetări în vederea obţinerii unei înţelegeri mai profunde a

conducătorilor extremismului violent, şi de combatere a acestora.

Hijab - „toate tipurile de voaluri plasate în faţa unei fiinţe sau a unui obiect pentru a le ascunde vederii sau a le ”izola”. În mod particular el desemnează acel tip de voal pe care femeile musulmane îl poartă pe cap. Dacă vălul acoperă faţa, atunci el poartă alte denumiri, cum ar fi: niqab, burka sau sitar. Hijjab este cunoscut şi ca ”vălul Islamic”.

Hizbullah -"Partidul lui Dumnezeu". Grup şiit creat în Liban în jurul anilor 1982 cu scopul iniţial de a pune capăt ocupaţiei israeliene în Liban. Ulterior a devenit una din organizaţiile teroriste ce acţionează pe plan mondial.

Hud (Hudud - la plural) - Pedepsirea aplicată pentru cei ce săvârşesc necredinţa

în religia islamică, adulterul, furtul, renunţarea publică la o anumită credinţă, homosexualitatea, neajutorarea bărbaţilor în acţiunile criminale la care sunt trimişi să le execute.

Iblis - Demoni sau miniaturi ale diavolilor

Imam(a) - Conducător politic islamic

Imarah - Conducător islamic

Imigraţia netă - Diferenţa pozitivă între intrări şi ieşiri în cadrul migraţiei. Se stabileşte prin analiza: I>E.

International Security Assistance Force (ISAF) - Forţele de securitate ale NATO ce acţionează în Afganistan. Rolul său este de a sprijinii Forţele Naţionale de Securitate ale Afganului în vederea creşterii capacităţii de luptă.

ISIS - Grupare sunită insurgentă afiliată iniţial la al-Qaida activă în Irak şi Siria şi creerea statului islamic nerecunoscut oficial de nici o altă ţară din lume, cu capitala la Ar-Raqqah (recunoscut şi sub denumirea de: Rakka, Raqqa). Din 2010, ISIS activează în diverse zone din Siria, Irak, Turcia şi Liban.

Este o grupare de tip mafiotic care jefuieşte bănci, face ravagii şi răpeşte copii şi persoane adulte pentru care cere sume enorme pentru răscumpărări. Afacerile acestei organizaţii mafiote se întind de la industria petroliferă la comerţul cu antichităţi şi droguri. După informaţii provenite din partea unor specialişti în diversele aspecte ale islamismului rezultă ideia după care ”... violenţele comise de ISIS în numele religiei, nu au nimic cu religia - totul se referă la bani. Ei sunt nişte manechine manipulate din spate de către diverse personalităţi cu mulţi bani. Ei vorbesc de Koran dar îl pervertesc şi folosesc tot felul de omisiuni şi interpretări false”.

(Sursa: K:A-J: Paris Was not About Religion în: Times, 26 ianuarie 2015, pg.29).

Jammah - A aduna

Jihad - Noţiunea aceasta indicată în Koran se referă la obligaţia de luptă prin metode civilizate, folosindu-se de creion şi hârtie, prin discursuri sau oricare alt mijloc care nu urmăreşte rănirea fizică a adversarului în luptă, în special cînd acesta este şi el musulman.

Marea majoritate a populaţiei musulmane din diferite ţări, este formată din oameni paşnici şi cei mai mulţi dintre ei sunt împotriva manifestărilor violente în rezolvarea unor probleme personale sau a stabilirii anumitor forme de justiţie.

Războiul vicios împotriva unor persoane civile nevinovate a fost introdus de către Abdullah Azzam (1941-1989),[205] pentru a-i determina pe luptătorii musulmani să lupte împotriva armatei sovietice în războiul din Afganistan.

Jund al-Khalifa - soldaţi ai Califatului; eufemism pentru ISIS

KGB - Comitetul Securităţii Statului Sovietic; o continuare a activităţii NKVD şi succedat din 1995 de către FSB (Serviciul de Securitate Federal).

Kalifah - Califat sau auto-denumit ”Statul Islamic”.

Khanzir - ”Porc”; termen folosit de către ISIS pentru inamicii Soldaţilor Musulmani; persoane care trebuie

---

205 Abdullah Azzam - fost conducător al organizației islamice sunite palestinianiene. Unul dintre fondatorii organizației teroriste al-Qaeda. A fost unul dintre conducătorii mujahediilor din Afganistan în lupta lor împotriva invaziei rusești. Unele dintre preocupările sale au fost și cele de strângere a fondurilor necesare organizațiilor teroriste și recrutarea de membrii. A fost profesorul și mentorul lui Osama bin Laden.

omorâte prin decapitare

Kuffr - Infideli, necredincioşi (în limba arabă), cei ce trăiesc în ignoranţa Islamului.

Madrasa sau Medresele - şcoli sau instituţii de învăţământ superior găzduite de o moschee, unde se predă teologia islamică, şi alte materi. Ele există în toate ţările musulmane, dar şi în unele nemusulmane europene datorită influenţei exercitate de otomani.

Pentru a combate anumite secte eretice şi pentru consolidarea puterii în faţa acestora, selgiucizii[206] au acordat o foarte mare atenţie propagării culturii musulmane sunnite. În marile oraşe îşi aveau sediul un număr mare de medrese, unde veneau tineri din toată ţara, dar şi din alte ţări musulmane pentru a-şi face studiile. Aceste şcoli aveau atât camere pentru locuit, cât şi săli de clasă foarte încăpătoare. Sub aspect arhitectural, toate medresele erau aproape identice.

În curtea în care se aflau chiliile de locuit aşezate de jur-împrejur se ajungea printr-o poartă monumentală. Marea sală se găsea, fie în faţă, fie în partea laterală a curţii. Lângă ea mai era încă o sală care slujea drept capelă.

Mercenari - Persoane angajate cu leafă într-o

206 Marele Imperiu Selgiuc - imperiu medieval islamic sunnit turco-persan care s-a impus în zonele Orientului
Apropiat și Mijlociu, unde a purtat lupte cu bizantinii și cruciații. A supus pe rând Afganistanul, Iranul, Siria,
Mesopotamia și Anatolia. Selgiucizii își impun supremația în cadrul lumii arabe și controlează Califatul de la
Bagdad. Imperiul Selgiuc a fost fondat de Tughril Beg în 1037. Selgiucizii au unit statele din scena politică
fărâmițată din lumea islamică estică, jucând un rol crucial în timpul primei și celei de-a doua cruciade. Într-un areal cultural și lingvistic cu mari influențe persane, selgiucizii au creat o tradiție turco-persană, exportând în același timp obiceiuri iraniene în Anatolia.

armată străină sau în grupuri militare teroriste. Organizaţiile teoriste sunt formate în cea mai mare parte din mercenari.

Millah - Calea Dreptăţii

Migraţia individuală - Migraţia făcută individual, mai ales de către forţa de muncă în căutarea unor noi locuri de muncă (naţionale sau internaţionale).

Mişcarea generală a populaţiei - Schimbările survenite în numărul populaţiei în decursul timpului, ca urmare a evenimentelor demografice. Unitatea de observare este evenimentul: naşterea, decesul, căsătoria, divorţul, schimbarea domiciliului permanent, iar sursa informaţională principală este statistica stării civile.

Mişcarea migratorie (spaţială)- Transformările survenite în numărul şi structura populaţiei ca urmare a schimbărilor domiciliului permanent (statutul rezidenţial).

Mujahid (plural: Muhajireen or Muhajiroun) - Emigrant. Deseori este folosit cu referire la militanţi străini care se alătură militanţilor jihadişti.

. al Muhajiroun - Organizaţie radicală islamică, organizată în Marea Britanie şi condusă de către Anjem Choudary (n.1967)[207].

Muhammad (Mohamed) - Profetul considerat de

---

207 islamist britanic, activist social și politic. Susținător al Statului Islamic în Iraq și Levant. Propagandist al concepției islamice în marea Britanie arătând superioritatea islamului comparativ cu cea a lumii libere. Susține ideia transferării autorității și puterii către musulmani în vederea implementării legii Sharia în Marea Britanie.
(Sursa: Islam4UK, "About Us" Archived December 31, 2009, at the Wayback Machine, web.archive.org.

către musulmani ca fiind mesagerul lui Dumnezeu, ai cărui predecesorii îi includ pe: Adam, Noe, Avraam, Moise, David, Isus şi alţii. Este întemeietorul religiei islamice.

Născut în 570 d.H, a murit la 632 d.H.

Mujahid/Mujahideen - persoană implicată în lupta sfântă (Jihad)

Munafiq, Munafiqum-(plural) Persoană care profesează credinţa în Islam dar este împotriva cauzei; un ipocrit sau un trădător

Musulman - "cel care se supune lui Dumnezeu." Termenul descrie orice persoană care acceptă crezul şi învăţăturile Islamului.

Muslim Brotherhood - Fraţia Musulmană: Organizaţie fondată în Egipt de către Hassan al-Banna (1906-1949)[208] în 1928, este cea mai mare şi cea mai bine organizată mişcarea politică din Orientul Mijlociu. În prezent este cel mai mare bloc politic de opoziţie în parlament egiptean şi care a câştigat o victorie decisivă la ultimele alegeri.

Pegida (în limba germană: Patriotische Europäer gegen die Islamisierung des Abendlandes), în traducere: Patrioţii Europeni împotriva Islamizării Vestului - organizaţie fondată în Dresda, ce pregăteşte demonstraţii săptămânale împotriva procesului de „islamizare" a Germaniei şi Europei. Demonstraţiile săptămânale au început pe 20 octombrie 2014 împotriva politicii greşite a Europei în general şi a Germaniei, în special, de acordare

208 Sheikh Hassan Ahmed Abdel Rahman Muhammed al-Banna, known as **Hassan al-Banna**, fost profesor de liceu, egiptian și imam. Creatorul organizației Muslim Brotherhood - una dintre cele mai influente organizații Islamice.

a azilului şi de acceptare a imigraţie. La primele proteste au participat doar câteva sute de persoane (350-500), la mijlocul lunii decembrie, numărul lor a depăşit 15.000, iar la protestele din 12 ianuarie (2015) s-au adunat peste 25.000 de demonstranţi.

Politica Salafismului - Ramură a Salafismului care urmăreşte purificarea islamului prin implicarea în politică

Politica teroristă - Comportamentul criminal violent în primul rând proiectat pentru a genera frică în comunitate, sau într-un segment important al acesteia, în scopuri politice.

Puterea militară - Capacitatea de acţiune armată a unui stat, asigurată de potenţialul său militar (buget, personal, infrastructură, armament, logistică, industria de apărare şi instituţiile de cercetare-dezvoltare specifice etc.), în scopul asigurării propriei securităţi şi a aliaţilor şi îndeplinirii obiectivelor/intereselor politico-militare.

De exemplu, SUA nu au o definiţie pentru acest termen, ci se vorbeşte

mai mult de capabilitate militară, ce reprezintă abilitatea de atinge un

obiectiv specific pe timp de război (câştigarea unui război sau bătălii,

distrugerea unor ţinte) şi include structura forţelor, modernizarea, nivelul

de răspuns şi sustenabilitatea.

Quds - Ierusalim, casa celei de atreia religii sfinte Islam. Casa Pietrei Sfintei

Rafidah - Termen similar pentru Shia Muslim

Sahabah - Un prieten apropiat şi un însoţitor al

Profetului Mohammed.

Salafi/Salafist - Persoană ultra ortodoxă, care trăieşte în modul modern în maniera secolului al şaptelea. Este extrem de ortodox în modul în care se roagă, cum se îmbracă, cum ţine dieta şi îşi păstrează stilul de viaţă

Sama'- Ascultă !

Sayarah Mufakha - bombă-capcană, bombă - car,Instrument exploziv

Shahid - Martir

Shariah - Codul moral şi religios al Islamiului; se referă la îndrumarea dată de Dumnezeu pentru a fi folosită de către musulmani în reglementarea tuturor treburilor sociale şi personale.Există multiple neînţelegeri referitoare la ideologia musulmană şi modul în care se înţelege şi se aplică acest cod la viaţa modernă. ISIS şi al-Qaeda au adoptat diferite interpretări foarte dure, dar se manifestă în mod diferit când este vorba de diferite detalii.

Shaytan - Satan

Selibi/Selibiyeen - îi reprezintă pe "aceea care poartă crucea"; Cruciaţii, occidentalii, militarii şi salariaţii guvernamentali

Shia Islam - Ramură a Islamului care îl recunoaşte pe Ali, ginerele lui Mahomed
şi pe descendenţii acestuia, drept conducătoral comunităţii musulmane

Shiţii reprezintă al doilea ca importanţă şi ca număr

dintre grupările religioase Islamice.

Diferenţa şi conflictul dintre Sunnis şi Shiiţii este legată de opinia fiecărei secte referitoare la urmaşul lui Muhammad, care a murit în anul 632 d.H.

Sunnis susţin că urmaşul este profetul Abu Bakr iar Shiţi susţin că urmaşul este ginerele şi vîrul profetului Muhammad, care este Ali bin Abu Talib.

Cele două grupări de credincioşi sunt răspândite în diferite ţări.

În Siria, sunt în majoritate Sunnis, dar regimul de conducere al ţării sub preşedenţia lui Bashar al-Assad este mult mai apropiat de Shiiţii.

În Irak, majoritatea sunt Shiiţi dar în partea de Nord a ţării sunt în majoritate Sunnis.

În Iran majoritatea sunt Shiiţi iar în Arabia Saudită, care este vecină de graniţă, majoritatea sunt Sunnis.

În alte ţări cum ar fi: Yemen, Bahrein, Afganistan, Pakistan şi Liban majoritatea populaţiei face parte din secta Shiiţilor.

După diverse informaţii statistice Sunnis reprezintă circa 85% din populaţia musulmană din lume.

Shawat - trădători; oricare militar musulman care nu apără ISIS

Shirk - Cei ce devin idolatori or politeişti; credincioşi într-un Dumnezeu care nu este Allah, sau cred în mai mulţi dumnezei

Spaţiul Schengen - zonă de circulaţie liberă în Europa, conformă cu Acordul de la Schengen (semnat la 14 iunie 1985) . Vezi Graficul următor şi datele statistice despre ţările membre şi ne membre ale acestui Acord.

Zona de circulaţie liberă în Europa, conformă cu Acordul de la Schengen

Ţările UE care au semnat actul de aderare la spaţiul Schengen

Austria	Belgia	Cehia	Danemarca
Estonia	Elveţia	Finlanda	Franţa
Germania	Grecia	Iskanda	Italia
Letonia	Lituania	Luxemburg	Malta
Norvegia	Olanda	Polonia	Portugalia
Slovacia	Slovenia	Spania	Suedia
Ungaria	Vatican		

	(Oraşul)		

Ţări care nu sunt incluse în spaţiul Schengen:

Albania	Belarusia	Bosnia
Croaţia	Herţegovina	Kosovo
Letonia	Macedonia	Moldova
Montenegru	Rusia(Europeană)	România
Turcia zona (Europeană)	Ucraina	Serbia

Statele membre ale acestui spaţiu au eliminat sau vor elimina controalele pentru persoane la frontierele dintre ele, astfel încât este (sau va fi) posibilă trecerea frontierei între oricare două asemenea state fără prezentare de acte de identitate şi fără opriri pentru control.

Primele state care l-au implementat au fost Belgia, Franţa, Germania, Luxemburg, Portugalia, Spania şi Ţările de Jos, care şi-au deschis între ele graniţele la 26 martie 1995. Într-un moment istoric, la 21 decembrie 2007, nouă state, majoritatea din centrul şi estul Europei, şi-au deschis graniţele, astfel încât pentru prima dată a fost posibilă călătoria liberă peste fosta Cortină de Fier.

Din Spaţiul Schengen fac parte şi Elveţia, Liechtenstein, Norvegia şi Islanda, care nu sunt membre ale UE.

În acelaşi timp, Marea Britanie şi Irlanda, ţări membre ale Uniunii Europene, au optat să nu implementeze acordul Schengen pe teritoriul lor.

Opoziţia Olandei faţă de aderarea României şi Bulgariei

În anul 2011 a intervenit modificarea treptată privind intrarea României şi Bulgariei În zona Schengen. Poziţiile Germaniei, Austriei şi Finlandei au fost favorabil. În iunie 2011 Parlamentul UE s-a pronunţat pentru intrarea României şi Bulgariei în Spaţiul Schengen, dar Consiliul Ministerial al UE nu a acceptat opinia acestuia (Parlamentului-n.n.), cu motivaţia unor nemulţumiri exprimate de guvernele Olandei şi Finlandei faţă de unele lipsuri în domeniul măsurilor anticorupţie şi combaterii crimelor organizate ce ar exista în Bulgaria şi România. Aceste nemulţumiri au fost, colateral, legate de Olanda şi Finlanda de ivirea potenţială a pericolului imigraţiei ilegale, din Turcia prin Bulgaria şi România în ţările UE. Astfel, Olanda, care mai devreme nu exprimase decât unele reţineri,

şi-a accentuat în toamna lui 2011 poziţia opozantă în pofida încercărilor diplomatice ale Bucureştiului de a concilia problema. Există unele păreri la Bucureşti, din care rezultă că opoziţia oficială a Olandei faţă de intrarea Bulgariei şi României ar veni de la confruntări politice interne existente în această ţară membră a UE, şi nu prezintă realitatea politică din sud-estul Europei. Este evident că, dat fiind poziţia geografică şi mărimea teritorială a Olandei, această ţară vest-europeană nu ar fi direct afectată de traficul de persoane din şi spre Bulgaria şi România, dacă politicienii olandezi (respectiv guvernul-n.n.) ar fi de acord cu intrarea celor două ţări în Spaţiul Schengen.

Alte puncte de vedere se referă la competiţia pe care ar reprezenta-o România din punctul de vedere al folosirii portului maritim Constanţa în competiţie cu portul Rotterdam în privinţa transportului diferitelor produse ce intră în Europa.

Reacţii ale României şi Bulgariei la amânarea repetată a aprobării de acceptare în zona europeană Schengen :

România şi Bulgaria sunt nemulţumite şi intrigate de aceste poziţii politice, afirmând că argumentele contra citate nu fac parte din criteriile de acceptare în zona europeană Schengen, aplicate şi altor ţări. O anchetă realizată de Euronews descrie aspiraţiile României de a intra în spaţiul Schengen şi problemele pe care le are cu refugiaţii care încearcă să traverseze ilegal teritoriul său, în drumul lor spre Europa de Vest. Reportajul prezintă eforturile făcute de România pentru securizarea frontierelor Europei, afirmându-se în acelaş timp că în ipoteza acceptării în spaţiul Schengen, România va atrage şi mai mulţi imigranţi.

Ancheta prezintă o situaţie nouă cu care se confruntă România în ultimul timp: mici bărci pline cu refugiaţi din Siria traversează Marea Neagră, venind din Turcia şi îndreptându-se către Europa de Vest. Adeseori, refugiaţii plătesc mii de euro celor care le promit ca îi vor ajuta să ajungă în Europa.

Pentru ei România este poarta de intrare în Europa, departe de războiul sau sărăcia din propriile lor ţări, mulţi riscându-şi viaţa ca să ajungă în Europa occidentală.

Sursa: Preluat din: http://ro.wikipedia.org/wiki/Spa%C8%9Biul_Schengen şi Revista 22 (a Grupului pentru Dialog Social), 11 Aprilie, 2015, Ediţie online

Sufismul- o abordare spirituală deosebită şi stilul de viaţă adoptat de unii musulmani (cunoscuţi sub numele de sufiţi); o ramură distinctă a Islamului. sufismul afirmă ideea după care cunoaşterea directă şi intimă a lui Dumnezeu se poate realiza printr-o formă spirituală, disciplină, efort şi austeritate.

Sunni - termen care desemnează pe acei musulmani care îi recunosc pe primi patru succesori ai Profetul Muhammad drept califi. Sunniţii susţin că orice pios, poate fi ales drept Calif. Este cea mai largă ramură a Islamului. În majoritatea cazurilor se referă la ramura promcipală sau la Islamul ortodox.

Ta'ah - Ascultător (supus)

Taqwid - Regulile pentru recitarea pasajelor din Koran

Terorism - Actele comise de un guvern, sau de grupuri independente dar susţinute de forţe ascunse şi se referă la uciderea de oameni nevinovaţi în scopuri politice.

În noiembrie 2004, un Raport al Secretarului General al Organizaţiei Naţiunilor Unite a descris terorismul ca*: orice act "intenţionat pentru a provoca moartea sau vătămări corporale grave civililor sau non-combatanţi, cu scopul de a intimida o populaţie sau un guvern sau o organizaţie internaţională de a acţiona sau din contra de a se abţine de la a efectua orice act* ".

Terorismul oficial sau de stat - Acţiunile unor naţiuni ale căror norme se bazează pe frică şi oprimare care ajung similare cu terorismul sau cu astfel de proporţii". Acesta poate fi menţionat şi definit ca şi terorismul structural în sens larg ca acte teroriste desfăşurate de anumite guverne în vederea atingerii anumitor obiective politice, de multe ori ca parte a politicii lor externe.

Terorismul pasiv - Un comportament, inert sau pasiv faţă de terorism; o inacţiune, non-reacţie, de ne-participare, de ne-implicare în combaterea terorismului.

Terorismul pasiv descrie un comportament al masei largi a publicului sau al unui guvern care permite răspândirea sau promovarea terorismului prin închiderea ochilor sau tolerarea terorism. Acest fapt predomină atunci când nu există nici un efort deliberat sau decizia de a contracara sau de a acţiona împotriva actelor teroriste.

Terorism politic limitat - Terorismul politic caracterizat de o abordare revoluţionară; se referă la "acte de terorism, care sunt angajate pentru motive ideologice sau politice, dar care nu sunt parte a unei campanii concertate pentru a prelua controlul statului.

Ummah - Nume colectiv care se atribuie populaţiei musulmane

Walaya (în arabă) înseamnă "tutelă" - cuvânt prin care se împuterniceşte o autoritate (a unei persoane, a unei comunităţi, sau a unei ţării) care se află sub conducerea şi regulile impuse în numele unei anumite autorităţi. De exemplu, într-o familie, tatăl este *Wali al copiilor săi*. Cuvântul ”Wali” are o importanţă deosebită în viaţa spirituală islamică şi este utilizat cu diferite semnificaţii, care se referă la funcţiile sale diferite, care includ o învestitură cu "autoritatea lui Mohomed".

Yazidi - Grup religios, de etnie kurdă, a cărei credinţă este un sincretism[209] între islam şi vechile religii persane, cu precădere, zoroastrismul. Ei trăiesc, cu precădere, în provincia Mosul, (Irak), în unele zone din

209 Sincretismul - o doctrină filosofică sau religioasă în care se îmbină elemente din sisteme felurite de gândire sau de credințe, uneori depărtate între ele. Într-o accepție mai îngustă, tendință manifestată mai ales în secolele al II-lea - al IV-lea d.Hr. de a se contopi într-o figură divină atribute și caracteristici aparținând mai multor divinități întrucâtva înrudite (Sursa: https://ro.wikipedia.org/wiki/Sincretism)

Turcia, Siria, Armenia, Iran, precum şi în unele zone din Caucaz. Ei cred în Dumnezeu, Creator al lumii. Numărul adepţilor acestei credinţe nu este cunoscut cu exactitate, însă unele surse îl estimează ca fiind de aproximativ 800,000 , dintre care 700,000 locuiesc numai în nordul Irakului.

Surse:

Termenii islamici folosit în acest *Mini dicţionar* sunt obţinuţi prin permisiunea folosirii din: "Teaching About Islam and Muslims in the Public School Classroom" (3rd edition), published by the Council on Islamic Education, now known as the Institute on Religion and Civic Values. În: www.cie.org/glossary.htm. Additional definitions provided by Robert Azzi.

Bibliografie selectivă

ANDERSON, RICHARD - Postcommunism and the Theory
of Democracy, Princeton University Press,
New Jersey, 2001
ANGELL, NORMAN - The Great Illusion, Cosimo Classics Edit.,
New York, N.Y., 2007
APPLEBAUM, ANNE - Between East and West: Across the

Borderlands of Europe, Pantheon Publisher,
New York, 1994
BAMFORD, JAMES - A Pretext for War: 9/11, Iraq, and the Abuse of
America's Intelligence Agencies, Anchor Books Edition,
Division of Random House, Inc. New York, N.Y., 2004,
BAUMANN, MICHAEL - How It All Began, Arsenal Pulp Press, Vancouvert,
Canada, Copyright 2000
BECK, GLENN - It is about Islam, Treshold Edition, Mercury
Radio Arts, New York, London, Toronto, Sydney, 2015
BERCA, ALEX - Adevăr şi Minciună, Editura Risoprint, Cluj-Napoca,
2014
BERCA, ALEX - Siria - o lume a controverselor, Blogul revistei ”Semănătorul”,
România, 10 octombrie 2013
BERGEN, L. PETER - The Ten-Year Search for Bin Laden from
9/11 to Abbottabad, Broadway Books/Crown
Publishing Group, Penguin Random House, 2012
BLEICH, A., Gelkopf, M., & Solomon, Z. - Exposure to terrorism,
stress-related mental health symptoms, and coping
behaviors among a nationally representative… in: Journal of
the American Medical Association, (2003)
BONNER, RAYMOND - Bali Suicide Bombers said to Have Belonged
to Small Gang, The New York Times, October 7, 2005
BROWN, ARCHIE - Seven Years that Changed the World: Perestroika,
Perspective, New York, Oxford University Press, 2007
BURKE, JASON - Al-Qaeda: The True Story of Radical

Islam, I.B. Taurus,
London (GB), 2003
CYRUS, HODES and SEDRA, MARK - The Search for Security in Post
- Taliban Afghanistan., Abington: Routledge for
he International Institute for Strategic Studies,
Washington, D.C., 2007
CHARTERS, DAVID (ed.) - The Deadly Sin of Terrorism: Its Effect
on Democracy and Civil Liberties in Six Countries,
Greenwood Press, Westwood, Connecticut, USA, 1994
CLARKE, A. RICHARD - Against All Enemies: Inside America's War
on Terror, Free Press, New York, N.Y., 2004
CRENSHAW, MARTHA - The Causes of Terrorism. Journal Comparative Politics,
Nr. 4, July, 1981(New York)
CRENSHAW, MARTHA - Terrorism, Legitimacy and Power: The Consequences
of Political Violence, Wesleyan University Press, Middletown,
Connecticut, USA, 1983
CRONIN, AUDREY KURTH and JAMES, M. LUDES (ED.) - Attacking Terrorism:
Elements of a Grand Strategy, Georgetown University Press,
Washington D.C., 2004
DANIEL, BENJAMIN and SIMON, STEVEN - The Age of Sacred Terror,
Radical Islam's War Against America, Random House,
New York, N.Y.,2003
DERSHOWITZ, ALAN - Why Terrorism Works, Yale University Press,
New Haven, Connecticut, (USA), 2002

ENDERS, WALTER and SANDERS, TODD - The Political
Economy of Terrorism, Cambridge University
Press, New York, N.Y., UK, 2006
ESPOSITO, L. JOHN - The Future of Islam, Oxford University Press,
Oxford, (GB), 2010
ESPOSITO, L. JOHN - Unholy War: Terror in the name of Islam, Oxford
University Press, Oxford, (GB), 2002
FLYNN, T. MICHAEL - The field of Fight, St. Martin's Press, New York, N.Y.,
2016
GALAMBOS, EVA - Cel mai mare pericol global - un preşedinte imprevizibil,
în revista online, Baabel, România, aprilie, 2017
GAMBETTA, DIEGO - Making Sense of Suicide Missions, Oxford
University Press, Oxford (GB), 2005
GATES, M. ROBERT - From the Shadows, Simon & Schuster Paperbacks,
New York, N.Y., 2007
GOLDMAN, P. DAVID - Obama's Tolerable Level of Terrorism, Middle East
Forum-Promoting American Interests, MEF Research and Writing,
December 7, 2015, În: http://atime.com/2015/12/the -tolerable-
-of terrorism/
GRAHAM, ALLISON - Nuclear Terrorism: The Ultimate Preventable
Catastrophe, Times Book, New York, N.Y., 2004
GREENSTEIN, I. F RED - Personality and politics: problems of Evidence,
Inference and Conceptualization, Princeton University, Press,

Princeton, New Jersey, U.S.A.,1987,
GURR, TED ROBERT - Why Men Rebel, Princetob University Press,
Princeton, New Jersey (USA), 1970
HALL, BENJAMIN - Inside ISIS, Kindle Edition, Center Street, 2015
HEYMANN, B. PHILIP - Terrorism, Freedom, and Security:Winning
Without War, MIT Press, Cambridge, Massachusetts (USA),
2003
HILL, PETER - ”Kamikaze 1943-1945, In Making Sense of Suicide Missions,
Edit. Diego Gambetta, Oxford University Press, Oxford (UK), 2005
HIRSI, AYAAN ALI - Heretic: Why Islam Needs a Reformation
Now, Harper Collins Publishers, New York, N.Y., 2015
HOFFMAN, BRUCE- Inside Terrorism, Columbia University
Press, New York, N.Y., 1998
HUDSON, R. - The Sociology and Psychology of Terrorism: Who Becomes a
Terrorist and Why?, Federal Research Division, Library of Congress
Nr. 20540-4840, Washington, D.C., 1999
HUNTINGTON, P. SAMUEL - The Clash of Civilization: Remaking of World
Order, Simon & Schuster Ed., New York, N.Y., 1996
JOLYON, HOWORTH - Security and Defence Policy in the European
Union, Palgrave MacMillan, New York, N.Y. 2007
JUERGENSMEYER, MARK - Religion as a Cause of Terrorism, în: Democracy
and Terrorism: The Root Causes of Terrorism, Routledge (part of the

Taylor & Francis Group), New York, N.Y., 2006
KAMP, H. KARL - ”Frozen Conflict”, German Council on Foreign
Relations, Summer 2008, în: http//www.ip-global.org/ /archiv/2008/summer 2008/frozen-conflict.html
KEPPEL, GILLES - Jihad: The Trail of Political Islam, Harvard University Press
Cambridge, Massachusetts, (USA), 2002
KRUEGER, ALAN and JITKA, MALECKOVA - Does Poverty Cause Terrorism?
The New Republic Magazine, New York, N.Y., June 24, 2004
LAWRENCE, JONATHAN and JUSTIN VAISSE - Integrating
Islam: Political and Religious Challenges in Contemporarary
France, Brookings, Institution Press, Washington, 2006
LAQUER, WALTER - Putinism, St. Martin’s Press, New York, N.Y. 2015
LENNON, T.J., ALEXANDER - Democracy in U.S. Security Strategy:
From Promotion to Support, Center for Strategic and International
Studies, March 2009: 4. În:
http://www.csis.org/media/csis/pubs/ 090319_lennon_democracy_
web.pdf
LEWIS, BERNARD - The Crisis of Islam: Holy War and Unholy Terror,
Random House Trade Paperbacks, New York,
N.Y., 2003
LOUIS, R. GALINO - ”Europe, the War on Terrorism, and the EU’s
International Role”, Brown Journal of World Affairs,
(wintere 2002)

MORELL, MICHAEL - The Great War of our Time. From
Al Qaeda to ISIS, Hachette Book Group,
New York, N.Y., 2015
NANCE, MALCOLM - Deafeating ISIS, Skyhorse Publishing,
New York, 2016
NASR, VALI - The Shia Revival, Edit. Norton, New York, 2006,
REICH, WALTER - Origins of Terrorism, Psychologies,
Ideologies, Theologies, State of Mind,
The Woodrow Wilson Center Press,
Washington, D.C., USA, 1998
RICHARDSON, M. LOUISE - What Terrorists want,
Random House, New York, N.Y., 2006
ROTBERG, I. ROBERT - Transformativee Political Leadership:
Making a Difference in the Developing World,
The University of Chicago Press, USA, 2012
RUSSELL, A. CHARLES and MILLER, H. BROWMAN - , în
Terrorism-An International Journal Nr. 1, 1977, reprinted in John D.
Elliot and Leslie K. Gibson, ediţia Contemporary Terrorism: Selected
Readings , Gaithersburg, Maryland (USA):International Association of
Chiefs of Police, 1978,
SAGEMAN, MARC - Understanding Terror Networks, University of
Pennsylvania Press, Philadelphia (USA), 2004
SEKULOW, JAY - Rise of ISIS, Howard Books, New York, 2014
SIMILEANU, VASILE şi COROBANA, ADRIAN - Evoluţii geopolitice
în spaţiul islamic, Culegere de studii, Editura Top

Form, 2012
SMELSER, J. NEIL - The Faces of Terrorism: Social and
Psychological Dimensions, Princeton University
Press, New Jersey, USA, 2007
SOUFAN, ALI - Anatomy of Terror, From the Death of Bin Laden
to Rise of Islam State, Norton & Company, Inc. New York, N.Y.
2017
SPENCER, ROBERT - The Complete Infidel's Guide to Koran, Regner
Publishing, Inc., Washington, D.C., 2009
STAKELBECK, ERICK - ISIS Exposed, Slavery and the Hellish
Reality of Radical Islam, Regnery Publishing,
First ebook edition, 2015
STERN, JESSICA and BERGER, M.J. - ISIS: The State of Terror
HarperCollins Publisher, New York, NB.Y.,2015
WEISS, MICHAEL & HASSAN, HASSAN - ISIS, Inside the Army
of Terror, Regan Arts, New York,N.Y. 2015
WHITE, R. JONATHAN - Terrorism: A Introduction (4th.edn),
Thomson Wadsworth, Belmont, California, USA, 2002
WIEVIORKA, MICHEL - The Making Terrorism, Chicago University Press,
Chicago, 1988
WILKINSON, PAUL - Terrorism Versus Democracy: The Liberal State
Response, Frank Case, Londin (UK), 2001
YONAH, ALEXANDER and PLUCHINSKY, A. DENNIS - Europe's Red
Terrorists: The Fighting Communists Organization,
Frank Cass Edit.,London (GB), 1992

ZAKARIA, FAREED - and FAWAS, A. GERGES - A History ISIS,
Princeton University Press, Princeton, New Jersey (SUA),
2006
ZOROYA, GREGG - Woman Descrive the Mentality of a Suicide Bombers,
USA Today, April 22, 2002
XXX - The Qur’an - Compiled by: M.H. Shakir, Published by:
Tahrike Tarsile Qur’an, Inc., 17-th U.S. Edition,
Elmhurst, New York, 2011
XXX - The Senate Intelligence Committee Report REVIEW
of the TERRORIST ATTACKS ON U.S. FACILITIES
IN BENGHAZI, LIBYA, SEPTEMBER 11-12,2012
Wahington D.C., January 15, 2014 ; SENATE SELECT
COMMITTEE ON INTELLIGENCE, United States Senate,
113 th Congress
XXX - Colecţia ziarului Washington Post pe anii 2012-2017
XXX - Colecţia revistei Foregn Affairs pe anii 2015-2017
XXX - Colecţia ziarului New York Times pe anii 2009-2017
XXX - Colecţia revistei The Economist pe anul 2017

INDEX

Abdelhamid, Abaaoud 117-118
acte teroriste în Paris 117-118
caractertistici terrorist 117
îndoctrinare 118
vârsta medie 118

Abdullah II (bin) Al-Hussein 118
cooperare (în luptă)118
statul islamic 118
relaţii cu Fed.Rusă118

Acte criminale 130-190
folosirea copiilor 165
ISIS 165

locuri unde au fost 130
în Rusia (1999-2013) 190
propaganda 130
simpatizanţii 130

Adnani (al) Abu Muhammas 100

Afganistan 29-232
Bin Laden Osama 29
acte criminale (taliban) 106
cheltuieli militare 226
imigraţie 53
interese politico-economice 209-222
invazia rusească 207
suport financiar ONU 107
suport financiar al SUA 106
terenuri de instrucţie teroriști 232

Algeria 44
migraţia 44,53
Al-Qaeda 29-118
atacuri teroriste 29
Europa, SUA 29, 31
(în)Irak 31
decapitări în public 31
atragerea de luptători 31
vârsta medie simpatizanţi 118

Alep 103-263
arme chimice 262
distrugere dovezi 262
spitale 263

Amnesty International 270
ideologia extremistă 270

Ansari (al)Abd (al)Hamid 138
ideologia terorismului 138

Arabia Saudită 33-270
drepturile omului 78
demisia luib Assad 33
migraţia 44
programe contra radicalizării 270
rechemarea ambasadorilor 32
verificarea migranţilor 58
Wahhabism 144

Asociaţia privind genocidul 102
Congresul SUA 102
denunţarea genocidului 102

Assad (al) Badhar 68-
arme chimice 68
distrugerea dovezilor 261
genocide 178

împuşcarea opozanţilor 68
convenţia nefolosirii armelor chimice 261

Austria 56- 58
migranţii 56
conflict cu poliţia 56
limitarea solicitanţilor de azil 58

(al) Baghdadi Abu Bakr 36 -144
Califul Ibrahim36, 144

Bakraoui (el), Ibrahim117
acte criminale 117
atacul din Bruxelles 117
droguri 117

fratele(lui) Khalid 117
viaţa personal 117

Baumann, Michael 116-118
atragerea de specialişti 116, 117
atragerea simpatizanţilor 117
cauzele atacurilor teroriste 118

Bavaria 48
educaţia emigranţilor 48
fondurile publice 48

Belgia 35- 120
acţiuni criminale ISIS 35, 120
controlul la granite 61
greşelile poliţiei 120
lipsa de comunicare 120
municipalităţi independente 120
organizarea administrative 120
primirea migranţilor43
Berca, Alex
mesaj (către) migranţi 139, 140

Bergdahl, Robert Bowdrie 55
dezertor SUA 55
politica Obama 55
schimb prizonieri 55

Berlin 46
emigraţia turcă 46

Bevel, L. James 88
acţiuni nonviolente 88
filozofia lui Gandhi 88

Bhonsie, Raul 254

negocieri (cu) teroriştii 254

Bin Laden, Osama 29 -206
atacuri criminale 29
politica (lui) 206
omorârea (lui) 32

Bleich, A. Gelkoph 90
atacuri teroriste 90

Boehner, John 110

Bouhlele, Lahoulej Mohamed 121
atac cu un camion în Franţa 121
criminal Tunisian 121

Boko Haram 134 -0203
Africa 203
crima în masa Nigeria 134, 196

Boutih, Malek 112
cauzele violenţei teroriste 112

Brejnev, Leonid 207, 208
doctrina (lui) 208
războiul rece 207, 208

Bruxelles 50
atacuri teroriste 50
cartierul Molenbeek 50
scopul atacurilor teroriste
ISIS 50

Bulgaria 64, 65
deţinerea migranţilor 65
garduri (din)sârmă ghimpată 64

Bush, W. George 116 -240
atac Irak 116
omorârea lui Saddam Husein 116
politica externă a SUA 116, 240
retragere trupelor americane 224
vidul creat pentru teorişti 116

Campbell,F.John 232
Afganistan 232
al-Qaeda (despre) 232
terenuri de instrucţie 232

Cehia 44
acceptarea migranţilor creştini 44

Centrul de Cercetări pe Politica Siriană 69

Centrul de Documentare al Violenţei
victimile regimului Assad 69

Centrul Federal pentru Educaţie Sănătoasă 48

Cerrar, Miro 60
trecerea azilanţilor prin Slovenia 60

Chávez César 88
acţiuni politice nonviolente 88
drepturile agricultorilor din California
88
filozofia lui Gandhi 88

Clinton, Hillary 263-266
cauzele extinderii ISIS 265
destabilizarea Orientului Mijlociu 264
donaţii nepermise 266

greşeli politice 263, 264
interese personale 266
politica externă a SUA 263
secrete de stat 266
strategie greşită 265

Clinton William (Bill) 102, 103

Coaliţia Internaţională 196
extremismul 196
necesitatea unei legislaţii specifice 196

Cohen, David 158, 159
finanţele ISIS 158
finaţarea islamismului 158, 159
fonduri (blocare)159

Colville, Rupert 69
drepturile omului 69
crime ordonate de Assad 69
genocide 69

Combat Organization SR 86, 87
analiza combatanţilor ISIS 86-87

Comisariatul Naţiunilor Unite
pentru Refugiaţi (UNHCR) 52-57
detenţia migranţilor ilegali 52
Ki-moon, Ban (opinie) 57

Conflicte extremist 153-157
dotarea cu arme 156
propaganda islamică 157
răspândirea în lume 153

Crenshaw, Martha 81, 84, 86, 90

Crimeea 179
anexare 179
politica externă a Fed. Ruse 132, 179
situaţia economică 179

Croaţia 67
poziţia (faţă de) emigranţi 67

Curcio, Renato 117
adeziunea la terrorism 117
organizaţia Red Brigades 117

Danemarca 63
vînzarea cârnii de porc 63

Dubcek, Alexandru 87, 88
acţiuni non-violente 87
Primăvara la Praga 88

Durkheim, Émile 123, 124
Adolph Wagner (ideile lui)124
Henru Morselli (ideile lui) 124
sinuciderea teroriştilor 123, 124
sociologia modern 123

Düsseldorf 62
atac terrorist în centrul oraşului 62

Dezvoltarea economică 94-133
educaţia tineretului 133
ISIS 133
Mercy Corporation 133
statul Islamic94, 133

Educaţie 122-166

tineret 146, 147
pregătirea militară 166
propaganda islamică 122, 143, 146,
147, 157, 166

Egipt 44
migraţia 44

Einstein, Albert 21

Elveţia 35, 63
arestarea suportorilor ISIS 35
opoziţie (faţă de) construcţia (de) moscheie 63

Embargou arme 132
armataISIS 132
ONU 132
Orientul Mijlociu 132
politica externă a SUA 132

Emigraţia ilegală 187-306
acte anti-sociale 187
documente personale (lipsa de) 187
infiltrare (migranţilor) în Europa 187
invazie 306

England, Gordon 252
eliberare deţinuţilor 252
închisoarea Guantánamo Bay 252
număr (de) deţinuţi terorişti 252

Erdogan, Tayyip Recep 188-262
inaugurare moscheie Moscova189
construcţia moscheii (la) Bucureşti188
încheierea administraţiei Assad 262

Erfurt 62
construcţia de moscheie 62
opoziţia emigranţi (faţă de) 62

Erjavec, Karl 61
bariere contra invaziei 61

Estonia 61
acţiuni anti-sociale 61

Etiopia 44
(şi) migraţia 44

Europa 40-63
acte teroriste 40
Brexit 40
controlul presei (Germania) 63
criza financiară 40
migraţia 40

Extremism 24-130
atacuri criminale 85
crimă 126
fundamentalism (şi) 130
violenţă 85
Extremism
conflicte entice 153
dotarea militară propaganda
răspândirea în lume

Federaţia Rusă 67-208
acceptarea temporară a imigranţilor
67
căderea comunismului 201, 208
combaterea ISIS 181
Gorbaciov, Mihail 208

ocuparea Crimeii 179
plata vizei temporare 67
politica externă 179
politica internă 179
Reagan, Ronald 201, 208
situaţia economică 179-181
sancţiuni (din partea) occidentului 179

Finlanda 199
combaterea terorismului 199
lupta contra azilanţilor criminali 199
Soldaţii lui Odin 199

Flynn, T. Michael 229-234
adevârul despre inamic 230
cunoaşterea inamicului 229
negarea islamului radicalizat 233
lupta contra ISIS 231, 233, 234

Foley, james 98

Francis (Popă) 23, 184

Freud, Sigmund 22

Franţa
folosirea gazului sarin în Siria 34

Frontul al-NUSRA 96
conflictual cu al-Qaeda 96

Fundamentalism 80

Furtună, Dorian 112, 113
aderarea la terrorism 112

istoria terorismului 112, 113

Gaddafi, Mohammed Abu Minyar
254
atac al SUA 254
breşă pentru terrorism 254
eliminarea (lui) Gaddafi 254

Gandhi, Mahatma 87
acţiouni politice nonviolente 87

Gates, M. Robert 174, 175
politica SUA 175
suportul kurzilor 174

Gbowee, Leymah 88
încetarea războaielor 88

Genocid 102, 253
Asociaţia privind genocidul 102
definiţie 102, 253
Clinton, Bill 102, 103
libertatea religioasă 102
negarea genocidului 102, 253
Obama, Barack 102, 253

Germania 24-199
acte teroriste 199
condiţii de muncă şi viaţă 47
dezvoltarea economică 24, 39, 40
forţa de muncă (în scădere) 40
Merkel, Angela 51, 58
politica internă 250
populaţia în scădere:
(demografie, îmbătrânire) 40
nevoia importului forţei de muncă

40, 41
partidul AfD 62
şomaj 42

Ghani, Ashraf 106

Gherilă 73
anarhiştii 73
diferenţă terrorism (faţă de) 73

Glover, Jonathan 126, 127
comportamentul uman 127
crima premeditate 126, 127
infidelii 126

Goebbels, Joseph 125
propaganda fascistă 125
propaganda ISIS 125
sinuciderea 125

Gorbaciov, Mihail 179-208
căderea comunismului 208
Afganistan (retragerea trupelor) 208
situaţia economică 179-181
politica internă 179
perestroika 208
Reagan, Ronald 208

Gorka, Sebastiuan 243-247
negarea islamismului 243-247
Obama, Barack 54, 56, 85, 96,
102, 182, 233, 240
politica SUA 132

Grecia 64
construcţia (de) garduri de sârmă ghimpată 64

migraţia 64
punct de pătrindere în Europa 64

Greenstein, I. Fred 84
acţiuni non-violente 84
personalitatea simpatizanţiilor 84

Grillo, Ulrich 41,42
criza refugiaţilor 41,42
distribuţia forţei migrante în Europa 42
importul forţei de muncă ieftină 42
şomajul în Germania 42

Guantánamo Bay 252
eliberarea teroriştilor 252
închisoare SUA 252

Hadith 118
Mohammed 118

Haley, Nikki 22- 258
acţiuni independente ale SUA 258
coaliţia internaţională 258
ONU 22, 29, 30, 131, 132

Hamas 266
acţiuni teroriste 266

Hamburg 46
emigraţia turcă 46

Hand, Judith 89
încetarea războaielor 89

Hassn, Hassan 132

armata ISIS 132
Koran 132
lichidarea armatei irakien 132
Orientul Mijlociu 132
politica externă a ISIS 132
politica externă a SUA 132

Hedayah (Centrul pentru combaterea extremismului violent) 114
relaţiile dintre soldaţii ISIS 114

Hisbah 101
activităţi subversive 101

Hizbullah 258
organizţie teroristă 258
suportul (lui)Assad

Hlihor, Coinstantin 17-19
analiza terorismului 17-19

Hoffman. Bruce 90-93
efgectele terorismului 90-93
economice 91
psihologice 90
sociale 92, 93
Hollande, François 194
atac terrorist 194
stare de urgenţă în Franţa 194

Hughest, Karen 182
evitarea noţiunii de terrorism 182
legătura cu religia musulmană 182

Hruşciov, Nichita 233
combaterea capitalismului 233

discurs (la) ONU 233

Husein Saddam 29, 240
atacarea Irak 29
Bush W. George30, 240
răsturnarea guvernului Saddam 30, 240

Imigraţia 22-250
convenţia ONU 22
drepturile omului 22
în Europa 22
în SUA (şi în) alte ţări 22
ilegală23, 24
legală 24
(din) Orientul Mijlociu 24
(din) Africa de Nord 24
Merkel, Angela 46, 51, 58, 60, 61, 198, 250

Impactul imigraţiei musulmane în Europa 281-295
greşelile făcute în Franţa şi Belgia 295
acţiuni la nivel guvernamental 297

Infidelii 70-139
coaliţia internaţională139
extremism 85, 139
jihad 70, 72, 78
terrorism 70, 72, 81-84

Inozemtsev, Vladislov 179
(despre) Federaţia Rusă 17 9
situaţia economică 179
scăderea valorii rublei 179

Institutul de Studii al războaielor (ISW) 206-223
costul războaielor207, 223
ISIS 207
Jabhat al-Nusra 207

Invazia islamică 39, 40
cauze 39
(în) Europa 39
(în) alte ţări 39

Închisoarea (de la) Abu Ghraib 30

Iordania 44
migraţia populaţiei 44

Irak 29
armata irakiană 132
Bagdad 30
bombardarea moscheii din Samara 31
Bush, W. George 30
Consiliul de Securitate 29
Constituţia (nouă) 31
greşelile SUA 131
grupul lui Zarqawi 30
migraţia 44
ONU 29

ISIS 32- 132
Abu Bahr al-Baghdadi 95
atacuri criminale 32,37
atragerea simpatizanţilor 125
(în) Raqqa (şi) Alep 34
calificarea simpatizanţilor 125
capitala califatului ISIS 35, 95
controlul oraşului Mosul 36
decapitări 36

dezvoltarea economică 132
folosirea tehnologiei modern 35
propaganda 109, 125
psihologia soldaţilor ISIS 86
recrutarea simpatizanţilor 86 sistemul legislative 107, 109
statul Islamic 94
statutul femeii musulmane 103
surse şi resurse 97
viaţa socio-economică 108

Islamism 24 - 298
acte criminale 24
ameninţarea islamică 298
islamizare 24, 248
jihad 24, 298
lupta (împotriva) civilizaţiei24, 248

Islamizare 24

Israel
Daria- centrul global al acţiunilor jihad 34

Italia
interzicerea construcţiei de moscheie 63

Jabhat al-NUSRA 34 -206
bin Laden 206
cucerirea sondelor petrolifere 34
invazia în Europa 206
Siria 206

Jihad 85-144
combaterea (lui) 144
educaţia copiilor 104

extremism 85
koran 144
sex jihad 104
terrorism 70-72, 104
Winter, Timothy 144

Junker, Claude Jean 58 -186
acceptare şi distribuirea azilanţilor în Europa 59, 186

Kalergi-VCoudenhove (von) Richard Nikolaus 49
proiectul Uniunii Europene 49

Kathic, Lynn Austin 156
bursa neagră pentru arme 156
dotarea militară (ISIS) 156

Kerry, John
condiţiile de viaţă ale emigranţilor 238
politica externă a SUA (Siria) 253
poziţia SUA faţă de Assad 253

Khan, Sadig 186
mesaj adresat emigranţilor 186

Khomeini, Ayatolah 234
convertirea la islam (a lui Brejnev)
234

Ki-moon, Ban57
ajutorul migranţilor 57

Koran 77-137
învăţături 77, 137
lipsa de informaţii 122
propaganda 121, 122
Rabb, A. Intisar 137

Sharia 77

Kosovo 53
imigraţia 53

Krauthammer, Charles 249
politica (lui) Obama 249

Kudrin, Alexei 179
situaţia economică a Federaţiei Ruse 179

Kumar, Joynt Martha 55
transparenţa politicii (lui) Obama 55

Kurz, Sebastian 57
primirea migranţilor 57

Kuveit29
acţiuni militare (ale)SUA 29
Desert Shield 29

Laden (Bin), Osama 222, 223
interviu 222
destabilizarea SUA 223

Laquer, Walter 234
Putinismul 234
lupta (contra) terorismului 234

Lavrov, Serghei 178
situaţia din Siria 178

LePen, Marine 45
imigraţia 45

Lewis, Bernard 39
pericolul terorismului mondial 39

Liban 44
migraţia spre Europa şi SUA 44

Libertarea religiilor 102
Asociaţia privind genocidul 102
genocidul 102

Libia 44, 54
atacurile SUA cu dronuri 54
migraţia populaţiei 44

Lister, Charles 97
combatanţii ISIS 97

Londra (UK) 61
acţiunile teroriste 61
relaţia cu Germania 61

Lupta împotriva terorismului
201 - 228
costul războiului 207, 223
fondurile necesare 203
învingerea terorismului 228
Obama, Barack 203
ONU 201
planul de acţiune 201
rezoluţia: A/RES/60/288 201
strategia de luptă 201
rolul organizaţiilor internaţionale 203
verificarea migranţilor 202

Luther King (Jr), Martin 87
acţiunile non-violente 87

drepturile civile (ale) minorităţii Afro-Americane 87
combaterea violenţei politice 87

Macedonia 65
închiderea graniţelor 65

MAG (Mines Advisory Group) 236
dezamorsarea bombelor şi capcanelorplasate de ISIS 236
necesitatea alianţei mondiale 236

Mahomed 74 - 144
(şi) Alah 74,. 80
hadith118
Husayn 76
Koran 74
musulmani 74
reforme 144
religia islamică 74, 81, 122
Sunna 74

Mali 44
migraţia populaţiei 44

Marea Britanie 34 - 117
gazul sarin (folosirea în) Siria la decizia lui Assad 34

raportul poliţiei numărul de britanici plecaţi în Siria ca simpatizanţi ISIS 117

Maroc 44
migraţia populaţiei 44

Mattis, James 258
relaţiile SUA (cu) Federaţia Rusă

Meca 74 - 109
Alah 74, 80
distrugerea monumentului cubul negru 109
koran 74
Mahomed74, 80
musulmani 74
religia islamică 24, 39

Mercy, Corporation 133
studiu socio-economic (privind) ISIS
133
dezvoltarea educaţiei tineretului 133

Mesaj către imigranţi 140
Alex Berca 140

Migranţii 39 - 237
abuzuri/acte anti-sociale 47
acomodare la condiţiile din UE 46
calificare/reciclare 45
cheltuieli 45
condiţii de primire 46
diferenţe în culture 197
educaţie 48
ilegali în SUA şi Europa 237
mesaj (către) 140
sancţionarea actelor anti-sociale 47

Mit (despre ISIS) 122, 123
propaganda 122
realitate 122
sinucideri 123

Mohammed, Aggad 118, 119

interviu 118
ISIS 119

Maliki (al) Nouri 31 33
acţiunea militară din Basra 31
arestarea lui Tarik Hashimi 33

Maizière (de)Thgomas 50
securitatea cetăţenilor germani 50

McGurk, Brett 232
număr de soldaţi ISIS 232
antrenamente în diverse ţări 232

McHale, Judith182
evitarea limbajului de terrorism
şi religia musulmană 182

Mansour, Muhammad Akhtar 106

Merkel, Angela 40 - 43, 46, 47, 49,
51, 60, 61, 198, 250
Europa fără granite 60
integrarea imigranţilor în UE 46
politica progresistă (a lui) 250
premiul Kalergi 49
schimbări în lume 198
viitorul imigranţilor 51, 58

Meyssan, Thierry 41

Möller, Stefan 62
respingerea ideii de construcţii de moscheie 62

Morselli, Henry 123, 124

Durkheim, Émile
sociologia religiei 124
sinuciderile 123
statistici sociale 123

Multiculturalism 140, 142
avantaje 141, 142
definiţie140
tensiuni entice 141
Victor Ion Popa (Tache, Ianke şi Cadâr), piesă de teatru 142

München 48
emigranţi 48

Musulmanii 74 - 78
categorii de musulmani 77
conflicte entice (între sunni şi shiţi)
75
credinţa islamică 74
diferenţe între secte 76
jihad 78
migranţi legali 78
migranţi ilegali 78
pilonii credinţei musulmane 74, 75
musulmanizarea lumii 77

Nales, Andreea 46
remunerarea migranţilor 46

Nigeria 44
migranţii 44

Nivelul tolerabil al terorismului 248
ideologia (lui) Obama, Barack 248

Obama, Barack 33 -240
acţiunea militară cu dronuri 106
acţiunea împotriva Siriei 35
lupta împotriva folosirii armelor chimice în Siria 33
Curtea Supremă 239
fondurile (necesare) împotriva terorismului 203
ideologia politică 54, 240
libertatea informaţiei 56
negarea extremismului Islamic 54, 85,
96, 102, 182, 233
ONU 237
revanşa talibanului 106
schimbul de prizonieri 55
transparenţa politică 240

Oman 44
migraţia populaţiei 44

Okamoto, Kozo 126
aeroportul (din) Tel-Aviv 126
atac criminal 126
Israel 126
terrorism 126

Omar, Manal 134, 135
conflicte entice 134
islam 134, 135
insula Sri Lanca 134
Myanmar 135
religia islamică 134, 135
violenţă 134, 135

ONU 22 - 201
Consiliul de Securitate 29
embargoul (de) arme 132
imigraţia 22

Irak 29, 30, 131, 132
OHCHR 105
Orientul Mijlociu 132
politica externă a SUA
lupta împotriva terorismului 201
Reagan, Ronald 201

Opaschi, Victor 188
protocolul construcţiei moscheii în Bucureşti 188
rolul moscheii 188

Orban, Victor43 - 56
discurs (15 februarie 2016) 56
popularitatea (lui) 52

Organizaţii teroriste 24 - 280
acţiuni criminale 29
cronologie 29-37
radicalizarea 24
scopuri 111
lista organizaţiilor (din)273-280
sleeper cells 24

Orientul Mijlociu 132 -253
armata ISIS 132
genocidul (lui) Assad 253
Koran 132
lichidarea armatei irakiene 132
politica externă a SUA 132

Ostojic, Ranco 67
manifestări violente 67
numărul migranţilor în Croaţia 67

Pakistan 54 -231
atacurile SUA cu dronuri 54

lichidarea fondurilor de ajutor 231
migraţia populaţiei 44
terenuri pentru instrucţia teroriştilor 231

Parker, Kathleen247
Obama, Barack 247
poziţia (lui) Obama faţă de terrorism 247

Pastor, F. James 85
terrorism şi extremism 85

Pentagon 204 - 242
conferinţa (lupta contra terorismului) 204, 205
închiderea închisorii Guantánamo Bay 242
sprijinul acordat irakului 206

Pew Cenrer 151
statistici 151
speranţa de viaţă 151

Polonia 56, 63
formarea unui front anti-refugiaţi 56
opoziţia contra invaziei musulmane 63

Popa, Ion victor 142
pieasa de teatru: Take, Ianke şi Cadâr 142

Popescu, Mircea (SUA) 22, 57, 306
emigraţie şi invazie 306

Populaţioa musulmană 192
evoluţia (numărului) în Europa 192

Propagandă 122 - 169
fascistă 125
ISIS 122, 143, 169
mit (despre) 122, 143, 157
realitate (despre) 122, 157
sinucideri 123, 125
veniturile ISIS 169

Putin, Vladimir 129 - 234
acceptarea construcţiei moskeii la Moscova 189
anexarea Crimeii 129
azil politic pentru Assad şi familia lui
178
interviu (cu) ziarul Bild 178
lupta împotriva terorismului 176, 177
politica faţă de terrorism 234
poziţia faţă de Siria 176
sancţiuni ale occidentului 178
situaţia economică a Fed. Ruse 179

Qaradawi, Yusuf 144
necesitatea reformelor religioase 144

Rabb, A. Intisar 137
Koranul 137

Radicalizarea 118 - 133
cauza 118
religia islamică 133
sharia 118
statul Islamic 118

Rand Corporation 159
veniturile statului Islamic 159

Războiul Rece 207
Brejnev, Leontin 207
lumea occidental 207
Uniunea Sovietică 207
SUA 207

Reagan, Ronald 201 - 208
Afganistan 208
căderea comunismului 208
Gorbaciov, Mihaill 208
întâlnirea de la Tokio 201
lupta împotriva terorismului 201
retragerea trupelor din Afganistan
208

Realitatea despre statul Islamic
122 - 124
mitul (despre) 122
propaganda (despre)122
sinuciderea 123
statistici 124

Religia 24 - 152
comparaţii între religii 75
conflictele entice 131
divizarea lumii islamice 79
flexibilitatea reformelor religioase
138, 142, 145,
Meca 79
recrutarea simpatizanţiilor 133
radicalizarea 133
religiile majore ale lumii 145

viitorul religiilor142, 152

Richardson, M.Louise 110 - 128
teroriştii 110,111,128

România 51 - 66
opinia publică 66
rata şomajului 52
situaţia forţei de muncă 51

Rotberg, I. Robert 32 - 133
acte de violenţă 32, 35, 37
cause 133
dezvoltarea economică 133
ISIS 133
statul Islamic 133

Ruanda 102
acţiuni teroriste 102
Clinton, Bill 102

Savinkov, Boris 86
memorii 86
organizaţia Combat SR 86
terrorism 86

Scott, Atran 113
explicarea fenomenului terorismului
113

Serbia 65
acceptarea migranţilor legali 65

Secolul XXI 21,22
imigraţia 22

inventţii pacea lumii 21, 22
viaţa oamenilor 22

Securitatea naţională 89
efecte economice 89
terorismul 89

Shabab 204
Africa 204
organizaţie teroristă 204

Sham (al) Dar Ahrar 257
aprecieri acţiuni SUA în Siria 257
interviu (cu)NBC 257

Sharia 77 - 118
Koran 77, 118
Mohamed118
pedepse 103
radicalizarea 118
statul Islamic 118

Shpancer, Noam 129

Sigmar, Gabriel 41

Simpatrizanţii ISIS 118-130
acte teroriste 130
propaganda 122, 123, 130
radicalizarea 118, 130
statul Islamic 118

Sinuciderea 122 - 128
arma terorismului
cause 124
propaganda ISIS 122

sinuciderea 128

Siria 32 - 68
administraţia Assad 32
armele chimice 68
genocidul 68
migraţia populaţiei 32
preşedintele Assad32
stare de urgenţă 32

Skiner, Patrik 121, 122
koran 122
simpatizanţii ISIS 121
propaganda ISIS 121
religia islamică 122

Sleeper cells 24
acte teroriste 24
propagandaISIS 24, 122

Slovacia 60
acceptarea migranţilor creştini 60

Slovenia 60
coridorul trecerii spre ţările UE 60

sociologie 123, 124
clasică şi modern 123, 124

Soldaţii ISIS 128
pregătire militară 128
testare individuală (a) soldaţiilor 128
psihologia individului 128

Somalia 54

atacurile SUA cu dronuri 54

Sowell, Kirk 95

Spahn, Jens 47
facilităţi pentru angajări de migranţi 47

Spaţiul Schengen 53 - 60
mişcarea liberă a oamenilor 53
lipsa documentelor oficiale 53
reacţia conducătorilor 60

Statul Islamic 94 -
al-Qaeda 94, 96
Abu Bakr (al) Baghdadi 95
armata ISIS 95
atragerea de simpatizanţi 100
califul din Baghdad 96
califul Ibrahim 95
capitala statului Islamic 95
conflictual cu Frntul al-NUSRA 96
controlul mass-mediei 100
crimele săvârşite 98, 99
etapele dezvoltării 94, 97
Irak 94, 96
ISIS 32, 35, 95
poziţia SUA (faţă de) 173
poziţia Fed. Rusă (faţă de) 173
radicalizarea 118
sharia 118
Siria 94, 96
structura organizatorică 97
surse şi resurse 158, 160-164
veniturile 159

Statutul femeii musulmane 128 - 150
creşterea populaţiei 149, 150
drepturi 148
educaţia femeilor 147
fertilitate 151
martire 128
ţinuta vestimentară149
voluntare (în) acte teroriste 128

SUA 22, 23, 28, 30, 32, 33, 36, 225
acţiuni militare împotriva ISIS 28, 36
atacuri teroriste 30
evoluţia numărului de combatanţi (statistică) 225
încetarea acţiunilor militare din Irak 33
omorârea unor conducători ISIS 32
sprijinirea rebelilor sirieni 33

Sudan 44
migraţia populaţiei 44

Suedia 44
imigraţie 44

Sullivan, Margaret 54, 55
atacurile armatei americane 54, 55

Surse şi resurse ale ISIS 158, 160, 163, 165, 167, 171, 172
cheltuieli ale statului Islamic 158
dotarea militară 158
ţările furnizoare de armament 171

Sutherland, Denis Peter 22, 23

Sysoyev, Yevgheny234

procentul simpatizanţilor ISIS
proveniţi din U.R.S.S. 234

Taliban 105, 106
acte criminale 106
execuţii publice 105
moartea (lui) Akhtar Mohammad Mansour 106

Terorism
(şi) anarchism 73
atitudinea guvernelor (faţă de) 83
atragerea simpatizanţilor 86
cause, explicaţii şi efecte 70-72, 81-84
cele trei R-uri 71
cellule latente
conflicte entice 83
costul războiului 222
definiţie 81, 202
(şi) extremism 85
folosirea tehnologiei modern 81
gherilă (şi) 73
ideologia terorismului 138, 202
infidelii 126
învingerea (lui) 248
jihad 126
lupta(contra) 201
migranţii 81
negocieri (cu) 130
nivelul tolerabil 248
psihologia individual 86
septembrie 11, 2001 atac SUA 70
studierea fenomenului 70
victim 81

Tillerson, Rex 132, 258
politica externă a SUA 132

greşeli politice 132
Orientul Mijlociu 132
relaţii cu Fed. Rusă 258

Trump, Donald 183 - 269
alianţa internaţională 183, 265
Arabia Saudită (vizită) 269
combaterea ISIS 183
construirea unui zid pe graniţă cu Mexicul 237
cooperare cu Fed.Rusă 183, 258
eliminarea lui Assad 183, 258
lupta împotriva terorismului mondial
262, 265
oprirea temporară a imigraţiei musulmane 237
politica internă şi externă a SUA 183,
250, 265
verificarea graniţelor 237

Tunisia 44
migraţia populaţiei 44

Turcia 57
atacuri teroriste 57
discursul lui Orban, Victor 57

Tusk, Donald 61, 195
măsuri extraordinare 195
primirea de emigranţi 61

Ţinuta vestimentară a femeilor
musulmane 310

UNESCO 138
cauza războaielor 138

Ungaria 52- 56

combaterea imigraţiei 52
construcţia de garduri de sârmă ghimpată 52
destabilizarea social-economică şi politică 52
dificultăţi în cererea de azil 52
frontul anti-refugiaţi 56

UNHCR (vezi Comisariatul ONU pentru Refugiaţi) 57

Uniunea Europeană
alianţa internaţională
atacuri teroriste 130, 165, 190
embargoul de arme 34
Germania 24, 39, 40, 41
imigraţia ilegală 24
islamizarea 24
Merkel, Angela 40, 41-43, 46, 47,
49, 51, 61
politica migraţie 23, 51, 58
sisteme de informare 24

Violenţa politică 87
manifestări 87, 130

Zaia, Luca 63
interviu 63

Zakaria, Fareed35 - 137
acte teroriste 35, 61,117, 120
divergenţe în religii 75, 81, 83, 131
koran 77, 121, 122, 137
radicalizarea 118, 133

Zalman, Amy 81

Zargawi (al) Amine, Sharvas 33 - 239
acţiunea militară a SUA 239
jurământul către al-Qaeda 31
lupta contra administraţiei Assad 33

Yemen
atacuri americane cu dronuri 54
migraţia populaţiei 54

Wagner, Adolph 123, 124
Durkheim, Émile 123, 124
sinuciderea teroriştilor 123
sociologia clasică/modern 123, 124
sociologia religiei124
statistici sociale 124

Wahhabism 144
Arabia Saudită 144
ideologia (despre) 144
violenţa politică (justificări) 144

Waszczykowski, Witold 63
îndoctrinarea liberal 63

Weiss, Michael 132